

๒๖

(พระราชบัญญัติ)

ข้อบังคับ

ระเบียบ (EU) 2018/848 ของรัฐสภายุโรปและสภา

ของวันที่ 30 พฤษภาคม 2561

เกี่ยวกับการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และการติดฉลากสินค้าเกษตรอินทรีย์ และการยกเลิกระเบียบสภา (EC) เลขที่ 834/2007

รัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป

โดยคำนึงถึงสนธิสัญญาว่าด้วยการดำเนินงานของสหภาพยุโรป และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา 43(2) ของสนธิสัญญาดังกล่าว

โดยคำนึงถึงข้อเสนอจากคณะกรรมการยุโรป

หลังจากส่งร่างกฎหมายไปยังรัฐสภาแห่งชาติแล้ว

โดยคำนึงถึงความเห็นของคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งยุโรป (1)

โดยคำนึงถึงความเห็นของคณะกรรมการภูมิภาค (2)

ดำเนินการตามขั้นตอนนิติบัญญัติปกติ (3)

ในทางตรงกันข้าม:

- (1) การผลิตแบบอินทรีย์เป็นระบบโดยรวมของการจัดการฟาร์มและการผลิตอาหารที่ผสมผสานแนวปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมและการดำเนินการด้านสภาพภูมิอากาศที่ดีที่สุด ความหลากหลายทางชีวภาพในระดับสูง การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และการประยุกต์ใช้มาตรฐานสวัสดิภาพสัตว์ระดับสูงและมาตรฐานการผลิตระดับสูงให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคจำนวนมากสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยใช้สารและกระบวนการทางธรรมชาติ ดังนั้นการผลิตแบบอินทรีย์จึงมีบทบาททางสังคมสองด้าน ด้านหนึ่งคือการจัดหาตลาดเฉพาะที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคสำหรับผลิตภัณฑ์อินทรีย์ และอีกด้านหนึ่งคือการจัดหาสินค้าที่เข้าถึงได้สำหรับสาธารณะซึ่งมีส่วนช่วยในการปกป้องสิ่งแวดล้อมและสวัสดิภาพสัตว์ ตลอดจนการพัฒนาชนบท
 - (2) การปฏิบัติตามมาตรฐานระดับสูงด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อม และสวัสดิภาพสัตว์ในการผลิตผลิตภัณฑ์อินทรีย์เป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อคุณภาพที่สูงของผลิตภัณฑ์เหล่านั้น ดังที่เน้นย้ำในการสื่อสารของคณะกรรมการเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2552 เกี่ยวกับนโยบายคุณภาพผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร การผลิตอินทรีย์เป็นส่วนหนึ่งของโครงการคุณภาพผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของสหภาพยุโรป ร่วมกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์และผลิตภัณฑ์พิเศษดั้งเดิมที่ได้รับการรับรองตามระเบียบ (EU) เลขที่ 1151/2012 ของรัฐสภายุโรปและสภา (4) และผลิตภัณฑ์จากภูมิภาคที่อยู่ห่างไกลที่สุดของสหภาพยุโรปตามระเบียบ (EU) เลขที่ 228/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภา (5) ในแง่นี้ การผลิตอินทรีย์จึงมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันภายในนโยบายเกษตรกรรมร่วม ("CAP") ซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่ในโครงการคุณภาพผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรทั้งหมดของสหภาพยุโรป
 - (3) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วัตถุประสงค์ของนโยบายการผลิตอินทรีย์นั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนโยบายเกษตรกรรมร่วม (CAP) โดยการรับประกันว่าเกษตรกรจะได้รับผลตอบแทนที่เป็นธรรมจากการปฏิบัติตามกฎระเบียบการผลิตอินทรีย์ นอกจากนี้ ความต้องการของผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้นสำหรับผลิตภัณฑ์อินทรีย์ยังสร้างเงื่อนไขสำหรับการพัฒนาและการขยายตัวของตลาดผลิตภัณฑ์เหล่านั้นต่อไป และส่งผลให้ผลตอบแทนของเกษตรกรที่ทำการผลิตอินทรีย์เพิ่มขึ้นด้วย
- (1) OJ C 12, 15.1.2015, หน้า 75.
(2) OJ C 19, 21.1.2015, หน้า 84.
(3) ตำแหน่งของรัฐสภายุโรปเมื่อวันที่ 19 เมษายน 2561 (ซึ่งไม่ได้ตีพิมพ์ในวารสารทางการ) และการตัดสินใจของสภา 22 พฤษภาคม 2561
(4) ระเบียบ (EU) เลขที่ 1151/2012 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2012 ว่าด้วยโครงการคุณภาพสำหรับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและอาหาร (OJ L 343, 14.12.2012, หน้า 1)
(5) ระเบียบ (EU) เลขที่ 228/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 13 มีนาคม 2013 ว่าด้วยมาตรการเฉพาะสำหรับการเกษตรในภูมิภาคที่อยู่ห่างไกลที่สุดของสหภาพยุโรป และยกเลิกระเบียบสภา (EC) เลขที่ 247/2006 (OJ L 78, 20.3.2013, หน้า 23)

- (4) นอกจากนี้ การผลิตแบบอินทรีย์เป็นระบบที่ช่วยบูรณาการข้อกำหนดด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเข้ากับนโยบายเกษตรกรรมร่วม (CAP) และส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรที่ยั่งยืน ด้วยเหตุนี้จึงมีการนำมาตรการสนับสนุนทางการเงินแก่การผลิตแบบอินทรีย์มาใช้ภายใต้นโยบายเกษตรกรรมร่วม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้ระเบียบ (EU) เลขที่ 1307/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภา (1) และเสริมความแข็งแกร่งโดยเฉพาะในการปฏิรูปกรอบกฎหมายสำหรับนโยบายการพัฒนาชนบทที่กำหนดโดยระเบียบ (EU) เลขที่ 1305/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภา (2)
- (5) การผลิตแบบอินทรีย์ยังช่วยส่งเสริมให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมของสหภาพยุโรป โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในการสื่อสารของคณะกรรมการเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2549 ในหัวข้อ 'กลยุทธ์เชิงริเริ่มสำหรับการปกป้องดิน' เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2554 ในหัวข้อ 'ประกันชีวิตของเรา ทุนทางธรรมชาติของเรา: กลยุทธ์ความหลากหลายทางชีวภาพของสหภาพยุโรปถึงปี 2563' และเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2556 ในหัวข้อ 'โครงสร้างพื้นฐานสีเขียว (GI) — การเสริมสร้างทุนทางธรรมชาติของยุโรป' และในกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม เช่น คำสั่ง 2000/60/EC (3), 2001/81/EC (4), 2009/128/EC (5) และ 2009/147/EC (6) ของรัฐสภายุโรปและสภา และคำสั่งสภา 91/676/EEC (7) และ 92/43/EEC (8)
- (6) เมื่อพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของนโยบายการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรป กรอบกฎหมายที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวควรมีเป้าหมายเพื่อให้มั่นใจถึงการแข่งขันที่เป็นธรรมและการทำงานที่เหมาะสมของตลาดภายในสำหรับผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ เพื่อรักษาและสร้างความเชื่อมั่นของผู้บริโภคในผลิตภัณฑ์ที่ติดฉลากว่าเป็นเกษตรอินทรีย์ และเพื่อสร้างเงื่อนไขที่เอื้อต่อการดำเนินนโยบายให้สอดคล้องกับการพัฒนาการผลิตและตลาด
- (7) ลำดับความสำคัญเชิงนโยบายของยุทธศาสตร์ยุโรป 2020 ซึ่งกำหนดไว้ในการสื่อสารของคณะกรรมการเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2010 ในหัวข้อ 'ยุโรป 2020: ยุทธศาสตร์เพื่อการเติบโตที่ชาญฉลาด ยั่งยืน และครอบคลุม' รวมถึงการบรรลุเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันบนพื้นฐานของความรู้และนวัตกรรม การส่งเสริมเศรษฐกิจที่มีการจ้างงานสูงซึ่งส่งผลให้เกิดความสอดคล้องทางสังคมและภูมิภาค และการสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพด้านทรัพยากรและคาร์บอนต่ำ
- ดังนั้น นโยบายการผลิตแบบอินทรีย์จึงควรจัดหาเครื่องมือที่เหมาะสมให้แก่ผู้ประกอบการ เพื่อให้พวกเขาสามารถระบุและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ของตนได้ดียิ่งขึ้น พร้อมทั้งปกป้องพวกเขาจากการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม
- (8) ภาคเกษตรอินทรีย์ในสหภาพได้พัฒนาอย่างรวดเร็วในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ไม่เพียงแต่ในแง่ของพื้นที่ที่ใช้ในการทำเกษตรอินทรีย์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงจำนวนที่ดินและจำนวนผู้ประกอบการเกษตรอินทรีย์โดยรวมที่จดทะเบียนในสหภาพด้วย
- (9) เมื่อพิจารณาถึงวิวัฒนาการอย่างรวดเร็วของภาคเกษตรอินทรีย์ ระเบียบสภา (EC) เลขที่ 834/2007 (9) ได้ระบุถึงความจำเป็นในการทบทวนกฎระเบียบของสหภาพยุโรปเกี่ยวกับการผลิตเกษตรอินทรีย์ในอนาคต โดยคำนึงถึงประสบการณ์ที่ได้รับจากการนำกฎระเบียบเหล่านั้นไปใช้ ผลการทบทวนที่คณะกรรมการได้ดำเนินการแสดงให้เห็นว่ากรอบกฎหมายของสหภาพยุโรปที่ควบคุมการผลิตเกษตรอินทรีย์ควรได้รับการปรับปรุงเพื่อให้มีกฎระเบียบที่สอดคล้องกับความคาดหวังสูงของผู้บริโภคและรับประกันความชัดเจนเพียงพอสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 จึงควรถูกยกเลิกและแทนที่ด้วยระเบียบใหม่
- (10) ประสบการณ์ที่ได้รับมาจนถึงปัจจุบันจากการประยุกต์ใช้ระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการทำให้ชัดเจนว่าระเบียบนี้ใช้กับผลิตภัณฑ์ใดบ้าง โดยหลักแล้วควรครอบคลุมผลิตภัณฑ์ที่มาจากภาคเกษตรกรรม รวมถึงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการเลี้ยงผึ้ง ตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก I ของสนธิสัญญาว่าด้วยการทำงานของสหภาพยุโรป (TFEU)
- นอกจากนี้ ควรครอบคลุมถึงผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรแปรรูปเพื่อใช้เป็นอาหารหรืออาหารสัตว์ด้วย เพราะการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ดังกล่าวในตลาดในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์เป็นการเปิดช่องทางสำคัญสำหรับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และทำให้ผู้บริโภคเห็นถึงลักษณะอินทรีย์ของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่นำมาแปรรูปได้อย่างชัดเจน ในทำนองเดียวกันนี้
-
- (1) ระเบียบ (EU) เลขที่ 1307/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2013 ว่าด้วยการกำหนดกฎเกณฑ์สำหรับการจ่ายเงินโดยตรงให้แก่เกษตรกรภายใต้โครงการสนับสนุนภายในกรอบนโยบายเกษตรกรรมร่วม และยกเลิกระเบียบสภา (EC) เลขที่ 637/2008 และระเบียบสภา (EC) เลขที่ 73/2009 (OJ L 347, 20.12.2013, หน้า 608)
- (2) ระเบียบ (EU) เลขที่ 1305/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2013 ว่าด้วยการสนับสนุนการพัฒนาชนบทโดยกองทุนเกษตรแห่งยุโรปเพื่อการพัฒนาชนบท (EAFRD) และยกเลิกระเบียบสภา (EC) เลขที่ 1698/2005 (OJ L 347, 20.12.2013, หน้า 487)
- (3) คำสั่ง 2000/60/EC ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2543 ว่าด้วยการกำหนดกรอบการดำเนินการของชุมชนในด้านนโยบายน้ำ (OJ L 327, 22.12.2000, หน้า 1)
- (4) คำสั่ง 2001/81/EC ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2544 ว่าด้วยการปลดปล่อยมลพิษระดับชาติสำหรับบางประเภทมลพิษทางอากาศ (OJ L 309, 27.11.2001, หน้า 22)
- (5) คำสั่ง 2009/128/EC ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2552 ว่าด้วยการกำหนดกรอบสำหรับประชากรการดำเนินการเพื่อให้บรรลุการใช้สารกำจัดศัตรูพืชที่ยั่งยืน (OJ L 309, 24.11.2009, หน้า 71)
- (6) คำสั่ง 2009/147/EC ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2009 ว่าด้วยการอนุรักษ์นกป่า (OJ L 20, 26.1.2010, หน้า 7)
- (7) คำสั่งสภา 91/676/EEC ลงวันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2534 เกี่ยวกับการปกป้องแหล่งน้ำจากการปนเปื้อนที่เกิดจากไนเตรดแหล่งข้อมูลกลางการเกษตร (OJ L 375, 31.12.1991, หน้า 1)
- (8) คำสั่งสภา 92/43/EEC ลงวันที่ 21 พฤษภาคม 1992 ว่าด้วยการอนุรักษ์ถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติและสัตว์ป่าและพืชป่า (OJ L 206, 22.7.1992, หน้า 7)
- (9) ระเบียบสภา (EC) เลขที่ 834/2007 ลงวันที่ 28 มิถุนายน 2007 ว่าด้วยการผลิตอินทรีย์และการติดฉลากผลิตภัณฑ์อินทรีย์ และยกเลิกระเบียบ (EEC) เลขที่ 2092/91 (OJ L 189, 20.7.2007, หน้า 1)

กฎระเบียบครอบคลุมถึงผลิตภัณฑ์อื่นๆ บางประเภทที่เชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรในลักษณะที่ใกล้เคียงกับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรแปรรูปที่ใช้เป็นอาหารและอาหารสัตว์ เนื่องจากผลิตภัณฑ์อื่นๆ เหล่านี้เป็นช่องทางหลักในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร หรือเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการผลิต สุดท้ายนี้ เกษตรกรและเกษตรกรอื่น ๆ ที่ใช้สำหรับอาหารและอาหารสัตว์ควรอยู่ในขอบเขตของกฎระเบียบนี้ด้วย เนื่องจากอาจผลิตได้โดยใช้เทคนิคการผลิตแบบธรรมชาติ และเนื่องจากการผลิตเกลือเหล่านี้มีส่วนช่วยในการพัฒนาพื้นที่ชนบท จึงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกฎระเบียบนี้ เพื่อความชัดเจน ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในภาคผนวกที่ 1 ของสนธิสัญญาว่าด้วยการทำงานของสหภาพยุโรป (TFEU) ควรระบุไว้ในภาคผนวกของกฎระเบียบนี้

- (11) เพื่อเสริมหรือแก้ไของค์ประกอบที่ไม่จำเป็นบางประการของระเบียบนี้ อำนาจในการออกกฎหมายตามมาตรา 290 ของสนธิสัญญาว่าด้วยการทำงานของสหภาพยุโรป (TFEU) ควรได้รับการมอบหมายให้แก่คณะกรรมการ สิ่งสำคัญอย่างยิ่งคือคณะกรรมการต้องดำเนินการปรึกษาหารือที่เหมาะสมในระหว่างการเตรียมงาน รวมถึงในระดับผู้เชี่ยวชาญ และการปรึกษาหารือเหล่านั้นต้องดำเนินการตามหลักการที่กำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่างสถาบัน เมื่อวันที่ 13 เมษายน 2559 ว่าด้วยการจัดทำกฎหมายที่ดีขึ้น (1) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อให้แน่ใจว่ามีการมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกันในการเตรียมกฎหมายที่ได้รับมอบอำนาจ รัฐสภายุโรปและสภาจะได้รับเอกสารทั้งหมดในเวลาเดียวกันกับผู้เชี่ยวชาญของรัฐสมาชิก และผู้เชี่ยวชาญของพวกเขาสามารถเข้าถึงการประชุมของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมกฎหมายที่ได้รับมอบอำนาจได้อย่างเป็นระบบ
- (12) เพื่อนำวิธีการผลิตใหม่ วัสดุใหม่ หรือพันธกรณีระหว่างประเทศมาพิจารณา ควรมีการมอบอำนาจให้คณะกรรมการในการออกกฎหมายบางฉบับเพื่อขยายรายการผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรซึ่งอยู่ในขอบเขตของระเบียบนี้
- (13) ผลิตภัณฑ์ที่อยู่ภายใต้ข้อบังคับนี้แต่มีต้นกำเนิดมาจากการล่าสัตว์หรือจับสัตว์ป่าไม่ควรถือว่าเป็นผลิตภัณฑ์อินทรีย์ เนื่องจากกระบวนการผลิตไม่สามารถควบคุมได้อย่างสมบูรณ์
- (14) เนื่องจากลักษณะการดำเนินงานจัดเลี้ยงขนาดใหญ่ในระดับท้องถิ่น มาตรการที่รัฐสมาชิกและโครงการเอกชนดำเนินการในด้านนี้ถือว่าเพียงพอต่อการรับประกันการทำงานของตลาดเดียว ดังนั้น อาหารที่ปรุงโดยผู้จัดเลี้ยงขนาดใหญ่ในสถานที่ของตนเองจึงไม่ควรอยู่ภายใต้ข้อบังคับนี้ และไม่ควรถัดฉากหรือโฆษณาด้วยโลโก้การผลิตอินทรีย์ของสหภาพยุโรป
- (15) โครงการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าความเชื่อมั่นของผู้บริโภคมีความสำคัญอย่างยิ่งในตลาดอาหารอินทรีย์ ในระยะยาว กฎระเบียบที่ไม่น่าเชื่อถืออาจเป็นอันตรายต่อความเชื่อมั่นของประชาชนและนำไปสู่ความล้มเหลวของตลาด ดังนั้น การพัฒนาอย่างยั่งยืนของการผลิตอินทรีย์ในสหภาพควรอยู่บนพื้นฐานของกฎระเบียบการผลิตที่ดีซึ่งได้รับการประสานงานในระดับสหภาพ และเป็นไปตามความคาดหวังของผู้ประกอบการและผู้บริโภคเกี่ยวกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์อินทรีย์และการปฏิบัติตามหลักการและกฎระเบียบที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้
- (16) ระเบียบนี้ควรบังคับใช้โดยไม่กระทบต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความปลอดภัยของห่วงโซ่อาหาร สุขภาพและสวัสดิภาพสัตว์ สุขภาพพืช วัสดุสืบพันธุ์พืช การตัดฉาก และสิ่งแวดล้อม
- (17) ระเบียบนี้ควรเป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนของการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์สิ่งแวดล้อม ในขณะที่เดียวกันก็รับประกันการทำงานที่มีประสิทธิภาพของตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ภายในและการแข่งขันที่เป็นธรรม ซึ่งจะช่วยให้เกษตรกรมีรายได้ที่เป็นธรรม สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค ปกป้องผลประโยชน์ของผู้บริโภค และส่งเสริมช่องทางการจัดจำหน่ายที่สั้นและการผลิตในท้องถิ่น วัตถุประสงค์เหล่านี้ควรบรรลุได้โดยการปฏิบัติตามหลักการทั่วไปและเฉพาะเจาะจง และกฎการผลิตทั่วไปและโดยละเอียดที่ใช้บังคับกับการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์
- (18) เมื่อพิจารณาถึงลักษณะเฉพาะของระบบการผลิตอินทรีย์ การเลือกพันธุ์พืชควรเน้นที่ประสิทธิภาพทางการเกษตร ความหลากหลายทางพันธุกรรม ความต้านทานต่อโรค อายุยืนยาว และการปรับตัวให้เข้ากับสภาพดินและสภาพภูมิอากาศในท้องถิ่นที่หลากหลาย และควรเคารพอุปสรรคในการข้ามพรมแดน
- (19) ความเสี่ยงของการไม่ปฏิบัติตามกฎการผลิตแบบอินทรีย์ถือว่าสูงขึ้นในฟาร์มเกษตรกรรมที่มีหน่วยที่ไม่ได้จัดการภายใต้กฎเหล่านี้ ดังนั้น หลังจากระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านที่เหมาะสมแล้ว ทั้งหมด

ที่ดินทำการเกษตรในสหภาพยุโรปที่มุ่งหมายจะเปลี่ยนมาเป็นเกษตรอินทรีย์ ควรได้รับการจัดการอย่างครบถ้วนตามข้อกำหนดที่ใช้บังคับกับการผลิตแบบอินทรีย์ อย่างไรก็ตาม ที่ดินที่รวมทั้งหน่วยงานที่จัดการภายใต้กฎการผลิตแบบอินทรีย์และหน่วยงานที่จัดการภายใต้กฎการผลิตแบบไม่ใช่อินทรีย์ ควรได้รับอนุญาตภายใต้เงื่อนไขบางประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงื่อนไขของการแยกอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพระหว่างหน่วยงานการผลิตแบบอินทรีย์ หน่วยงานที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน และหน่วยงานการผลิตแบบไม่ใช่อินทรีย์ และระหว่างผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยหน่วยงานเหล่านั้น

- (20) เนื่องจากการใช้ปัจจัยนำเข้าจากภายนอกควรถูกจำกัดในการผลิตแบบอินทรีย์ จึงควรระบุวัตถุประสงค์บางประการที่มีกใช้ผลิตภัณฑ์และสารต่างๆ ในการผลิตผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรหรือผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรแปรรูป เมื่อใช้เพื่อวัตถุประสงค์เหล่านั้นตามปกติ การใช้ผลิตภัณฑ์หรือสารต่างๆ ควรได้รับอนุญาตเฉพาะเมื่อได้รับการอนุญาตตามระเบียบนี้เท่านั้น อย่างไรก็ตาม การอนุญาตดังกล่าวควรมีผลใช้ได้ในกรณีที่การนำเข้าปัจจัยนำเข้าจากภายนอกดังกล่าวในการผลิตที่ไม่ใช่อินทรีย์ไม่ได้ถูกห้ามโดยกฎหมายของสหภาพยุโรปหรือกฎหมายของประเทศที่อิงตามกฎหมายของสหภาพยุโรป การใช้ผลิตภัณฑ์หรือสารที่ผลิตที่ป้องกันพืชหรือประกอบด้วย นอกเหนือจากสารออกฤทธิ์ ควรได้รับอนุญาตในการผลิตแบบอินทรีย์ ตราใบที่การใช้ได้รับอนุญาตตามระเบียบ (EC) เลขที่ 1107/2009 ของรัฐสภายุโรปและสภา (1) และตราใบที่การวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ป้องกันพืชเหล่านั้นหรือการใช้ผลิตภัณฑ์ป้องกันพืชเหล่านั้นไม่ได้ถูกห้ามโดยรัฐสมาชิกตามระเบียบดังกล่าว
- (21) เมื่อกินทั้งหมดหรือบางส่วนของที่ดินนั้นตั้งไที่จะผลิตผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ที่ดินเหล่านั้นจะต้องอยู่ภายใต้ระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านซึ่งจะต้องได้รับการจัดการภายใต้กฎการผลิตอินทรีย์ แต่ไม่สามารถผลิตผลิตภัณฑ์อินทรีย์ได้ ผลิตภัณฑ์จะได้รับอนุญาตให้วางจำหน่ายในตลาดในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์ได้ก็ต่อเมื่อระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านสิ้นสุดลงแล้วเท่านั้น ระยะเวลาที่จำเป็นต้องไม่เริ่มต้นก่อนที่เกษตรกรหรือผู้ประกอบการที่ผลิตสารหรือสัตว์น้ำได้แจ้งการเปลี่ยนไปเป็นการผลิตอินทรีย์ต่อหน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐสมาชิกที่ดินตั้งอยู่ และจึงอยู่ภายใต้ระบบควบคุมที่รัฐสมาชิกจะจัดตั้งขึ้นตามระเบียบ (EU) 2017/625 ของรัฐสภายุโรปและสภา (2) และระเบียบนี้ หน่วยงานที่มีอำนาจจะสามารถรับรองระยะเวลาก่อนวันที่แจ้งเป็นระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านได้ย้อนหลังเฉพาะในกรณีที่ที่ดินหรือส่วนที่เกี่ยวข้องนั้นอยู่ภายใต้มาตรการด้านเกษตรและสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนของสหภาพยุโรปหรือเป็นพื้นที่ธรรมชาติหรือพื้นที่เกษตรกรรมซึ่งเป็นระยะเวลาอย่างน้อยสามปีที่ไม่ได้รับการบำบัดด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตอินทรีย์
- (22) เพื่อให้มั่นใจในคุณภาพ การตรวจสอบย้อนกลับ การปฏิบัติตามระเบียบนี้เกี่ยวกับการผลิตอินทรีย์ และการปรับตัวให้เข้ากับการพัฒนาทางเทคนิค อำนาจในการออกกฎหมายบางประการควรได้รับการมอบหมายให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎเพิ่มเติมเกี่ยวกับการแบ่งที่ดินออกเป็นการผลิตอินทรีย์ การเปลี่ยนผ่าน และการผลิตที่ไม่ใช่อินทรีย์
- (23) การใช้รังสีไอออนไนซ์ การโคลนนิ่งสัตว์ และสัตว์โพสพอยต์ที่เหนี่ยวนำโดยเทียม หรือสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม ('GMOs') ตลอดจนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากหรือโดย GMOs นั้นไม่สอดคล้องกับแนวคิดของการผลิตแบบอินทรีย์และการรับรู้ของผู้บริโภคเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ดังนั้นการใช้ดังกล่าวจึงควรถูกห้ามในการผลิตแบบอินทรีย์
- (24) เพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ผู้ประกอบการควรใช้มาตรการป้องกันในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจำหน่ายตามความเหมาะสม เพื่อให้มั่นใจถึงการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพของดิน เพื่อป้องกันและควบคุมศัตรูพืชและโรค และเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพสัตว์ และสุขภาพพืช นอกจากนี้ ผู้ประกอบการควรใช้มาตรการป้องกันตามสัดส่วนที่เหมาะสมด้วย

(1) ระเบียบ (EC) เลขที่ 1107/2009 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2552 ว่าด้วยการจัดวางโรงงานผลิตภัณฑ์ที่ป้องกันที่วางจำหน่ายในตลาดและการยกเลิกคำสั่งสภา 79/117/EEC และ 91/414/EEC (OJ L 309, 24.11.2009, หน้า 1)

(2) ระเบียบ (EU) 2017/625 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 15 มีนาคม 2017 ว่าด้วยการควบคุมอย่างเป็นทางการและกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่นๆ ที่ดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่ามีสารบ่งชี้ใช้กฎหมายอาหารและอาหารสัตว์ กฎระเบียบเกี่ยวกับสุขภาพและสวัสดิภาพสัตว์ สุขภาพพืช และพืชผลิตภัณฑ์ที่ป้องกัน การแก้ไขข้อบังคับ (EC) เลขที่ 999/2001, (EC) เลขที่ 396/2005, (EC) เลขที่ 1069/2009, (EC) เลขที่ 1107/2009, (EU) เลขที่ 1151/2012, (EU) เลขที่ 652/2014, (EU) 2016/429 และ (EU) 2016/2031 ของรัฐสภายุโรปและสภา, ระเบียบสภา (EC) เลขที่ 1/2005 และ (EC) เลขที่ 1099/2009 และคำสั่งสภา 98/58/EC, 1999/74/EC, 2007/43/EC, 2008/119/EC และ 2008/120/EC และยกเลิกระเบียบ (EC) เลขที่ 854/2004 และ (EC) เลขที่ 882/2004 ของรัฐสภายุโรปและสภา, คำสั่งสภา 89/608/EEC, 89/662/EEC, 90/425/EEC, 91/496/EEC 96/23/EC, 96/93/EC และ 97/78/EC และมติคณะมนตรี 92/438/EEC (ระเบียบการควบคุมอย่างเป็นทางการ) (OJ L 95, 7.4.2017, หน้า 1)

ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของพวกเขาเพื่อหลีกเลี่ยงการปนเปื้อนกับผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตอินทรีย์ตามข้อบังคับนี้ และเพื่อหลีกเลี่ยงการปนเปื้อนของผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์

- (25) ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านไม่ควรวางจำหน่ายในตลาดในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์ เพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่จะทำให้ผู้บริโภคสับสนและเข้าใจผิด ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นก็ไม่ควรวางจำหน่ายในฐานะผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านเช่นกัน ยกเว้นในกรณีของวัสดุสืบพันธุ์พืช ผลิตภัณฑ์อาหารที่มีต้นกำเนิดจากพืช และผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ที่มีต้นกำเนิดจากพืชซึ่งมีส่วนผสมจากพืชผลทางการเกษตรเพียงอย่างเดียว ในทุกกรณีต้องเป็นไปตามระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านอย่างน้อย 12 เดือนก่อนการเก็บเกี่ยว
- (26) เพื่อให้มั่นใจในคุณภาพ การตรวจสอบย้อนกลับ การปฏิบัติตามระเบียบนี้ และการปรับตัวให้เข้ากับการพัฒนาทางเทคนิค ควรมีการมอบอำนาจในการออกกฎหมายบางประการให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวกับกฎการแปลงสำหรับสัตว์ชนิดอื่นๆ
- (27) ควรมีการกำหนดกฎการผลิตโดยละเอียดเกี่ยวกับการผลิตพืช ปศุสัตว์ และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ รวมถึงกฎสำหรับการเก็บรวบรวมพืชป่าและสาหร่าย และเกี่ยวกับการผลิตอาหารแปรรูปและอาหารสัตว์ ตลอดจนไวน์และยีสต์ที่ใช้เป็นอาหารหรืออาหารสัตว์ เพื่อให้มั่นใจถึงความสอดคล้องและการปฏิบัติตามวัตถุประสงค์และหลักการของการผลิตแบบอินทรีย์
- (28) เนื่องจากการผลิตพืชอินทรีย์นั้นอาศัยการบำรุงพืชเป็นหลักผ่านระบบนิเวศของดิน พืชจึงควรปลูกบนและในดินที่มีชีวิตโดยเชื่อมโยงกับดินชั้นล่างและหินฐาน ดังนั้นจึงไม่ควรอนุญาตให้มีการผลิตแบบไฮโดรโปนิคส์ หรือการปลูกพืชในภาชนะ ฤกษ์ หรือแปลงที่รากไม่สัมผัสกับดินที่มีชีวิต
- (29) อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติการเพาะปลูกบางอย่างที่ไม่เกี่ยวข้องกับดิน เช่น การผลิตเมล็ดงอกหรือหัวชิคอร์ และการผลิตไม้ประดับและสมุนไพรในกระถางที่ขายให้กับผู้บริโภค ซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักการเพาะปลูกพืชที่เกี่ยวข้องกับดิน หรือไม่มีความเสี่ยงที่ผู้บริโภคจะเข้าใจผิดเกี่ยวกับวิธีการผลิต ควรได้รับอนุญาต เพื่ออำนวยความสะดวกในการผลิตแบบอินทรีย์ในระยะการเจริญเติบโตของพืชที่เร็วกว่า ควรอนุญาตให้ปลูกต้นกล้าหรือต้นกล้าที่ย้ายปลูกในภาชนะเพื่อการย้ายปลูกต่อไปด้วย
- (30) หลักการเพาะปลูกพืชที่เกี่ยวข้องกับดินและการบำรุงพืชโดยหลักผ่านระบบนิเวศของดินได้รับการกำหนดขึ้นโดยระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการบางรายได้พัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยการปลูกพืชใน 'แปลงที่กำหนดไว้' และได้รับการรับรองว่าเป็นเกษตรกรอินทรีย์ภายใต้ระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 โดยหน่วยงานระดับชาติของตน ข้อตกลงได้บรรลุผลภายในกระบวนการนิติบัญญัติปกติเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2017 ว่าการผลิตเกษตรกรอินทรีย์ควรอยู่บนพื้นฐานของการบำรุงพืชโดยหลักผ่านระบบนิเวศของดินและเกี่ยวข้องกับดิน และการปลูกพืชในแปลงที่กำหนดไว้จะไม่ได้รับอนุญาตอีกต่อไปนับจากวันนั้น เพื่อให้ผู้ประกอบการที่ได้พัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจดังกล่าวจนถึงวันนั้นมีโอกาสปรับตัว พวกเขาควรได้รับอนุญาตให้รักษาพื้นที่การผลิตของตนไว้ หากได้รับการรับรองว่าเป็นเกษตรกรอินทรีย์ภายใต้ระเบียบ (EC)
- ระเบียบเลขที่ 834/2007 ก่อนหน้านั้น ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานระดับชาติของประเทศสมาชิก และอนุญาตให้ดำเนินการได้อีก 10 ปีนับจากวันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ จากข้อมูลที่ประเทศสมาชิกส่งให้คณะกรรมการ กิจกรรมดังกล่าวได้รับอนุญาตในสหภาพยุโรปก่อนวันที่ 28 มิถุนายน 2017 เฉพาะในฟินแลนด์ สวีเดน และเดนมาร์กเท่านั้น การใช้แปลงที่กำหนดไว้ในเกษตรกรอินทรีย์จะต้องอยู่ภายใต้รายงานของคณะกรรมการ ซึ่งจะเผยแพร่ห้าปีนับจากวันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้
- (31) การผลิตพืชอินทรีย์ควรเกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคการผลิตที่ป้องกันหรือลดผลกระทบใดๆ มีส่วนทำให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม
- (32) ในขณะที่เกษตรกรอินทรีย์มีวิธีการภายนอกมากกว่าในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมเพื่อให้ได้ผลผลิตพืชที่ดีที่สุด ระบบการผลิตพืชอินทรีย์ต้องการวัสดุสืบพันธุ์พืชที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับความต้านทานโรค สภาพดินและสภาพภูมิอากาศในท้องถิ่นที่หลากหลาย และการปฏิบัติการเพาะปลูกเฉพาะของเกษตรกรอินทรีย์ ซึ่งมีส่วนช่วยในการพัฒนาภาคเกษตรอินทรีย์ ดังนั้น การพัฒนาวัสดุสืบพันธุ์อินทรีย์ที่เหมาะสมสำหรับเกษตรกรอินทรีย์จึงมีความสำคัญ
- (33) เกี่ยวกับการจัดการดินและการใส่ปุ๋ย ควรระบุแนวทางในการเพาะปลูกที่อนุญาตในการผลิตพืชอินทรีย์ และควรวางเงื่อนไขสำหรับการใช้ปุ๋ยและสารปรับปรุงดิน

(34) ควรจำกัดการใช้ผลิตภัณฑ์ป้องกันพืชอย่างมีนัยสำคัญ ควรให้ความสำคัญกับมาตรการป้องกันความเสียหายจากศัตรูพืชและวัชพืชด้วยวิธีการที่ไม่เกี่ยวข้องกับการใช้ผลิตภัณฑ์ป้องกันพืช เช่น การหมุนเวียนพืช ควรมีการตรวจสอบการปรากฏตัวของศัตรูพืชและวัชพืชเพื่อพิจารณาว่าการแทรกแซงใด ๆ นั้นคุ้มค่าทางเศรษฐกิจและนิเวศวิทยาหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ควรอนุญาตให้ใช้ผลิตภัณฑ์ป้องกันพืชบางชนิดได้หากวิธีการดังกล่าวไม่สามารถป้องกันได้อย่างเพียงพอ และเฉพาะในกรณีที่ผลิตภัณฑ์ป้องกันพืชเหล่านั้นได้รับอนุญาตตามระเบียบ (EC) เลขที่ 1107/2009 หลังจากได้รับการประเมินและพบว่าเข้ากันได้กับวัตถุประสงค์และหลักการของการผลิตแบบอินทรีย์ รวมถึงกรณีที่ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นได้รับอนุญาตภายใต้เงื่อนไขการใช้งานที่จำกัด และด้วยเหตุนี้จึงได้รับอนุญาตตามระเบียบนี้

(35) เพื่อให้มั่นใจในคุณภาพ การตรวจสอบย้อนกลับ การปฏิบัติตามระเบียบนี้ และการปรับตัวให้เข้ากับการพัฒนาทางเทคนิค จำนวนในการออกกฎหมายบางประการควรได้รับการมอบหมายให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อบกพร่องบางประการ การใช้วัสดุสืบพันธุ์พืชที่แปลงสภาพหรือวัสดุที่ไม่ใช่อินทรีย์ ข้อตกลงระหว่างผู้ประกอบการฟาร์มเกษตร มาตรการจัดการศัตรูพืชและวัชพืชเพิ่มเติม และกฎระเบียบและแนวทางการเพาะปลูกโดยละเอียดเพิ่มเติมสำหรับพืชและผลผลิตพืชเฉพาะชนิด

(36) การวิจัยในสหภาพเกี่ยวกับวัสดุสืบพันธุ์ของพืชที่ไม่ตรงตามคำจำกัดความของพันธุ์ในแง่ของความสม่ำเสมอแสดงให้เห็นว่าอาจมีประโยชน์ในการใช้วัสดุที่หลากหลายดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการผลิตแบบอินทรีย์ เช่น เพื่อลดการแพร่กระจายของโรค เพื่อปรับปรุงความยืดหยุ่น และเพื่อเพิ่มความหลากหลายทางชีวภาพ

(37) ดังนั้น วัสดุสืบพันธุ์ของพืชที่ไม่จัดอยู่ในพันธุ์ แต่จัดอยู่ในกลุ่มพืชภายในกลุ่มพฤกษศาสตร์เดียวกันที่มีความหลากหลายทางพันธุกรรมและลักษณะทางฟีโนไทป์สูงระหว่างหน่วยสืบพันธุ์แต่ละหน่วย ควรมิให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้ประกอบการควรได้รับอนุญาตให้ทำการตลาดวัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์ที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกันโดยไม่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดสำหรับการจดทะเบียนและไม่ต้องปฏิบัติตามประเภทการรับรองของวัสดุก่อนพื้นฐาน พื้นฐาน และได้รับการรับรอง หรือข้อกำหนดสำหรับประเภทอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในคำสั่งสภา 66/401/EEC (1), 66/402/EEC (2), 68/193/EEC (3), 98/56/EC (4), 2002/53/EC (5), 2002/54/EC (6), 2002/55/EC (7), 2002/56/EC (8), 2002/57/EC (9), 2008/72/EC (10) และ 2008/90/EC (11) หรือในกฎหมายที่ออกตามคำสั่งเหล่านี้

การทำการตลาดดังกล่าวควรดำเนินการหลังจากแจ้งให้หน่วยงานที่รับผิดชอบตามที่ระบุไว้ในคำสั่งเหล่านี้ทราบ และหลังจากที่คณะกรรมการได้นำข้อกำหนดที่สอดคล้องกันสำหรับสื่อดังกล่าวมาใช้แล้ว โดยมีเงื่อนไขว่าสื่อนั้นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดเหล่านี้ด้วย

(38) เพื่อให้มั่นใจในคุณภาพ การตรวจสอบย้อนกลับ การปฏิบัติตามระเบียบนี้ และการปรับตัวให้เข้ากับการพัฒนาทางเทคนิค จำนวนในการออกกฎหมายบางประการควรมอบให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดกฎเกณฑ์บางประการสำหรับการผลิตและการตลาดของวัสดุสืบพันธุ์พืชอินทรีย์ต่างชนิดกันของสกุลหรือนิตที่เฉพาะเจาะจง

(39) เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ผลิตอินทรีย์ เพื่อส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพันธุ์อินทรีย์ที่เหมาะสมสำหรับการผลิตอินทรีย์ โดยคำนึงถึงความต้องการและวัตถุประสงค์เฉพาะของเกษตรกรอินทรีย์ เช่น ความหลากหลายทางพันธุกรรมที่เพิ่มขึ้น ความต้านทานหรือความทนทานต่อโรค และการปรับตัวให้เข้ากับสภาพดินและสภาพภูมิอากาศในท้องถิ่นที่หลากหลาย

- (1) คำสั่งสภา 66/401/EEC ลงวันที่ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2509 ว่าด้วยการตลาดเมล็ดพันธุ์พืชอาหารสัตว์ (OJ L 125, 11.7.1966, หน้า 2298)
- (2) คำสั่งสภา 66/402/EEC ลงวันที่ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2509 ว่าด้วยการตลาดเมล็ดพันธุ์พืช (OJ L 125, 11.7.1966, หน้า 2309)
- (3) คำสั่งสภา 68/193/EEC ลงวันที่ 9 เมษายน พ.ศ. 2511 ว่าด้วยการตลาดของวัสดุสำหรับการขยายพันธุ์พืชโดยวิธีปักชำ (OJ L 93, 17.4.1968, หน้า 15)
- (4) คำสั่งสภา 98/56/EC ลงวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2541 ว่าด้วยการตลาดวัสดุขยายพันธุ์ไม้ประดับ (OJ L 226, 13.8.1998, หน้า 16)
- (5) คำสั่งสภา 2002/53/EC ลงวันที่ 13 มิถุนายน พ.ศ. 2545 ว่าด้วยแคตตาล็อกพันธุ์พืชทางการเกษตรทั่วไป (OJ L 193, 20.7.2002, หน้า 1)
- (6) คำสั่งสภา 2002/54/EC ลงวันที่ 13 มิถุนายน พ.ศ. 2545 ว่าด้วยการตลาดของเมล็ดพืช (OJ L 193, 20.7.2002, หน้า 12)
- (7) คำสั่งสภา 2002/55/EC ลงวันที่ 13 มิถุนายน พ.ศ. 2545 ว่าด้วยการตลาดเมล็ดพืชผัก (OJ L 193, 20.7.2002, หน้า 33)
- (8) คำสั่งสภา 2002/56/EC ลงวันที่ 13 มิถุนายน พ.ศ. 2545 ว่าด้วยการตลาดของเมล็ดพันธุ์ (OJ L 193, 20.7.2002, หน้า 60)
- (9) คำสั่งสภา 2002/57/EC ลงวันที่ 13 มิถุนายน พ.ศ. 2545 ว่าด้วยการตลาดเมล็ดพันธุ์พืชน้ำมันและเส้นใย (OJ L 193, 20.7.2002, หน้า 74)
- (10) คำสั่งสภา 2008/72/EC ลงวันที่ 15 กรกฎาคม 2551 ว่าด้วยการตลาดวัสดุขยายพันธุ์และปลูกพืชผัก ยกเว้นเมล็ดพันธุ์ (OJ L 205, 1.8.2008, หน้า 28)
- (11) คำสั่งสภา 2008/90/EC ลงวันที่ 29 กันยายน 2008 ว่าด้วยการตลาดของวัสดุขยายพันธุ์ไม้ผลและไม้ผลที่ตั้งใจสำหรับการผลิตผลไม้ (OJ L 267, 8.10.2008, หน้า 8)

การทดลองชั่วคราวควรจัดขึ้นตามข้อกำหนดของ Directive 66/401/EEC, 66/402/EEC, 68/193/EEC, 2002/53/EC, 2002/54/EC, 2002/55/EC, 2002/56/EC, 2002/57/EC, 2008/72/EC และ 2008/90/EC การทดลองชั่วคราวนั้นควรมีระยะเวลาเจ็ดปี ควรใช้ปริมาณวัสดุขยายพันธุ์พืชที่เพียงพอ และควรมีการรายงานผลเป็นประจำทุกปี การทดลองนี้ควรช่วยกำหนดเกณฑ์สำหรับการอธิบายลักษณะของวัสดุดังกล่าว และกำหนดเงื่อนไขการผลิตและการตลาดสำหรับวัสดุนั้น

(40) เนื่องจากการผลิตพืชที่เกี่ยวข้องกับการจัดการที่ดินทางเกษตรโดยธรรมชาติ ซึ่งมีการใช้ปุ๋ยคอกเพื่อบำรุงพืชผล การผลิตพืชที่ไม่มีที่ดินจึงควรถูกห้าม ยกเว้นในกรณีของการเลี้ยงผึ้ง ในการเลือกพันธุ์ ควรส่งเสริมการเลือกคุณลักษณะที่สำคัญสำหรับการเกษตรอินทรีย์ เช่น ความหลากหลายทางพันธุกรรมสูง ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพท้องถิ่น และความต้านทานต่อโรค

(41) สัตว์อินทรีย์ไม่ได้มีปริมาณและคุณภาพเพียงพอเสนอไปเพื่อตอบสนองความต้องการของเกษตรกรที่ต้องการจัดตั้งฝูงหรือกลุ่มสัตว์เป็นครั้งแรก หรือเพื่อเพิ่มหรือต่ออายุสัตว์ของตน ดังนั้นภายใต้เงื่อนไขบางประการ จึงควรเป็นไปไม่ได้ที่จะนำสัตว์ที่ไม่ได้เลี้ยงแบบอินทรีย์เข้ามาในหน่วยการผลิตอินทรีย์

(42) พืชควรได้รับอาหารที่ผลิตตามกฎการผลิตแบบอินทรีย์ และควรมาจากที่ดินของเกษตรกรเอง โดยคำนึงถึงความต้องการทางสรีรวิทยาของพืชด้วย

อย่างไรก็ตาม เกษตรกรควรได้รับโอกาสในการใช้พืชที่อยู่ระหว่างการแปลงจากฟาร์มของตนเอง ภายใต้เงื่อนไขบางประการ นอกจากนี้ เพื่อให้พืชได้รับสารอาหารขั้นพื้นฐาน เกษตรกรควรได้รับอนุญาตให้ใช้วัตถุดิบอาหารสัตว์บางชนิดที่มีต้นกำเนิดจากจุลินทรีย์หรือแร่ธาตุ หรือสารเติมแต่งอาหารสัตว์และสารช่วยในการแปรรูปบางชนิด ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน

(43) การจัดการสุขภาพสัตว์ควรเน้นที่การป้องกันโรคเป็นหลัก นอกจากนี้ ควรใช้มาตรการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อที่เฉพาะเจาะจง การใช้ยาแผนปัจจุบันที่สังเคราะห์ทางเคมี รวมถึงยาปฏิชีวนะ ในการป้องกันโรคไม่ควรได้รับอนุญาตในการผลิตแบบอินทรีย์ ในกรณีที่สัตว์ป่วยหรือได้รับบาดเจ็บที่ต้องได้รับการรักษาก็ การใช้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวควรจำกัดให้น้อยที่สุดเท่าที่เป็นไปได้เพื่อฟื้นฟูสุขภาพของสัตว์ ในกรณีเช่นนี้ เพื่อรับประกันความสมบูรณ์ของการผลิตแบบอินทรีย์สำหรับผู้บริโภค ระยะเวลาการงดใช้ยาอย่างเข้มงวดในการผลิตหลังจากใช้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวตามที่ระบุไว้ในกฎหมายของสหภาพยุโรปที่เกี่ยวข้อง ควรเป็นสองเท่าของระยะเวลาการงดใช้ยาปกติและมีระยะขั้นต่ำ 48 ชั่วโมง

(44) สภาพที่อยู่อาศัยและการปฏิบัติในการเลี้ยงสัตว์อินทรีย์ควรตอบสนองความต้องการทางพฤติกรรมของสัตว์และควรรับประกันสวัสดิภาพสัตว์ในระดับสูง ซึ่งบางแง่มุมควรเกินกว่ามาตรฐานสวัสดิภาพสัตว์ของสหภาพยุโรปที่ใช้กับการผลิตสัตว์โดยทั่วไป ในกรณีส่วนใหญ่ พืชควรสามารถเข้าถึงพื้นที่โล่งเพื่อออกกำลังกายได้อย่างถาวร ควรหลีกเลี่ยงความทุกข์ทรมาน ความเจ็บปวด หรือความเดือดร้อน หรือควรลดให้น้อยที่สุดในทุกช่วงชีวิตของสัตว์ การผูกมัดและการตัดอวัยวะ เช่น การตัดหางแกะ การตัดจอยปากในขงสามวันแรกของชีวิต และการตัดเขา ควรทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่มีอำนาจ และภายใต้เงื่อนไขบางประการเท่านั้น

(45) เนื่องจากการผลิตแบบอินทรีย์ได้รับการพัฒนามากที่สุดสำหรับสัตว์จำพวกวัว และ แกะ น้า กวาง และสุกร รวมถึงสัตว์ปีก กระต่าย และผึ้ง จึงควรมีการกำหนดกฎการผลิตโดยละเอียดเพิ่มเติมสำหรับสัตว์เหล่านี้ สำหรับสัตว์เหล่านี้ คณะกรรมาธิการจำเป็นต้องกำหนดข้อกำหนดบางประการที่สำคัญสำหรับการผลิตสัตว์เหล่านี้ เช่น ข้อกำหนดเกี่ยวกับความหนาแน่นในการเลี้ยง พื้นที่ขั้นต่ำ และลักษณะเฉพาะ ตลอดจนข้อกำหนดทางเทคนิคสำหรับที่อยู่อาศัย สำหรับสัตว์ชนิดอื่น ๆ ควรมีการกำหนดข้อกำหนดดังกล่าวเมื่อมีการกำหนดกฎการผลิตโดยละเอียดเพิ่มเติมสำหรับสัตว์เหล่านั้น

(46) เพื่อให้มั่นใจในคุณภาพ การตรวจสอบย้อนกลับ การปฏิบัติตามระเบียบนี้ และการปรับตัวให้เข้ากับการพัฒนาทางเทคนิค ควรมีการมอบอำนาจให้คณะกรรมการในการออกกฎหมายบางประการเกี่ยวกับการลดข้อบกพร่องที่เกี่ยวข้องกับแหล่งกำเนิดของสัตว์ ข้อจำกัดเกี่ยวกับไนโตรเจนอินทรีย์ที่เชื่อมโยงกับความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงทั้งหมด การให้อาหารแก่รังผึ้ง วิธีการบำบัดที่ยอมรับได้สำหรับการฆ่าเชื้อในรังผึ้ง วิธีการและการบำบัดเพื่อต่อสู้กับ *Is Varroa destructor* และกฎระเบียบการผลิตพืชโดยละเอียดสำหรับสัตว์ชนิดอื่น ๆ

(47) ระเบียบนี้สะท้อนถึงวัตถุประสงค์ของนโยบายประมงร่วมฉบับใหม่เกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางอาหารที่ยั่งยืนในระยะยาว รวมถึงการเติบโตและการจ้างงาน ในขณะที่กันตึงแรงกดดันต่อปริมาณปลาในธรรมชาติ ในบริบทของความต้องการอาหารสัตว์น้ำทั่วโลกที่เพิ่มขึ้น การสื่อสารของคณะกรรมการเมื่อวันที่ 29 เมษายน 2556 เกี่ยวกับแนวทางเชิงกลยุทธ์สำหรับการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืนของสหภาพยุโรป เน้นย้ำถึงความท้าทายหลักที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในสหภาพยุโรปเผชิญ และศักยภาพในการเติบโต การสื่อสารดังกล่าวระบุว่า การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอินทรีย์เป็นภาคส่วนที่มีแนวโน้มดีเป็นพิเศษ และเน้นย้ำถึงข้อได้เปรียบในการแข่งขันที่ได้มาจากการรับรองอินทรีย์

- (48) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอินทรีย์เป็นสาขาการผลิตอินทรีย์ที่ค่อนข้างใหม่เมื่อเทียบกับการเกษตรอินทรีย์ ซึ่งมีประสบการณ์มายาวนานในระดับฟาร์ม เมื่อพิจารณาจากความสนใจที่เพิ่มขึ้นของผู้บริโภคในผลิตภัณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอินทรีย์ อัตราการเปลี่ยนหน่วยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นการผลิตอินทรีย์จึงมีแนวโน้มที่จะเติบโตต่อไป ซึ่งจะนำไปสู่ประสบการณ์ ความรู้ทางเทคนิค และการพัฒนาที่เพิ่มขึ้น พร้อมกับการปรับปรุงในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอินทรีย์ที่ควรสะท้อนให้เห็นในกฎการผลิต
- (49) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอินทรีย์ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเลี้ยงลูกสัตว์น้ำที่มาจากหน่วยการผลิตอินทรีย์ สัตว์น้ำอินทรีย์สำหรับเพาะพันธุ์หรือเลี้ยงต่อมักมีปริมาณและคุณภาพไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ประกอบการผลิตสัตว์น้ำ ในบางเงื่อนไขอาจสามารถนำสัตว์น้ำที่จับจากธรรมชาติหรือสัตว์น้ำที่ไม่ได้เพาะเลี้ยงแบบอินทรีย์เข้ามาในหน่วยการผลิตแบบอินทรีย์ได้
- (50) เพื่อให้มั่นใจในคุณภาพ การตรวจสอบย้อนกลับ การปฏิบัติตามระเบียบนี้ และการปรับตัวให้เข้ากับการพัฒนาทางเทคนิค อำนาจในการออกกฎหมายบางประการควรได้รับการมอบหมายให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอาหารสัตว์น้ำและการรักษาสัตว์เหล่านั้นโดยสัตวแพทย์ และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขโดยละเอียดสำหรับการจัดการพ่อแม่พันธุ์ การผสมพันธุ์ และการผลิตลูกปลา
- (51) ผู้ประกอบการที่ผลิตอาหารหรืออาหารสัตว์อินทรีย์ควรปฏิบัติตามขั้นตอนที่เหมาะสมโดยอาศัยการระบุขั้นตอนการแปรรูปที่สำคัญอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มั่นใจว่าผลิตภัณฑ์แปรรูปเป็นไปตามกฎการผลิตอินทรีย์ ผลิตภัณฑ์อินทรีย์แปรรูปควรผลิตโดยใช้วิธีการแปรรูปที่รับประกันว่าคุณลักษณะและคุณภาพอินทรีย์ของผลิตภัณฑ์จะคงอยู่ตลอดทุกขั้นตอนของการผลิตอินทรีย์
- (52) ควรมีการกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบของอาหารและอาหารสัตว์อินทรีย์แปรรูป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาหารดังกล่าวควรผลิตจากส่วนผสมทางการเกษตรอินทรีย์เป็นหลัก หรือจากส่วนผสมอื่น ๆ ที่อยู่ในขอบเขตของระเบียบนี้เป็นอินทรีย์ โดยมีข้อจำกัดในการใช้ส่วนผสมทางการเกษตรที่ไม่ใช่อินทรีย์บางอย่างที่ระบุไว้ในระเบียบนี้ นอกจากนี้ เฉพาะผลิตภัณฑ์และสารบางชนิดที่ได้รับอนุญาตตามระเบียบนี้เท่านั้นที่ควรอนุญาตให้ใช้ในการผลิตอาหารและอาหารสัตว์อินทรีย์แปรรูป
- (53) เพื่อให้มั่นใจในคุณภาพ การตรวจสอบย้อนกลับ การปฏิบัติตามระเบียบนี้ และการปรับตัวให้เข้ากับการพัฒนาทางเทคนิค อำนาจในการออกกฎหมายบางประการควรมอบให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการป้องกันและระมัดระวังที่ผู้ประกอบการผลิตอาหารแปรรูปหรืออาหารสัตว์ต้องดำเนินการ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเภทและองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์และสารที่อนุญาตให้ใช้ในอาหารแปรรูป ตลอดจนเงื่อนไขที่สามารถใช้ได้ และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณเปอร์เซ็นต์ของส่วนผสมทางการเกษตร รวมถึงข้อกำหนดของสารเติมแต่งที่อนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ซึ่งถือเป็นส่วนผสมทางการเกษตรเพื่อวัตถุประสงค์ในการคำนวณเปอร์เซ็นต์ที่ต้องบรรลุเพื่อให้สามารถอธิบายผลิตภัณฑ์ว่าเป็นอินทรีย์ในคำอธิบายการขายได้
- (54) ไวน์อินทรีย์ควรอยู่ภายใต้กฎที่เกี่ยวข้องกับอาหารอินทรีย์แปรรูป อย่างไรก็ตาม เนื่องจากไวน์เป็นผลิตภัณฑ์อินทรีย์ประเภทเฉพาะและสำคัญ จึงควรมีการกำหนดกฎการผลิตโดยละเอียดเพิ่มเติมสำหรับไวน์อินทรีย์โดยเฉพาะ ไวน์อินทรีย์ควรผลิตจากวัตถุดิบอินทรีย์ทั้งหมด และอนุญาตให้เติมเฉพาะผลิตภัณฑ์และสารบางชนิดที่ได้รับอนุญาตตามระเบียบนี้เท่านั้น การใช้วิธีปฏิบัติ กระบวนการ และการบำบัดทางด้านไวน์บางอย่างในการผลิตไวน์อินทรีย์ควรถูกห้าม ส่วนวิธีปฏิบัติ กระบวนการ และการบำบัดอื่นๆ ควรได้รับอนุญาตภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน
- (55) เพื่อให้มั่นใจในคุณภาพ การตรวจสอบย้อนกลับ การปฏิบัติตามระเบียบนี้ และการปรับตัวให้เข้ากับการพัฒนาทางเทคนิค อำนาจในการออกกฎหมายบางประการควรได้รับการมอบหมายให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการระบุการปฏิบัติ กระบวนการ และการบำบัดทางด้านการผลิตไวน์ที่ต้องห้ามเพิ่มเติม และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขรายการการปฏิบัติ กระบวนการ และการบำบัดทางด้านการผลิตไวน์ที่อนุญาต
- (56) ในตอนแรก ยีสต์ไม่ได้ถูกพิจารณาว่าเป็นส่วนประกอบทางการเกษตรภายใต้ระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 ดังนั้นจึงไม่นับรวมเป็นส่วนประกอบทางการเกษตรของผลิตภัณฑ์อินทรีย์ อย่างไรก็ตาม ระเบียบคณะกรรมการ (EC) เลขที่ 889/2008 (1) ได้กำหนดข้อบังคับให้พิจารณา ยีสต์และผลิตภัณฑ์จากยีสต์เป็นส่วนประกอบทางการเกษตรสำหรับ

(1) ระเบียบคณะกรรมการ (EC) เลขที่ 889/2008 ลงวันที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2551 ว่าด้วยกฎเกณฑ์โดยละเอียดสำหรับการดำเนินการตามระเบียบสภา (EC) เลขที่ 834/2007 ว่าด้วยการผลิตอินทรีย์และการติดฉลากผลิตภัณฑ์อินทรีย์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตอินทรีย์ การติดฉลาก และการควบคุม (OJ L 250, 18.9.2008, หน้า 1)

วัตถุประสงค์ของการผลิตแบบอินทรีย์ตั้งแต่วันที่ 31 ธันวาคม 2556 ดังนั้น ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2564 เป็นต้นไป จะต้องใช้เฉพาะวัตถุดิบที่ผลิตแบบอินทรีย์เท่านั้นในการผลิตสัตว์อินทรีย์เพื่อใช้เป็นอาหารและอาหารสัตว์ นอกจากนี้ ยังอนุญาตให้ใช้เฉพาะผลิตภัณฑ์และสารบางชนิดเท่านั้นในการผลิต การปรุง และการผสมสูตร

(57) เพื่อให้มั่นใจในคุณภาพ การตรวจสอบย้อนกลับ การปฏิบัติตามระเบียบนี้ และการปรับตัวให้เข้ากับการพัฒนาทางเทคนิค ควรมีการมอบอำนาจในการออกกฎหมายบางประการให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสัตว์โดยละเอียดเพิ่มเติม

(58) แม้ว่าจะมีระเบียบนี้จะประสานกฎการผลิตแบบอินทรีย์ในสหภาพยุโรปสำหรับผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่อยู่ในขอบเขตของระเบียบนี้ และควรที่จะกำหนดกฎการผลิตโดยละเอียดสำหรับผลิตภัณฑ์ประเภทต่างๆ แต่จะสามารถนำกฎการผลิตบางอย่างมาใช้ได้ในภายหลังเท่านั้น เช่น กฎการผลิตโดยละเอียดเพิ่มเติมสำหรับสัตว์ชนิดอื่นๆ หรือสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ไม่อยู่ในประเภทที่มีการกำหนดกฎการผลิตโดยละเอียดไว้ในระเบียบนี้ ในกรณีที่ไม่มีกฎการผลิตดังกล่าวในระดับสหภาพยุโรป รัฐสมาชิกควรยังคงมีโอกาสที่จะกำหนดกฎระดับชาติสำหรับการผลิตในประเทศของตนเองได้ トラバドที่กฎเหล่านี้ไม่ขัดแย้งกับระเบียบนี้ อย่างไรก็ตาม รัฐสมาชิกไม่ควรนำกฎระดับชาติเหล่านั้นมาใช้กับผลิตภัณฑ์ที่ผลิตหรือจำหน่ายในรัฐสมาชิกอื่นที่ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นเป็นไปตามระเบียบนี้ ในกรณีที่ไม่มีกฎการผลิตโดยละเอียดระดับชาติ ผู้ประกอบการควรปฏิบัติตามกฎการผลิตทั่วไปและหลักการสำหรับการผลิตแบบอินทรีย์อย่างน้อยที่สุดเท่าที่กฎและหลักการเหล่านั้นสามารถนำไปใช้กับผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องได้ เมื่อนำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวออกสู่ตลาดโดยใช้คำที่อ้างถึงการผลิตแบบอินทรีย์

(59) เพื่อคำนึงถึงความจำเป็นในอนาคตที่จะต้องมีกฎการผลิตเฉพาะสำหรับผลิตภัณฑ์ที่การผลิตไม่เข้าข่ายกฎการผลิตเฉพาะประเภทใด ๆ ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ตลอดจนเพื่อให้มั่นใจในคุณภาพ การตรวจสอบย้อนกลับ การปฏิบัติตามระเบียบนี้ และการปรับตัวให้เข้ากับการพัฒนาทางเทคนิคในภายหลัง อำนาจในการออกกฎหมายบางประการควรได้รับการมอบให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดกฎการผลิตโดยละเอียด ตลอดจนกฎเกี่ยวกับการระบุพันในการแปลงสำหรับผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

(60) ข้อควรระวังจากกฎการผลิตอินทรีย์ควรให้เฉพาะในกรณีที่เกิดสถานการณ์ภัยพิบัติเท่านั้น เพื่อให้การผลิตแบบอินทรีย์สามารถดำเนินต่อไปหรือเริ่มต้นใหม่ได้ในกรณีดังกล่าว ควรมีการมอบอำนาจให้คณะกรรมการในการออกกฎหมายบางประการเกี่ยวกับการกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาว่าสถานการณ์ใดเข้าข่ายเป็นสถานการณ์ภัยพิบัติร้ายแรง ตลอดจนกฎเกณฑ์เฉพาะ รวมถึงข้อยกเว้นที่เป็นไปได้จากระเบียบนี้ เกี่ยวกับวิธีการที่รัฐสมาชิกจะต้องจัดการกับสถานการณ์ภัยพิบัติร้ายแรงดังกล่าว และข้อกำหนดด้านการติดตามและรายงานที่จำเป็นในกรณีดังกล่าว

(61) ภายใต้เงื่อนไขบางประการ ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างการแปลง และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์สามารถรวบรวมและขนส่งพร้อมกันได้ เพื่อให้สามารถแยกผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างการแปลง และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ได้อย่างถูกต้องในระหว่างการจัดการ และเพื่อหลีกเลี่ยงการปะปนกัน ควรมีการกำหนดข้อกำหนดเฉพาะ

(62) เพื่อให้มั่นใจในความสมบูรณ์ของการผลิตอินทรีย์และการปรับตัวให้เข้ากับการพัฒนาทางเทคนิค ควรมีการมอบอำนาจในการออกกฎหมายบางประการให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎระเบียบด้านบรรจุภัณฑ์และการขนส่งผลิตภัณฑ์อินทรีย์

(63) การใช้ผลิตภัณฑ์หรือสารบางชนิดในการผลิตแบบอินทรีย์ เช่น สารออกฤทธิ์ที่ใช้ในผลิตภัณฑ์ป้องกันพืชที่อยู่ในขอบเขตของระเบียบ (EC) เลขที่ 1107/2009 ปุ๋ย สารปรับปรุงดิน ธาตุอาหาร ส่วนประกอบที่ไม่ใช่อินทรีย์ของอาหารสัตว์จากแหล่งกำเนิดต่างๆ สารเติมแต่งอาหารสัตว์ สารช่วยในการแปรรูป และผลิตภัณฑ์สำหรับทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรค ควรจำกัดให้น้อยที่สุดและอยู่ภายใต้เงื่อนไขเฉพาะที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ แนวทางเดียวกันนี้ควรนำมาใช้กับการใช้ผลิตภัณฑ์และสารต่างๆ เป็นสารเติมแต่งอาหารและสารช่วยในการแปรรูป และการใช้วัตถุดิบทางการเกษตรที่ไม่ใช่อินทรีย์ในการผลิตอาหารอินทรีย์แปรรูป ดังนั้น การใช้ผลิตภัณฑ์และสารดังกล่าวในการผลิตแบบอินทรีย์โดยทั่วไป และในการผลิตอาหารอินทรีย์แปรรูปโดยเฉพาะ ควรได้รับการกำหนด โดยอยู่ภายใต้หลักการที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้และเกณฑ์บางประการ

(64) เพื่อให้มั่นใจในคุณภาพ การตรวจสอบย้อนกลับ และการปฏิบัติตามระเบียบนี้เกี่ยวกับการผลิตอินทรีย์โดยทั่วไปและการผลิตอาหารอินทรีย์แปรรูปโดยเฉพาะ ตลอดจนเพื่อให้มั่นใจว่ามีการปรับตัวให้เข้ากับการพัฒนาทางเทคนิค อำนาจในการออกกฎหมายบางประการควรได้รับการมอบให้แก่คณะกรรมการเกี่ยวกับเกณฑ์เพิ่มเติมสำหรับการอนุญาตผลิตภัณฑ์และสารต่างๆ สำหรับใช้ในการผลิตอินทรีย์โดยทั่วไป และในการผลิตอาหารอินทรีย์แปรรูปโดยเฉพาะ ตลอดจนเกณฑ์สำหรับการเพิกถอนการอนุญาตดังกล่าว

- (65) เพื่อให้แน่ใจว่าสามารถเข้าถึงวัตถุดิบทางการเกษตรได้ ในกรณีที่มีวัตถุดิบดังกล่าวไม่มีในรูปแบบอินทรีย์ในปริมาณที่เพียงพอสำหรับการผลิตอาหารอินทรีย์แปรรูป รัฐสมาชิกควรมีโอกาสอนุญาตให้ใช้วัตถุดิบทางการเกษตรที่ไม่ใช่อินทรีย์ภายใต้เงื่อนไขบางประการและในระยะเวลาที่จำกัดด้วย
- (66) เพื่อส่งเสริมการผลิตแบบอินทรีย์และตอบสนองความต้องการข้อมูลที่เชื่อถือได้ จำเป็นต้องมีการรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับความพร้อมในตลาดสำหรับวัสดุสืบพันธุ์พืชอินทรีย์และที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน สัตว์อินทรีย์ และสัตว์น้ำวัยอ่อนอินทรีย์แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการ เพื่อจุดประสงค์ดังกล่าว รัฐสมาชิกควรตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการจัดตั้งฐานข้อมูลและระบบที่มีข้อมูลดังกล่าวที่ได้รับการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอในดินแดนของตน และคณะกรรมการควรเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อสาธารณะ
- (67) เพื่อให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามข้อกำหนดสำหรับการผลิตแบบอินทรีย์และเพื่อให้มั่นใจว่าผู้บริโภคไว้วางใจในวิธีการผลิตนี้ จำเป็นที่ผู้ประกอบการจะต้องแจ้งหน่วยงานที่มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม เกี่ยวกับกรณีที่สงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ซึ่งมีหลักฐานยืนยันได้หรือไม่สามารถขจัดข้อสงสัยได้ เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ตนผลิต เติบโต นำเข้า หรือรับจากผู้ประกอบการรายอื่น ข้อสงสัยดังกล่าวอาจเกิดขึ้นได้ รวมถึงการมีผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ตั้งใจจะใช้หรือจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน ผู้ประกอบการควรแจ้งหน่วยงานที่มีอำนาจในกรณีที่ตนสามารถพิสูจน์ข้อสงสัยเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตาม หรือในกรณีที่ตนไม่สามารถขจัดข้อสงสัยดังกล่าวได้ ในกรณีเช่นนี้ ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องไม่ควรนำออกสู่ตลาดในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน ตราใบที่ขจัดข้อสงสัยดังกล่าวได้ ผู้ประกอบการควรให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และในกรณีที่เหมาะสม ควรให้ความร่วมมือกับหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม ในการระบุและตรวจสอบสาเหตุของการไม่ปฏิบัติตามดังกล่าว
- (68) เพื่อหลีกเลี่ยงการปนเปื้อนของผลิตภัณฑ์อินทรีย์ด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่คณะกรรมการไม่อนุมัติให้ใช้ในการผลิตอินทรีย์เพื่อวัตถุประสงค์บางประการ ผู้ประกอบการควรใช้มาตรการที่เหมาะสมและเพียงพอซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของตนเพื่อระบุและหลีกเลี่ยงความเสี่ยงของการปนเปื้อนดังกล่าว
- ควรมีการทบทวนมาตรการดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอ และปรับเปลี่ยนหากจำเป็น
- (69) เพื่อให้มั่นใจว่ามีแนวทางที่สอดคล้องกันทั่วทั้งสหภาพยุโรปเกี่ยวกับมาตรการที่ต้องดำเนินการในกรณีที่สงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ความสงสัยดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจากการมีผลิตภัณฑ์และสารที่ไม่ได้รับอนุญาตในผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน และเพื่อหลีกเลี่ยงความไม่แน่นอนสำหรับผู้ประกอบการ หน่วยงานที่มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมหรือหน่วยงานกำกับดูแล ควรดำเนินการสอบสวนอย่างเป็นทางการตามระเบียบ (EU) 2017/625 เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดสำหรับการผลิตอินทรีย์ ในกรณีเฉพาะที่สงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามเนื่องจากการมีผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาต การสอบสวนควรระบุแหล่งที่มาและสาเหตุของการมีผลิตภัณฑ์หรือสารดังกล่าว เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ประกอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดสำหรับการผลิตอินทรีย์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ไม่ได้ใช้ผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตอินทรีย์ และเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ประกอบการเหล่านั้นได้ใช้มาตรการป้องกันที่เหมาะสมและได้สัดส่วนเพื่อหลีกเลี่ยงการปนเปื้อนของผลิตภัณฑ์อินทรีย์ด้วยผลิตภัณฑ์และสารดังกล่าว การตรวจสอบดังกล่าวควรมีความเหมาะสมกับระดับของการไม่ปฏิบัติตามที่สงสัย และควรดำเนินการให้เสร็จสิ้นโดยเร็วที่สุดภายในระยะเวลาที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงอายุการใช้งานของผลิตภัณฑ์และความซับซ้อนของกรณี การตรวจสอบอาจรวมถึงวิธีการและเทคนิคใดๆ สำหรับการควบคุมอย่างเป็นทางการที่พิจารณาว่าเหมาะสม เพื่อขจัดหรือยืนยันข้อสงสัยเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่ล่าช้าโดยไม่จำเป็น รวมถึงการใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องใดๆ ที่จะช่วยให้สามารถขจัดหรือยืนยันข้อสงสัยเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามโดยไม่ต้องตรวจสอบ ณ สถานที่จริง
- (70) การปรากฏของผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ในผลิตภัณฑ์ที่วางจำหน่ายในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่กำลังเปลี่ยนผ่าน ตลอดจนมาตรการที่ดำเนินการในเรื่องนั้น ควรได้รับการตรวจสอบเพิ่มเติมจากรัฐสมาชิกและคณะกรรมการ ดังนั้น คณะกรรมการควรนำเสนอรายงานต่อรัฐสภายุโรปและสภาภายในสี่ปีนับจากวันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ โดยอิงจากข้อมูลที่รัฐสมาชิกได้รวบรวมเกี่ยวกับกรณีที่มีการตรวจสอบผลิตภัณฑ์และสารที่ไม่ได้รับอนุญาตในการผลิตแบบอินทรีย์ รายงานดังกล่าวอาจแนบมาพร้อมกับข้อเสนอจากกฎหมายเพื่อการประสานงานเพิ่มเติม หากเหมาะสม

- (71) ในกรณีที่ไม่มีภาระงานเพิ่มเติมดังกล่าว รัฐสมาชิกที่พัฒนาแนวทางเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้ผลิตภัณฑ์ที่มีผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตอินทรีย์เพื่อวัตถุประสงค์บางประการ วางจำหน่ายในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน ควรมีโอกาสที่จะใช้แนวทางเหล่านั้นต่อไป อย่างไรก็ตาม เพื่อให้มั่นใจถึงการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของผลิตภัณฑ์อินทรีย์ และผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่านในตลาดภายในของสหภาพยุโรป แนวทางดังกล่าวไม่ควรห้าม จำกัด หรือขัดขวางการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในรัฐสมาชิกอื่นที่สอดคล้องกับระเบียบนี้ในตลาด ดังนั้น แนวทางดังกล่าวจึงควรใช้เฉพาะกับผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในดินแดนของรัฐสมาชิกที่เลือกที่จะใช้แนวทางนั้นต่อไป รัฐสมาชิกที่ตัดสินใจใช้ความเป็นไปได้ควรแจ้งให้คณะกรรมการทราบโดยไม่ชักช้า
- (72) นอกเหนือจากการผูกพันเกี่ยวกับมาตรการที่ผู้ประกอบการที่ผลิต เตรียม นำเข้า หรือใช้ผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่านจะต้องดำเนินการ และหน่วยงานที่มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม จะต้องดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ เพื่อหลีกเลี่ยงการปนเปื้อนของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่านด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตอินทรีย์ รัฐสมาชิกควรมีโอกาสที่จะใช้มาตรการที่เหมาะสมอื่นๆ ในดินแดนของตนเพื่อหลีกเลี่ยงการมีอยู่โดยไม่ตั้งใจของผลิตภัณฑ์และสารที่ไม่ได้รับอนุญาตในเขตอินทรีย์ รัฐสมาชิกที่ตัดสินใจใช้โอกาสนี้ควรแจ้งให้คณะกรรมการและรัฐสมาชิกอื่นๆ ทราบโดยไม่ชักช้า
- (73) การติดฉลากผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและอาหารควรอยู่ภายใต้กฎทั่วไปที่กำหนดไว้ในระเบียบ (EU) เลขที่ 1169/2011 ของรัฐสภายุโรปและสภา (1) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบัญญัติที่มุ่งป้องกันการติดฉลากที่อาจทำให้ผู้บริโภคสับสนหรือเข้าใจผิด นอกจากนี้ ควรมีการกำหนดบทบัญญัติเฉพาะเกี่ยวกับการติดฉลากผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในระหว่างการเปลี่ยนผ่านไว้ในระเบียบนี้ บทบัญญัติเหล่านี้ควรปกป้องผลประโยชน์ของผู้ประกอบการในการที่ผลิตภัณฑ์ของตนได้รับการระบุอย่างถูกต้องในตลาดและในการได้รับเงื่อนไขของการแข่งขันที่เป็นธรรม และผลประโยชน์ของผู้บริโภคในการที่สามารถเลือกได้อย่างมีข้อมูล
- (74) ดังนั้น คำศัพท์ที่ใช้ระบุผลิตภัณฑ์อินทรีย์ควรได้รับการคุ้มครองทั่วทั้งสหภาพจากการนำไปใช้ในการติดฉลากผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ โดยไม่คำนึงถึงภาษาที่ใช้ การคุ้มครองดังกล่าวควรครอบคลุมถึงคำที่ดัดแปลงหรือคำย่อของคำเหล่านั้นโดยทั่วไปด้วย ไม่ว่าจะใช้เดี่ยวๆ หรือใช้ร่วมกับก็ตาม
- (75) อาหารแปรรูปควรติดฉลากว่าเป็นออร์แกนิกเฉพาะในกรณีที่ส่วนผสมที่มาจากเกษตรกรรมทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดเป็นออร์แกนิก เพื่อส่งเสริมการใช้ส่วนผสมออร์แกนิก ควรอนุญาตให้ระบุถึงการผลิตแบบออร์แกนิกในรายการส่วนผสมของอาหารแปรรูปได้เฉพาะในกรณีที่ตรงตามเงื่อนไขบางประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาหารดังกล่าวต้องเป็นไปตามกฎการผลิตแบบออร์แกนิกบางประการ ควรมีการกำหนดข้อกำหนดการติดฉลากพิเศษเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถระบุส่วนผสมออร์แกนิกที่ใช้ในผลิตภัณฑ์ซึ่งประกอบด้วยส่วนผสมที่มาจากแหล่งสัตว์หรือการประมงเป็นหลัก
- (76) อาหารสัตว์แปรรูปควรติดฉลากว่าเป็นอินทรีย์เฉพาะในกรณีที่ส่วนผสมทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดมีต้นกำเนิดทางการเกษตร
- อินทรีย์**
- (77) เพื่อสร้างความชัดเจนให้กับผู้บริโภคทั่วตลาดสหภาพยุโรป การใช้โลโก้ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ของสหภาพยุโรปควรเป็นข้อบังคับสำหรับอาหารอินทรีย์บรรจุห่อสำเร็จรูปทั้งหมดที่ผลิตภายในสหภาพยุโรป นอกจากนี้ ควรอนุญาตให้ใช้โลโก้ดังกล่าวโดยสมัครใจในกรณีของผลิตภัณฑ์อินทรีย์ที่ไม่ได้บรรจุห่อสำเร็จรูปซึ่งผลิตภายในสหภาพยุโรป และในกรณีของผลิตภัณฑ์อินทรีย์ที่นำเข้าจากประเทศที่สาม ตลอดจนเพื่อวัตถุประสงค์ด้านข้อมูลและการศึกษา ควรมีการกำหนดรูปแบบของโลโก้ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ของสหภาพยุโรป
- (78) อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ผู้บริโภคเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะอินทรีย์ของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด จึงควรจำกัดการใช้โลโก้ดังกล่าวเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมอินทรีย์ทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดเท่านั้น ดังนั้นจึงไม่ควรอนุญาตให้ใช้โลโก้ดังกล่าวในการติดฉลากผลิตภัณฑ์ระหว่างการแปลงหรือผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปที่มีส่วนผสมอินทรีย์น้อยกว่า 95% โดยน้ำหนักของส่วนผสมที่มาจากเกษตรกรรม

(1) ระเบียบ (EU) เลขที่ 1169/2011 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2011 ว่าด้วยการให้ข้อมูลอาหารแก่ผู้บริโภค แก่ระเบียบ (EC) เลขที่ 1924/2006 และ (EC) เลขที่ 1925/2006 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป และยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการ 87/250/EEC คำสั่งสภา 90/496/EEC คำสั่งคณะกรรมการ 1999/10/EC คำสั่ง 2000/13/EC ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป คำสั่งคณะกรรมการ 2002/67/EC และ 2008/5/EC และระเบียบคณะกรรมการ (EC) เลขที่ 608/2004 (OJ L 304, 22.11.2011, หน้า 18)

- (79) เพื่อหลีกเลี่ยงความสับสนใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับผู้บริโภคเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้าจากสหภาพยุโรปหรือนอกสหภาพยุโรป เมื่อใดก็ตามที่มีการใช้โลโก้การผลิตอินทรีย์ของสหภาพยุโรป ผู้บริโภคควรได้รับแจ้งเกี่ยวกับสถานที่ที่วัตถุดิบทางการเกษตรที่ใช้ในการผลิตสินค้านั้นได้รับการเพาะเลี้ยง ในบริบทดังกล่าว ควรอนุญาตให้ระบุถึงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในฉลากของผลิตภัณฑ์จากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอินทรีย์แทนที่จะระบุถึงการเกษตร
- (80) เพื่อให้เกิดความชัดเจนแก่ผู้บริโภค และเพื่อให้มั่นใจว่าการสื่อสารข้อมูลที่เหมาะสมแก่พวกเขา อำนาจในการออกกฎหมายบางประการควรมอบให้แก่คณะกรรมการเกี่ยวกับการกำหนดกฎเพิ่มเติมเกี่ยวกับการติดฉลากผลิตภัณฑ์อินทรีย์ และการแก้ไขรายการคำศัพท์ที่อ้างถึงการผลิตอินทรีย์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ โลโก้การผลิตอินทรีย์ของสหภาพยุโรป และกฎที่เกี่ยวข้อง
- (81) ผลิตภัณฑ์หรือสารบางชนิดที่ใช้ในผลิตภัณฑ์ป้องกันพืชหรือปุ๋ยไม่ควรอยู่ในขอบเขตของระเบียบนี้ และโดยหลักการแล้วจึงไม่ควรอยู่ภายใต้กฎของระเบียบนี้ รวมถึงกฎเกี่ยวกับการติดฉลาก อย่างไรก็ตาม เนื่องจากผลิตภัณฑ์และสารเหล่านี้มีบทบาทสำคัญในเกษตรอินทรีย์ และการใช้ในเกษตรอินทรีย์ต้องได้รับอนุญาตภายใต้ระเบียบนี้ และเนื่องจากความไม่แน่นอนบางประการเกี่ยวกับการติดฉลากปรากฏขึ้นในทางปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการใช้คำที่อ้างถึงการผลิตอินทรีย์ จึงควรทำให้ชัดเจนว่า หากผลิตภัณฑ์หรือสารดังกล่าวได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตอินทรีย์ตามระเบียบนี้ ก็สามารถติดฉลากได้ตามนั้น
- (82) การผลิตแบบอินทรีย์จะน่าเชื่อถือได้ก็ต่อเมื่อมีการตรวจสอบและควบคุมที่มีประสิทธิภาพในทุกขั้นตอนการผลิต การแปรรูป และการจัดจำหน่าย
- (83) ควรมีการกำหนดข้อกำหนดเฉพาะสำหรับผู้ประกอบการเพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติตามระเบียบนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ควรมีการกำหนดข้อกำหนดสำหรับการแจ้งกิจกรรมของผู้ประกอบการต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และระบบการรับรองเพื่อระบุผู้ประกอบการที่ปฏิบัติตามกฎที่ควบคุมการผลิตอินทรีย์และการติดฉลากผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ข้อกำหนดเหล่านี้โดยหลักการแล้วควรใช้กับผู้รับเหมาช่วงของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องด้วย เว้นแต่กิจกรรมการรับเหมาช่วงจะบูรณาการอย่างสมบูรณ์ภายในกิจกรรมหลักของผู้รับเหมาช่วง และอยู่ภายใต้การควบคุมในบริบทนั้น ควรมีการรับรองความโปร่งใสของระบบการรับรองโดยกำหนดให้รัฐสมาชิกต้องเปิดเผยรายชื่อผู้ประกอบการที่ได้แจ้งกิจกรรมของตน และค่าธรรมเนียมใดๆ ที่อาจเรียกเก็บได้ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมที่ดำเนินการเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎที่ควบคุมการผลิตอินทรีย์
- (84) ร้านค้าปลีกขนาดเล็กที่ไม่ได้จำหน่ายผลิตภัณฑ์อินทรีย์อื่นนอกจากผลิตภัณฑ์อินทรีย์ที่บรรจุห่อไว้แล้ว มีความเสี่ยงค่อนข้างต่ำที่จะไม่ปฏิบัติตามกฎการผลิตอินทรีย์ และไม่จำเป็นต้องแบกรับภาระที่ไม่สมส่วนสำหรับการจำหน่ายผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ดังนั้น ร้านค้าเหล่านี้จึงไม่ควรอยู่ภายใต้ข้อผูกพันในการแจ้งและรับรอง แต่ควรยังคงอยู่ภายใต้การควบคุมอย่างเป็นทางการที่ดำเนินการเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎที่ควบคุมการผลิตอินทรีย์และการติดฉลากผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ในทำนองเดียวกัน ร้านค้าปลีกขนาดเล็กที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์อินทรีย์ที่ไม่ได้บรรจุห่อ ควรอยู่ภายใต้การควบคุมอย่างเป็นทางการ แต่เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำการตลาดผลิตภัณฑ์อินทรีย์ รัฐสมาชิกควรมีโอกาสยกเว้นร้านค้าดังกล่าวจากข้อผูกพันในการรับรองกิจกรรมของตน
- (85) เกษตรกรและผู้ประกอบการรายย่อยที่ผลิตสาหร่ายหรือสัตว์น้ำในสหภาพยุโรปแต่ละรายต้องเผชิญกับต้นทุนการตรวจสอบและภาระด้านการบริหารที่ค่อนข้างสูงซึ่งเชื่อมโยงกับการรับรองอินทรีย์ ควรอนุญาตให้มีระบบการรับรองแบบกลุ่มเพื่อลดต้นทุนการตรวจสอบและการรับรองและภาระด้านการบริหารที่เกี่ยวข้อง เสริมสร้างเครือข่ายท้องถิ่น สนับสนุนช่องทางการตลาดที่ดีขึ้น และสร้างความเท่าเทียมกันในการแข่งขันกับผู้ประกอบการในประเทศที่สาม ด้วยเหตุนี้ จึงควรนำแนวคิดของ 'กลุ่มผู้ประกอบการ' มาใช้และกำหนดนิยาม และควรมีการกำหนดกฎเกณฑ์ที่สะท้อนถึงความต้องการและศักยภาพด้านทรัพยากรของเกษตรกรและผู้ประกอบการรายย่อย
- (86) เพื่อให้มั่นใจถึงประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และความโปร่งใสของการผลิตอินทรีย์และการติดฉลากผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ควรมีการมอบอำนาจให้คณะกรรมการในการออกกฎหมายบางประการเกี่ยวกับข้อกำหนดในการเก็บรักษาบันทึกโดยผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการ และรูปแบบของใบรับรองการปฏิบัติตาม
- (87) เพื่อให้มั่นใจว่าการรับรองกลุ่มผู้ประกอบการจะดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ควรมีการมอบอำนาจให้คณะกรรมการในการออกกฎหมายบางประการเกี่ยวกับความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละรายในกลุ่มผู้ประกอบการ เกณฑ์ในการพิจารณาความใกล้ชิดทางภูมิศาสตร์ของสมาชิก และการจัดตั้งและการทำงานของระบบการควบคุมภายใน

- (88) การผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์อยู่ภายใต้การควบคุมอย่างเป็นทางการและกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ที่ดำเนินการตามระเบียบ (EU) 2017/625 เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎเกี่ยวกับการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และการติดฉลากสินค้าเกษตรอินทรีย์ อย่างไรก็ตาม ยกเว้นกรณีที่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในระเบียบนี้ ควรใช้กฎเพิ่มเติมกับการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ นอกเหนือจากกฎที่กำหนดไว้ในระเบียบดังกล่าว ในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมอย่างเป็นทางการและการดำเนินการโดยหน่วยงานที่มีอำนาจและในกรณีที่เหมาะสม โดยหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุม ในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการที่เป็นกิจกรรมและกลุ่มผู้ประกอบการต้องดำเนินการ ในส่วนที่เกี่ยวกับการมอบหมายการตรวจสอบอย่างเป็นทางการบางอย่างหรือการปฏิบัติงานบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ และการกำกับดูแล และในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการในกรณีที่สงสัยหรือพบว่าไม่ปฏิบัติตาม รวมถึงการห้ามจำหน่ายสินค้าเป็นสินค้าเกษตรอินทรีย์หรือสินค้าที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน หากการไม่ปฏิบัติตามที่ตรวจพบนั้นส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของสินค้าเหล่านั้น
- (89) เพื่อให้แน่ใจว่ามีแนวทางที่เป็นเอกภาพในดินแดนของตน หน่วยงานที่มีอำนาจควรเป็นผู้ดำเนินการแต่เพียงผู้เดียว จัดทำรายการมาตรการที่ต้องดำเนินการในกรณีที่สงสัยหรือพบว่ามีการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด
- (90) บทบัญญัติเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องบางประการระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจ หน่วยงานควบคุม หน่วยงานควบคุม และหน่วยงานอื่น ๆ บางแห่ง และการดำเนินการของหน่วยงานและหน่วยงานดังกล่าว นอกเหนือจากบทบัญญัติของระเบียบ (EU) 2017/625 ควรได้รับการกำหนดไว้ในระเบียบนี้
- (91) เพื่อสนับสนุนการดำเนินการควบคุมอย่างเป็นทางการและกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบนี้ อำนาจในการออกกฎหมายบางประการควรได้รับการมอบหมายให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์และเงื่อนไขเฉพาะสำหรับการดำเนินการควบคุมอย่างเป็นทางการที่ดำเนินการเพื่อให้มั่นใจถึงการตรวจสอบย้อนกลับได้ในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย และการปฏิบัติตามระเบียบนี้ และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบเพิ่มเติมที่จะต้องนำมาพิจารณาในการกำหนดความเป็นไปได้ของการไม่ปฏิบัติตาม โดยอาศัยประสบการณ์จริง
- (92) เพื่อสนับสนุนการดำเนินการควบคุมอย่างเป็นทางการและกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบนี้ อำนาจในการออกกฎหมายบางประการควรได้รับการมอบหมายให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขสำหรับการมอบหมายการตรวจสอบอย่างเป็นทางการและการที่เกี่ยวกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ให้แก่หน่วยงานควบคุม นอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้
- (93) ประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการการนำเข้าผลิตภัณฑ์อินทรีย์เข้าสู่สหภาพยุโรป (EC) ระเบียบเลขที่ 834/2007 แสดงให้เห็นว่ามีความจำเป็นต้องแก้ไขข้อกำหนดเหล่านั้น เพื่อตอบสนองความคาดหวังของผู้บริโภคที่ต้องการให้ผลิตภัณฑ์อินทรีย์นำเข้ามีมาตรฐานสูงเทียบเท่ากับมาตรฐานของสหภาพยุโรป ตลอดจนเพื่อให้มั่นใจได้ว่าผลิตภัณฑ์อินทรีย์ของสหภาพยุโรปจะเข้าสู่ตลาดระหว่างประเทศได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องให้ความชัดเจนเกี่ยวกับกฎระเบียบที่ใช้บังคับกับการส่งออกผลิตภัณฑ์อินทรีย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดตั้งใบรับรองการส่งออกผลิตภัณฑ์อินทรีย์
- (94) บทบัญญัติที่ควบคุมการนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับกฎการผลิตและการติดฉลากของสหภาพยุโรป ซึ่งผู้ประกอบการต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่คณะกรรมการรับรองให้ดำเนินการควบคุมและรับรองในประเทศที่สามในด้านการผลิตอินทรีย์ ควรได้รับการเสริมสร้างให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ควรมีการกำหนดข้อกำหนดเกี่ยวกับหน่วยงานรับรองที่ให้การรับรองขององค์กรควบคุมเพื่อวัตถุประสงค์ในการนำเข้าผลิตภัณฑ์อินทรีย์ที่สอดคล้องกับข้อกำหนดเข้าสู่สหภาพยุโรป เพื่อให้มั่นใจถึงความเท่าเทียมกันในการกำกับดูแลองค์กรควบคุมโดยคณะกรรมการ นอกจากนี้ จำเป็นต้องจัดให้มีช่องทางให้คณะกรรมการสามารถติดต่อโดยตรงกับหน่วยงานรับรองและหน่วยงานที่มีอำนาจในประเทศที่สาม เพื่อให้การกำกับดูแลหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมมีประสิทธิภาพมากขึ้น ในกรณีของผลิตภัณฑ์ที่นำเข้าจากประเทศที่สามหรือภูมิภาคที่อยู่ห่างไกลที่สุดของสหภาพยุโรปที่มีสภาพภูมิอากาศและเงื่อนไขท้องถิ่นเฉพาะ ควรจัดให้มีช่องทางให้คณะกรรมการสามารถให้การอนุญาตเฉพาะสำหรับการใช้ผลิตภัณฑ์และสารต่างๆ ในการผลิตอินทรีย์ได้
- (95) ควรอนุญาตให้ผลิตภัณฑ์อินทรีย์เข้าสู่ตลาดสหภาพยุโรปต่อไป แม้ว่าผลิตภัณฑ์เหล่านั้นจะไม่เป็นไปตามกฎระเบียบการผลิตอินทรีย์ของสหภาพยุโรป แต่มาจากประเทศที่สามซึ่งมีระบบการผลิตและการควบคุมอินทรีย์ที่ได้รับการยอมรับว่าเทียบเท่ากับของสหภาพยุโรป อย่างไรก็ตาม การรับรองความเทียบเท่าของประเทศที่สาม ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 ควรได้รับการอนุญาตผ่านข้อตกลงระหว่างประเทศระหว่างสหภาพยุโรปและประเทศที่สามเหล่านั้นเท่านั้น โดยจะต้องมีการดำเนินการเพื่อให้สหภาพยุโรปได้รับการรับรองความเทียบเท่าและกันด้วย
- (96) ประเทศที่สามที่ได้รับการยอมรับเพื่อวัตถุประสงค์ของการเทียบเท่าภายใต้ระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 ควรได้รับการยอมรับต่อไปภายใต้ระเบียบนี้เป็นระยะเวลาจำกัดที่จำเป็น เพื่อให้แน่ใจว่าการเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบการยอมรับผ่านข้อตกลงระหว่างประเทศเป็นไปอย่างราบรื่น โดยมีเงื่อนไขว่าประเทศเหล่านั้นจะต้องดำเนินการต่อไปเพื่อให้แน่ใจว่าองค์กรของตนยังคงปฏิบัติตามระเบียบนี้

กฎระเบียบด้านการผลิตและการควบคุมนั้นเทียบเท่ากับกฎระเบียบของสหภาพยุโรปที่บังคับใช้ในปัจจุบัน และเป็นไปตามข้อกำหนดทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลการรับรองโดยคณะกรรมการ การกำกับดูแลดังกล่าวพิจารณาจากรายงานประจำปีในประเทศที่สามที่ได้รับการรับรองเหล่านั้น ส่งให้คณะกรรมการเป็นหลัก

(97) ประสบการณ์เกี่ยวกับโครงการของหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่ได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการในการดำเนินการควบคุมและออกใบรับรองในประเทศที่สามเพื่อวัตถุประสงค์ในการนำเข้าผลิตภัณฑ์ซึ่งให้การรับประกันที่เทียบเท่ากัน แสดงให้เห็นว่ากฎที่หน่วยงานและองค์กรเหล่านั้นใช้แตกต่างกัน และอาจเป็นเรื่องยากที่จะพิจารณาว่ากฎดังกล่าวเทียบเท่ากับกฎของสหภาพยุโรปที่เกี่ยวข้อง ยิ่งไปกว่านั้น การเพิ่มจำนวนมาตรฐานสำหรับหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมทำให้การกำกับดูแลที่เพียงพอโดยคณะกรรมการเป็นไปได้ยาก ดังนั้น โครงการการรับรองความเทียบเท่าดังกล่าวควรถูกยกเลิก อย่างไรก็ตาม หน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมเหล่านั้นควรได้รับเวลาที่เพียงพอเพื่อให้พวกเขาสามารถเตรียมตัวเพื่อขอรับการรับรองเพื่อวัตถุประสงค์ในการนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับกฎของสหภาพยุโรป ยิ่งไปกว่านั้น กฎใหม่สำหรับการรับรองหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมเพื่อวัตถุประสงค์ในการนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องควรมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ เพื่อให้คณะกรรมการสามารถเตรียมการสำหรับการรับรองหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมดังกล่าวตั้งแต่วันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้

(98) การนำเข้าผลิตภัณฑ์ใดๆ ออกสู่ตลาดในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์ โดยที่ผลิตภัณฑ์นั้นได้นำเข้าสู่สหภาพภายใต้ข้อตกลงการนำเข้าใดๆ ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ จะต้องขึ้นอยู่กับความพร้อมของข้อมูลที่จำเป็นเพื่อให้มั่นใจถึงการตรวจสอบย้อนกลับของผลิตภัณฑ์ในห่วงโซ่อาหาร

(99) เพื่อให้มั่นใจว่ามีการแข่งขันที่เป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบการ ควรมีการมอบอำนาจในการออกกฎหมายบางประการให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องเอกสารที่จัดทำขึ้นสำหรับหน่วยงานตุลาการในประเทศที่สาม โดยเฉพาะใบรับรองการส่งออกสินค้าเกษตรอินทรีย์

(100) เพื่อให้มั่นใจถึงความโปร่งใสของกระบวนการรับรองและการกำกับดูแลสำหรับหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมในบริบทของการนำเข้าผลิตภัณฑ์อินทรีย์ที่สอดคล้องกับข้อกำหนด และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และความโปร่งใสของการควบคุมผลิตภัณฑ์นำเข้า อำนาจในการออกกฎหมายบางประการควรได้รับการมอบให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องเกณฑ์เพิ่มเติมสำหรับการรับรองหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมในบริบทของการนำเข้าผลิตภัณฑ์อินทรีย์ที่สอดคล้องกับระเบียบนี้ ตลอดจนเกณฑ์เพิ่มเติมสำหรับการเพิกถอนการรับรองดังกล่าว ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการกำกับดูแลของหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการ และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมและการดำเนินการอื่นๆ ที่หน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมต้องดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว

(101) ในกรณีที่ตรวจพบการละเมิดที่ร้ายแรงหรือซ้ำซ้อนเกี่ยวกับการรับรองหรือการควบคุมและการดำเนินการภายใต้ระเบียบนี้ และในกรณีที่หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่เกี่ยวข้องไม่ดำเนินการแก้ไขที่เหมาะสมและทันเวลาที่เพื่อตอบสนองต่อคำขอของคณะกรรมการ การรับรองของหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมนั้นควรถูกเพิกถอนโดยไม่มีข้อจำกัด

(102) เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการจัดการรายชื่อประเทศที่สามที่ได้รับการยอมรับเพื่อวัตถุประสงค์ในการเทียบเท่าภายใต้ระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 อำนาจในการออกกฎหมายบางประการควรได้รับการมอบหมายให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องข้อมูลที่ประเทศที่สามที่ได้รับการยอมรับเหล่านั้นต้องส่งมาซึ่งจำเป็นสำหรับการกำกับดูแลการยอมรับของประเทศเหล่านั้นและการใช้อำนาจการกำกับดูแลดังกล่าวโดยคณะกรรมการ

(103) ควรมีการจัดเตรียมเพื่อให้มั่นใจว่าการเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์อินทรีย์ที่สอดคล้องกับระเบียบนี้และอยู่ภายใต้การควบคุมในรัฐสมาชิกหนึ่งจะไม่ถูกจำกัดในรัฐสมาชิกอื่น

(104) เพื่อวัตถุประสงค์ในการได้รับข้อมูลที่เชื่อถือได้สำหรับการดำเนินการตามระเบียบนี้ รัฐสมาชิกควรให้ข้อมูลที่จำเป็นแก่คณะกรรมการเป็นประจำ เพื่อความชัดเจนและโปร่งใส รัฐสมาชิกควรจัดทำรายชื่อหน่วยงานที่มีอำนาจ หน่วยงานควบคุม และองค์กรควบคุมให้เป็นปัจจุบัน รายชื่อหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมควรเปิดเผยต่อสาธารณะโดยรัฐสมาชิกและเผยแพร่โดยคณะกรรมการ

(105) เมื่อพิจารณาถึงการทยอยยกเลิกข้อกีดกันเกี่ยวกับการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ยาพิษที่ไม่ใช่อินทรีย์ สัตว์ปีกที่เลี้ยงแบบไม่ใช่อินทรีย์ และปลาสัตว์ที่ไม่ใช่อินทรีย์เพื่อวัตถุประสงค์ในการผสมพันธุ์ คณะกรรมการควรพิจารณาถึงความพร้อมของวัสดุดังกล่าวในรูปแบบอินทรีย์ในตลาดของสหภาพยุโรป เพื่อจุดประสงค์นั้น และบนพื้นฐานของข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมของวัสดุอินทรีย์ที่รวบรวมผ่านฐานข้อมูลและระบบที่จัดตั้งขึ้นโดยรัฐสมาชิก ภายในห้าปีนับจากวันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ คณะกรรมการควรนำเสนอรายงานต่อรัฐสมาชิกและสภาเกี่ยวกับความพร้อมและเหตุผลของการเข้าถึงวัสดุดังกล่าวอย่างจำกัดที่ไม่ได้สำหรับผู้ประกอบการอินทรีย์

- (106) เมื่อพิจารณาถึงการทยอยยกเลิกข้อกีดกันเกี่ยวกับการใช้โปรตีนอาหารสัตว์ที่ไม่ใช่อินทรีย์สำหรับสัตว์ปีกและสุกร และบนพื้นฐานของข้อมูลที่รัฐสมาชิกจัดส่งทุกปีเกี่ยวกับความพร้อมของโปรตีนอาหารสัตว์อินทรีย์ดังกล่าวในตลาดสหภาพยุโรป หากปีหลังจากวันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ คณะกรรมการการควมรื้อถอนรายงานต่อรัฐสมาชิกยุโรปและสภาเกี่ยวกับความพร้อมและเหตุผลสำหรับความเป็นไปได้ที่ผู้ประกอบการอินทรีย์จะเข้าถึงโปรตีนอาหารสัตว์อินทรีย์ดังกล่าวอย่างจำกัด
- (107) เพื่อคำนึงถึงวิวัฒนาการของความพร้อมในการจำหน่ายวัสดุสืบพันธุ์อินทรีย์ สัตว์อินทรีย์ และอาหารโปรตีนอินทรีย์สำหรับสัตว์ปีกและสุกรในตลาดควมรื้อถอนมอบอำนาจให้คณะกรรมการในการออกกฎหมายบางประการเกี่ยวกับการยุติหรือขยายข้อกีดกันและการอนุญาตเกี่ยวกับการใช้วัสดุสืบพันธุ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ สัตว์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ และอาหารโปรตีนที่ไม่ใช่อินทรีย์สำหรับสัตว์ปีกและสุกร
- (108) จำเป็นต้องกำหนดมาตรการเพื่อให้มั่นใจว่าการเปลี่ยนผ่านไปสู่กรอบกฎหมายที่ควบคุมการนำเข้าผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงเข้าสู่สภาพตามที่แก้ไขโดยระเบียบนี้เป็นไปอย่างราบรื่น
- (109) นอกจากนี้ ควรมีการกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดของการรับรองหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมเพื่อวัตถุประสงค์ในการเทียบเท่าที่ได้รับภายใต้ระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 และควรมีการกำหนดบทบัญญัติเพื่อแก้ไขสถานการณ์จนถึงวันสิ้นสุดการรับรองดังกล่าว ควรมีการกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการยื่นคำขอจากประเทศที่สามเพื่อการรับรองเพื่อวัตถุประสงค์ในการเทียบเท่าซึ่งได้ยื่นภายใต้ระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 และซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาในวันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ด้วย
- (110) เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการจัดการรายชื่อหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่ได้รับการยอมรับเพื่อวัตถุประสงค์ในการเทียบเท่าภายใต้ระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 อำนาจในการออกกฎหมายบางประการควรมีการมอบหมายให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่หน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมเหล่านั้นควรมองมาเพื่อวัตถุประสงค์ในการกำกับดูแลการรับรอง และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจกำกับดูแลนั้นโดยคณะกรรมการ คณะกรรมการ.
- (111) เพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินการตรวจสอบคำขอจากประเทศที่สามเพื่อการรับรองเพื่อวัตถุประสงค์ในการเทียบเท่าที่ค้างอยู่ ณ วันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ อำนาจในการออกกฎหมายบางประการควรมอบให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎระเบียบขั้นตอนที่จำเป็นสำหรับการตรวจสอบคำขอที่ค้างอยู่จากประเทศที่สาม
- (112) เพื่อให้มั่นใจได้ว่ามีเงื่อนไขที่เป็นเอกภาพสำหรับการดำเนินการตามระเบียบนี้ ควรมีการมอบอำนาจการดำเนินการให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องเอกสารที่ต้องจัดหาเพื่อวัตถุประสงค์ในการรับรองช่วงเวลาก่อนหน้านี้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของช่วงเวลาการเปลี่ยนผ่าน ในส่วนที่เกี่ยวข้องระยะเวลาขั้นต่ำสำหรับการให้เมล็ดลูกสัตว์ด้วยนมแม่และกฎทางเทคนิคบางประการสำหรับที่อยู่อาศัยและการปฏิบัติทางการเลี้ยงปศุสัตว์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกฎโดยละเอียดต่อชนิดหรือต่อกลุ่มของชนิดสายพันธุ์และสัตว์น้ำเกี่ยวกับการเลี้ยงหนาแน่นและลักษณะเฉพาะสำหรับระบบการผลิตและระบบกักกัน ในส่วนที่เกี่ยวข้องเทคนิคที่ได้รับอนุญาตในการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารและอาหารสัตว์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องการให้สิทธิ์ผลิตภัณฑ์และสารที่อาจใช้ในการผลิตอินทรีย์โดยทั่วไป และในการผลิตอาหารอินทรีย์แปรรูปโดยเฉพาะ ตลอดจนการเพิกถอนการให้สิทธิ์ดังกล่าว และในส่วนที่เกี่ยวข้องขั้นตอนการให้สิทธิ์และรายการของผลิตภัณฑ์และสารดังกล่าว และในกรณีที่เหมาะสม คำอธิบาย ข้อกำหนดด้านองค์ประกอบ และเงื่อนไขสำหรับการใช้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าว
- (113) เพื่อให้มั่นใจได้ว่ามีเงื่อนไขที่เป็นเอกภาพสำหรับการดำเนินการตามระเบียบนี้ ควรมีการมอบอำนาจการดำเนินการให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องรายละเอียดทางเทคนิคสำหรับการจัดตั้งและบำรุงรักษาฐานข้อมูลที่แสดงรายการวัสดุสืบพันธุ์อินทรีย์หรือวัสดุสืบพันธุ์พืชที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านที่ได้มาโดยวิธีการผลิตแบบอินทรีย์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องรายละเอียดทางเทคนิคสำหรับการจัดตั้งและบำรุงรักษาระบบเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุสืบพันธุ์อินทรีย์หรือวัสดุสืบพันธุ์พืชที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน หรือสัตว์อินทรีย์หรือสัตว์น้ำวัยอ่อนอินทรีย์ และข้อกำหนดสำหรับการรวบรวมข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว ในส่วนที่เกี่ยวข้องการจัดการสำหรับการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการในระบบเหล่านั้น และในส่วนที่เกี่ยวข้องรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลที่จะต้องให้โดยรัฐสมาชิกในส่วนที่เกี่ยวข้องข้อกีดกันจากการใช้วัสดุสืบพันธุ์อินทรีย์ สัตว์อินทรีย์ และอาหารสัตว์อินทรีย์ และในส่วนที่เกี่ยวข้องความพร้อมของผลิตภัณฑ์อินทรีย์บางอย่างในตลาด
- (114) เพื่อให้มั่นใจได้ว่ามีเงื่อนไขที่เป็นเอกภาพสำหรับการดำเนินการตามระเบียบนี้ ควรมีการมอบอำนาจการดำเนินการให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องมาตรการที่ผู้ประกอบการต้องนำมาใช้และทบทวนเพื่อระบุและหลีกเลี่ยงความเสี่ยงของการปนเปื้อนของผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์อินทรีย์ด้วยผลิตภัณฑ์และสารที่ไม่ได้รับอนุญาต รวมถึงขั้นตอนการดำเนินการในกรณีซึ่งสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามและเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมถึงวิธีการตรวจจับและประเมินการมีอยู่ของผลิตภัณฑ์และสารที่ไม่ได้รับอนุญาต และเกี่ยวกับรายละเอียดและรูปแบบของข้อมูลของรัฐสมาชิกต้องส่งไปยังคณะกรรมการและรัฐสมาชิกอื่น ๆ เกี่ยวกับผลการสอบสวนเกี่ยวกับการมีอยู่ของผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาต

- (115) เพื่อให้มั่นใจว่ามีเงื่อนไขที่เป็นเอกภาพสำหรับการดำเนินการตามระเบียบนี้ ควรมีการมอบอำนาจการดำเนินการให้แก่คณะกรรมการเกี่ยวกับข้อกำหนดโดยละเอียดสำหรับการติดฉลากและการโฆษณาผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปบางประเภท เกี่ยวกับการจัดการในทางปฏิบัติสำหรับการใช้ การนำเสนอ องค์ประกอบ และขนาดของข้อบ่งชี้ที่อ้างอิงถึงหมายเลขของหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุม และการใช้ การนำเสนอ องค์ประกอบ และขนาดของข้อบ่งชี้สถานที่เพาะปลูกวัตถุดิบทางการเกษตร เกี่ยวกับการกำหนดหมายเลขให้กับหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุม และเกี่ยวกับข้อบ่งชี้สถานที่เพาะปลูกวัตถุดิบทางการเกษตร
- (116) เพื่อให้มั่นใจได้ว่ามีเงื่อนไขที่เป็นเอกภาพสำหรับการดำเนินการตามระเบียบนี้ ควรมีการมอบอำนาจการดำเนินการให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดและข้อกำหนดเกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการทางเทคนิคที่ผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการจะต้องแจ้งกิจกรรมของตนต่อหน่วยงานที่มีอำนาจ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสำหรับการเผยแพร่รายชื่อผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการดังกล่าว ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนและการจัดการสำหรับการเผยแพร่ค่าธรรมเนียมที่อาจเรียกเก็บได้เกี่ยวกับการควบคุม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดและข้อกำหนดเกี่ยวกับรูปแบบของใบรับรองสำหรับผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการและวิธีการทางเทคนิคในการออกใบรับรอง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและขนาดของกลุ่มผู้ประกอบการ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเอกสารที่เกี่ยวข้องและระบบการเก็บรักษาบันทึก ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบการตรวจสอบย้อนกลับภายในและรายชื่อผู้ประกอบการ และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการและหน่วยงานที่มีอำนาจ หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุม และการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างรัฐสมาชิกและ
- คณะกรรมการ.
- (117) เพื่อให้มั่นใจว่ามีเงื่อนไขที่เป็นเอกภาพสำหรับการดำเนินการตามระเบียบนี้ ควรมีการมอบอำนาจการดำเนินการให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเปอร์เซ็นต์ขั้นต่ำของการตรวจสอบอย่างเป็นทางการทั้งหมดที่จะต้องดำเนินการโดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า และเปอร์เซ็นต์ขั้นต่ำของการตรวจสอบเพิ่มเติม ตลอดจนจำนวนตัวอย่างขั้นต่ำที่จะต้องเก็บ และจำนวนผู้ประกอบการที่จะต้องควบคุมภายในกลุ่มผู้ประกอบการ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบันทึกเพื่อแสดงการปฏิบัติตาม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประกาศและการสื่อสารอื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับการตรวจสอบอย่างเป็นทางการ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติตาม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการที่เป็นเอกภาพสำหรับกรณีที่หน่วยงานที่มีอำนาจจะต้องดำเนินการเกี่ยวกับกรณีที่สงสัยหรือพบว่าไม่ปฏิบัติตาม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่จะต้องให้ในกรณีที่สงสัยหรือพบว่าไม่ปฏิบัติตาม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้รับข้อมูลดังกล่าว และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการให้ข้อมูลดังกล่าว รวมถึงฟังก์ชันการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ที่ใช้
- (118) เพื่อให้มั่นใจว่ามีเงื่อนไขที่เป็นเอกภาพสำหรับการดำเนินการตามระเบียบนี้ ควรมีการมอบอำนาจการดำเนินการให้แก่คณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของใบรับรองการตรวจสอบที่ออกโดยประเทศที่สาม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนที่ต้องปฏิบัติตามสำหรับการออกและการตรวจสอบใบรับรองดังกล่าว ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิธีการทางเทคนิคในการออกใบรับรองดังกล่าว ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรับรองหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่มีอำนาจในการดำเนินการควบคุมและออกใบรับรองอินทรีย์ในประเทศที่สาม ตลอดจนการเพิกถอนการรับรองดังกล่าว ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดรายชื่อหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมเหล่านั้น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎเพื่อให้แน่ใจว่ามีมาตรการในกรณีที่สงสัยหรือพบว่าไม่ปฏิบัติตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่ส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์อินทรีย์นำเข้าหรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการแปลง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดรายชื่อประเทศที่สามที่ได้รับการรับรองภายใต้มาตรา 33(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 และการแก้ไขรายชื่อดังกล่าว และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎเพื่อให้แน่ใจว่ามีมาตรการในกรณีที่สงสัยหรือพบว่าไม่ปฏิบัติตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่ส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปที่นำเข้าจากประเทศเหล่านั้น
- (119) เพื่อให้มั่นใจว่ามีเงื่อนไขที่เป็นเอกภาพสำหรับการดำเนินการตามระเบียบนี้ ควรมีการมอบอำนาจการดำเนินการให้แก่คณะกรรมการเกี่ยวกับระบบที่จะใช้ในการส่งข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการและการติดตามระเบียบนี้ เกี่ยวกับรายละเอียดของข้อมูลที่จะส่งและวันที่ที่จะส่งข้อมูลนั้น และเกี่ยวกับการจัดการรายชื่อยุติหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่ได้รับการยอมรับภายใต้มาตรา 33(3) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 และการแก้ไขรายชื่อดังกล่าว
- (120) มาตรการดำเนินการที่มอบให้แก่คณะกรรมการควรดำเนินการตามระเบียบ (EU) เลขที่ 182/2011 ของรัฐสภายุโรปและสภา (1)
- (121) คณะกรรมการควรมีอำนาจในการออกกฎหมายบังคับใช้โดยทันที ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือสมควรเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมหรือการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับหลักการและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตอินทรีย์ การคุ้มครองความเชื่อมั่นของผู้บริโภค หรือการคุ้มครองการแข่งขันที่เป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบการ ซึ่งมีเหตุผลเร่งด่วนที่จำเป็น เพื่อให้แน่ใจว่ามีการใช้มาตรการที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่สงสัยหรือพิสูจน์แล้วว่าไม่ปฏิบัติตามภายใต้การควบคุมของหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่ได้รับการยอมรับ

(1) ระเบียบ (EU) เลขที่ 182/2011 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2011 ว่าด้วยกฎเกณฑ์และหลักการทั่วไปเกี่ยวกับกลไกการควบคุมโดยรัฐสมาชิกในการใช้อำนาจการดำเนินการของคณะกรรมการ (OJ L 55, 28.2.2011, หน้า 13)

(122) ควรมีการจัดเตรียมเพื่อให้สามารถจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ผลิตตามระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 ก่อนวันที่ดังกล่าวได้หมดไปหลังจากวันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้

(123) เนื่องจากวัตถุประสงค์ของระเบียบนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแข่งขันที่เป็นธรรมและการทำงานที่เหมาะสมของตลาดภายในสำหรับผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ตลอดจนการสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในผลิตภัณฑ์เหล่านั้นและในโอกาสการผลิตอินทรีย์ของสหภาพยุโรป ไม่สามารถบรรลุผลได้อย่างเพียงพอโดยรัฐสมาชิกเอง แต่สามารถบรรลุผลได้ดีขึ้นในระดับสหภาพ เนื่องจากภาระการประสานกฎระเบียบเกี่ยวกับการผลิตอินทรีย์ที่จำเป็น สหภาพจึงอาจใช้มาตรการต่างๆ ตามหลักการแบ่งอำนาจตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 5 ของสนธิสัญญาสหภาพยุโรป ตามหลักการสัดส่วนที่กำหนดไว้ในมาตราดังกล่าว ระเบียบนี้จึงไม่เกินกว่าสิ่งที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เหล่านั้น

(124) เป็นการเหมาะสมที่จะกำหนดวันที่บังคับใช้ระเบียบนี้ ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการเพื่อปรับตัวให้เข้ากับข้อกำหนดใหม่

ให้นำระเบียบนี้มาใช้แล้ว:

บทที่ 1

เนื้อหา ขอบเขต และคำจำกัดความ

มาตรา 1

เนื้อหา

ระเบียบนี้กำหนดหลักการของการผลิตแบบอินทรีย์และวางกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการผลิตแบบอินทรีย์ การรับรองที่เกี่ยวข้อง และการใช้คำบ่งชี้ที่อ้างถึงการผลิตแบบอินทรีย์ในการติดฉลากและการโฆษณา ตลอดจนกฎเกณฑ์อื่นๆ เกี่ยวกับการควบคุมเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในระเบียบ (EU) 2017/625

มาตรา 2

ขอบเขต

1. ระเบียบนี้ใช้บังคับกับผลิตภัณฑ์ต่อไปนี้ที่มาจากภาคเกษตรกรรม รวมถึงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการเลี้ยงโค ตามที่ระบุไว้ในภาคผนวกที่ 1 ของสนธิสัญญาว่าด้วยการดำเนินงานของสหภาพยุโรป (TFEU) และผลิตภัณฑ์ที่มาจากผลิตภัณฑ์เหล่านั้น ซึ่งผลิตภัณฑ์ดังกล่าวได้ถูกผลิต เตรียม ติดฉลาก จำหน่าย วางจำหน่าย นำเข้า หรือส่งออกออกจากสหภาพยุโรป หรือมีแผนที่จะผลิต เตรียม ติดฉลาก จำหน่าย วางจำหน่ายในตลาด นำเข้า หรือส่งออกออกจากสหภาพยุโรป

(ก) ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ยังมีชีวิตหรือยังไม่ผ่านกระบวนการแปรรูป รวมถึงเมล็ดพืชและวัสดุสืบพันธุ์พืชอื่นๆ

(ข) ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรแปรรูปเพื่อใช้เป็นอาหาร

(ค) ปศุสัตว์.

ระเบียบนี้ยังใช้บังคับกับผลิตภัณฑ์อื่น ๆ บางประเภทที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการเกษตร ซึ่งระบุไว้ในภาคผนวกที่ 1 ของระเบียบนี้ โดยที่ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นมีการผลิต เตรียม ติดฉลาก จัดจำหน่าย วางจำหน่ายในตลาด นำเข้า หรือส่งออกออกจากสหภาพยุโรป หรือมีแผนที่จะมีการผลิต เตรียม ติดฉลาก จัดจำหน่าย วางจำหน่ายในตลาด นำเข้า หรือส่งออกออกจากสหภาพยุโรป

2. ข้อบังคับนี้ใช้บังคับกับผู้ประกอบการทุกรายที่เกี่ยวข้องในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย ในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในวรรค 1

3. การดำเนินงานจัดเลี้ยงขนาดใหญ่ที่ดำเนินการโดยผู้จัดเลี้ยงขนาดใหญ่ตามที่กำหนดไว้ในข้อ (d) ของมาตรา 2(2) ของระเบียบ (EU) ระเบียบเลขที่ 1169/2011 ไม่ต้องอยู่ภายใต้ข้อบังคับนี้ ยกเว้นตามที่ระบุไว้ในย่อหน้านี้

รัฐสมาชิกอาจใช้ระเบียบระดับชาติ หรือหากไม่มีกฎระเบียบระดับชาติ ก็อาจใช้มาตรฐานเอกชน ในการผลิต การติดฉลาก และการควบคุมผลิตภัณฑ์ที่มาจากธุรกิจจัดเลี้ยงขนาดใหญ่ ห้ามใช้โลโก้ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ของสหภาพยุโรปในการติดฉลาก การนำเสนอ หรือการโฆษณาผลิตภัณฑ์ดังกล่าว และห้ามใช้เพื่อโฆษณาผลิตภัณฑ์อินทรีย์

ผู้ให้บริการจัดเลี้ยงขนาดใหญ่

4. เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ระเบียบนี้ใช้บังคับโดยไม่กระทบต่อกฎหมายของสหภาพยุโรปที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายในด้านความปลอดภัยของห่วงโซ่อาหาร สุขภาพและสวัสดิภาพสัตว์ สุขภาพพืช และวัสดุสืบพันธุ์พืช

5. ระเบียบนี้ใช้บังคับโดยไม่กระทบต่อกฎหมายเฉพาะของสหภาพยุโรปอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในตลาด และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระเบียบ (EU) เลขที่ 1308/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภา (1) และระเบียบ (EU) เลขที่ 1169/2011

(1) ระเบียบ (EU) เลขที่ 1308/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2013 ว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรร่วมกันของตลาดผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและยกเลิกระเบียบสภา (EEC) เลขที่ 922/72, (EEC) เลขที่ 234/79, (EC) เลขที่ 1037/2001 และ (EC) เลขที่ 1234/2007 (OJ L 347, 20.12.2013, หน้า 671)

6. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 เพื่อแก้ไขรายการผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้ในภาคผนวกที่ 1 โดยการเพิ่มผลิตภัณฑ์เพิ่มเติมลงในรายการ หรือโดยการแก้ไขรายการที่เพิ่มเข้ามาแล้ว ผลิตภัณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาให้รวมอยู่ในรายการดังกล่าวจะต้องมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเท่านั้น

มาตรา 3

คำจำกัดความ

เพื่อวัตถุประสงค์ของระเบียบนี้ คำจำกัดความต่อไปนี้มีผลบังคับใช้:

- (1) 'การผลิตแบบอินทรีย์' หมายถึง การใช้วิธีการผลิตที่สอดคล้องกับระเบียบนี้ในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจำหน่าย รวมถึงในช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านตามที่ระบุไว้ในมาตรา 10
- (2) 'ผลิตภัณฑ์อินทรีย์' หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการผลิตแบบอินทรีย์ ยกเว้นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านตามที่ระบุไว้ในมาตรา 10 ผลิตภัณฑ์จากการล่าสัตว์หรือจับสัตว์ป่าไม่ถือเป็นผลิตภัณฑ์อินทรีย์
- (3) 'วัตถุดิบทางการเกษตร' หมายถึง ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ยังไม่ได้ผ่านกระบวนการถนอมรักษาใดๆ การประมวลผลหรือการแปรรูป;
- (4) 'มาตรการป้องกัน' หมายถึง มาตรการที่ผู้ประกอบการต้องดำเนินการในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย เพื่อให้มั่นใจถึงการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพของดิน มาตรการป้องกันและควบคุมศัตรูพืชและโรค และมาตรการที่ต้องดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพสัตว์ และสุขภาพพืช
- (5) 'มาตรการป้องกัน' หมายถึง มาตรการที่ผู้ประกอบการต้องดำเนินการในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจำหน่าย เพื่อหลีกเลี่ยงการปนเปื้อนกับผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตอินทรีย์ตามระเบียบนี้ และเพื่อหลีกเลี่ยงการปนเปื้อนของผลิตภัณฑ์อินทรีย์กับผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์
- (6) 'การเปลี่ยนผ่าน' หมายถึง การเปลี่ยนจากการผลิตที่ไม่ใช่อินทรีย์ไปเป็นการผลิตอินทรีย์ภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งในระหว่างนั้น บทบัญญัติของระเบียบนี้เกี่ยวกับการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์มีผลบังคับใช้
- (7) 'ผลิตภัณฑ์ระหว่างการแปลง' หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นในช่วงระยะเวลาการแปลงตามที่ระบุไว้ในมาตรา 10
- (8) 'การถือครอง' หมายถึง หน่วยการผลิตทั้งหมดที่ดำเนินการภายใต้การจัดการเดียวเพื่อวัตถุประสงค์ในการผลิตผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่มีชีวิตหรือยังไม่ผ่านกระบวนการแปรรูป ซึ่งรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่มาจากแร่ธาตุและสารอินทรีย์ตามข้อ (ก) ของมาตรา 2(1) หรือผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้ในภาคผนวก I ยกเว้นน้ำมันหอมระเหยและยีสต์
- (9) 'หน่วยการผลิต' หมายถึง ทรัพย์สินทั้งหมดของบริษัท เช่น สถานที่ผลิตขั้นต้น ที่ดิน ทุ่งหญ้า พื้นที่โล่ง อาคารเลี้ยงสัตว์หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร รั้ว ฝักบัว ระบายน้ำ ระบบกักเก็บ และสถานที่สำหรับสาหร่ายหรือสัตว์น้ำ หน่วยเลี้ยงสัตว์ สัมปทานชายฝั่งหรือพื้นที่ทะเล และสถานที่สำหรับเก็บพืชผล ผลิตภัณฑ์จากพืชผล ผลิตภัณฑ์จากสาหร่าย ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ วัตถุดิบ และปัจจัยนำเข้าอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งจัดการตามที่อธิบายไว้ในข้อ (10) ข้อ (11) หรือข้อ (12)
- (10) 'หน่วยการผลิตอินทรีย์' หมายถึง หน่วยการผลิต ยกเว้นในช่วงระยะเวลาการแปลงที่กล่าวถึงในมาตรา 10 ซึ่งได้รับการจัดการโดยสอดคล้องกับข้อกำหนดที่บังคับกับการผลิตแบบอินทรีย์
- (11) 'หน่วยการผลิตที่อยู่ระหว่างการแปลง' หมายถึง หน่วยการผลิตในช่วงระยะเวลาการแปลงที่กล่าวถึงในมาตรา 10 ซึ่งดำเนินการตามข้อกำหนดที่บังคับกับการผลิตแบบอินทรีย์ อาจประกอบด้วยแปลงที่ดินหรือทรัพย์สินอื่น ๆ ซึ่งระยะเวลาการแปลงที่กล่าวถึงในมาตรา 10 เริ่มต้นในเวลาที่แตกต่างกัน
- (12) 'หน่วยการผลิตที่ไม่ใช่อินทรีย์' หมายถึง หน่วยการผลิตที่ไม่ได้รับการจัดการให้สอดคล้องกับข้อกำหนดที่บังคับกับการผลิตอินทรีย์
- (13) 'ผู้ประกอบการ' หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่รับผิดชอบในการรับรองว่าข้อบังคับนี้ได้รับการปฏิบัติตามในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่ายที่อยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลนั้น
- (14) 'เกษตรกร' หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล หรือกลุ่มบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล โดยไม่คำนึงถึงสถานะทางกฎหมายของบุคคลนั้น กลุ่มและสมาชิกภายใต้กฎหมายแห่งชาติ ซึ่งประกอบกิจกรรมทางการเกษตร
- (15) 'พื้นที่เกษตรกรรม' หมายถึง พื้นที่เกษตรกรรมตามที่กำหนดไว้ในข้อ (e) ของมาตรา 4(1) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1307/2013
- (16) 'พืช' หมายถึง พืชตามที่กำหนดไว้ในข้อ (5) ของมาตรา 3 ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1107/2009

- (17) 'วัสดุสืบพันธุ์ของพืช' หมายถึง พืชและทุกส่วนของพืช รวมทั้งเมล็ดพืช ในทุกระยะการเจริญเติบโตที่สามารถและตั้งใจที่จะผลิตพืชทั้งต้น
- (18) 'วัสดุอินทรีย์ที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกัน' หมายถึงกลุ่มพืชภายในอนุกรมวิธานพฤกษศาสตร์เดียวกันที่มีลำดับชั้นต่ำที่สุดที่รู้จักที่:
- (ก) แสดงลักษณะทางพันธุกรรมทั่วไป
 - (ข) มีลักษณะเด่นคือมีความหลากหลายทางพันธุกรรมและลักษณะภายนอกสูงระหว่างหน่วยสืบพันธุ์แต่ละหน่วย ทำให้กลุ่มพืชนั้นถูกแสดงโดยวัสดุโดยรวม ไม่ใช่โดยหน่วยจำนวนน้อย
 - (ค) ไม่ใช่พันธุ์ตามความหมายของมาตรา 5(2) ของระเบียบสภา (EC) เลขที่ 2100/94 (1)
 - (ด) ไม่ใช่ส่วนผสมของพันธุ์ต่างๆ และ
 - (เอ) ได้รับการผลิตตามระเบียบนี้
- (19) 'พันธุ์อินทรีย์ที่เหมาะสมสำหรับการผลิตอินทรีย์' หมายถึงพันธุ์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 5(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 2100/94 ซึ่ง:
- (ก) มีลักษณะเด่นคือมีความหลากหลายทางพันธุกรรมและลักษณะภายนอกในระดับสูงระหว่างหน่วยสืบพันธุ์แต่ละหน่วย และ
 - (ข) ผลผลิตจากกิจกรรมการผสมพันธุ์แบบอินทรีย์ตามที่ระบุไว้ในข้อ 1.8.4 ของส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 2 ของระเบียบนี้
- (20) 'ต้นแม่' หมายถึง ต้นที่ระบุซึ่งนำวัสดุสืบพันธุ์ของพืชมาใช้ในการสืบพันธุ์พืชใหม่;
- (21) 'รุ่น' หมายถึงกลุ่มของพืชที่ประกอบเป็นชั้นเดียวในสายสืบเชื้อสายของพืช
- (22) 'การผลิตพืช' หมายถึง การผลิตผลิตภัณฑ์พืชผลทางการเกษตร รวมถึงการเก็บเกี่ยวผลิตภัณฑ์พืชป่าสำหรับเพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้า;
- (23) 'ผลิตภัณฑ์จากพืช' หมายถึง ผลิตภัณฑ์จากพืชตามที่กำหนดไว้ในข้อ (6) ของมาตรา 3 ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1107/2009
- (24) 'ศัตรูพืช' หมายถึง ศัตรูพืชตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 1(1) ของระเบียบ (EU) 2016/2031 ของรัฐสภายุโรปและของสภา (2);
- (25) 'การเตรียมไบโอไดนามิก' หมายถึงส่วนผสมที่ใช้กันตามประเพณีในการทำฟาร์มไบโอไดนามิก
- (26) 'ผลิตภัณฑ์ป้องกันพืช' หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่อ้างถึงในมาตรา 2 ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1107/2009
- (27) 'การผลิตปลั๊ต' หมายถึง การผลิตสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์บกที่ถูกเลี้ยงไว้ รวมทั้งแมลง
- (28) 'ระเบียบ' หมายถึง ส่วนเพิ่มเติมของอาคารที่มีหลังคา ไม่มีการคุ้มครอง และอยู่ด้านนอกอาคารซึ่งไว้สำหรับเลี้ยงสัตว์ปีก โดยปกติด้านที่ยาวที่สุดจะมีรั้วลวดหรือตาข่าย มีสภาพอากาศภายนอก มีแสงสว่างตามธรรมชาติ และหากจำเป็นก็มีแสงสว่างจากไฟประดิษฐ์ และมีพื้นปูด้วยวัสดุอื่นๆ
- (29) 'ลูกไก่' หมายถึงลูกไก่สายพันธุ์ Gallus gallus ที่มีอายุน้อยกว่า 18 สัปดาห์
- (30) 'ไก่ไข่' หมายถึงสัตว์ในสกุล Gallus gallus ที่มีจุดประสงค์เพื่อผลิตไข่สำหรับบริโภค และมีอายุอย่างน้อย 18 สัปดาห์ขึ้นไป
- (31) 'พื้นที่ที่ใช้ประโยชน์ได้' หมายถึง พื้นที่ที่ใช้ประโยชน์ได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ (d) ของมาตรา 2(2) ของคำสั่งสภา 1999/74/EC (3)
- (32) 'การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ' หมายถึง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามที่กำหนดไว้ในข้อ (25) ของมาตรา 4(1) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1380/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภา (4)
- (33) 'ผลิตภัณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ' หมายถึง ผลิตภัณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามที่กำหนดไว้ในข้อ (34) ของมาตรา 4(1) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1380/2013;
-
- (1) ระเบียบสภา (EC) เลขที่ 2100/94 ลงวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2537 ว่าด้วยสิทธิพันธุ์พืชของชุมชน (OJ L 227, 1.9.1994, หน้า 1)
- (2) ระเบียบ (EU) 2016/2031 ของรัฐสภายุโรปแห่งสภา ลงวันที่ 26 ตุลาคม 2016 ว่าด้วยมาตรการป้องกันศัตรูพืช แก่ระเบียบ (EU) เลขที่ 228/2013, (EU) เลขที่ 652/2014 และ (EU) เลขที่ 1143/2014 ของรัฐสภายุโรปและสภา และยกเลิกคำสั่งสภา 69/464/EEC, 74/647/EEC, 93/85/EEC, 98/57/EC, 2000/29/EC, 2006/91/EC และ 2007/33/EC (OJ L 317, 23.11.2016, หน้า 4)
- (3) คำสั่งสภา 1999/74/EC ลงวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2542 ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการคุ้มครองไก่ไข่ (OJ L 203, 3.8.1999, หน้า 53)
- (4) ระเบียบ (EU) เลขที่ 1380/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 11 ธันวาคม 2013 ว่าด้วยนโยบายการประมงร่วม แก่ระเบียบสภา (EC) เลขที่ 1954/2003 และ (EC) เลขที่ 1224/2009 และยกเลิกระเบียบสภา (EC) เลขที่ 2371/2002 และ (EC) เลขที่ 639/2004 และมติคณะมนตรี 2004/585/EC (OJ L 354, 28.12.2013, หน้า 22)

- (34) 'สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแบบหมุนเวียนปิด' หมายถึง สถานที่บนบกหรือในเรือซึ่งมีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำภายในสภาพแวดล้อมที่ปิดล้อมโดยมีการหมุนเวียนน้ำ และต้องอาศัยพลังงานภายนอกอย่างต่อเนื่องเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมให้คงที่สำหรับสัตว์น้ำ
- (35) 'พลังงานจากแหล่งพลังงานหมุนเวียน' หมายถึงพลังงานจากแหล่งพลังงานหมุนเวียนที่ไม่ใช่เชื้อเพลิงฟอสซิล เช่น พลังงานลม พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานความร้อนใต้พิภพ ก๊าซจากคลื่น ก๊าซจากน้ำขึ้นน้ำลง ก๊าซจากพลังน้ำ ก๊าซจากหลุมฝังกลบ ก๊าซจากโรงบำบัดน้ำเสีย และก๊าซชีวภาพ
- (36) 'โรงเพาะฟัก' หมายถึงสถานที่สำหรับเพาะพันธุ์ ฟักไข่ และเลี้ยงดูสัตว์น้ำในระยะแรกของชีวิต โดยเฉพาะปลาและหอย
- (37) 'สถานอนุบาล' หมายถึงสถานที่ที่ใช้ระบบการผลิตสัตว์น้ำขึ้นกลางระหว่างระยะฟักไข่และระยะเลี้ยงให้โต ระบุอนุบาลจะเสร็จสิ้นภายในหนึ่งในสามแรกของวงจรการผลิต ยกเว้นสายพันธุ์ที่ผ่านกระบวนการสมอลติฟิเคชัน
- (38) 'มลพิษทางน้ำ' หมายถึง มลพิษตามที่กำหนดไว้ในข้อ (33) ของมาตรา 2 ของคำสั่ง 2000/60/EC และในข้อ (8) ของมาตรา 3 ของคำสั่ง 2008/56/EC ของรัฐสภายุโรปและสภา (1) ในน้ำที่คำสั่งแต่ละฉบับมีผลบังคับใช้
- (39) 'การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำหลายชนิด' หมายถึงการเลี้ยงสัตว์น้ำสองชนิดขึ้นไป ซึ่งโดยปกติมาจากระดับโภชนาการที่แตกต่างกัน หน่วยวัฒนธรรมเดียวกัน
- (40) 'วงจรการผลิต' หมายถึงช่วงชีวิตของสัตว์น้ำหรือสาหร่าย ตั้งแต่ระยะแรกสุดของชีวิต (ไข่ที่ได้รับการผสมพันธุ์ ในกรณีของสัตว์น้ำ) จนถึงการเก็บเกี่ยว
- (41) 'พันธุ์ที่ปลูกในท้องถิ่น' หมายถึงพันธุ์สัตว์น้ำที่เพาะเลี้ยงซึ่งไม่ใช่พันธุ์ต่างถิ่นหรือพันธุ์ที่ไม่มีอยู่ในท้องถิ่นตามความหมายของข้อ (6) และ (7) ตามลำดับของมาตรา 3 ของระเบียบสภา (EC) เลขที่ 708/2007 (2) รวมถึงพันธุ์ที่ระบุไว้ในภาคผนวก IV ของระเบียบดังกล่าว
- (42) 'การรักษาทางสัตวแพทย์' หมายถึง การรักษาทุกขั้นตอนเพื่อการรักษาหรือป้องกันการเกิดโรคเฉพาะอย่างโรค;
- (43) 'ผลิตภัณฑ์สำหรับสัตว์' หมายถึง ผลิตภัณฑ์สำหรับสัตว์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ (2) ของมาตรา 1 ของคำสั่ง 2001/82/EC ของรัฐสภายุโรปและสภา (3)
- (44) 'การเตรียม' หมายถึง การดำเนินการในการนอมหรือแปรรูปผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่กำลังเปลี่ยนรูป หรือการดำเนินการอื่นใดที่ดำเนินการกับผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่แปรรูปโดยไม่เปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์เริ่มต้น เช่น การฆ่าสัตว์ การตัด การทำความสะอาด หรือการบด ตลอดจนการบรรจุ การติดฉลาก หรือการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่ทำกับฉลากที่เกี่ยวข้องกับการผลิตอินทรีย์
- (45) 'อาหาร' หมายถึง อาหารตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 2 ของระเบียบ (EC) เลขที่ 178/2002 ของรัฐสภายุโรปและของสภา (4);
- (46) 'อาหารสัตว์' หมายถึง อาหารสัตว์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ (4) ของมาตรา 3 ของระเบียบ (EC) เลขที่ 178/2002
- (47) 'วัตถุดิบอาหารสัตว์' หมายถึง วัตถุดิบอาหารสัตว์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ (g) ของมาตรา 3(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 767/2009 ของรัฐสภายุโรปและสภา (5)
- (48) 'การวางจำหน่ายในตลาด' หมายถึง การวางจำหน่ายในตลาดตามที่กำหนดไว้ในข้อ (8) ของมาตรา 3 ของระเบียบ (EC) เลขที่ 178/2002;
- (49) 'ความสามารถในการตรวจสอบย้อนกลับ' หมายถึงความสามารถในการตรวจสอบย้อนกลับและติดตามอาหาร อาหารสัตว์ หรือผลิตภัณฑ์ใดๆ ที่กล่าวถึงในมาตรา 2(1) และสารใดๆ ที่ตั้งใจหรือคาดว่าจะรวมเข้ากับอาหาร อาหารสัตว์ หรือผลิตภัณฑ์ใดๆ ที่กล่าวถึงในมาตรา 2(1) ผ่านทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย
- (50) 'ขั้นตอนการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย' หมายถึง ขั้นตอนใดๆ ตั้งแต่การผลิตขั้นต้นของผลิตภัณฑ์อินทรีย์ไปจนถึงการจัดเก็บ การแปรรูป การขนส่ง และการขายหรือการจัดหาให้กับผู้บริโภคขั้นสุดท้าย ซึ่งรวมถึงกิจกรรมการติดฉลาก การโฆษณา การนำเข้า การส่งออก และการรับเหมาช่วงที่เกี่ยวข้อง

(1) คำสั่ง 2008/56/EC ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2551 ว่าด้วยการกำหนดกรอบการดำเนินการของชุมชนในด้านนโยบายสิ่งแวดล้อมทางทะเล (คำสั่งกรอบยุทธศาสตร์ทางทะเล) (OJ L 164, 25.6.2008, หน้า 19)

(2) ระเบียบสภา (EC) เลขที่ 708/2007 ลงวันที่ 11 มิถุนายน 2007 ว่าด้วยการใช้พันธุ์ต่างถิ่นและพันธุ์ที่ไม่มีในท้องถิ่นในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (OJ L 168, 28.6.2007, หน้า 1)

(3) คำสั่ง 2001/82/EC ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2001 ว่าด้วยรหัสชุมชนที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์สัตว์ (OJ L 311, 28.11.2001, หน้า 1)

(4) ระเบียบ (EC) เลขที่ 178/2002 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2545 ว่าด้วยหลักการทั่วไปและข้อกำหนดของกฎหมายอาหาร จัดตั้งหน่วยงานความปลอดภัยด้านอาหารแห่งยุโรป และกำหนดขั้นตอนในเรื่องความปลอดภัยด้านอาหาร (OJ L 31, 1.2.2002, หน้า 1)

(5) ระเบียบ (EC) เลขที่ 767/2009 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 13 กรกฎาคม 2009 ว่าด้วยการวางจำหน่ายและการใช้อาหารสัตว์ แก่ระเบียบรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป เลขที่ 1831/2003 และยกเลิกคำสั่งสภา 79/373/EEC คำสั่งคณะกรรมาธิการ 80/511/EEC คำสั่งสภา 82/471/EEC, 83/228/EEC, 93/74/EEC, 93/113/EEC และ 96/25/EC และมติคณะกรรมาธิการ 2004/217/EC (OJ L 229, 1.9.2009, หน้า 1)

- (51) 'ส่วนประกอบ' หมายถึง ส่วนประกอบตามที่กำหนดไว้ในข้อ (f) ของมาตรา 2(2) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1169/2011 หรือสำหรับผลิตภัณฑ์อื่นที่ไม่ใช่อาหาร สารหรือผลิตภัณฑ์ใดๆ ที่ใช้ในการผลิตหรือการเตรียมผลิตภัณฑ์ที่ยังคงมีอยู่ในผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป แม้ว่าจะอยู่ในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปก็ตาม
- (52) 'การติดฉลาก' หมายถึง คำ รายละเอียด เครื่องหมายการค้า ชื่อแบรนด์ รูปภาพ หรือสัญลักษณ์ใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ซึ่งติดอยู่บนบรรจุภัณฑ์ เอกสาร ประกาศ ฉลาก วงแหวน หรือปลอกคอใดๆ ที่มาพร้อมกับหรืออ้างอิงถึงผลิตภัณฑ์นั้น
- (53) 'การโฆษณา' หมายถึง การนำเสนอผลิตภัณฑ์ต่อสาธารณชนด้วยวิธีการใดๆ นอกเหนือจากฉลาก ซึ่งมีเจตนาหรือมีแนวโน้มที่จะมีอิทธิพลและกำหนดทัศนคติ ความเชื่อ และพฤติกรรม เพื่อส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์โดยตรงหรือโดยอ้อม
- (54) 'หน่วยงานที่มีอำนาจ' หมายถึง หน่วยงานที่มีอำนาจตามที่กำหนดไว้ในข้อ (3) ของมาตรา 3 ของระเบียบ (EU) 2017/625;
- (55) 'หน่วยงานควบคุม' หมายถึง หน่วยงานควบคุมอินทรีย์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ (4) ของมาตรา 3 ของระเบียบ (EU) 2017/625 หรือหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการหรือจากประเทศที่สามที่ได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการเพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินการควบคุมในประเทศที่สามสำหรับการนำเข้าผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงเข้าสู่สหภาพยุโรป
- (56) 'หน่วยงานควบคุม' หมายถึง หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายตามที่กำหนดไว้ในข้อ (5) ของมาตรา 3 ของระเบียบ (EU) 2017/625 หรือหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการหรือจากประเทศที่สามที่ได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการเพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินการควบคุมในประเทศที่สามสำหรับการนำเข้าผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงเข้าสู่สหภาพยุโรป
- (57) 'การไม่ปฏิบัติตาม' หมายถึง การไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ หรือการไม่ปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายหรือดำเนินการ การกระทำที่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดซึ่งได้นำมาใช้ตามระเบียบนี้
- (58) 'สิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม' หรือ 'GMO' หมายถึง สิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมตามที่กำหนดไว้ในข้อ (2) ของมาตรา 2 ของคำสั่ง 2001/18/EC ของรัฐสภายุโรปและสภา (1) ซึ่งไม่ได้มาจากการใช้เทคนิคการดัดแปลงพันธุกรรมที่ระบุไว้ในภาคผนวก IB ของคำสั่งดังกล่าว
- (59) 'ผลิตภัณฑ์ GMO' หมายถึง ได้มาทั้งหมดหรือบางส่วนจาก GMO แต่ไม่ประกอบด้วยหรือประกอบด้วย GMO
- (60) 'ผลิตโดย GMO' หมายถึง ได้มาโดยใช้ GMO เป็นสิ่งมีชีวิตสุดท้ายในกระบวนการผลิต แต่ไม่ใช่ประกอบด้วยหรือมีส่วนผสมของ GMO หรือไม่ได้ผลิตจาก GMO;
- (61) 'สารเติมแต่งอาหาร' หมายถึง สารเติมแต่งอาหารตามที่กำหนดไว้ในข้อ (ก) ของมาตรา 3(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1333/2008 ของรัฐสภายุโรปและสภา (2)
- (62) 'สารเติมแต่งอาหารสัตว์' หมายถึง สารเติมแต่งอาหารสัตว์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ (ก) ของมาตรา 2(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1831/2003 ของรัฐสภายุโรปและสภา (3)
- (63) 'วัสดุนาโนที่ได้รับการออกแบบ' หมายถึง วัสดุนาโนที่ได้รับการออกแบบตามที่กำหนดไว้ในข้อ (f) ของมาตรา 3(2) ของระเบียบ (EU) 2015/2283 ของรัฐสภายุโรปและสภา (4)
- (64) 'ความเท่าเทียมกัน' หมายถึง การบรรลุดังกล่าวและหลักการเดียวกันโดยการใช้กฎที่รับรองระดับความสอดคล้องที่เท่ากัน
- (65) 'เครื่องมือช่วยในการประมวลผล' หมายถึง เครื่องมือช่วยในการประมวลผลตามที่กำหนดไว้ในข้อ (b) ของมาตรา 3(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1333/2008 สำหรับอาหารและในข้อ (h) ของมาตรา 2(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1831/2003 สำหรับอาหารสัตว์
- (66) 'เอนไซม์อาหาร' หมายถึง เอนไซม์อาหารตามที่กำหนดไว้ในข้อ (ก) ของมาตรา 3(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1332/2008 ของรัฐสภายุโรปและสภา (5)
- (67) 'รังสีไอออนไนซ์' หมายถึง รังสีไอออนไนซ์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ (46) ของมาตรา 4 ของคำสั่งสภา 2013/59/ยูราทอม (6);

(1) คำสั่ง 2001/18/EC ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2544 ว่าด้วยการปล่อยสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมสู่สิ่งแวดล้อมโดยเจตนา และยกเลิกคำสั่งสภา 90/220/EEC (OJ L 106, 17.4.2001, หน้า 1)

(2) ระเบียบ (EC) เลขที่ 1333/2008 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ว่าด้วยสารเติมแต่งอาหาร (OJ L 354, 31 ธันวาคม 2551, หน้า 16)

(3) ระเบียบ (EC) เลขที่ 1831/2003 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2546 ว่าด้วยสารเติมแต่งสำหรับใช้ในโภชนาการสัตว์ (OJ L 268, 18.10.2003, หน้า 29)

(4) ระเบียบ (EU) 2015/2283 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2015 ว่าด้วยอาหารใหม่ แก๊สไฮโดรเจน (EU) เลขที่ 1169/2011 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป และยกเลิกระเบียบ (EC) เลขที่ 258/97 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป และระเบียบคณะกรรมการ (EC) เลขที่ 1852/2001 (OJ L 327, 11.12.2015, หน้า 1)

(5) ระเบียบ (EC) เลขที่ 1332/2008 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ว่าด้วยเอนไซม์ในอาหารและการแก้ไขคำสั่งสภา 83/417/EEC ระเบียบสภา (EC) เลขที่ 1493/1999 คำสั่ง 2000/13/EC คำสั่งสภา 2001/112/EC และระเบียบ (EC) เลขที่ 258/97 (OJ L 354, 31.12.2008, หน้า 7)

(6) คำสั่งสภา 2013/59/Euratom ลงวันที่ 5 ธันวาคม 2013 ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยขั้นพื้นฐานสำหรับการป้องกันอันตรายที่เกิดจากการสัมผัสรังสีไอออน และยกเลิกคำสั่ง 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom และ 2003/122/Euratom (OJ L 13, 17.1.2014, หน้า 1)

- (68) 'อาหารบรรจุห่อ' หมายถึง อาหารบรรจุห่อตามที่กำหนดไว้ในข้อ (e) ของมาตรา 2(2) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1169/2011
- (69) 'โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก' หมายถึง อาคารถาวรหรือเคลื่อนที่สำหรับเลี้ยงฝูงสัตว์ปีก ซึ่งรวมถึงพื้นผิวทั้งหมดที่มีหลังคาคลุม รวมทั้งระเบียง โรงเรือนอาจแบ่งออกเป็นช่องแยกกัน โดยแต่ละช่องรองรับฝูงสัตว์ปีกได้หนึ่งฝูง
- (70) 'การเพาะปลูกพืชที่เกี่ยวข้องกับดิน' หมายถึง การผลิตในดินที่มีชีวิตหรือในดินที่ผสมหรือใส่ปุ๋ยด้วยวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่อนุญาตให้ใช้ในการผลิตอินทรีย์ที่เกี่ยวข้องกับดินชั้นล่างและหินฐาน
- (71) 'ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้แปรรูป' หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้แปรรูปตามที่กำหนดไว้ในข้อ (ก) ของมาตรา 2(1) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 852/2004 ของรัฐสภายุโรปและสภา (1) โดยไม่คำนึงถึงการดำเนินการบรรจุภัณฑ์หรือการติดฉลาก
- (72) 'ผลิตภัณฑ์แปรรูป' หมายถึง ผลิตภัณฑ์แปรรูปตามที่กำหนดไว้ในข้อ (o) ของมาตรา 2(1) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 852/2004 โดยไม่คำนึงถึงการบรรจุภัณฑ์หรือการติดฉลาก
- (73) 'การประมวลผล' หมายถึง การประมวลผลตามที่กำหนดไว้ในข้อ (m) ของมาตรา 2(1) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 852/2004 ซึ่งรวมถึงการใช้สารที่อ้างถึงในมาตรา 24 และ 25 ของระเบียบนี้ แต่ไม่รวมถึงการดำเนินการบรรจุภัณฑ์หรือการติดฉลาก
- (74) 'ความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการแปรรูป' หมายถึง ข้อเท็จจริงที่ว่าผลิตภัณฑ์นั้นไม่แสดงการไม่ปฏิบัติตามที่:
- (ก) ในขั้นตอนใดๆ ของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย ส่งผลกระทบต่อลักษณะอินทรีย์หรือลักษณะการแปลงสภาพของผลิตภัณฑ์นั้น หรือ
- (ข) เป็นการชำรุดหรือโดยเจตนา
- (75) 'คอก' หมายถึง คอกที่รวมถึงส่วนที่สัตว์ได้รับการปกป้องจากสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยเงื่อนไข.

บทที่ 2

วัตถุประสงค์และหลักการของการผลิตแบบอินทรีย์

มาตรา 4

วัตถุประสงค์

การผลิตแบบอินทรีย์จะต้องมุ่งเน้นวัตถุประสงค์ทั่วไปดังต่อไปนี้:

- (ก) มีส่วนช่วยในการปกป้องสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศ
- (ข) การรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดินในระยะยาว
- (ค) มีส่วนช่วยให้ความหลากหลายทางชีวภาพในระดับสูง
- (ด) มีส่วนช่วยอย่างมากในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ไม่เป็นพิษ
- (e) มีส่วนช่วยส่งเสริมมาตรฐานสวัสดิภาพสัตว์ที่สูง และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การตอบสนองความต้องการด้านพฤติกรรมเฉพาะสายพันธุ์ของสัตว์;
- (f) ส่งเสริมช่องทางการจัดจำหน่ายระยะสั้นและการผลิตในท้องถิ่นในพื้นที่ต่างๆ ของสหภาพ
- (g) ส่งเสริมการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์หายากและพันธุ์พื้นเมืองที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์
- (h) สนับสนุนการพัฒนาแหล่งจัดหาวัสดุบรรจุภัณฑ์ที่ปรับให้เข้ากับความต้องการและวัตถุประสงค์เฉพาะของเกษตรกรอินทรีย์;
- (i) มีส่วนช่วยให้ความหลากหลายทางชีวภาพในระดับสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยการใช้วัสดุบรรจุภัณฑ์ที่หลากหลาย เช่น วัสดุอินทรีย์ที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกัน และพันธุ์อินทรีย์ที่เหมาะสมสำหรับการผลิตแบบอินทรีย์
- (j) ส่งเสริมการพัฒนากิจกรรมการปรับปรุงพันธุ์พืชอินทรีย์เพื่อสนับสนุนแนวโน้มทางเศรษฐกิจที่ดีของภาคเกษตรอินทรีย์

มาตรา 5

หลักการทั่วไป

การผลิตแบบอินทรีย์เป็นระบบการจัดการที่ยั่งยืนซึ่งยึดหลักการทั่วไปดังต่อไปนี้:

- (ก) การเคารพระบบและวัฏจักรของธรรมชาติ และการรักษาและส่งเสริมสภาพของดิน น้ำ และคุณภาพอากาศ สุขภาพของพืชและสัตว์ และความสมดุลระหว่างพวกมัน
- (ข) การอนุรักษ์องค์ประกอบภูมิทัศน์ทางธรรมชาติ เช่น แหล่งมรดกทางธรรมชาติ

(1) ระเบียบ (EC) เลขที่ 852/2004 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 29 เมษายน 2547 ว่าด้วยสุขอนามัยของอาหาร (OJ L 139, 30.4.2004, หน้า 1)

- (ค) การใช้พลังงานและทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีความรับผิดชอบ เช่น น้ำ ดิน สารอินทรีย์ และอากาศ
- (ด) การผลิตอาหารคุณภาพสูงหลากหลายชนิดและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและสัตว์น้ำอื่นๆ ที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคสำหรับสินค้าที่ผลิตโดยใช้กระบวนการที่ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพของมนุษย์ สุขภาพของพืช หรือสุขภาพและสวัสดิภาพของสัตว์
- (e) การรับรองความสมบูรณ์ของการผลิตแบบอินทรีย์ในทุกขั้นตอนของการผลิต การแปรรูป และการจำหน่ายอาหาร
ให้อาหาร;
- (ง) การออกแบบและการจัดการกระบวนการทางชีวภาพที่เหมาะสม โดยอิงตามระบบนิเวศและใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในระบบการจัดการ โดยใช้วิธีการที่:
- (i) ใช้สิ่งมีชีวิตและวิธีการผลิตเชิงกล
 - (ii) ประกอบอาชีพเพาะปลูกพืชที่เกี่ยวข้องกับดินและเลี้ยงปศุสัตว์ที่เกี่ยวข้องกับดิน หรือประกอบอาชีพเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สอดคล้องกับหลักการใช้ประโยชน์ทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน
 - (iii) ยกเว้นการใช้ GMO ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจาก GMO และผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดย GMO อื่นๆ นอกเหนือจากผลิตภัณฑ์ยาสัตว์;
 - (iv) อิงตามการประเมินความเสี่ยงและการใช้มาตรการป้องกันและมาตรการเชิงป้องกันตามความเหมาะสม
- (จ) การจำกัดการใช้ปัจจัยนำเข้าจากภายนอก ในกรณีที่ต้องใช้ปัจจัยนำเข้าจากภายนอก หรือไม่มีแนวทางปฏิบัติและวิธีการจัดการที่เหมาะสมตามที่ระบุไว้ในข้อ (f) ปัจจัยนำเข้าจากภายนอกจะต้องจำกัดไว้ดังนี้:
- (i) วัตถุประสงค์จากการผลิตแบบอินทรีย์ ในกรณีของวัสดุขยายพันธุ์พืช ให้พิจารณาพันธุ์พืชเป็นลำดับแรก คัดเลือกจากความสามารถในการตอบสนองความต้องการและวัตถุประสงค์เฉพาะของการเกษตรอินทรีย์
 - (ii) สารธรรมชาติหรือสารที่ได้จากธรรมชาติ
 - (iii) ปุ๋ยแร่ธาตุที่มีความละลายต่ำ
- (ฉ) การปรับกระบวนการผลิตตามความจำเป็นและภายในกรอบของระเบียบนี้ เพื่อคำนึงถึงสถานะด้านสุขอนามัย ความแตกต่างในระดับภูมิภาคของความสมดุลทางนิเวศวิทยา สภาพภูมิอากาศและสภาพท้องถิ่น ขั้นตอนการพัฒนา และวิธีการเลี้ยงสัตว์เฉพาะด้าน
- (ช) การยกเว้นการโคลนนิ่งสัตว์ การเลี้ยงสัตว์โพลีพลอยด์ที่เกิดจากการเหนี่ยวนำเทียม และรังสีไอออนไนซ์ ออกจากห่วงโซ่อาหารอินทรีย์ทั้งหมด
- (จ) การปฏิบัติตามมาตรฐานสวัสดิภาพสัตว์ระดับสูงโดยคำนึงถึงความต้องการเฉพาะของแต่ละสายพันธุ์

มาตรา 6

หลักการเฉพาะที่ใช้ได้กับกิจกรรมทางการเกษตรและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

ในส่วนของกิจกรรมทางการเกษตรและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การผลิตแบบอินทรีย์จะต้องยึดหลักการเฉพาะดังต่อไปนี้เป็นพิเศษ:

- (ก) การบำรุงรักษาและส่งเสริมชีวิตในดินและความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติของดิน ความเสถียรของดิน การกักเก็บน้ำในดิน และความหลากหลายทางชีวภาพของดิน การป้องกันและต่อสู้กับการสูญเสียอินทรีย์วัตถุในดิน การอัดแน่นของดิน และการกัดเซาะดิน ตลอดจนการบำรุงเลี้ยงพืชโดยอาศัยระบบนิเวศของดินเป็นหลัก
- (ข) การจำกัดการใช้ทรัพยากรที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้และปัจจัยนำเข้าจากภายนอกให้น้อยที่สุด
- (ค) การนำของเสียและผลพลอยได้จากพืชและสัตว์กลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตพืชและปศุสัตว์
- (ด) การบำรุงรักษาสุขภาพของพืชด้วยมาตรการป้องกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลือกชนิด พันธุ์ หรือวัสดุผสมที่เหมาะสมซึ่งต้านทานต่อศัตรูพืชและโรค การหมุนเวียนพืชที่เหมาะสม วิธีการทางกลและทางกายภาพ และการปกป้องศัตรูธรรมชาติของศัตรูพืช
- (e) การใช้เมล็ดพันธุ์และสัตว์ที่มีความหลากหลายทางพันธุกรรมสูง ต้านทานโรคได้ดี และมีอายุยืนยาว
- (f) ในการเลือกพันธุ์พืช โดยคำนึงถึงลักษณะเฉพาะของระบบการผลิตอินทรีย์แต่ละระบบ โดยเน้นที่ประสิทธิภาพทางการเกษตร ความต้านทานต่อโรค การปรับตัวให้เข้ากับสภาพดินและสภาพภูมิอากาศในท้องถิ่นที่หลากหลาย และการเคารพต่อแนวกันตามธรรมชาติ

- (g) การใช้พันธุ์พืชอินทรีย์ เช่น พันธุ์พืชอินทรีย์แบบผสม และพันธุ์อินทรีย์ที่เหมาะสมสำหรับการผลิตแบบอินทรีย์
- (h) การผลิตพันธุ์อินทรีย์โดยอาศัยความสามารถในการสืบพันธุ์ตามธรรมชาติและมุ่งเน้นการควบคุมภายในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ การข้ามสิ่งกีดขวาง;
- (i) โดยไม่กระทบต่อมาตรา 14 ของระเบียบ (EC) เลขที่ 2100/94 และสิทธิพันธุ์พืชแห่งชาติที่ได้รับอนุญาตภายใต้กฎหมายภายในประเทศสมาชิก เปิดโอกาสให้เกษตรกรสามารถใช้พันธุ์พืชที่ได้จากฟาร์มของตนเอง เพื่อส่งเสริมทรัพยากรทางพันธุกรรมที่ปรับให้เข้ากับสภาพพิเศษของการผลิตแบบอินทรีย์
- (j) ในการคัดเลือกพันธุ์สัตว์ โดยคำนึงถึงความหลากหลายทางพันธุกรรมในระดับสูง ความสามารถของสัตว์ในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น คุณค่าในการผสมพันธุ์ อายุยืนยาว พลังชีวิต และความต้านทานต่อโรคหรือปัญหาสุขภาพ
- (k) การปฏิบัติการผลิตปศุสัตว์ที่ปรับให้เข้ากับสภาพพื้นที่และเกี่ยวข้องกับที่ดิน
- (l) การประยุกต์ใช้หลักปฏิบัติทางการเลี้ยงสัตว์ที่ช่วยเสริมสร้างระบบภูมิคุ้มกันและเสริมสร้างการป้องกันโรคตามธรรมชาติ รวมถึงการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและการปล่อยให้สัตว์ได้ออกไปอยู่ในพื้นที่โล่งและทุ่งหญ้า
- (m) การเลี้ยงปศุสัตว์ด้วยอาหารอินทรีย์ที่ประกอบด้วยส่วนผสมทางการเกษตรที่ได้จากการผลิตแบบอินทรีย์และประกอบด้วยสารธรรมชาติที่ไม่ใช่สารจากการเกษตร
- (n) การผลิตผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์อินทรีย์ที่ได้จากสัตว์ที่เลี้ยงในฟาร์มอินทรีย์ ตลอดช่วงชีวิตของพวกมันนับตั้งแต่เกิดหรือฟักออกจากไข่;
- (o) สุขภาพที่ต่อเนื่องของสิ่งแวดล้อมทางน้ำและคุณภาพของระบบนิเวศทางน้ำและทางบกโดยรอบ
- (p) การให้อาหารสิ่งมีชีวิตในน้ำด้วยอาหารจากแหล่งประมงที่ดำเนินการอย่างยั่งยืนตามระเบียบ (EU) เลขที่ 1380/2013 หรืออาหารสัตว์อินทรีย์ที่ประกอบด้วยส่วนผสมทางการเกษตรที่ได้จากการผลิตแบบอินทรีย์ รวมถึงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแบบอินทรีย์และสารธรรมชาติที่ไม่ใช่ทางการเกษตร
- (q) หลีกเลี่ยงการทำพันธุ์พืชที่มีความสำคัญต่อการอนุรักษ์ที่อยู่ในอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการผลิตแบบอินทรีย์

มาตรา 7

หลักการเฉพาะที่ใช้ได้กับการแปรรูปอาหารอินทรีย์

การผลิตอาหารอินทรีย์แปรรูปจะต้องยึดหลักการเฉพาะดังต่อไปนี้เป็นหลัก:

- (ก) การผลิตอาหารอินทรีย์จากวัตถุดิบทางการเกษตรอินทรีย์
- (ข) การจำกัดการใช้สารปรุงแต่งอาหาร ส่วนผสมที่ไม่ใช่สารอินทรีย์ซึ่งมีหน้าที่ทางเทคโนโลยีและประสาทสัมผัสเป็นหลัก และสารอาหารรองและสารช่วยในการแปรรูป โดยให้ใช้ในปริมาณน้อยที่สุดและเฉพาะในกรณีที่จำเป็นทางเทคโนโลยีหรือเพื่อวัตถุประสงค์ทางโภชนาการโดยเฉพาะเท่านั้น
- (ค) การยกเว้นสารและวิธีการแปรรูปที่อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับลักษณะที่แท้จริงของสารนั้น ผลิตภัณฑ์;
- (d) การแปรรูปอาหารอินทรีย์อย่างระมัดระวัง โดยควรใช้วิธีการชีวภาพ เชิงกล และกายภาพเป็นหลัก
- (e) การยกเว้นอาหารที่มีหรือประกอบด้วยวัสดุที่ไม่ผ่านการควบคุมการทางวิศวกรรม

มาตรา 8

หลักการเฉพาะที่ใช้ได้กับการแปรรูปอาหารสัตว์อินทรีย์

การผลิตอาหารสัตว์อินทรีย์แปรรูปจะต้องยึดหลักการเฉพาะดังต่อไปนี้เป็นหลัก:

- (ก) การผลิตอาหารสัตว์อินทรีย์จากวัตถุดิบอาหารสัตว์อินทรีย์
- (ข) การจำกัดการใช้สารเติมแต่งอาหารสัตว์และสารช่วยในการแปรรูป โดยให้ใช้ในปริมาณน้อยที่สุดและเฉพาะในกรณีที่จำเป็นเท่านั้น กรณีที่จำเป็นอย่างไร้ทางด้านเทคโนโลยีหรือสัตวศาสตร์ หรือเพื่อวัตถุประสงค์ทางโภชนาการโดยเฉพาะ

(ค) การยกเว้นสารและวิธีการแปรรูปที่อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับลักษณะที่แท้จริงของสารนั้น
ผลิตภัณฑ์;

(ด) การแปรรูปอาหารสัตว์อินทรีย์อย่างระมัดระวัง โดยควรใช้วิธีการชีวภาพ เชิงกล และทางกายภาพเป็นหลัก

บทที่ 3

กฎการผลิต

มาตรา 9

กฎการผลิตทั่วไป

1. ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามกฎการผลิตทั่วไปที่กำหนดไว้ในมาตรานี้

2. ที่ดินทั้งหมดจะต้องได้รับการจัดการให้เป็นไปตามข้อกำหนดของระเบียบนี้ที่ใช้กับการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์

3. เพื่อวัตถุประสงค์และการใช้งานตามที่ระบุไว้ในมาตรา 24 และ 25 และในภาคผนวก II เฉพาะผลิตภัณฑ์และสารที่ได้รับอนุญาตตามบทบัญญัติเหล่านั้นเท่านั้นที่สามารถนำมาใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าการใช้งานในการผลิตที่ไม่ใช่อินทรีย์จะต้องได้รับอนุญาตตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของกฎหมายสหภาพยุโรป และในกรณีที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามบทบัญญัติระดับชาติที่อิงตามกฎหมายสหภาพยุโรปด้วย

ผลิตภัณฑ์และสารต่อไปนี้ที่อ้างถึงในมาตรา 2(3) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1107/2009 จะได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตตามระเบียบดังกล่าว:

(ก) สารป้องกัน สารเสริมฤทธิ์ และสารผสมที่เป็นส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ป้องกันพืช

(ข) สารเสริมฤทธิ์ที่ต้องนำมาผสมกับผลิตภัณฑ์ป้องกันพืช

การใช้ผลิตภัณฑ์และสารต่างๆ ในการผลิตแบบอินทรีย์เพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในระเบียบนี้ สามารถทำได้ โดยมีเงื่อนไขว่าการใช้นั้นต้องเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในบทที่ 2

4. ห้ามใช้รังสีไอออนโนสในการแปรรูปอาหารหรืออาหารสัตว์อินทรีย์ และในการแปรรูปวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอาหารหรืออาหารสัตว์อินทรีย์

5. ห้ามใช้การโคลนนิ่งสัตว์ และการเลี้ยงสัตว์ที่มีโครโมโซมหลายชุดโดยวิธีการสังเคราะห์

6. จะต้องมีมาตรการป้องกันและระมัดระวังตามความเหมาะสมในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย

7. แม้จะมีข้อกำหนดในวรรค 2 ก็ตาม ที่ดินอาจถูกแบ่งออกเป็นหน่วยการผลิตที่แยกออกจากกันอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพสำหรับการผลิตอินทรีย์ การผลิตเพื่อเปลี่ยนรูป และการผลิตที่ไม่ใช่อินทรีย์ โดยมีเงื่อนไขสำหรับหน่วยการผลิตที่ไม่ใช่อินทรีย์:

(ก) ในส่วนของปลูกริมที่ดิน มีสัตว์หลายชนิดที่เกี่ยวข้อง

(ข) ในส่วนของพืชนั้น เกี่ยวข้องกับพันธุ์ต่างๆ ที่สามารถแยกแยะได้ง่าย

สำหรับสาหร่ายและสัตว์น้ำที่เลี้ยงในระบบเพาะเลี้ยงนั้น อาจใช้สายพันธุ์เดียวกันได้ ราบใดที่มีการแบ่งแยกพื้นที่หรือหน่วยการผลิตอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ

8. โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ (ข) ของวรรค 7 ในกรณีของพืชยืนต้นที่ต้องใช้ระยะเวลาเพาะปลูกอย่างน้อยสามปี อาจใช้พันธุ์พืชที่แตกต่างกันซึ่งไม่สามารถแยกแยะได้ง่าย หรือใช้พันธุ์พืชเดียวกันก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าการผลิตดังกล่าวอยู่ภายใต้แผนการเปลี่ยนแปลง และการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ที่ส่วนสุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับการผลิตดังกล่าวไปเป็นการผลิตแบบอินทรีย์จะต้องเริ่มต้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้และเสร็จสิ้นภายในระยะเวลาสูงสุดห้าปี

ในกรณีเช่นนี้:

(ก) เกษตรกรต้องแจ้งให้หน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุม ทราบถึงการเริ่มต้นเก็บเกี่ยวผลผลิตแต่ละชนิดที่เกี่ยวข้องล่วงหน้าอย่างน้อย 48 ชั่วโมง

(ข) เมื่อการเก็บเกี่ยวเสร็จสิ้น เกษตรกรต้องแจ้งปริมาณที่เก็บเกี่ยวได้จากหน่วยที่เกี่ยวข้องอย่างแน่ชัด และมาตรการที่ใช้ในการแยกผลิตภัณฑ์ ให้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุม

(ค) แผนการปรับเปลี่ยนและมาตรการที่ต้องดำเนินการเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการแยกส่วนมีประสิทธิภาพและชัดเจน จะต้องได้รับการยืนยันทุกปีโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม โดยหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม หลังจากเริ่มดำเนินการตามแผนการปรับเปลี่ยนแล้ว

9. ข้อกำหนดเกี่ยวกับชนิดและพันธุ์ต่างๆ ที่ระบุไว้ในข้อ (ก) และ (ข) ของวรรค 7 จะไม่ใช้บังคับในกรณีของศูนย์วิจัยและฝึกอบรม สถานเพาะชำต้นไม้ โรงงานขยายพันธุ์เมล็ดพันธุ์ และกิจการปรับปรุงพันธุ์

10. ในกรณีที่กล่าวถึงในวรรค 7, 8 และ 9 หน่วยการผลิตทั้งหมดของฟาร์มไม่ได้อยู่ภายใต้การจัดการตามกฎการผลิตแบบอินทรีย์ ผู้ประกอบการจะต้อง:

(ก) ให้แยกผลิตภัณฑ์ที่ใช้สำหรับหน่วยการผลิตอินทรีย์และหน่วยการผลิตที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนรูปออกจากผลิตภัณฑ์ที่ใช้สำหรับหน่วยการผลิตที่ไม่ใช่อินทรีย์

(ข) ให้แยกผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยหน่วยการผลิตอินทรีย์ หน่วยการผลิตที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนรูป และหน่วยการผลิตที่ไม่ใช่อินทรีย์ ออกจากกัน
อื่น;

(ค) จัดทำบันทึกที่เพียงพอเพื่อแสดงให้เห็นถึงการแยกหน่วยการผลิตและผลิตภัณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพ

11. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายมอบอำนาจตามมาตรา 54 เพื่อแก้ไขวรรค 7 ของมาตรานี้ โดยเพิ่มกฎเกณฑ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับการแบ่งที่ดินออกเป็นหน่วยการผลิตอินทรีย์ หน่วยการผลิตที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน และหน่วยการผลิตที่ไม่ใช่อินทรีย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้ในภาคผนวก 1 หรือโดยการแก้ไขกฎเกณฑ์ที่เพิ่มเข้ามาเหล่านี้

มาตรา 10

การแปลง

1. เกษตรกรและผู้ประกอบการที่ผลิตสาลีหรือสัตว์น้ำต้องปฏิบัติตามระยะเวลาการปรับตัว ในระหว่างระยะเวลาการปรับตัวทั้งหมด พวกเขาต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการผลิตแบบอินทรีย์ทั้งหมดที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวที่กำหนดไว้ในมาตรานี้และในภาคผนวกที่ 2

2. ระยะเวลาการแปลงจะเริ่มต้นเร็วที่สุดเมื่อเกษตรกรหรือผู้ประกอบการที่ผลิตสาลีหรือสัตว์น้ำได้แจ้งกิจกรรมดังกล่าวต่อหน่วยงานที่มีอำนาจตามมาตรา 34(1) ในรัฐสมาชิกที่ดำเนินกิจกรรมดังกล่าวและที่ซึ่งฟาร์มหรือผู้ประกอบการดังกล่าวอยู่ภายใต้ระบบควบคุม

3. จะไม่สามารถนำช่วงเวลาก่อนหน้านี้มานับย้อนหลังว่าเป็นส่วนหนึ่งของช่วงเวลาการแปลงได้ เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้:

(ก) ที่ดินของผู้ประกอบการอยู่ภายใต้มาตรการต่างๆ ที่กำหนดไว้ในโครงการที่ดำเนินการตามระเบียบ (EU) เลขที่ 1305/2013 เพื่อวัตถุประสงค์ในการรับรองว่าไม่มีผลิตภัณฑ์หรือสารอื่นใดนอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ถูกนำมาใช้ที่ที่ดินเหล่านั้น หรือ

(ข) ผู้ประกอบการสามารถแสดงหลักฐานได้ว่าที่ดินดังกล่าวเป็นพื้นที่ธรรมชาติหรือพื้นที่เกษตรกรรม ซึ่งเป็นระยะเวลาอย่างน้อยสามปีที่ไม่ได้รับการบำบัดด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์

4. ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนผ่าน จะไม่สามารถนำไปจำหน่ายในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านได้

อย่างไรก็ตาม ผลิตภัณฑ์ต่อไปนี้ที่ผลิตขึ้นในช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านและเป็นไปตามวรรค 1 อาจจำหน่ายได้ในฐานะผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน:

(ก) วัสดุสืบพันธุ์พืช โดยต้องผ่านกระบวนการแปลงสภาพอย่างน้อย 12 เดือน

(ข) ผลิตภัณฑ์อาหารและผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ที่มาจากพืช โดยที่ผลิตภัณฑ์นั้นต้องมีส่วนประกอบของพืชผลทางการเกษตรเพียงชนิดเดียว และต้องมีระยะเวลาการแปรรูปอย่างน้อย 12 เดือนก่อนการเก็บเกี่ยว

5. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายมอบอำนาจตามมาตรา 54 เพื่อแก้ไขข้อ 1.2.2 ของส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2 โดยการเพิ่มกฎการแปลงสำหรับชนิดพันธุ์อื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2 เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2561 หรือโดยการแก้ไขกฎที่เพิ่มเข้ามาเหล่านี้

6. คณะกรรมาธิการจะต้องออกกฎหมายปฏิบัติการณ์ตามความเหมาะสม โดยระบุเอกสารที่ต้องจัดส่งเพื่อวัตถุประสงค์ในการรับรองย้อนหลังสำหรับช่วงเวลาก่อนหน้านี้
วรรค 3 ของมาตรานี้

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 11

การห้ามใช้พืชดัดแปลงพันธุกรรม

1. ห้ามนำพืชดัดแปลงพันธุกรรม ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากพืชดัดแปลงพันธุกรรม และผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยพืชดัดแปลงพันธุกรรม มาใช้ในอาหารหรืออาหารสัตว์ หรือใช้เป็นอาหาร อาหารสัตว์ สารช่วยในการแปรรูป ผลิตภัณฑ์ป้องกันพืช ปุ๋ย สารปรับปรุงดิน วัสดุขยายพันธุ์พืช จุลินทรีย์ หรือสัตว์ในการผลิตแบบอินทรีย์

2. เพื่อวัตถุประสงค์ของการห้ามตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 เกี่ยวกับ GMO และผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจาก GMO สำหรับอาหารและอาหารสัตว์ ผู้ประกอบการอาจอ้างถึงฉลากของผลิตภัณฑ์ที่ติดหรือจัดทำตามคำสั่ง 2001/18/EC ระเบียบ (EC) เลขที่ 1829/2003 ของรัฐสภายุโรปและสภา (1) หรือระเบียบ (EC) เลขที่ 1830/2003 ของรัฐสภายุโรปและสภา (2) หรือเอกสารประกอบใดๆ ที่จัดทำตามนั้น

3. ผู้ประกอบการอาจสันนิษฐานได้ว่าไม่มีการใช้พืชดัดแปลงพันธุกรรม (GMO) และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากพืชดัดแปลงพันธุกรรมในการผลิตอาหารและอาหารสัตว์ที่ชื่อมา ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไม่มีฉลากติดอยู่ หรือไม่มีเอกสารประกอบตามที่กฎหมายระบุไว้ในวรรค 2 เว้นแต่จะได้รับข้อมูลอื่นที่บ่งชี้ว่าการติดฉลากของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องไม่เป็นไปตามกฎหมายเหล่านั้น

4. เพื่อวัตถุประสงค์ของการห้ามตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ไม่ครอบคลุมโดยวรรค 2 และ 3 ผู้ประกอบการที่ใช้ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ซึ่งชื่อจากบุคคลภายนอกจะต้องขอให้ผู้ขายยืนยันว่าผลิตภัณฑ์เหล่านั้นไม่ได้ผลิตจากพืชดัดแปลงพันธุกรรมหรือผลิตโดยพืชดัดแปลงพันธุกรรม

มาตรา 12

กฎการผลิตพืช

1. ผู้ประกอบการที่ผลิตพืชหรือผลิตภัณฑ์จากพืชจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบโดยละเอียดที่ระบุไว้ในส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 2 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

2. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่แก้ไขเพิ่มเติม:

(ก) ข้อ 1.3 และ 1.4 ของส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 2 เกี่ยวกับการยกเว้น

(ข) ข้อ 1.8.5 ของส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 2 เกี่ยวกับการใช้วัสดุสืบพันธุ์พืชที่อยู่ระหว่างการแปลงและวัสดุสืบพันธุ์พืชที่ไม่ใช่อินทรีย์

(ค) ข้อ 1.9.5 ของภาคผนวก II ส่วนที่ 1 โดยเพิ่มบทบัญญัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อตกลงระหว่างผู้ประกอบการด้านการเกษตร-ทรัพย์สินทางวัฒนธรรม หรือโดยการแก้ไขบทบัญญัติเพิ่มเติมเหล่านั้น

(ด) ข้อ 1.10.1 ของส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 2 โดยการเพิ่มมาตรการควบคุมศัตรูพืชและวัชพืชเพิ่มเติม หรือโดยการแก้ไขมาตรการเหล่านั้น มาตรการเพิ่มเติม;

(e) ส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 2 โดยเพิ่มกฎระเบียบและแนวทางการเพาะปลูกโดยละเอียดเพิ่มเติมสำหรับพืชและผลิตภัณฑ์จากพืชบางชนิด รวมถึงกฎสำหรับเมล็ดพืชที่งอกแล้ว หรือโดยการแก้ไขกฎที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น

มาตรา 13

บทบัญญัติเฉพาะสำหรับการจำหน่ายวัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์ที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกัน

1. วัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์ที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกัน อาจจำหน่ายได้โดยไม่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดสำหรับการขึ้นทะเบียน และไม่ต้องปฏิบัติตามประเภทการรับรองของวัสดุขั้นต้น ขั้นต้น และได้รับการรับรอง หรือข้อกำหนดสำหรับประเภทอื่นๆ ที่กำหนดไว้ในคำสั่ง 66/401/EEC, 66/402/EEC, 68/193/EEC, 98/56/EC, 2002/53/EC, 2002/54/EC, 2002/55/EC, 2002/56/EC, 2002/57/EC, 2008/72/EC และ 2008/90/EC หรือกฎหมายที่ออกตามคำสั่งเหล่านั้น

2. วัสดุขยายพันธุ์พืชที่เป็นวัสดุอินทรีย์ผสมชนิดต่างๆ ตามที่กล่าวถึงในวรรค 1 อาจจำหน่ายได้หลังจากจำหน่ายได้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุอินทรีย์ผสมชนิดต่างๆ ดังกล่าวต่อหน่วยงานราชการที่รับผิดชอบตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง 66/401/EEC, 66/402/EEC, 68/193/EEC, 98/56/EC, 2002/53/EC, 2002/54/EC, 2002/55/EC, 2002/56/EC, 2002/57/EC, 2008/72/EC และ 2008/90/EC โดยใช้เอกสารประกอบที่มีข้อมูลดังต่อไปนี้:

(ก) ข้อมูลติดต่อของผู้สมัคร;

(ข) ชนิดและชื่อของวัสดุอินทรีย์ที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกัน

(ค) คำอธิบายลักษณะทางเกษตรกรรมและลักษณะทางฟิสิกส์หลักที่พบได้ทั่วไปในกลุ่มพืชนั้น รวมถึงวิธีการผสมพันธุ์ ผลการทดสอบที่มีอยู่เกี่ยวกับลักษณะเหล่านั้น ประเทศที่ผลิต และพันธุ์พ่อแม่ที่ใช้

(ด) คำประกาศโดยผู้สมัครเกี่ยวกับความจริงขององค์ประกอบในข้อ (a), (b) และ (c); และ

(e) ตัวอย่างที่เป็นตัวแทน

(1) ระเบียบ (EC) เลขที่ 1829/2003 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2546 ว่าด้วยอาหารและอาหารสัตว์ที่ดัดแปลงพันธุกรรม (OJ L 268, 18.10.2003, หน้า 1)

(2) ระเบียบ (EC) เลขที่ 1830/2003 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2546 ว่าด้วยการตรวจสอบย้อนกลับและการติดฉลากสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม และการตรวจสอบย้อนกลับผลิตภัณฑ์อาหารและอาหารสัตว์ที่ผลิตจากสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม และแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่ง 2001/18/EC (OJ L 268, 18.10.2003, หน้า 24)

การแจ้งให้ทราบดังกล่าวจะต้องส่งทางจดหมายลงทะเบียน หรือโดยวิธีการสื่อสารอื่นใดที่หน่วยงานราชการยอมรับ พร้อมทั้งขอให้มีการยืนยันการรับด้วย

สามเดือนหลังจากวันที่แสดงบนใบรับคืน โดยที่ไม่มีการร้องขอข้อมูลเพิ่มเติมหรือไม่มีการปฏิเสธอย่างเป็นทางการเนื่องจากเอกสารไม่ครบถ้วนหรือไม่ปฏิบัติตามตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 3(57) แจ้งให้ผู้จัดจำหน่ายทราบ หน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องได้รับการแจ้งเตือนและเนื้อหาของกรแจ้งเตือนแล้ว

หลังจากที่หน่วยงานราชการที่รับผิดชอบได้รับการแจ้งเตือนอย่างชัดเจนหรือโดยปริยายแล้ว ก็สามารถดำเนินการขึ้นทะเบียนวัสดุอินทรีย์ผสมต่างชนิดที่ได้รับแจ้งได้ โดยการขึ้นทะเบียนดังกล่าวจะไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ กับผู้จำหน่าย

รายชื่อวัสดุอินทรีย์ที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกันใดๆ จะต้องแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐสมาชิกอื่นๆ และคณะกรรมการทราบด้วย

วัสดุอินทรีย์ที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกันดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่ได้รับมอบอำนาจซึ่งนำมาใช้ตามวรรค 3

3. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายมอบอำนาจตามมาตรา 54 เพื่อเสริมระเบียบนี้ โดยกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการผลิตและการตลาดของวัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์ต่างชนิดกันของสกุลหรือชนิดใดชนิดหนึ่งโดยเฉพาะ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ:

- (ก) คำอธิบายเกี่ยวกับวัสดุอินทรีย์ที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกัน รวมทั้งวิธีการเพาะพันธุ์และการผลิตที่เกี่ยวข้อง และมีการใช้สำหรับผู้ปกครอง
- (ข) ข้อกำหนดคุณภาพขั้นต่ำสำหรับเมล็ดพันธุ์แต่ละล็อต รวมถึงเอกลักษณ์ ความบริสุทธิ์เฉพาะ อัตราการงอก และสุขอนามัยคุณภาพ;
- (ค) การติดฉลากและบรรจุภัณฑ์;
- (ด) ข้อมูลและตัวอย่างการผลิตที่ผู้ปฏิบัติงานมืออาชีพต้องเก็บรักษาไว้
- (e) ในกรณีที่เกี่ยวข้อง การบำรุงรักษาวัสดุอินทรีย์ที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกัน

มาตรา 14

กฎระเบียบการผลิตปลูสัตว์

1. ผู้ประกอบการปลูสัตว์ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบการผลิตโดยละเอียดที่ระบุไว้ในส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2 และในกฎหมายที่เกี่ยวข้องใดๆ ที่อ้างถึงในวรรคที่ 3 ของมาตรานี้

2. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่แก้ไขเพิ่มเติม:

- (ก) ข้อ 1.3.4.2, 1.3.4.4.2 และ 1.3.4.4.3 ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II โดยลดเปอร์เซ็นต์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแหล่งกำเนิดของสัตว์ เมื่อมีการจัดหาสัตว์อินทรีย์ในตลาดสหภาพยุโรปได้เพียงพอแล้ว
- (b) ข้อ 1.6.6 ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II เกี่ยวกับขีดจำกัดของไนโตรเจนอินทรีย์ที่เชื่อมโยงกับความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงทั้งหมด
- (c) ข้อ 1.9.6.2(b) ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II เกี่ยวกับการให้อาหารแก่รังผึ้ง
- (d) ข้อ 1.9.6.3(b) และ (e) ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II เกี่ยวกับการบำบัดที่ยอมรับได้สำหรับการฆ่าเชื้อรังผึ้งและวิธีการและการรักษาเพื่อต่อสู้กับโรวารโรอา (*Varroa destructor*);
- (e) ส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2 โดยเพิ่มกฎระเบียบโดยละเอียดเกี่ยวกับการผลิตปลูสัตว์สำหรับสายพันธุ์อื่นนอกเหนือจากสายพันธุ์ที่ได้รับการควบคุมในส่วนหนึ่งเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2561 หรือโดยการแก้ไขกฎที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น ในส่วนที่เกี่ยวข้อง:
 - (i) การยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแหล่งกำเนิดของสัตว์
 - (ii) โขชนาการ;
 - (iii) แนวปฏิบัติด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงสัตว์
 - (iv) การดูแลสุขภาพ;
 - (v) สวัสดิภาพสัตว์

3. คณะกรรมการจะต้องออกกฎหมายเพื่อดำเนินการตามส่วนที่สองของภาคผนวกที่สอง โดยกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้ ในกรณีที่เหมาะสม:

- (ก) ระยะเวลาขั้นต่ำที่ต้องปฏิบัติตามสำหรับการให้นมลูกสัตว์ด้วยนมแม่ ตามที่กล่าวถึงในข้อ (ก) 1.4.1(ก);
- (b) ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ในร่มและกลางแจ้งที่ต้องปฏิบัติตามสำหรับสัตว์เลี้ยงแต่ละชนิด เพื่อให้แน่ใจว่าความต้องการด้านพัฒนาการ สรีรวิทยา และพฤติกรรมของสัตว์ได้รับการตอบสนองตามข้อ 1.6.3, 1.6.4 และ 1.7.2

- (ค) ลักษณะเฉพาะและข้อกำหนดทางเทคนิคสำหรับพื้นที่ผิวขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ภายในและภายนอกอาคาร
- (d) ลักษณะและข้อกำหนดทางเทคนิคสำหรับอาคารและคอกสำหรับปศุสัตว์ทุกชนิด ยกเว้นฟาร์ม เพื่อให้มั่นใจว่าความต้องการด้านการพัฒนา สรีรวิทยา และพฤติกรรมของสัตว์ได้รับการตอบสนองตามข้อ 1.7.2
- (e) ข้อกำหนดเกี่ยวกับพืชพรรณและลักษณะของสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้รับการคุ้มครองและพื้นที่กลางแจ้ง

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 15

กฎระเบียบการผลิตสำหรับสาหร่ายและสัตว์น้ำ

1. ผู้ประกอบการที่ผลิตสาหร่ายและสัตว์น้ำต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบการผลิตโดยละเอียดที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 3 ของภาคผนวกที่ 2 และในกฎหมายที่เกี่ยวข้องใดๆ ที่อ้างถึงในวรรคที่ 3 ของมาตรานี้
2. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่แก้ไขเพิ่มเติม:
 - (ก) ข้อ 3.1.3.3 ของส่วนที่ III ของภาคผนวก II เกี่ยวกับอาหารสำหรับสัตว์น้ำกินเนื้อ
 - (ข) ข้อ 3.1.3.4 ของส่วนที่ III ของภาคผนวก II โดยการเพิ่มกฎเฉพาะเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาหารสำหรับสัตว์น้ำบางชนิด หรือโดยแก้ไขกฎที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น;
 - (ค) ข้อ 3.1.4.2 ของส่วนที่ III ของภาคผนวก II ว่าด้วยการรักษาทางสัตวแพทย์สำหรับสัตว์น้ำ
 - (d) ส่วนที่ III ของภาคผนวก II โดยเพิ่มเงื่อนไขโดยละเอียดเพิ่มเติมสำหรับแต่ละชนิดพันธุ์สำหรับการจัดการพ่อแม่พันธุ์ การผสมพันธุ์ และการผลิตเยาวชน หรือโดยการแก้ไขเงื่อนไขรายละเอียดเพิ่มเติมเหล่านั้น
3. คณะกรรมการจะต้องออกกฎหมายเพื่อดำเนินการตามความเหมาะสม โดยกำหนดกฎระเบียบโดยละเอียดสำหรับแต่ละชนิดหรือแต่ละกลุ่มของชนิดพันธุ์เกี่ยวกับความหนาแน่นของการเลี้ยง และลักษณะเฉพาะของระบบการผลิตและระบบการกักกัน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าความต้องการเฉพาะของแต่ละชนิดพันธุ์ได้รับการตอบสนอง

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

4. สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรานี้และส่วนที่ 3 ของภาคผนวกที่ 2 คำว่า 'ความหนาแน่นในการเลี้ยง' หมายถึง น้ำหนักตัวของสัตว์น้ำต่อลูกบาศก์เมตรของน้ำ ณ เวลาใด ๆ ในระหว่างช่วงการเลี้ยง และในกรณีของปลาแมนและกุ้ง หมายถึง น้ำหนักต่อตารางเมตรของพื้นผิว

มาตรา 16

หลักเกณฑ์การผลิตสำหรับอาหารแปรรูป

1. ผู้ประกอบการที่ผลิตอาหารแปรรูปต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบการผลิตโดยละเอียดที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 4 ของภาคผนวกที่ 2 และในกฎหมายที่เกี่ยวข้องใดๆ ที่อ้างถึงในวรรคที่ 3 ของมาตรานี้
2. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่แก้ไขเพิ่มเติม:
 - (ก) ข้อ 1.4 ของส่วนที่ 4 ของภาคผนวกที่ 2 เกี่ยวกับมาตรการป้องกันและมาตรการเชิงป้องกันที่ผู้ประกอบการต้องดำเนินการ
 - (ข) ข้อ 2.2.2 ของส่วนที่ 4 ของภาคผนวกที่ 2 เกี่ยวกับประเภทและส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์และสารที่อนุญาตสำหรับการใช้ในอาหารแปรรูป ตลอดจนเงื่อนไขที่สามารถใช้ได้
 - (c) ข้อ 2.2.4 ของส่วนที่ IV ของภาคผนวก II เกี่ยวกับการคำนวณเปอร์เซ็นต์ของส่วนผสมทางการเกษตรที่อ้างถึงในข้อ (a)(ii) และ (b)(i) ของมาตรา 30(5) รวมถึงสารเติมแต่งอาหารที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตอินทรีย์ซึ่งถือเป็นส่วนผสมทางการเกษตรเพื่อวัตถุประสงค์ในการคำนวณดังกล่าว

การกระทำที่รับมอบหมายเหล่านี้จะต้องไม่รวมถึงความเป็นไปได้ในการใช้สารปรุงแต่งรสหรือสารปรุงแต่งรสที่ไม่ใช่สารธรรมชาติ ตามความหมายของมาตรา 16(2), (3) และ (4) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1334/2008 ของรัฐสภายุโรปและสภา (1) และไม่ใช้สารอินทรีย์

3. คณะกรรมาธิการอาจออกกฎหมายเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับเทคนิคที่ได้รับอนุญาตในการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหาร

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

(1) ระเบียบ (EC) เลขที่ 1334/2008 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ว่าด้วยเครื่องปรุงรสและส่วนผสมอาหารบางชนิดที่มีคุณสมบัติในการปรุงรสสำหรับใช้ในและบนอาหาร และแก้ไขระเบียบสภา (EEC) เลขที่ 1601/91 ระเบียบ (EC) เลขที่ 2232/96 และ (EC) เลขที่ 110/2008 และคำสั่ง 2000/13/EC (OJ L 354, 31.12.2008, หน้า 34)

มาตรา 17

กฎการผลิตสำหรับอาหารสัตว์แปรรูป

1. ผู้ประกอบการที่ผลิตอาหารสัตว์แปรรูปจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบการผลิตโดยละเอียดที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 5 ของภาคผนวกที่ 2 และในกฎหมายที่เกี่ยวข้องใดๆ ที่อ้างถึงในวรรคที่ 3 ของมาตรานี้

2. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายที่ได้รับมอบอำนาจตามมาตรา 54 เพื่อแก้ไขข้อ 1.4 ของส่วนที่ 5 ของภาคผนวกที่ 2 โดยการเพิ่มมาตรการป้องกันและระดับระงับเพิ่มเติมที่ผู้ประกอบการต้องดำเนินการ หรือโดยการแก้ไขมาตรการที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น

3. คณะกรรมการอาจออกกฎหมายเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับเทคนิคที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 18

กฎการผลิตไวน์

1. ผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าในภาคอุตสาหกรรมไวน์จะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบการผลิตโดยละเอียดที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 6 ของภาคผนวกที่ 2 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

2. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่แก้ไขเพิ่มเติม:

(ก) ข้อ 3.2 ของส่วนที่ 6 ของภาคผนวกที่ 2 โดยเพิ่มแนวปฏิบัติ กระบวนการ และการบำบัดทางด้านการผลิตไวน์เพิ่มเติมที่ถูกลบหรือโดยการแก้ไของค์ประกอบที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น

(ข) ข้อ 3.3 ของส่วนที่ VI ของภาคผนวก II

มาตรา 19

ข้อกำหนดการผลิตยีสต์ที่ใช้เป็นอาหารหรืออาหารสัตว์

1. ผู้ประกอบการที่ผลิตยีสต์เพื่อใช้เป็นอาหารหรืออาหารสัตว์จะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบการผลิตโดยละเอียดที่ระบุไว้ในส่วนที่ 7 ของภาคผนวกที่ 2 อย่างเคร่งครัด

2. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายที่มอบอำนาจตามมาตรา 54 เพื่อแก้ไขข้อ 1.3 ของส่วนที่ 7 ของภาคผนวกที่ 2 โดยการเพิ่มกฎระเบียบการผลิตยีสต์โดยละเอียดเพิ่มเติม หรือโดยการแก้ไขกฎระเบียบที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น

มาตรา 20

ไม่มีกฎระเบียบการผลิตที่เฉพาะเจาะจงสำหรับปลุสตีวและสตีวน้ำบางประเภท

รอการรับรอง:

(ก) กฎทั่วไปเพิ่มเติมสำหรับปลุสตีวชนิดอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อ 1.9 ของส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2 ในตามข้อ (e) ของมาตรา 14(2)

(b) กฎหมายปฏิบัติที่อ้างถึงในมาตรา 14(3) สำหรับปลุสตีว หรือ

(ค) กฎหมายปฏิบัติที่อ้างถึงในมาตรา 15(3) สำหรับชนิดหรือกลุ่มชนิดของสตีวน้ำ

รัฐสมาชิกอาจใช้กฎการผลิตระดับชาติโดยละเอียดสำหรับสตีวชนิดใดชนิดหนึ่งหรือกลุ่มสตีวบางชนิดที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่จะครอบคลุมโดยมาตรการที่อ้างถึงในข้อ (ก) (ข) และ (ค) โดยมีเงื่อนไขว่ากฎระดับชาติเหล่านั้นต้องสอดคล้องกับระเบียบนี้ และมีเงื่อนไขว่ากฎเหล่านั้นต้องไม่ห้าม จำกัด หรือขัดขวางการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ผลิตนอกอาณาเขตของตนและเป็นไปตามระเบียบนี้

มาตรา 21

กฎการผลิตสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ไม่เข้าข่ายประเภทผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในมาตรา 12 ถึง 19

1. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายมอบอำนาจตามมาตรา 54 แก่ภาคผนวก II โดยเพิ่มกฎการผลิตโดยละเอียด ตลอดจนกฎเกี่ยวกับการผูกพันในการแปลงสภาพ สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ไม่เข้าข่ายประเภทผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในมาตรา 12 ถึง 19 หรือโดยการแก้ไขกฎที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น

กฎหมายที่ได้รับมอบอำนาจเหล่านี้จะต้องอิงตามวัตถุประสงค์และหลักการของการผลิตแบบอินทรีย์ที่กำหนดไว้ในบทที่ 2 และจะต้องสอดคล้องกับกฎการผลิตทั่วไปที่กำหนดไว้ในมาตรา 9, 10 และ 11 ตลอดจนกฎการผลิตโดยละเอียดที่มีอยู่สำหรับผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันในภาคผนวกที่ 2 โดยจะต้องกำหนดข้อกำหนดโดยละเอียดอย่างยิ่งเกี่ยวกับวิธีการบำบัด การปฏิบัติ และปัจจัยการผลิตที่อนุญาตหรือห้าม หรือระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านสำหรับผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

2. ในกรณีที่ไม่มีข้อกำหนดการผลิตโดยละเอียดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 1:
- (ก) ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามหลักการที่กำหนดไว้ในมาตรา 5 และ 6 สำหรับผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในวรรค 1 โดยอนุโลมหลักการที่กำหนดไว้ในมาตรา 7 และกฎการผลิตทั่วไปที่กำหนดไว้ในมาตรา 9 ถึง 11;
- (ข) รัฐสมาชิกอาจใช้กฎระเบียบการผลิตระดับชาติโดยละเอียดสำหรับผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในวรรค 1 โดยมีเงื่อนไขว่ากฎระเบียบเหล่านั้นต้องสอดคล้องกับระเบียบนี้ และต้องไม่ห้าม จำกัด หรือขัดขวางการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ผลิตนอกอาณาเขตของตนและเป็นไปตามระเบียบนี้

มาตรา 22

การนำกฎการผลิตพิเศษมาใช้

1. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายมอบอำนาจตามมาตรา 54 เพื่อเสริมระเบียบนี้ โดยกำหนดไว้ดังนี้:

(ก) เกณฑ์ในการพิจารณาว่าสถานการณ์ใดมีคุณสมบัติเป็นสถานการณ์หายากอันเนื่องมาจาก 'เหตุการณ์สภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย' 'โรคระบาดในสัตว์' 'เหตุการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม' 'ภัยพิบัติทางธรรมชาติ' หรือ 'เหตุการณ์หายาก' ตามที่กำหนดไว้ในข้อ (h), (i), (j), (k) และ (l) ของมาตรา 2(1) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1305/2013 ตามลำดับ รวมถึงสถานการณ์ที่เทียบเคียงได้

(ข) กฎเฉพาะ รวมถึงข้อยกเว้นที่เป็นไปได้จากระเบียบนี้ เกี่ยวกับวิธีการที่รัฐสมาชิกจะต้องดำเนินการในเรื่องดังกล่าว สถานการณ์ที่เลวร้ายอย่างยิ่งหากพวกเขาตัดสินใจนำบทความนี้ไปใช้ และ

(ค) กฎเฉพาะเกี่ยวกับการติดตามและรายงานในกรณีดังกล่าว

เกณฑ์และกฎเหล่านั้นจะต้องเป็นไปตามหลักการผลิตแบบอินทรีย์ที่กำหนดไว้ในบทที่ 2

2. ในกรณีที่รัฐสมาชิกได้ยอมรับอย่างเป็นทางการว่าเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นภัยพิบัติทางธรรมชาติ ตามที่อ้างถึงในมาตรา 18(3) หรือมาตรา 24(3) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1305/2013 และเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามกฎการผลิตที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ได้ รัฐสมาชิกดังกล่าวอาจให้การยกเว้นจากกฎการผลิตเป็นระยะเวลาจำกัด จนกว่าการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์จะสามารถกลับมาดำเนินการได้อีกครั้ง โดยอยู่ภายใต้หลักการที่กำหนดไว้ในบทที่ 2 และกฎหมายที่ได้รับมอบอำนาจใดๆ ที่นำมาใช้ตามวรรค 1

3. รัฐสมาชิกอาจใช้มาตรการตามกฎหมายที่ได้รับมอบอำนาจตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 เพื่ออนุญาตให้การผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ดำเนินต่อไปหรือเริ่มต้นใหม่ได้ในกรณีที่เกิดสถานการณ์ภัยพิบัติ

มาตรา 23

การรวบรวม การบรรจุ การขนส่ง และการจัดเก็บ

1. ผู้ประกอบการต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปรรูปนั้นได้รับการรวบรวม บรรจุ ขนส่ง และจัดเก็บตามกฎหมายที่กำหนดไว้ในภาคผนวก III

2. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่แก้ไขเพิ่มเติม:

(ก) มาตรา 2 ของภาคผนวก III;

(ข) มาตรา 3, 4 และ 6 ของภาคผนวก III โดยเพิ่มกฎพิเศษเพิ่มเติมสำหรับการขนส่งและการรับสินค้า เกี่ยวข้อง หรือโดยการแก้ไขกฎที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น

มาตรา 24

การอนุมัติผลิตภัณฑ์และสารเคมีสำหรับการใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์

1. คณะกรรมาธิการอาจอนุญาตให้ใช้ผลิตภัณฑ์และสารบางชนิดในการผลิตแบบอินทรีย์ และจะต้องรวมผลิตภัณฑ์และสารที่ได้รับอนุญาตดังกล่าวไว้ในรายการสารต้องห้าม เพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้:

(ก) ในฐานะสารออกฤทธิ์ที่จะใช้ในผลิตภัณฑ์ป้องกันพืช

(ข) ในฐานะปุ๋ย สารปรับปรุงดิน และธาตุอาหาร

(ค) เป็นวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่ไม่ใช่สารอินทรีย์ที่มีต้นกำเนิดจากพืช สาหร่าย สัตว์ หรือยีสต์ หรือเป็นวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่มีต้นกำเนิดจากจุลินทรีย์หรือแร่ธาตุ

(ด) ใช้เป็นสารเติมแต่งอาหารสัตว์และสารช่วยในการแปรรูป

(e) เป็นผลิตภัณฑ์สำหรับทำความสะอาดและฆ่าเชื้อบ่อ สระน้ำ ราง ถัง รางน้ำ อาคาร หรือสิ่งติดตั้งที่ใช้สำหรับการผลิตสัตว์;

(จ) เป็นผลิตภัณฑ์สำหรับทำความสะอาดและฆ่าเชื้ออาคารและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการผลิตพืช รวมถึงการจัดเก็บในฟาร์มเกษตรกรรม

(g) เป็นผลิตภัณฑ์สำหรับทำความสะอาดและฆ่าเชื้อในโรงงานแปรรูปและสถานที่จัดเก็บ

2. นอกเหนือจากผลิตภัณฑ์และสารที่ได้รับอนุญาตตามวรรค 1 แล้ว คณะกรรมาธิการอาจอนุญาตให้ใช้ผลิตภัณฑ์และสารบางชนิดในการผลิตอาหารอินทรีย์แปรรูปและยีสต์ที่ใช้เป็นอาหารหรืออาหารสัตว์ และจะต้องรวมผลิตภัณฑ์และสารที่ได้รับอนุญาตดังกล่าวไว้ในรายการจำกัด เพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้:

(ก) ในฐานะสารเติมแต่งอาหารและสารช่วยในการแปรรูป

(ข) เป็นส่วนผสมทางการเกษตรที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ที่ใช้ในการผลิตอาหารอินทรีย์แปรรูป

(ค) ใช้เป็นสารช่วยในการผลิตยีสต์และผลิตภัณฑ์จากยีสต์

3. การอนุญาตให้ใช้ผลิตภัณฑ์และสารต่างๆ ที่กล่าวถึงในวรรค 1 ในการผลิตแบบอินทรีย์จะต้องเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในบทที่ 2 และเกณฑ์ต่อไปนี้ ซึ่งจะต้องได้รับการประเมินโดยรวม:

(ก) สิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นสำหรับการผลิตอย่างต่อเนื่องและการใช้งานตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

(ข) ผลิตภัณฑ์และสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมีต้นกำเนิดจากพืช สาหร่าย สัตว์ จุลินทรีย์ หรือแร่ธาตุ เว้นแต่ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์หรือสารจากแหล่งดังกล่าวไม่มีในปริมาณหรือคุณภาพที่เพียงพอ หรือไม่มีการเลือกอื่น

(ค) ในกรณีของผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในข้อ (ก) ของวรรค 1:

(i) การใช้สารเหล่านี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการควบคุมศัตรูพืชซึ่งวิธีการทางชีวภาพ ทางกายภาพ หรือการผสมผสานแบบอื่นไม่สามารถกำจัดได้ ไม่มีวิธีการเพาะปลูกหรือแนวทางการจัดการที่มีประสิทธิภาพอื่นๆ ให้เลือกใช้

(ii) หากผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไม่ได้มีต้นกำเนิดจากพืช สาหร่าย สัตว์ จุลินทรีย์ หรือแร่ธาตุ และไม่เหมือนกับผลิตภัณฑ์ตามธรรมชาติตามรูปแบบแล้ว เซ็นเซอร์การใช้งานของพวกเขาห้ามมิให้มีการสัมผัสโดยตรงกับส่วนที่รับประทานได้ของพืชผล

(ด) ในกรณีของผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในข้อ (ข) ของวรรค 1 การใช้ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นมีความจำเป็นสำหรับการสร้างหรือรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดิน หรือเพื่อตอบสนองความต้องการทางโภชนาการเฉพาะของพืชผล หรือเพื่อวัตถุประสงค์ในการปรับสภาพดินโดยเฉพาะ

(e) ในกรณีของผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในข้อ (ค) และ (ด) ของวรรค 1:

(i) การใช้สารเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการรักษาสุขภาพ สวัสดิภาพ และความแข็งแรงของสัตว์ และมีส่วนช่วยในการจัดหาอาหารที่เหมาะสมซึ่งตอบสนองความต้องการทางสรีรวิทยาและพฤติกรรมของสัตว์ชนิดนั้นๆ หรือการใช้สารเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการผลิตหรือการเก็บรักษาอาหารสัตว์ เนื่องจากไม่สามารถผลิตหรือเก็บรักษาอาหารสัตว์ได้หากปราศจากการใช้สารดังกล่าว

(ii) อาหารสัตว์ที่มีแร่ธาตุ ธาตุอาหารรอง วิตามิน หรือโปรวิตามิน มีต้นกำเนิดจากธรรมชาติ ยกเว้นในกรณีที่ผลิตภัณฑ์หรือสารจากแหล่งดังกล่าวไม่มีจำหน่ายในปริมาณหรือคุณภาพที่เพียงพอ หรือไม่มีการทดแทน

(iii) การใช้วัตถุดิบอาหารสัตว์ที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์จากพืชหรือสัตว์เป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากวัตถุดิบอาหารสัตว์จากพืชหรือสัตว์ที่ผลิตตามกฎการผลิตแบบเกษตรอินทรีย์มีไม่เพียงพอ

(iv) การใช้เครื่องเทศ สมุนไพร และกลิ่นน้ำตาลที่ไม่ใช่แบบอินทรีย์นั้นมีความจำเป็น เนื่องจากผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไม่มีจำหน่ายในรูปแบบอินทรีย์ จึงต้องผลิตหรือเตรียมโดยปราศจากตัวทำลายทางเคมี และจำกัดการใช้ไม่เกิน 1% ของอาหารสัตว์สำหรับสัตว์แต่ละชนิด โดยคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์ของวัตถุดิบแห้งในอาหารสัตว์จากแหล่งเกษตรกรรมต่อไป

4. การอนุญาตให้ใช้ผลิตภัณฑ์และสารต่างๆ ที่กล่าวถึงในวรรค 2 ในการผลิตอาหารอินทรีย์แปรรูป หรือในการผลิตยีสต์ที่ใช้เป็นอาหารหรืออาหารสัตว์ จะต้องเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในบทที่ 2 และเกณฑ์ต่อไปนี้ ซึ่งจะต้องได้รับการประเมินโดยรวม:

(ก) ผลิตภัณฑ์หรือสารทางเลือกที่ได้รับอนุญาตตามมาตรานี้ หรือเทคนิคที่สอดคล้องกับมาตรานี้ไม่มีระเบียบข้อบังคับให้ใช้งานได้

(ข) จะเป็นไปได้ที่จะผลิตหรือเก็บรักษาอาหาร หรือปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านโภชนาการที่กำหนดไว้ตามกฎหมายของสหภาพยุโรป หากปราศจากการใช้ผลิตภัณฑ์และสารเหล่านั้น

(ค) จะต้องพบได้ในธรรมชาติและอาจผ่านกระบวนการทางกล ทางกายภาพ ทางชีวภาพ ทางเอนไซม์ หรือทางจุลชีววิทยาเท่านั้น เว้นแต่ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์หรือสารจากแหล่งดังกล่าวไม่มีในปริมาณหรือคุณภาพที่เพียงพอ

(ด) วัตถุดิบอินทรีย์มีปริมาณไม่เพียงพอ

5. การอนุญาตให้ใช้ผลิตภัณฑ์และสารสังเคราะห์ทางเคมีตามวรรค 1 และ 2 ของมาตรา 5 จะต้องจำกัดอย่างเคร่งครัดเฉพาะกรณีที่ใช้วัตถุประสงค์ภายนอกที่กล่าวถึงในข้อ (g) ของมาตรา 5 จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ไม่สามารถยอมรับได้

6. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายมอบอำนาจตามมาตรา 54 เพื่อแก้ไขวรรค 3 และ 4 ของมาตรา 5 โดยเพิ่มเกณฑ์เพิ่มเติมสำหรับการอนุญาตผลิตภัณฑ์และสารที่กล่าวถึงในวรรค 1 และ 2 ของมาตรา 5 สำหรับการใช้ในการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์โดยทั่วไป และในการผลิตอาหารเกษตรอินทรีย์แปรรูป โดยเฉพาะ ตลอดจนเกณฑ์เพิ่มเติมสำหรับการเพิกถอนการอนุญาตดังกล่าว หรือโดยการแก้ไขเกณฑ์ที่เพิ่มเข้ามาเหล่านี้

7. ในกรณีที่รัฐสมาชิกพิจารณาว่าควรเพิ่มหรือถอนผลิตภัณฑ์หรือสารใดออกจากรายการผลิตภัณฑ์และสารที่ได้รับอนุญาตตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 และ 2 หรือควรแก้ไขข้อกำหนดการใช้งานที่ระบุไว้ในกฎการผลิต รัฐสมาชิกนั้นจะต้องดำเนินการให้ส่งเอกสารที่ระบุเหตุผลสำหรับการเพิ่ม การถอน หรือการแก้ไขอื่นๆ อย่างเป็นทางการไปยังคณะกรรมการและรัฐสมาชิกอื่นๆ และเผยแพร่ต่อสาธารณะ โดยอยู่ภายใต้กฎหมายของสหภาพยุโรปและกฎหมายภายในประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูล

คณะกรรมการจะเผยแพร่คำขอใดๆ ที่กล่าวถึงในย่อหน้านี้

8. คณะกรรมการจะยกทวนรายชื่อที่กล่าวถึงในมาตรา 5 เป็นประจำ

รายชื่อส่วนผสมที่ไม่ใช่ส่วนผสมอินทรีย์ที่กล่าวถึงในข้อ (ข) ของวรรค 2 จะต้องได้รับการตรวจสอบอย่างน้อยปีละครั้ง

9. คณะกรรมการจะออกกฎหมายเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการอนุญาตหรือการเพิกถอนการอนุญาตผลิตภัณฑ์และสารต่างๆ ตามวรรค 1 และ 2 ที่อาจใช้ในการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์โดยทั่วไป และในการผลิตอาหารเกษตรอินทรีย์แปรรูปโดยเฉพาะ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนที่ต้องปฏิบัติตามสำหรับการอนุญาตดังกล่าว และรายชื่อผลิตภัณฑ์และสารดังกล่าว และในกรณีที่เหมาะสม ให้ระบุรายละเอียด ข้อกำหนดด้านส่วนประกอบ และเงื่อนไขการใช้งานด้วย

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 25

การอนุญาตให้ใช้วัตถุทางการเกษตรที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์สำหรับอาหารอินทรีย์แปรรูปโดยรัฐสมาชิก

1. ในกรณีที่จำเป็นเพื่อให้สามารถเข้าถึงวัตถุประสงค์ทางการเกษตรบางชนิด และในกรณีที่วัตถุประสงค์ดังกล่าวไม่มีจำหน่ายในรูปแบบอินทรีย์ในปริมาณที่เพียงพอ รัฐสมาชิกอาจอนุญาตเป็นการชั่วคราวให้ใช้วัตถุทางการเกษตรที่ไม่ใช่อินทรีย์ในการผลิตอาหารแปรรูปอินทรีย์ในดินแดนของตนตามคำขอของผู้ประกอบการเป็นระยะเวลาไม่เกินหกเดือน การอนุญาตดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้กับผู้ประกอบการทุกรายในรัฐสมาชิกนั้น

2. รัฐสมาชิกจะต้องแจ้งให้คณะกรรมการและรัฐสมาชิกอื่น ๆ ทราบโดยทันทีผ่านระบบคอมพิวเตอร์ที่ช่วยให้สามารถแลกเปลี่ยนเอกสารและข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ที่คณะกรรมการจัดหาให้ เกี่ยวกับการอนุญาตใด ๆ ที่ได้รับสำหรับดินแดนของตนตามวรรค 1

3. รัฐสมาชิกอาจขยายระยะเวลาการอนุญาตตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 ได้สองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกเดือน โดยมีเงื่อนไขว่าไม่มีรัฐสมาชิกอื่นใดคัดค้านโดยแจ้งผ่านระบบที่กล่าวถึงในวรรค 2 ว่าส่วนผสมดังกล่าวมีจำหน่ายในรูปแบบอินทรีย์ในปริมาณที่เพียงพอ

4. หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่ได้รับการรับรองตามมาตรา 46(1) อาจให้การอนุญาตชั่วคราวตามที่ระบุในวรรค 1 ของมาตรานี้ เป็นระยะเวลาสูงสุดหกเดือนแก่ผู้ประกอบการในประเทศที่สามที่ร้องขอการอนุญาตดังกล่าวและอยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมนั้น โดยมีเงื่อนไขว่าต้องเป็นไปตามเงื่อนไขในวรรคดังกล่าวในประเทศที่สามที่เกี่ยวข้อง การอนุญาตอาจขยายระยะเวลาได้สูงสุดสองครั้ง ครั้งละหกเดือน

5. ในกรณีที่หลังจากขยายเวลาการอนุญาตชั่วคราวสองครั้งแล้ว รัฐสมาชิกพิจารณาตามข้อมูลที่เปิดเผยถึงความพร้อมของส่วนผสมดังกล่าวในรูปแบบอินทรีย์ยังคงไม่เพียงพอต่อความต้องการเชิงคุณภาพและปริมาณของผู้ประกอบการ รัฐสมาชิกอาจยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการตามมาตรา 24(7)

มาตรา 26

การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมจำหน่ายในตลาดของวัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์และที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน สัตว์อินทรีย์ และลูกสัตว์น้ำอินทรีย์

1. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะต้องจัดทำฐานข้อมูลที่มีการปรับปรุงข้อมูลอย่างสม่ำเสมอสำหรับรายชื่อวัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์และที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน โดยไม่รวมต้นกล้า แต่รวมถึงมันฝรั่งสำหรับปลูก ซึ่งมีอยู่ในดินแดนของตน

2. รัฐสมาชิกจะต้องมีระบบที่อนุญาตให้ผู้ประกอบการที่ทำการตลาดวัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์หรือวัสดุที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน สัตว์อินทรีย์ หรือลูกสัตว์น้ำอินทรีย์ และสามารถจัดหาวัสดุเหล่านั้นได้ในปริมาณที่เพียงพอและภายในระยะเวลาที่เหมาะสม เปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้อย่างสมัครใจโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย พร้อมทั้งชื่อและรายละเอียดการติดต่อของตน:

(ก) วัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์และที่อยู่ระหว่างการแปลงสภาพ เช่น วัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์แบบผสม หรือพันธุ์อินทรีย์ที่เหมาะสมสำหรับการผลิตแบบอินทรีย์ ไม่รวมต้นกล้า แต่รวมถึงมันฝรั่งสำหรับปลูก ซึ่งมีจำหน่าย ปริมาณเป็นน้ำหนักของวัสดุ และช่วงเวลาของปีที่มีจำหน่าย วัสดุดังกล่าวจะต้องระบุอย่างน้อยชื่อวิทยาศาสตร์ภาษาละติน

(ข) สัตว์อินทรีย์ที่อาจได้รับการยกเว้นตามข้อ 1.3.4.4 ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II; จำนวนสัตว์ที่มีอยู่จำแนกตามเพศ; ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสัตว์ชนิดต่างๆ ในส่วนของสายพันธุ์และสายเลือดที่มีอยู่; เชื้อชาติของสัตว์; อายุของสัตว์; และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(ค) ลูกสัตว์น้ำที่เพาะเลี้ยงแบบอินทรีย์ที่มีอยู่ในฟาร์มและสถานะสุขภาพของพวกมันตามคำสั่งสภา 2006/88/EC (1) และกำลังการผลิตสำหรับสัตว์น้ำแต่ละชนิด

3. รัฐสมาชิกอาจจัดตั้งระบบที่อนุญาตให้ผู้ประกอบการที่ทำการตลาดพันธุ์และสายพันธุ์ที่ปรับให้เข้ากับการผลิตแบบอินทรีย์ตามข้อ 1.3.3 ของส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2 หรือลูกไก่อินทรีย์ และสามารถจัดหาสัตว์เหล่านั้นได้ในปริมาณที่เพียงพอและภายในระยะเวลาที่เหมาะสม เปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อสาธารณะโดยสมัครใจโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย พร้อมทั้งชื่อและรายละเอียดการติดต่อ

4. ผู้ประกอบการที่เลือกที่จะรวมข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุขยายพันธุ์พืช สัตว์ หรือลูกสัตว์น้ำในระบบที่กล่าวถึงในวรรค 2 และ 3 จะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าข้อมูลดังกล่าวได้รับการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ และจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าข้อมูลนั้นถูกลบออกจากรายการเมื่อวัสดุขยายพันธุ์พืช สัตว์ หรือลูกสัตว์น้ำนั้นไม่มีจำหน่ายอีกต่อไป

5. เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรค 1, 2 และ 3 ประเทศสมาชิกอาจใช้ระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องซึ่งมีอยู่แล้วต่อไปได้

6. คณะกรรมาธิการจะเผยแพร่ลิงก์ไปยังฐานข้อมูลหรือระบบของแต่ละประเทศบนเว็บไซต์เฉพาะของคณะกรรมการ เพื่อให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงฐานข้อมูลหรือระบบดังกล่าวได้ทั่วทั้งสหภาพยุโรป

7. คณะกรรมาธิการอาจออกกฎหมายเพื่อดำเนินการตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้:

(ก) รายละเอียดทางเทคนิคสำหรับการจัดตั้งและบำรุงรักษาฐานข้อมูลที่กล่าวถึงในวรรค 1 และระบบที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ 2;

(ข) ข้อกำหนดเฉพาะเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลที่กล่าวถึงในวรรคที่ 1 และ 2

(ค) ข้อกำหนดเกี่ยวกับข้อตกลงในการเข้าร่วมในฐานข้อมูลที่อ้างถึงในวรรค 1 และในระบบที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ 2 และ 3; และ

(ด) รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลที่จะต้องให้โดยรัฐสมาชิกตามมาตรา 53(6)

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 27

การผูกพันและการดำเนินการในกรณีที่สงสัยว่าไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด

ในกรณีที่ผู้ประกอบการสงสัยว่าผลิตภัณฑ์ที่ตนผลิต เติบโต นำเข้า หรือได้รับจากผู้ประกอบการรายอื่นไม่เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ผู้ประกอบการดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตามมาตรา 28(2) ดังนี้:

(ก) ระบุและแยกผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

(ข) ตรวจสอบว่าข้อสงสัยนั้นมีหลักฐานสนับสนุนหรือไม่

(ค) ห้ามนำผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องออกสู่ตลาดในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน และห้ามใช้ในการผลิตอินทรีย์ เว้นแต่จะสามารถจัดข้อสงสัยได้

(ด) ในกรณีที่ข้อสงสัยได้รับการยืนยันแล้ว หรือไม่สามารถจัดข้อสงสัยได้ ให้แจ้งหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง หรือหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่เกี่ยวข้องโดยทันที และให้ข้อมูลที่มีอยู่แก่หน่วยงานดังกล่าวตามความเหมาะสม

(e) ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่กับหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง หรือในกรณีที่เหมาะสม กับหน่วยงานควบคุมที่เกี่ยวข้อง หรือหน่วยงานควบคุม ในการตรวจสอบและระงับสาเหตุของการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ต้องสงสัย

(1) คำสั่งสภา 2006/88/EC ลงวันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2549 ว่าด้วยข้อกำหนดด้านสุขภาพสัตว์สำหรับสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ และเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคบางชนิดในสัตว์น้ำ (OJ L 328, 24.11.2006, หน้า 14)

มาตรา 28

มาตรการป้องกันเพื่อหลีกเลี่ยงการมีอยู่ของผลิตภัณฑ์และสารที่ไม่ได้รับอนุญาต

1. เพื่อหลีกเลี่ยงการปนเปื้อนด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคแรกของมาตรา 9(3) สำหรับการใช้งานในการผลิตอินทรีย์ ผู้ประกอบการจะต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันต่อไปนี้ในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจำหน่าย:

(ก) จัดทำและรักษามาตรการที่ได้สัดส่วนและเหมาะสมเพื่อระบุความเสี่ยงของการปนเปื้อนของผลิตภัณฑ์และผลผลิตอินทรีย์ด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาต รวมถึงการระบุขั้นตอนกระบวนการที่สำคัญอย่างเป็นระบบ

(ข) จัดทำและบำรุงรักษามาตรการที่ได้สัดส่วนและเหมาะสมเพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงจากการปนเปื้อนของสารอินทรีย์ การผลิตและผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนประกอบหรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาต

(ค) ทบทวนและปรับมาตรการดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอ และ

(ด) ปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องของระเบียบนี้ ซึ่งรับประกันการแยกสารอินทรีย์ สารที่อยู่ระหว่างการแปลง และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์

2. ในกรณีที่ผู้ประกอบการสงสัยว่า เนื่องจากมีผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคแรกของมาตรา 9(3) สำหรับใช้ในการผลิตอินทรีย์ในผลิตภัณฑ์ที่ตั้งใจจะใช้หรือจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์แปรรูป ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจึงไม่เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ผู้ประกอบการจะต้อง:

(ก) ระบุและแยกผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

(ข) ตรวจสอบว่าข้อสงสัยนั้นมีหลักฐานสนับสนุนหรือไม่

(ค) ห้ามนำผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องออกสู่ตลาดในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน และห้ามใช้ในการผลิตอินทรีย์ เว้นแต่จะสามารถจัดข้อสงสัยได้

(ด) ในกรณีที่ข้อสงสัยได้รับการยืนยันแล้ว หรือไม่สามารถจัดข้อสงสัยได้ ให้แจ้งหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง หรือหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่เกี่ยวข้องโดยทันที และให้ข้อมูลที่มืออยู่แก่หน่วยงานดังกล่าวตามความเหมาะสม

(e) ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่กับหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง หรือในกรณีที่เหมาะสม กับหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่เกี่ยวข้อง ในการระบุและตรวจสอบสาเหตุของการมีอยู่ของผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาต

3. คณะกรรมการอาจออกกฎหมายเพื่อบังคับใช้ โดยกำหนดหลักเกณฑ์ที่เป็นเอกภาพเพื่อระบุรายละเอียดดังต่อไปนี้:

(ก) ขั้นตอนการดำเนินงานที่ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามข้อ (ก) ถึง (จ) ของวรรค 2 และเอกสารที่เกี่ยวข้องที่ผู้ประกอบการต้องจัดเตรียม

(b) มาตรการที่เหมาะสมและได้สัดส่วนที่ผู้ประกอบการต้องนำมาใช้และทบทวนเพื่อระบุและหลีกเลี่ยงความเสี่ยงของการปนเปื้อนตามข้อ (a), (b) และ (c) ของวรรค 1

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 29

มาตรการที่ต้องดำเนินการในกรณีตรวจพบผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาต

1. ในกรณีที่หน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมหรือหน่วยงานควบคุม ได้รับข้อมูลที่พิสูจน์ได้เกี่ยวกับการมีอยู่ของผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคแรกของมาตรา 9(3) สำหรับใช้ในการผลิตอินทรีย์ หรือได้รับแจ้งจากผู้ประกอบการตามข้อ (d) ของมาตรา 28(2) หรือตรวจพบผลิตภัณฑ์หรือสารดังกล่าวในผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลง:

(ก) จะต้องดำเนินการสอบสวนอย่างเป็นทางการที่ตามระเบียบ (EU) 2017/625 เพื่อกำหนดแหล่งที่มาและสาเหตุเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามวรรคแรกของมาตรา 9(3) และมาตรา 28(1) การสอบสวนดังกล่าวจะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นโดยเร็วที่สุด ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม และจะต้องคำนึงถึงความคงทนของผลิตภัณฑ์และความซับซ้อนของกรณี

(ข) จะห้ามการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องในตลาดในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน และห้ามการใช้ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นในการผลิตอินทรีย์เป็นการชั่วคราว จนกว่าจะได้รับผลการสอบสวนตามที่ระบุไว้ในข้อ (ก)

2. ห้ามจำหน่ายผลิตภัณฑ์ดังกล่าวในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน หรือใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ หากหน่วยงานผู้มีอำนาจหรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุม ได้ตรวจสอบแล้วว่าผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง:

(ก) ได้ใช้ผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคแรกของมาตรา 9(3) สำหรับการใช้งานในเกษตรอินทรีย์การผลิต;

(ข) ไม่ได้ดำเนินการตามมาตรการป้องกันที่กล่าวถึงในมาตรา 28(1) หรือ

(ค) ไม่ได้ดำเนินการใดๆ เพื่อตอบสนองต่อคำร้องขอก่อนหน้านี้ที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานผู้มีอำนาจและหน่วยงานควบคุมหรือหน่วยงานควบคุม

3. ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับโอกาสในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการสอบสวนที่กล่าวถึงในข้อ (ก) ของวรรค 1 หน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม จะต้องเก็บรักษาบันทึกการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไว้

หากจำเป็น ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการแก้ไขที่เป็นเพื่อป้องกันการปนเปื้อนในอนาคต

4. ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2024 คณะกรรมการจะต้องนำเสนอรายงานต่อรัฐสภายุโรปและสภาเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรานี้ เกี่ยวกับกรณีของผลิตภัณฑ์และสารที่ไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคแรกของมาตรา 9(3) สำหรับการใช้ในการผลิตอินทรีย์ และเกี่ยวกับกรณีเป็นกรณีระดับชาติที่อ้างถึงในวรรค 5 ของมาตรานี้ รายงานดังกล่าวอาจแนบมาพร้อมกับข้อเสนอทางกฎหมายเพื่อการประสานงานเพิ่มเติม หากเหมาะสม

5. รัฐสมาชิกที่มีกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่าผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคแรกของมาตรา 9(3) เกินกว่าระดับที่กำหนดสำหรับการใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์จะไม่ถูกนำไปจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์อินทรีย์ อาจใช้กฎเกณฑ์เหล่านั้นต่อไปได้ โดยมีเงื่อนไขว่ากฎเกณฑ์เหล่านั้นจะต้องไม่ห้ามจำกัด หรือขัดขวางการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในรัฐสมาชิกอื่นในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นผลิตขึ้นโดยสอดคล้องกับระเบียบนี้ รัฐสมาชิกที่ใช้วรรคนี้จะต้องแจ้งให้คณะกรรมการทราบโดยไม่ชักช้า

6. หน่วยงานผู้มีอำนาจจะต้องจัดทำเอกสารผลการสอบสวนที่กล่าวถึงในวรรค 1 รวมถึงมาตรการใดๆ ที่ได้ดำเนินการเพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดและมาตรการเพิ่มเติมเพื่อหลีกเลี่ยงการมีอยู่ของผลิตภัณฑ์และสารที่ไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคแรกของมาตรา 9(3) สำหรับการใช้ในการผลิตอินทรีย์

รัฐสมาชิกจะต้องเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้แก่รัฐสมาชิกอื่น ๆ และคณะกรรมการผ่านระบบคอมพิวเตอร์ที่ช่วยให้สามารถแลกเปลี่ยนเอกสารและข้อมูลที่คณะกรรมการจัดการให้ทางอิเล็กทรอนิกส์ได้

7. รัฐสมาชิกอาจใช้มาตรการที่เหมาะสมในดินแดนของตนเพื่อหลีกเลี่ยงการปนเปื้อนโดยไม่ได้ตั้งใจของผลิตภัณฑ์และสารที่ไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคแรกของมาตรา 9(3) สำหรับการใช้ในการผลิตอินทรีย์ มาตรการดังกล่าวจะต้องไม่ห้าม จำกัด หรือขัดขวางการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในรัฐสมาชิกอื่นในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน โดยที่ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นผลิตขึ้นตามข้อกำหนดนี้ รัฐสมาชิกที่ใช้วรรคนี้จะต้องแจ้งให้คณะกรรมการและรัฐสมาชิกอื่นทราบโดยไม่ชักช้า

8. คณะกรรมการจะต้องออกกฎหมายเพื่อดำเนินการ โดยกำหนดหลักเกณฑ์ที่เป็นเอกภาพเพื่อระบุรายละเอียดดังต่อไปนี้:

(ก) ระเบียบวิธีที่หน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานควบคุมหรือหน่วยงานควบคุมที่เกี่ยวข้องจะนำไปใช้ในการตรวจจับและประเมินการมีอยู่ของผลิตภัณฑ์และสารที่ไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคแรกของมาตรา 9(3) เพื่อใช้ในการผลิตอินทรีย์

(ข) รายละเอียดและรูปแบบของข้อมูลที่จะต้องเปิดเผยโดยรัฐสมาชิกแก่คณะกรรมการและหน่วยงานอื่น ๆ รัฐสมาชิกตามวรรค 6 ของมาตรานี้

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

9. ภายในวันที่ 31 มีนาคมของทุกปี ประเทศสมาชิกจะต้องส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกรณีการปนเปื้อนด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตในปีก่อนหน้าไปยังคณะกรรมการทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งรวมถึงข้อมูลที่รวบรวมได้จากด้านควบคุมชายแดน เกี่ยวกับลักษณะของการปนเปื้อนที่ตรวจพบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาเหตุ แหล่งที่มา และระดับของการปนเปื้อน ตลอดจนปริมาณและลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่ปนเปื้อน ข้อมูลนี้จะถูกรวบรวมโดยคณะกรรมการผ่านระบบคอมพิวเตอร์ที่คณะกรรมการจัดการให้ และจะนำไปใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในการหลีกเลี่ยงการปนเปื้อน

บทที่ 4

การติดฉลาก

มาตรา 30

การใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตแบบอินทรีย์

1. เพื่อวัตถุประสงค์ของระเบียบนี้ ผลิตภัณฑ์จะถือว่ามีความสำคัญต่อการผลิตแบบอินทรีย์ หากในฉลาก ชื่อโฆษณา หรือเอกสารทางการค้า ผลิตภัณฑ์ ส่วนผสม หรือวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตนั้น ได้รับการอธิบายในลักษณะที่บ่งบอกให้ผู้ซื้อทราบว่า ผลิตภัณฑ์ ส่วนผสม หรือวัตถุดิบดังกล่าวได้รับการผลิตตามระเบียบนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำที่ระบุไว้ในภาคผนวก IV และคำที่เกี่ยวข้องและคำย่อ เช่น 'bio' และ 'eco' ไม่ควรใช้เดี่ยวๆ หรือใช้ร่วมกัน อาจใช้ได้ทั้งสหภาพยุโรปและในภาษาใดๆ ที่ระบุไว้ในภาคผนวกนั้น สำหรับการติดฉลากและการโฆษณาผลิตภัณฑ์ที่อ้างถึงในมาตรา 2(1) ซึ่งเป็นไปตามระเบียบนี้

2. สำหรับผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในมาตรา 2(1) เซ็นเซอร์ที่อ้างถึงในวรรค 1 ของมาตรานี้จะต้องไม่ถูกนำมาใช้ที่ใดในสหภาพยุโรป ในภาษาใด ๆ ที่ระบุไว้ในภาคผนวก IV สำหรับการติดฉลาก ชื่อโฆษณา หรือเอกสารทางการค้าของผลิตภัณฑ์ที่ไม่เป็นไปตามระเบียบนี้

นอกจากนี้ ห้ามใช้คำใดๆ รวมถึงคำที่ใช้ในเครื่องหมายการค้าหรือชื่อยี่ห้อ หรือแนวปฏิบัติใดๆ ในการติดฉลากหรือโฆษณา หากคำเหล่านั้นอาจทำให้ผู้บริโภคหรือผู้ใช้เข้าใจผิดโดยยั่วล้อผลิตภัณฑ์หรือส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์นั้นเป็นไปตามข้อบังคับนี้

3. ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นในช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนผ่าน จะต้องไม่ติดฉลากหรือโฆษณาว่าเป็นผลิตภัณฑ์ออร์แกนิกหรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน

อย่างไรก็ตาม วัสดุสืบพันธุ์ของพืช ผลิตภัณฑ์อาหารที่มีต้นกำเนิดจากพืช และผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ที่มีต้นกำเนิดจากพืชที่ผลิตขึ้นในช่วงระยะเวลาการแปลงสภาพ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา 10(4) อาจติดฉลากและโฆษณาเป็นผลิตภัณฑ์ระหว่างการแปลงสภาพโดยใช้คำว่า 'ระหว่างการแปลงสภาพ' หรือคำที่สอดคล้องกัน พร้อมกับคำที่อ้างถึงในวรรค 1

4. คำศัพท์ที่กล่าวถึงในวรรคที่ 1 และ 3 จะไม่ถูกนำมาใช้กับผลิตภัณฑ์ที่กฎหมายของสหภาพยุโรปกำหนดให้ต้องระบุบนฉลากหรือโฆษณาว่าผลิตภัณฑ์นั้นมีส่วนผสมของ GMO หรือผลิตจาก GMO

5. สำหรับอาหารแปรรูป สามารถใช้คำศัพท์ที่กล่าวถึงในวรรคที่ 1 ได้ดังนี้:

(ก) ในคำอธิบายการขาย และในรายการส่วนประกอบ ในกรณีที่ถูกกฎหมายของสหภาพยุโรปกำหนดให้ต้องระบุรายการส่วนประกอบดังกล่าว โดยมีเงื่อนไขว่า:

(i) อาหารแปรรูปเป็นไปตามกฎการผลิตที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 4 ของภาคผนวกที่ 2 และเป็นไปตามกฎที่กำหนดไว้ลดลงตามมาตรา 16(3)

(ii) ส่วนผสมทางการเกษตรของผลิตภัณฑ์อย่างน้อยร้อยละ 95 โดยน้ำหนักต้องเป็นเกษตรอินทรีย์ และ

(iii) ในกรณีของสารแต่งกลิ่นรส จะใช้เฉพาะกับสารแต่งกลิ่นรสธรรมชาติและสารเตรียมแต่งกลิ่นรสธรรมชาติที่ติดฉลากตามมาตรา 16(2), (3) และ (4) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1334/2008 และส่วนประกอบของสารแต่งกลิ่นรสและสารพาทะของส่วนประกอบของสารแต่งกลิ่นรสในสารแต่งกลิ่นรสที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเป็นสารอินทรีย์

(ข) เฉพาะในรายการส่วนผสม โดยมีเงื่อนไขว่า:

(i) ส่วนผสมทางการเกษตรของผลิตภัณฑ์น้อยกว่าร้อยละ 95 โดยน้ำหนักเป็นส่วนผสมอินทรีย์ และโดยที่ส่วนผสมเหล่านั้นมีส่วนผสมต่างๆ เป็นไปตามกฎการผลิตที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ และ

(ii) อาหารแปรรูปเป็นไปตามกฎการผลิตที่กำหนดไว้ในข้อ 1.5, 2.1(a), 2.1(b) และ 2.2.1 ของส่วนที่ IV ของภาคผนวก II และเป็นไปตามกฎที่กำหนดไว้ตามมาตรา 16(3)

(ค) ในคำอธิบายการขายและในรายการส่วนผสม โดยมีเงื่อนไขว่า:

(i) ส่วนประกอบหลักเป็นผลิตภัณฑ์จากการล่าสัตว์หรือตกปลา

(ii) คำที่อ้างถึงในวรรค 1 มีความเกี่ยวข้องอย่างชัดเจนในคำอธิบายการขายกับส่วนผสมอื่นที่เป็นอินทรีย์และแตกต่างจากส่วนผสมหลัก

(iii) ส่วนผสมทางการเกษตรอื่นๆ ทั้งหมดเป็นอินทรีย์ และ

(iv) อาหารเป็นไปตามข้อ 1.5, 2.1(a), 2.1(b) และ 2.2.1 ของส่วนที่ IV ของภาคผนวก II และเป็นไปตามกฎที่กำหนดไว้ตามมาตรา 16(3)

รายการส่วนผสมที่อ้างถึงในข้อ (ก) (ข) และ (ค) ของวรรคย่อยแรกจะต้องระบุว่าเป็นส่วนผสมอินทรีย์ การอ้างอิงถึงการผลิตอินทรีย์สามารถปรากฏได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับส่วนผสมอินทรีย์เท่านั้น

รายการส่วนผสมที่อ้างถึงในข้อ (b) และ (c) ของวรรคย่อยแรกจะต้องระบุเปอร์เซ็นต์รวมของส่วนผสมอินทรีย์เมื่อเทียบกับปริมาณรวมของส่วนผสมทางการเกษตร

คำศัพท์ที่อ้างถึงในวรรคที่ 1 เมื่อใช้ในรายการส่วนผสมที่อ้างถึงในข้อ (ก), (ข) และ (ค) ของข้อแรก วรรคย่อยของวรรคนี้ และการระบุเปอร์เซ็นต์ที่อ้างถึงในวรรคย่อยที่สามของวรรคนี้ จะต้องปรากฏในสีเขียวเดียวกัน ขนาดเดียวกัน และรูปแบบตัวอักษรเดียวกันกับการระบุอื่นๆ ในรายการส่วนผสม

6. สำหรับอาหารสัตว์แปรรูป สามารถใช้คำศัพท์ที่กล่าวถึงในวรรค 1 ในคำอธิบายสินค้าและในรายการส่วนผสมได้ โดยมีเงื่อนไขดังนี้:

(ก) อาหารสัตว์ที่ผ่านการแปรรูปเป็นไปตามกฎการผลิตที่กำหนดไว้ในส่วนที่ II, III และ V ของภาคผนวก II และเป็นไปตามกฎเฉพาะที่กำหนดไว้ในมาตรา 16(3)

(ข) ส่วนผสมทางการเกษตรทั้งหมดที่อยู่ในอาหารสัตว์แปรรูปนั้นเป็นส่วนผสมอินทรีย์ และ

(ค) อย่างน้อยร้อยละ 95 ของสารแห้งในผลิตภัณฑ์เป็นสารอินทรีย์

7. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายที่ได้รับมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่แก้ไขเพิ่มเติม:

(ก) บกความนี้โดยการเพิ่มกฎเพิ่มเติมเกี่ยวกับการติดฉลากผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้ในภาคผนวกที่ 1 หรือโดยการแก้ไขกฎที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น และ

(ข) รายชื่อคำศัพท์ที่ระบุไว้ในภาคผนวก IV โดยคำนึงถึงพัฒนาการทางภาษากายในรัฐสมาชิก

8. คณะกรรมการอาจออกกฎหมายเพื่อกำหนดข้อกำหนดโดยละเอียดสำหรับการนำวรรค 3 ของมาตรานี้ไปใช้

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 31

การติดฉลากผลิตภัณฑ์และสารที่ใช้ในการผลิตพืชผลทางการเกษตร

แม้ว่าขอบเขตของระเบียบนี้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 2(1) ผลิตภัณฑ์และสารที่ใช้ในผลิตภัณฑ์ป้องกันพืชหรือเป็นปุ๋ย สารปรับปรุงดิน หรือสารอาหารที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 9 และ 24 อาจมีการอ้างอิงที่ระบุว่าผลิตภัณฑ์หรือสารเหล่านั้นได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตอินทรีย์ตามระเบียบนี้

มาตรา 32

ข้อบ่งชี้ที่จำเป็น

1. ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์มีข้อกำหนดที่อ้างถึงในมาตรา 30(1) รวมทั้งผลิตภัณฑ์ที่ติดฉลากว่าเป็นผลิตภัณฑ์ระหว่างการแปลงตามมาตรา 30(3):

(ก) รหัสของหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่ผู้ประกอบการซึ่งดำเนินการผลิตหรือเตรียมการครั้งสุดท้ายอยู่ภายใต้การกำกับดูแล จะต้องปรากฏอยู่ในฉลากด้วย และ

(ข) ในกรณีของอาหารบรรจุห่อสำเร็จรูป จะต้องแสดงโลโก้การผลิตอินทรีย์ของสหภาพยุโรปตามที่ระบุไว้ในมาตรา 33 บนบรรจุภัณฑ์ด้วย ยกเว้นในกรณีที่ระบุไว้ในมาตรา 30(3) และข้อ (b) และ (c) ของมาตรา 30(5)

2. ในกรณีที่มีการใช้โลโก้ผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรป จะต้องระบุสถานที่ปลูกวัตถุดิบทางการเกษตรที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์นั้น ๆ โดยแสดงข้อมูลในตำแหน่งเดียวกันกับโลโก้ และจะต้องใช้รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งต่อไปนี้ตามความเหมาะสม:

(ก) 'เกษตรกรรมของสหภาพยุโรป' ซึ่งหมายถึงวัตถุดิบทางการเกษตรที่ทำการเพาะปลูกในสหภาพยุโรป

(ข) 'เกษตรกรรมนอกสหภาพยุโรป' ซึ่งวัตถุดิบทางการเกษตรนั้นปลูกในประเทศที่สาม

(ค) 'เกษตรกรรมในสหภาพยุโรป/นอกสหภาพยุโรป' ซึ่งวัตถุดิบทางการเกษตรส่วนหนึ่งปลูกในสหภาพยุโรป และอีกส่วนหนึ่งปลูกในประเทศที่สาม

เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรคแรก คำว่า 'เกษตรกรรม' อาจถูกแทนที่ด้วย 'การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ' ในกรณีที่เหมาะสม และคำว่า 'สหภาพยุโรป' และ 'นอกสหภาพยุโรป' อาจถูกแทนที่ด้วยหรือเพิ่มเติมด้วยชื่อประเทศ หรือด้วยชื่อประเทศและภูมิภาค หากวัตถุดิบทางการเกษตรทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์นั้นได้รับการเพาะเลี้ยงในประเทศนั้น และหากเหมาะสม ก็ในภูมิภาคนั้นด้วย

สำหรับการระบุสถานที่ปลูกวัตถุดิบทางการเกษตรซึ่งเป็นส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ ตามที่กล่าวไว้ในวรรคแรกและวรรคที่สาม อาจไม่มีส่วนผสมในปริมาณเล็กน้อยโดยน้ำหนักได้ โดยมีเงื่อนไขว่าปริมาณรวมของส่วนผสมที่ไม่มีปริมาณนั้นต้องไม่เกินร้อยละ 5 ของปริมาณรวมโดยน้ำหนักของวัตถุดิบทางการเกษตรทั้งหมด

คำว่า 'EU' หรือ 'non-EU' จะต้องไม่ปรากฏในสี ขนาด และรูปแบบตัวอักษรที่เด่นชัดกว่าชื่อผลิตภัณฑ์

3. ขอบขี้อ้างอิงในวรรค 1 และ 2 ของมาตรานี้และในมาตรา 33(3) จะต้องทำเครื่องหมายไว้ในที่ที่มองเห็นได้ชัดเจนในลักษณะที่มองเห็นได้ง่าย และจะต้องอ่านได้ชัดเจนและลบไม่ได้

4. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา 54 แก่วรรค 2 ของมาตรานี้และมาตรา 33(3) โดยเพิ่มกฎเพิ่มเติมเกี่ยวกับการติดฉลาก หรือแก้ไขกฎที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น

5. คณะกรรมการจะออกกฎหมายเพื่อดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้:

(ก) การเตรียมเชิงปฏิบัติสำหรับการใช้งาน การนำเสนอ องค์ประกอบ และขนาดของขอบขี้อ้างอิงในข้อ (ก) ของวรรค 1 และในวรรค 2 ของบทความนี้และในบทความ 33(3)

(ข) การกำหนดหมายเลขรหัสให้กับหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุม

(ค) การระบุสถานที่ที่ทำการเพาะปลูกวัตถุทางการเกษตร ตามวรรค 2 ของข้อนี้ บทความและบทความ 33(3)

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 33

โลโก้การผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรป

1. สามารถใช้ตราสัญลักษณ์การผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรปในการติดฉลาก การนำเสนอ และการโฆษณาผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับข้อบังคับนี้ได้

โลโก้การผลิตอินทรีย์ของสหภาพยุโรปอาจใช้เพื่อวัตถุประสงค์ด้านข้อมูลและการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการมีอยู่และการโฆษณาของโลโก้ดังกล่าวได้ โดยมีเงื่อนไขว่าการใช้งานดังกล่าวจะไม่ทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดเกี่ยวกับการผลิตอินทรีย์ของผลิตภัณฑ์เฉพาะ และโลโก้จะต้องถูกทำซ้ำตามกฎที่กำหนดไว้ในภาคผนวก V ในกรณีดังกล่าว ข้อกำหนดของมาตรา 32(2) และข้อ 1.7 ของภาคผนวก V จะไม่ใช้บังคับ

ห้ามใช้โลโก้การผลิตอินทรีย์ของสหภาพยุโรปสำหรับอาหารแปรรูปตามที่ระบุไว้ในข้อ (b) และ (c) ของมาตรา 30(5) และสำหรับผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงตามที่ระบุไว้ในมาตรา 30(3)

2. ยกเว้นในกรณีที่ใช้ตามวรรคสองของวรรค 1 ตราสัญลักษณ์การผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรปถือเป็นการรับรองอย่างเป็นทางการตามมาตรา 86 และ 91 ของระเบียบ (EU) 2017/625

3. การใช้โลโก้การผลิตอินทรีย์ของสหภาพยุโรปเป็นทางเลือกสำหรับผลิตภัณฑ์ที่นำเข้าจากประเทศที่สาม ในกรณีที่โลโก้ดังกล่าวปรากฏอยู่ในฉลากของผลิตภัณฑ์ดังกล่าว จะต้องแสดงขอบขี้อ้างอิงในมาตรา 32(2) ในฉลากด้วย

4. ตราสัญลักษณ์การผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรปจะต้องเป็นไปตามแบบที่กำหนดไว้ในภาคผนวกที่ 5 และต้องปฏิบัติตามกฎที่กำหนดไว้ในภาคผนวกดังกล่าว

5. สามารถใช้โลโก้ของประเทศและโลโก้ของเอกชนในการติดฉลาก การนำเสนอ และการโฆษณาผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับข้อบังคับนี้ได้

6. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่แก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวก V เกี่ยวกับตราสินค้าเกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรป และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 5

การรับรอง

มาตรา 34

ระบบการรับรอง

ก่อนที่จะนำผลิตภัณฑ์ใดๆ ออกสู่ตลาดในฐานะ 'ผลิตภัณฑ์อินทรีย์' หรือ 'ผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน' หรือก่อนช่วงเวลาการเปลี่ยนผ่าน ผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการที่กล่าวถึงในมาตรา 36 ซึ่งผลิต เติบโต จำหน่าย หรือจัดเก็บผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน ซึ่งนำเข้าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจากประเทศที่สามหรือส่งออกผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไปยังประเทศที่สาม หรือซึ่งนำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวออกสู่ตลาด จะต้องแจ้งกิจกรรมของตนต่อหน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐสมาชิกที่ดำเนินกิจกรรมนั้นอยู่และที่กิจกรรมของตนอยู่ภายใต้ระบบควบคุม

ในกรณีที่หน่วยงานผู้มีอำนาจได้มอบหมายความรับผิดชอบหรือมอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการบางประการหรือภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่นๆ ให้แก่หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมมากกว่าหนึ่งแห่ง ผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการจะต้องระบุในประกาศที่อ้างถึงในวรรคแรกว่าหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมใดเป็นผู้ตรวจสอบว่ากิจกรรมของตนเป็นไปตามข้อบังคับนี้และออกใบรับรองที่อ้างถึงในมาตรา 35(1)

2. ผู้ประกอบการที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์อินทรีย์ที่บรรจุห่อไว้ล่วงหน้าโดยตรงแก่ผู้บริโภคหรือผู้ใช้ขั้นสุดท้าย จะได้รับการยกเว้นจากการผูกพันในการแจ้งตามวรรค 1 ของมาตรานี้ และจากการผูกพันในการครอบครองใบรับรองตามมาตรา 35(2) โดยมีเงื่อนไขว่าพวกเขาไม่ได้ผลิต เติร์ม จัดเก็บ นอกเหนือจากที่เกี่ยวข้องกับจุดขาย หรือนำเข้าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจากประเทศที่สาม หรือว่าจ้างกิจกรรมดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบการรายอื่น

3. ในกรณีที่ผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการว่าจ้างบุคคลที่สามให้ดำเนินกิจกรรมใดๆ ของตน ทั้งผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการและบุคคลที่สามที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินกิจกรรมเหล่านั้นจะต้องปฏิบัติตามวรรค 1 เว้นแต่ผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการได้แจ้งไว้ในหนังสือแจ้งตามวรรค 1 ว่าตนยังคงรับผิดชอบเกี่ยวกับการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และไม่ได้โอนความรับผิดชอบนั้นให้แก่ผู้ว่าจ้าง ในกรณีเช่นนี้ หน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม จะต้องตรวจสอบว่ากิจกรรมที่จ้างนั้นเป็นไปตามข้อบังคับนี้ ในบริบทของการควบคุมที่ดำเนินการกับผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการที่ได้ว่าจ้างกิจกรรมของตน

4. รัฐสมาชิกอาจแต่งตั้งหน่วยงานหรืออุมัติองค์กรที่จะรับการแจ้งเดือนตามที่ระบุไว้ในวรรค 1

5. ผู้ประกอบการ กลุ่มผู้ประกอบการ และผู้รับเหมาช่วง ต้องจัดทำบันทึกตามข้อบังคับนี้เกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่ตนดำเนินการ

6. รัฐสมาชิกจะต้องจัดทำรายการที่ได้รับการปรับปรุงล่าสุดซึ่งประกอบด้วยชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการที่ได้แจ้งกิจกรรมของตนตามวรรค 1 และจะต้องเผยแพร่ต่อสาธารณะในลักษณะที่เหมาะสม รวมถึงโดยการเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์อินเทอร์เน็ตแห่งเดียว รายการข้อมูลนี้พร้อมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับใบรับรองที่มอบให้แก่ผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการเหล่านั้นตามมาตรา 35(1) เมื่อดำเนินการดังกล่าว รัฐสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดสำหรับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลภายใต้ระเบียบ (EU) 2016/679 ของรัฐสภายุโรปและสภา (1)

7. รัฐสมาชิกต้องรับประกันว่าผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการใดๆ ที่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ และในกรณีที่มีการเก็บค่าธรรมเนียมตามมาตรา 78 และ 80 ของระเบียบ (EU) 2017/625 จะต้องชำระค่าธรรมเนียมที่สมเหตุสมผลซึ่งครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการควบคุม และมีสิทธิได้รับการคุ้มครองโดยระบบควบคุม รัฐสมาชิกต้องรับประกันว่าค่าธรรมเนียมใดๆ ที่อาจมีการเก็บนั้นจะต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ

8. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายที่มอบอำนาจตามมาตรา 54 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวก II เกี่ยวกับข้อกำหนดในการเก็บรักษาบันทึก

9. คณะกรรมาธิการอาจออกกฎหมายเพื่อดำเนินการตามข้อกำหนดและรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับ:

(ก) รูปแบบและวิธีการทางเทคนิคของการแจ้งตามที่ระบุในวรรค 1;

(ข) การเตรียมการสำหรับการเผยแพร่รายชื่อที่กล่าวถึงในวรรคที่ 6; และ

(ค) ขั้นตอนและข้อตกลงสำหรับการเผยแพร่ค่าธรรมเนียมที่กล่าวถึงในวรรค 7

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 35

ใบรับรอง

1. หน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม จะต้องออกใบรับรองให้แก่ผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการใดๆ ที่ได้แจ้งกิจกรรมตามมาตรา 34(1) และปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ใบรับรองดังกล่าวจะต้อง:

(ก) ครอบงำในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ทุกครั้งที่เป็นไปได้

(ข) อนุญาตให้ระบุตัวตนของผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการอย่างน้อยที่สุด รวมถึงรายชื่อสมาชิกและประเทศผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้ในใบรับรองและระยะเวลาที่ใบรับรองมีผลบังคับใช้;

(ค) รับรองว่ากิจกรรมที่แจ้งนั้นเป็นไปตามข้อบังคับนี้ และ

(ด) ออกให้ตามแบบที่กำหนดไว้ในภาคผนวก VI

2. โดยไม่กระทบต่อวรรค 8 ของมาตรานี้และมาตรา 34(2) ผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการจะไม่นำผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในมาตรา 2(1) ออกสู่ตลาดในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงสภาพ เว้นแต่จะได้รับการรับรองตามที่กล่าวถึงในวรรค 1 ของมาตรานี้แล้ว

(1) ระเบียบ (EU) 2016/679 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 27 เมษายน 2016 ว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลธรรมดาเกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลและการเคลื่อนย้ายข้อมูลดังกล่าวอย่างเสรี และยกเลิกคำสั่ง 95/46/EC (ทั่วไป) ระเบียบว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูล (OJ L 119, 4.5.2016, หน้า 1)

3. ใบรับรองที่อ้างถึงในมาตรานี้จะต้องเป็นใบรับรองอย่างเป็นทางการตามความหมายของข้อ (ก) ของมาตรา 86(1) ของระเบียบ (EU) 2017/625

4. ผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการไม่มีสิทธิ์ขอรับใบรับรองจากหน่วยงานควบคุมมากกว่าหนึ่งแห่ง สำหรับกิจกรรมที่ดำเนินการในรัฐสมาชิกเดียวกัน เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกัน รวมถึงกรณีของผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการดังกล่าว ดำเนินงานในขั้นตอนต่างๆ ของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย

5. สมาชิกของกลุ่มผู้ประกอบการไม่มีสิทธิ์ได้รับใบรับรองรายบุคคลสำหรับกิจกรรมใดๆ ที่อยู่ภายใต้การรับรองของกลุ่มผู้ประกอบการที่ตนสังกัดอยู่

6. ผู้ประกอบการต้องตรวจสอบใบรับรองของผู้ประกอบการที่เป็นข้าพพลายเออร์ของตน

7. เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรคที่ 1 และ 4 ของมาตรานี้ ผลิตภัณฑ์จะถูกจำแนกตามหมวดหมู่ดังต่อไปนี้:

(ก) พืชและผลิตภัณฑ์จากพืชที่ยังไม่ผ่านกระบวนการแปรรูป รวมถึงเมล็ดพืชและวัสดุสืบพันธุ์พืชอื่นๆ

(ข) ปศุสัตว์และผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ที่ยังไม่แปรรูป

(ค) สาหร่ายและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ยังไม่ผ่านกระบวนการแปรรูป

(ด) ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรแปรรูป รวมทั้งผลิตภัณฑ์จากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อใช้เป็นอาหาร

(e) ป้อน;

(f) ไวน์;

(g) ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ระบุไว้ในภาคผนวก I ของระเบียบนี้ หรือไม่อยู่ในหมวดหมู่ก่อนหน้านี้

8. รัฐสมาชิกอาจยกเว้นข้อผูกพันในการครอบครองใบรับรองตามที่ระบุไว้ในวรรค 2 สำหรับผู้ประกอบการที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์อินทรีย์ที่ไม่ได้บรรจุหีบห่อ นอกเหนือจากอาหารสัตว์ โดยตรงแก่ผู้บริโภคขั้นสุดท้าย โดยมีเงื่อนไขว่าผู้ประกอบการเหล่านั้นไม่ได้ผลิต เตรียม จัดเก็บ นอกเหนือจากที่เกี่ยวข้องกับจุดขาย หรือนำเข้าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจากประเทศที่สาม หรือว่าจ้างบุคคลที่สามให้ดำเนินกิจกรรมดังกล่าว และมีเงื่อนไขว่า:

(ก) ยอดขายดังกล่าวต้องไม่เกิน 5,000 กิโลกรัมต่อปี

(ข) ยอดขายดังกล่าวไม่ถือเป็นยอดขายประจำปีสำหรับผลิตภัณฑ์อินทรีย์ที่ไม่ได้บรรจุหีบห่อเกิน 20,000 ยูโร หรือ

(ค) ต้นทุนการรับรองที่เป็นไปได้ของผู้ประกอบการเกินกว่า 2% ของยอดขายรวมของผลิตภัณฑ์อินทรีย์ที่ไม่ได้บรรจุหีบห่อ โดยผู้ให้บริการรายนั้น

หากรัฐสมาชิกใดตัดสินใจยกเว้นผู้ประกอบการที่กล่าวถึงในวรรคแรก รัฐสมาชิกนั้นอาจกำหนดข้อจำกัดที่เข้มงวดกว่าที่กำหนดไว้ในวรรคแรกได้

รัฐสมาชิกจะต้องแจ้งให้คณะกรรมการและรัฐสมาชิกอื่น ๆ ทราบถึงการตัดสินใจยกเว้นผู้ประกอบการตามวรรคแรก และขอบเขตที่ผู้ประกอบการเหล่านั้นได้รับการยกเว้น

9. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายที่ได้รับมอบอำนาจตามมาตรา 54 เพื่อแก้ไขแบบใบรับรองที่กำหนดไว้ในภาคผนวก VI

10. คณะกรรมการจะออกกฎหมายเพื่อกำหนดรายละเอียดและข้อกำหนดเกี่ยวกับรูปแบบของใบรับรองที่กล่าวถึงในวรรค 1 และวิธีการทางเทคนิคในการออกใบรับรองดังกล่าว

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 36

กลุ่มผู้ประกอบการ

1. ผู้ประกอบการแต่ละกลุ่มจะต้อง:

(ก) จะต้องประกอบด้วยสมาชิกที่เป็นเกษตรกรหรือผู้ประกอบการที่ผลิตสาหร่ายหรือสัตว์น้ำเท่านั้น และผู้ที่ใน นอกจากนี้ อาจเกี่ยวข้องกับการแปรรูป การเตรียม หรือการวางจำหน่ายอาหารหรืออาหารสัตว์ในตลาด

(ข) ประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้เท่านั้น:

(i) ซึ่งค่าใช้จ่ายในการรับรองรายบุคคลคิดเป็นมากกว่า 2% ของยอดขายหรือผลผลิตมาตรฐานของผลิตภัณฑ์อินทรีย์ของสมาชิกแต่ละราย และมียอดขายผลิตภัณฑ์อินทรีย์ต่อปีไม่เกิน 25,000 ยูโร หรือมีผลผลิตมาตรฐานของผลิตภัณฑ์อินทรีย์ไม่เกิน 15,000 ยูโรต่อปี หรือ

(ii) ซึ่งแต่ละรายถือครองทรัพย์สินสูงสุด:

— ห้าเฮกตาร์

- 0.5 เฮกตาร์ ในกรณีของเรือนกระจก หรือ
- 15 เฮกตาร์ เฉพาะในกรณีที่ปลูกพืชอาหารเท่านั้น;

(ค) จัดตั้งขึ้นในรัฐสมาชิกหรือประเทศที่สาม

(ด) มีสถานะทางนิติบุคคล

(e) จะต้องประกอบด้วยสมาชิกที่มีกิจกรรมการผลิตอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกันเท่านั้น

(จ) จัดตั้งระบบการตลาดร่วมสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยกลุ่ม และ

(g) จัดตั้งระบบการควบคุมภายในซึ่งประกอบด้วยชุดกิจกรรมและขั้นตอนการควบคุมที่จัดทำเป็นเอกสาร โดยกำหนดบุคคลหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในการตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อบังคับของสมาชิกแต่ละรายในกลุ่ม

2. หน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุม จะเพิกถอนใบรับรองที่กล่าวถึงในมาตรา 35 สำหรับกลุ่มทั้งหมด หากพบข้อบกพร่องในการจัดตั้งหรือการทำงานของระบบควบคุมภายในที่กล่าวถึงในวรรค 1 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับความล้มเหลวในการตรวจจับหรือแก้ไขการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสมาชิกแต่ละรายในกลุ่มผู้ประกอบการ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปรรูป

3. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 เพื่อแก้ไขวรรค 1 และ 2 ของมาตรานี้ โดยการเพิ่มบทบัญญัติ หรือแก้ไขบทบัญญัติที่เพิ่มเข้ามา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องต่อไปนี้:

(ก) ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน

(ข) เกณฑ์ในการพิจารณาความใกล้ชิดทางภูมิศาสตร์ของสมาชิกในกลุ่ม เช่น การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกหรือสถานที่ร่วมกัน

(ค) การจัดตั้งและการดำเนินงานของระบบการควบคุมภายใน รวมถึงขอบเขต เนื้อหา และความถี่ของการควบคุมที่ต้องดำเนินการ และเกณฑ์ในการระบุข้อบกพร่องในการจัดตั้งหรือการดำเนินงานของระบบการควบคุมภายใน

4. คณะกรรมการอาจออกกฎหมายเพื่อดำเนินการตามระเบียบเฉพาะในเรื่องต่างๆ ดังนี้:

(ก) องค์ประกอบและมติของกลุ่มผู้ดำเนินการ

(ข) ระบบเอกสารและบันทึกข้อมูล ระบบการตรวจสอบย้อนกลับภายใน และรายชื่อผู้ปฏิบัติงาน

(ค) การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการกับหน่วยงานผู้มีอำนาจ หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุม และระหว่างรัฐสมาชิกกับคณะกรรมการ

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

บทที่ 6

การควบคุมอย่างเป็นทางการและกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่นๆ

มาตรา 37

ความสัมพันธ์กับระเบียบ (EU) 2017/625 และกฎเพิ่มเติมสำหรับการควบคุมอย่างเป็นทางการและกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์อินทรีย์และการติดตามผลิตภัณฑ์อินทรีย์

กฎเฉพาะของบทนี้จะใช้บังคับเพิ่มเติมจากกฎที่กำหนดไว้ในระเบียบ (EU) 2017/625 เว้นแต่ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในมาตรา 40(2) ของระเบียบนี้ และเพิ่มเติมจากมาตรา 29 ของระเบียบนี้ เว้นแต่ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในมาตรา 41(1) ของระเบียบนี้ สำหรับการควบคุมอย่างเป็นทางการและกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ที่ดำเนินการเพื่อ

ตรวจสอบตลอดกระบวนการทั้งหมดในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในมาตรา 2(1) ของระเบียบนี้ได้รับการผลิตโดยสอดคล้องกับระเบียบนี้

มาตรา 38

กฎเพิ่มเติมเกี่ยวกับการควบคุมอย่างเป็นทางการและการดำเนินการที่หน่วยงานผู้มีอำนาจต้องปฏิบัติ

1. การตรวจสอบอย่างเป็นทางการที่ดำเนินการตามมาตรา 9 ของระเบียบ (EU) 2017/625 เพื่อการตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้จะต้องรวมถึงสิ่งต่อไปนี้โดยเฉพาะ:

(ก) การตรวจสอบการประยุกต์ใช้มาตรการป้องกันและมาตรการบังคับโดยผู้ประกอบการ ตามที่อ้างถึงในมาตรา 9(6) และในมาตรา 28 ของระเบียบนี้ ในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย;

- (ข) ในกรณีที่ฟาร์มประกอบด้วยหน่วยการผลิตที่ไม่ใช่เกษตรกรอินทรีย์หรืออยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน การตรวจสอบบันทึกและมาตรการหรือขั้นตอนหรือการจัดการที่มีอยู่เพื่อให้แน่ใจถึงการแยกที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพระหว่างหน่วยการผลิตเกษตรกรอินทรีย์ อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน และไม่ใช้เกษตรกรอินทรีย์ ตลอดจนระหว่างผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยหน่วยเหล่านั้น และสารและผลิตภัณฑ์ที่ใช้สำหรับหน่วยการผลิตเกษตรกรอินทรีย์ อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน และไม่ใช้เกษตรกรอินทรีย์ การตรวจสอบดังกล่าวจะต้องรวมถึงการตรวจสอบแปลงที่ได้มีการรับรู้ช่วงเวลาก่อนหน้านี้ย้อนหลังเป็นส่วนหนึ่งของช่วงเวลาการเปลี่ยนผ่าน และการตรวจสอบหน่วยการผลิตที่ไม่ใช่เกษตรกรอินทรีย์
- (ค) ในกรณีที่ผู้ประกอบการรวบรวมผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์พร้อมกัน เตรียมหรือจัดเก็บในหน่วยเตรียมการ พื้นที่ หรือสถานที่เดียวกัน หรือขนส่งไปยังผู้ประกอบการหรือหน่วยงานอื่น จะต้องมีการตรวจสอบบันทึกและมาตรการ ขั้นตอน หรือการจัดการที่มีอยู่เพื่อให้แน่ใจว่าการดำเนินงานแยกกันตามสถานที่หรือเวลา มีการใช้มาตรการทำความสะอาดที่เหมาะสม และในกรณีที่เหมาะสม มาตรการป้องกันการสลับผลิตภัณฑ์ มีการระบุผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูปตลอดเวลา และมีการจัดเก็บผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ ก่อนและหลังการเตรียม แยกกันตามสถานที่หรือเวลา
- (ด) การตรวจสอบการจัดตั้งและการทำงานของระบบควบคุมภายในของกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน
- (e) ในกรณีที่ผู้ประกอบการได้รับการยกเว้นจากการผูกพันในการแจ้งตามมาตรา 34(2) ของระเบียบนี้ หรือจากการผูกพันในการครอบครองใบรับรองตามมาตรา 35(8) ของระเบียบนี้ การตรวจสอบว่าข้อกำหนดสำหรับการยกเว้นดังกล่าวได้รับการปฏิบัติตามแล้ว และการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ที่กำหนดโดยผู้ประกอบการเหล่านั้น

2. การควบคุมอย่างเป็นทางการที่ดำเนินการตามมาตรา 9 ของระเบียบ (EU) 2017/625 เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบนี้ จะต้องดำเนินการตลอดกระบวนการทั้งหมดในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย โดยพิจารณาจากความเป็นไปได้ของการไม่ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ (57) ของมาตรา 3 ของระเบียบนี้ ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆ นอกเหนือจากที่อ้างถึงในมาตรา 9 ของระเบียบ (EU) 2017/625 โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์ประกอบต่อไปนี้:

- (ก) ประเภท ขนาด และโครงสร้างของผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการ
- (ข) ระยะเวลาที่ผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการผลิตแบบอินทรีย์ การเตรียมและการแจกจ่าย;
- (ค) ผลการตรวจสอบที่ดำเนินการตามมาตรานี้
- (ด) จุดเวลาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ดำเนินการ
- (e) ประเภทของผลิตภัณฑ์;
- (อ) ประเภท ปริมาณ และมูลค่าของผลิตภัณฑ์และการพัฒนาของผลิตภัณฑ์เหล่านั้นเมื่อเวลาผ่านไป
- (g) ความเป็นไปได้ที่ผลิตภัณฑ์จะปนกันหรือปนเปื้อนกับผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาต
- (h) การนำข้อยกเว้นหรือการผ่อนผันกฎไปใช้โดยผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการ
- (i) จุดวิกฤตที่อาจทำให้เกิดการไม่ปฏิบัติตาม และโอกาสที่จะเกิดการไม่ปฏิบัติตามในทุกขั้นตอนของการผลิตและการเตรียมการ และการจัดจำหน่าย;
- (จ) กิจกรรมรับเหมาช่วง

3. ในกรณีที่ใดก็ตาม ผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมด ยกเว้นผู้ที่อ้างถึงในมาตรา 34(2) และ 35(8) จะต้องได้รับการตรวจสอบการปฏิบัติตามอย่างน้อยปีละครั้ง

การตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดจะต้องรวมถึงการตรวจสอบ ณ สถานที่จริง เว้นแต่ในกรณีที่เงื่อนไขต่อไปนี้ได้รับการปฏิบัติตามแล้ว:

- (ก) การตรวจสอบก่อนหน้านี้ของผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง ไม่พบการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดใดๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์แปรรูปเป็นเวลาอย่างน้อยสามปีติดต่อกัน และ
- (b) ผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องได้รับการประเมินตามองค์ประกอบที่อ้างถึงในวรรค 2 ของมาตรานี้และในมาตรา 9 ของระเบียบ (EU) 2017/625 ว่ามีความเป็นไปได้ที่จะไม่ปฏิบัติตาม

ในกรณีนี้ ระยะเวลาระหว่างการตรวจสอบภาคสนามสองครั้งจะต้องไม่เกิน 24 เดือน

4. การตรวจสอบอย่างเป็นทางการที่ดำเนินการตามมาตรา 9 ของระเบียบ (EU) 2017/625 เพื่อการตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้จะต้อง:
- (ก) ดำเนินการตามมาตรา 9(4) ของระเบียบ (EU) 2017/625 โดยต้องมั่นใจว่าการตรวจสอบอย่างเป็นทางการของผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการอย่างน้อยร้อยละหนึ่งจะดำเนินการโดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า
 - (ข) ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการดำเนินการควบคุมเพิ่มเติมอย่างน้อยร้อยละตามที่ใช้ไว้ในวรรค 3 ของมาตรานี้ ออก;
 - (ค) ดำเนินการโดยการนำตัวอย่างจำนวนน้อยที่สุดจากตัวอย่างที่ได้นำมาตามข้อ (h) ของมาตรา 14 ของระเบียบ (EU) 2017/625;
 - (ด) เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ประกอบการจำนวนขั้นต่ำที่เป็นสมาชิกของกลุ่มผู้ประกอบการได้รับการควบคุมที่เกี่ยวข้องโดยการตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดตามที่ระบุไว้ในวรรคที่ 3 ของมาตรานี้
5. การส่งมอบหรือการต่ออายุใบรับรองที่อ้างถึงในมาตรา 35(1) จะต้องขึ้นอยู่กับผลการตรวจสอบการปฏิบัติตามที่อ้างถึงในวรรค 1 ถึง 4 ของมาตรานี้
6. บันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรที่จะจัดทำขึ้นเกี่ยวกับการควบคุมอย่างเป็นทางการแต่ละครั้งที่ได้ดำเนินการเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ตามมาตรา 13(1) ของข้อบังคับ (EU) 2017/625 จะต้องได้รับการลงนามรับรองโดยผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการเพื่อยืนยันว่าได้รับบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรดังกล่าวแล้ว
7. มาตรา 13(1) ของระเบียบ (EU) 2017/625 จะไม่ใช้กับการตรวจสอบและการตรวจการที่ดำเนินการโดยหน่วยงานที่มีอำนาจในบริบทของกิจกรรมการค้ากับดูแลหน่วยงานควบคุมซึ่งได้รับมอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการบางประการหรือภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ
8. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายมอบอำนาจตามมาตรา 54:
- (ก) เสริมระเบียบนี้โดยกำหนดเกณฑ์และเงื่อนไขเฉพาะสำหรับการดำเนินการควบคุมอย่างเป็นทางการที่ดำเนินการเพื่อให้มั่นใจถึงการตรวจสอบย้อนกลับได้ในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย และการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับ:
 - (i) การตรวจสอบบัญชีเอกสาร
 - (ii) การควบคุมที่ดำเนินการกับผู้ประกอบการในหมวดหมู่เฉพาะ
 - (iii) ในกรณีที่เหมาะสม ให้ระบุระยะเวลาที่ต้องดำเนินการควบคุมตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ รวมถึงการตรวจสอบ ณ สถานที่จริงตามที่กล่าวถึงในวรรค 3 ของมาตรานี้ และสถานที่หรือพื้นที่เฉพาะที่ต้องดำเนินการดังกล่าว
 - (ข) การแก้ไขวรรค 2 ของมาตรานี้โดยการเพิ่มองค์ประกอบเพิ่มเติมตามประสบการณ์จริง หรือโดยการแก้ไของค์ประกอบเหล่านั้น เพิ่มองค์ประกอบ
9. คณะกรรมการอาจออกกฎหมายเพื่อกำหนดรายละเอียดดังต่อไปนี้:
- (ก) เปอร์เซ็นต์ขั้นต่ำของการตรวจสอบอย่างเป็นทางการทั้งหมดของผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการที่ต้องดำเนินการโดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า ตามที่ระบุไว้ในข้อ (ก) ของวรรค 4
 - (ข) เปอร์เซ็นต์ขั้นต่ำของการควบคุมเพิ่มเติมที่กล่าวถึงในข้อ (ข) ของวรรค 4
 - (ค) จำนวนตัวอย่างขั้นต่ำที่กล่าวถึงในข้อ (ค) ของวรรค 4;
 - (ด) จำนวนผู้ประกอบการขั้นต่ำที่เป็นสมาชิกของกลุ่มผู้ประกอบการที่กล่าวถึงในข้อ (ด) ของวรรค 4
- กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 39

กฎเพิ่มเติมเกี่ยวกับมาตรการที่ผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการต้องดำเนินการ

นอกเหนือจากภาระผูกพันที่กำหนดไว้ในมาตรา 15 ของระเบียบ (EU) 2017/625 แล้ว ผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการจะต้อง:

- (ก) เก็บรักษาบันทึกเพื่อแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้
- (ข) จัดทำคำประกาศและการสื่อสารอื่น ๆ ทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับการตรวจสอบอย่างเป็นทางการ
- (ค) ดำเนินมาตรการเชิงปฏิบัติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มั่นใจได้ว่ามี การปฏิบัติตามข้อบังคับนี้
- (ด) จัดทำเป็นคำประกาศให้ลงนามและปรับปรุงแก้ไขตามความจำเป็น:
 - (i) คำอธิบายโดยละเอียดของหน่วยการผลิตอินทรีย์หรือหน่วยการผลิตแปรรูป และกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการตามข้อบังคับนี้
 - (ii) มาตรการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

(iii) ข้อตกลง:

- เพื่อแจ้งให้ผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรโดยไม่ชักช้าเกินควร และแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม กับหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม ในกรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ได้รับการยืนยันแล้ว หรือไม่สามารถจัดข้อสงสัยเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้ หรือพบว่าการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้นส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง
- เพื่อยอมรับการโอนย้ายเพิ่มควบคุมในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม หรือในกรณีที่ถอนตัวจากการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมสุดท้ายจะต้องเก็บรักษาเพิ่มควบคุมไว้อย่างน้อยห้าปี
- เพื่อแจ้งให้หน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายตามที่กำหนดไว้ทราบโดยทันที มาตรา 34(4) ในกรณีการถอนตัวจากการผลิตอินทรีย์ และ
- เพื่อยอมรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานหรือองค์กรเหล่านั้น ในกรณีที่ผู้รับมอบหมายอยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่แตกต่างกัน

2. คณะกรรมการอาจออกกฎหมายเพื่อดำเนินการตามข้อกำหนดและรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับ:

- (ก) เอกสารหลักฐานแสดงการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้
- (ข) คำประกาศและการสื่อสารอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับการควบคุมอย่างเป็นทางการ
- (ค) มาตรการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 40

กฎเพิ่มเติมเกี่ยวกับการมอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการและภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่นๆ

1. หน่วยงานผู้มีอำนาจอาจมอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการบางประการ และภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่นๆ บางประการ ให้แก่หน่วยงานควบคุมได้ก็ต่อเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้ นอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในบทที่ III ของระเบียบ (EU) 2017/625:

(ก) หนังสือมอบอำนาจต้องมีคำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการที่ได้รับมอบหมายและภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ รวมถึงการระบุพื้นที่ในการรายงานและการระบุพื้นที่เฉพาะอื่น ๆ และเงื่อนไขที่หน่วยงานควบคุมสามารถดำเนินการได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หน่วยงานควบคุมจะต้องได้ยื่นเอกสารต่อไปนี้ต่อหน่วยงานผู้มีอำนาจเพื่อขออนุมัติล่วงหน้า:

- (i) ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยง ซึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับความเข้มข้นและความถี่ของการตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดของผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการ ซึ่งจะต้องกำหนดขึ้นบนพื้นฐานขององค์ประกอบที่อ้างถึงในมาตรา 9 ของระเบียบ (EU) 2017/625 และมาตรา 38 ของระเบียบนี้ และจะต้องปฏิบัติตามสำหรับการตรวจสอบอย่างเป็นทางการต่อผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการ
- (ii) ขั้นตอนการควบคุมมาตรฐาน ซึ่งจะต้องมีคำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับมาตรการควบคุมที่หน่วยงานควบคุมดำเนินการเพื่อใช้กับผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการที่อยู่ภายใต้การควบคุมของตน
- (iii) รายการมาตรการที่สอดคล้องกับแคลคูลัสทั่วไปที่อ้างถึงในมาตรา 41(4) และที่จะนำไปใช้กับผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการในกรณีที่สงสัยหรือพิสูจน์ได้ว่าไม่ปฏิบัติตาม
- (iv) การจัดเตรียมสำหรับการติดตามตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพของภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการและภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ที่ดำเนินการเกี่ยวกับผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการ และการจัดเตรียมสำหรับการรายงานเกี่ยวกับภารกิจเหล่านั้น

หน่วยงานควบคุมจะต้องแจ้งการแก้ไขเพิ่มเติมในภายหลังขององค์ประกอบที่อ้างถึงในข้อ (i) ถึง (iv) ให้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจ

(ข) หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ดังกล่าวมีขั้นตอนและมาตรการต่างๆ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการกำกับดูแลหน่วยงานควบคุม รวมถึงการตรวจสอบว่าภารกิจที่ได้รับมอบหมายนั้นดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นอิสระ และเป็นกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเข้มข้นและความถี่ของการตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎระเบียบ

อย่างน้อยปีละครั้ง หน่วยงานผู้มีอำนาจจะต้องดำเนินการตรวจสอบหน่วยงานควบคุมที่ตนมอบหมายให้ทำหน้าที่ควบคุมอย่างเป็นทางการหรืองานที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่อย่างเป็นทางการอื่นๆ ตามข้อ (ก) ของมาตรา 33 แห่งระเบียบ (EU) 2017/625 กิจกรรม.

2. โดยเป็นการยกเว้นจากมาตรา 31(3) ของระเบียบ (EU) 2017/625 หน่วยงานที่มีอำนาจอาจมอบหมายให้หน่วยงานควบคุมตัดสินใจเกี่ยวกับภารกิจที่กำหนดไว้ในข้อ (b) ของมาตรา 138(1) และในมาตรา 138(2) และ (3) ของระเบียบดังกล่าว

3. เพื่อวัตถุประสงค์ของข้อ (b)(iv) ของมาตรา 29 แห่งระเบียบ (EU) 2017/625 มาตรฐานสำหรับการมอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการบางประการ และภารกิจบางประการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับขอบเขตของระเบียบข้อบังคับนี้ คือ มาตรฐานสากลที่สอดคล้องกันฉบับล่าสุดสำหรับ 'การประเมินความสอดคล้อง - ข้อกำหนดสำหรับหน่วยงานรับรองผลิตภัณฑ์ กระบวนการ และบริการ' ซึ่งมีการเผยแพร่เอกสารอ้างอิงในวารสารทางการของสหภาพยุโรปแล้ว

4. หน่วยงานผู้มีอำนาจจะไม่มอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการและภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ดังต่อไปนี้ ให้แก่หน่วยงานควบคุม:

(ก) การกำกับดูแลและการตรวจสอบหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมอื่นๆ

(ข) อำนาจในการให้การยกเว้นนอกเหนือจากการยกเว้นสำหรับการใช้พันธุ์พืชที่ไม่ได้มาจากการผลิตแบบอินทรีย์;

(ค) อำนาจในการรับแจ้งกิจกรรมโดยผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการภายใต้มาตรา 34(1) ของข้อนี้ ระเบียบข้อบังคับ;

(ด) การประเมินความเป็นไปได้ของการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของระเบียบนี้ ซึ่งกำหนดความถี่ในการตรวจสอบทางกายภาพที่จะต้องดำเนินการกับสินค้าเกษตรอินทรีย์ก่อนที่จะปล่อยให้มีการหมุนเวียนอย่างเสรีในสหภาพยุโรปตามมาตรา 54 ของระเบียบ (EU) 2017/625

(e) การจัดทำแคตตาล็อกมาตรการทั่วไปที่อ้างถึงในมาตรา 41(4) ของระเบียบนี้

5. หน่วยงานผู้มีอำนาจจะไม่มอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการหรือภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ให้แก่บุคคลธรรมดา

6. หน่วยงานผู้มีอำนาจต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยงานควบคุมตามมาตรา 32 ของระเบียบ (EU) 2017/625 และข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการที่หน่วยงานควบคุมใช้ในกรณีที่พบหรือมีแนวโน้มที่จะไม่ปฏิบัติตามนั้น ได้ถูกรวบรวมและนำไปใช้โดยหน่วยงานผู้มีอำนาจเพื่อกำกับดูแลกิจกรรมของหน่วยงานควบคุมเหล่านั้น

7. ในกรณีที่หน่วยงานผู้มีอำนาจได้เพิกถอนการมอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการบางประการ หรือภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ทั้งหมดหรือบางส่วน ตามข้อ (ข) ของมาตรา 33 แห่งระเบียบ (EU) 2017/625 หน่วยงานดังกล่าวจะต้องตัดสินใจว่าได้รับรองใด ๆ ที่ออกโดยหน่วยงานควบคุมที่เกี่ยวข้องก่อนวันที่เพิกถอนการมอบหมายบางส่วนหรือทั้งหมดนั้น จะยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปหรือไม่ และจะต้องแจ้งให้ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องทราบถึงการตัดสินใจดังกล่าว

8. โดยไม่กระทบต่อข้อ (b) ของมาตรา 33 แห่งระเบียบ (EU) 2017/625 ก่อนที่จะเพิกถอนการมอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการหรือภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ในกรณีที่กล่าวถึงในข้อนี้ทั้งหมดหรือบางส่วน หน่วยงานที่มีอำนาจจะจัดการมอบหมายนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนได้:

(ก) เป็นระยะเวลาไม่เกิน 12 เดือน ซึ่งในระหว่างนั้นหน่วยงานควบคุมจะต้องแก้ไขข้อบกพร่องที่พบระหว่างการตรวจสอบและการตรวจการณ์ หรือแก้ไขปัญหาการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดซึ่งได้มีการแจ้งข้อมูลให้หน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมอื่นๆ หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ ตลอดจนคณะกรรมการการทราบแล้ว ตามที่กำหนดไว้ มาตรา 43 แห่งระเบียบนี้ หรือ

(ข) สำหรับช่วงเวลาที่มีการรับรองที่อ้างถึงในข้อ (b)(iv) ของมาตรา 29 แห่งระเบียบ (EU) 2017/625 ใน การเชื่อมโยงกับมาตรา 40(3) ของระเบียบนี้ จะถูกระงับ

ในกรณีที่การมอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการหรือภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ถูกระงับ หน่วยงานควบคุมที่เกี่ยวข้องจะไม่สามารถออกใบรับรองตามที่ระบุไว้ในมาตรา 35 สำหรับส่วนที่การมอบหมายถูกระงับได้ หน่วยงานผู้มีอำนาจจะตัดสินใจว่าได้รับรองใด ๆ ที่ออกโดยหน่วยงานควบคุมที่เกี่ยวข้องก่อนวันที่การมอบหมายถูกระงับบางส่วนหรือทั้งหมดนั้นยังคงมีผลใช้บังคับหรือไม่ และจะแจ้งให้ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องทราบถึงการตัดสินใจดังกล่าว

โดยไม่กระทบต่อมาตรา 33 ของระเบียบ (EU) 2017/625 หน่วยงานผู้มีอำนาจจะต้องยกเลิกการระงับการมอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการหรือภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เมื่อหน่วยงานควบคุมได้แก้ไขข้อบกพร่องหรือการไม่ปฏิบัติตามที่กล่าวถึงในข้อ (ก) ของวรรคแรก หรือเมื่อหน่วยงานรับรองได้ยกเลิกการระงับการรับรองที่กล่าวถึงในข้อ (ข) ของวรรคแรก

9. ในกรณีที่หน่วยงานควบคุมซึ่งหน่วยงานผู้มีอำนาจได้มอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการบางประการหรือภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการตามมาตรา 46(1) ของระเบียบนี้ให้ดำเนินกิจกรรมควบคุมในประเทศที่สาม และคณะกรรมการตั้งใจที่จะเพิกถอนหรือได้เพิกถอนการยอมรับหน่วยงานควบคุมนั้นแล้ว หน่วยงานผู้มีอำนาจจะต้องจัดให้มีการตรวจสอบหรือการตรวจเยี่ยมหน่วยงานควบคุมเกี่ยวกับกิจกรรมของหน่วยงานในรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้องตามข้อ (a) ของมาตรา 33 ของระเบียบ (EU) 2017/625

10. หน่วยงานควบคุมจะต้องส่งข้อมูลต่อไปนี้ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง:

(ก) รายชื่อผู้ประกอบการที่อยู่ภายใต้การควบคุมของพวกเขา ณ วันที่ 31 ธันวาคมของปีที่แล้ว ภายในวันที่ 31 มกราคมของปีปัจจุบัน ในแต่ละปี และ

(ข) ข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมอย่างเป็นทางการและกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ที่ดำเนินการในปีก่อนหน้าเพื่อสนับสนุนการจัดทำส่วนเกี่ยวกับการผลิตอินทรีย์และการติดตามผลิตภัณฑ์อินทรีย์ของรายงานประจำปีที่อ้างถึงในมาตรา 113 ของระเบียบ (EU) 2017/625 ภายในวันที่ 31 มีนาคมของทุกปี

11. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่เพิ่มเติมระเบียบนี้เกี่ยวกับเงื่อนไขสำหรับการมอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการและภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ให้แก่หน่วยงานควบคุม นอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในวรรค 1 ของมาตรานี้

มาตรา 41

กฎเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินการในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตาม

1. ภายใต้บังคับของมาตรา 29 ในกรณีที่หน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุม สงสัยหรือได้รับข้อมูลที่พิสูจน์ได้ รวมถึงข้อมูลจากหน่วยงานผู้มีอำนาจอื่น หรือในกรณีที่เหมาะสม จากหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมอื่น ว่าผู้ประกอบการตั้งใจที่จะใช้หรือวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่อาจไม่เป็นไปตามข้อบังคับนี้ แต่มีข้อสงสัยที่อ้างถึงการผลิตแบบอินทรีย์ หรือในกรณีที่หน่วยงานผู้มีอำนาจ หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุม ดังกล่าวได้รับแจ้งจากผู้ประกอบการถึงข้อสงสัยเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับตามมาตรา 27:

(ก) จะต้องดำเนินการสอบสวนอย่างเป็นทางการที่ตามระเบียบ (EU) 2017/625 เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบนี้ การสอบสวนดังกล่าวจะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นโดยเร็วที่สุด ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม และจะต้องคำนึงถึงความทนทานของผลิตภัณฑ์และความซับซ้อนของกรณีด้วย

(ข) หน่วยงานดังกล่าวจะต้องสั่งห้ามชั่วคราวทั้งการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน และการใช้ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นในการผลิตอินทรีย์ จนกว่าจะได้รับผลการตรวจสอบตามที่กล่าวไว้ในข้อ (ก) ก่อนที่จะมีการตัดสินใจดังกล่าว หน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม จะต้องให้โอกาสผู้ประกอบการได้แสดงความคิดเห็น

ในกรณีที่ผลการสอบสวนที่อ้างถึงในข้อ (ก) ของวรรค 1 ไม่แสดงให้เห็นถึงการไม่ปฏิบัติตามใดๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์แปรรูป ผู้ประกอบการจะได้รับอนุญาตให้ใช้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวหรือวางจำหน่ายในตลาดในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์แปรรูป

3. รัฐสมาชิกจะต้องดำเนินการใดๆ และกำหนดบทลงโทษที่จำเป็น เพื่อป้องกันการใช้ข้อบังคับที่กล่าวถึงในบทที่ 4 ของระเบียบนี้ในทางที่ฉ้อฉล

4. หน่วยงานผู้มีอำนาจจะต้องจัดทำรายการมาตรการทั่วไปสำหรับกรณีที่สงสัยว่าการไม่ปฏิบัติตาม และกรณีที่พบว่ามีกรณีไม่ปฏิบัติตาม เพื่อนำไปใช้ในเขตแดนของตน รวมถึงโดยหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมต่างๆ

5. คณะกรรมการอาจออกกฎหมายเพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานเดียวกันสำหรับกรณีที่หน่วยงานผู้มีอำนาจต้องดำเนินการเกี่ยวกับกรณีที่ต้องสงสัยหรือพบว่ามีการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 42

กฎเพิ่มเติมเกี่ยวกับมาตรการในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตาม

1. ในกรณีที่เกิดการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดซึ่งส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านตลอดทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย ตัวอย่างเช่น อันเป็นผลมาจากการใช้ผลิตภัณฑ์ สาร หรือเทคนิคที่ไม่ได้รับอนุญาต หรือการผสมกับผลิตภัณฑ์ไม่ใช่อินทรีย์ หน่วยงานผู้มีอำนาจ และในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุม จะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่า นอกเหนือจากมาตรการที่ต้องดำเนินการตามมาตรา 138 ของระเบียบ (EU) 2017/625 แล้ว จะไม่มีการอ้างถึงการผลิตอินทรีย์ในเวลาและการโฆษณาของผลิตภัณฑ์ทั้งหมดหรือรอบการผลิตที่เกี่ยวข้อง

2. ในกรณีที่มีการไม่ปฏิบัติตามอย่างร้ายแรง ช้ำชาก หรือต่อเนื่อง หน่วยงานผู้มีอำนาจ และในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุม จะต้องดำเนินการให้แน่ใจว่าผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง นอกเหนือจากมาตรการที่กำหนดไว้ในวรรค 1 และมาตรการที่เหมาะสมใดๆ ที่ดำเนินการโดยเฉพาะตามมาตรา 138 ของระเบียบ (EU) 2017/625 แล้ว จะถูกห้ามไม่ให้ทำการตลาดผลิตภัณฑ์ที่อ้างถึงการผลิตแบบอินทรีย์เป็นระยะเวลาหนึ่ง และในรับรองที่อ้างถึงในมาตรา 35 ของพวกเขาจะถูกระงับหรือเพิกถอนตามความเหมาะสม

มาตรา 43

กฎเพิ่มเติมเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูล

1. นอกเหนือจากภาระผูกพันที่กำหนดไว้ในมาตรา 105(1) และมาตรา 106(1) ของระเบียบ (EU) 2017/625 หน่วยงานที่มีอำนาจจะต้องแบ่งปันข้อมูลกับหน่วยงานที่มีอำนาจอื่น ๆ รวมถึงคณะกรรมการกันที่ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามที่ส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการแปลง

หน่วยงานผู้มีอำนาจจะต้องแบ่งปันข้อมูลดังกล่าวกับหน่วยงานผู้มีอำนาจอื่น ๆ และคณะกรรมการผ่านระบบคอมพิวเตอร์ที่ช่วยให้สามารถแลกเปลี่ยนเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
กรรมการจัดการเตรียมไว้ให้ทางอิเล็กทรอนิกส์ได้

ในกรณีที่การสงสัยหรือพบว่ามีการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่อยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมอื่น ๆ หน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมเหล่านั้นจะต้องแจ้งให้หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมอื่น ๆ เหล่านี้ทราบโดยทันที

3. หน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ กับหน่วยงานควบคุมอื่น ๆ ด้วย
หน่วยงานควบคุม

4. เมื่อได้รับคำขอข้อมูลที่มีความจำเป็นเพื่อรับประกันว่าผลิตภัณฑ์นั้นผลิตขึ้นตามข้อบังคับนี้ หน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับผลการควบคุม
กับหน่วยงานที่มีอำนาจอื่น ๆ รวมถึงคณะกรรมการด้วย

5. หน่วยงานที่มีอำนาจจะแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลหน่วยงานควบคุมกับหน่วยงานรับรองระดับชาติ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ (11) ของมาตรา 2 ของระเบียบ (EC) เลข
ที่ 765/2008 ของรัฐสภายุโรปและสภา (1)

6. หน่วยงานที่มีอำนาจจะต้องดำเนินการที่เหมาะสมและจัดทำขั้นตอนเป็นเอกสารเพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลเกี่ยวกับผลการตรวจสอบจะถูกสื่อสารไปยังหน่วยงานที่จ่ายเงินตามความ
ต้องการของหน่วยงานดังกล่าวตามมาตรา 58 ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1306/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภา (2) และกฎหมายที่ออกตามมาตราดังกล่าว

7. คณะกรรมการอาจออกกฎหมายเพื่อกำหนดข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่หน่วยงานผู้มีอำนาจ หน่วยงานควบคุม และองค์กรควบคุมที่รับผิดชอบการควบคุมอย่างเป็นทางการและกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ตามมาตรานี้จะต้องจัดส่ง รวมถึงผู้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และขั้นตอนในการจัดส่งข้อมูลดังกล่าว ตลอดจนฟังก์ชันการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องในวรรค
1

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

บทที่ 7

การกำกับประเทศที่สาม

มาตรา 44

การส่งออกผลิตภัณฑ์อินทรีย์

1. ผลิตภัณฑ์ที่สามารถส่งออกสหภาพยุโรปในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์ และสามารถติดตามสายลักษณะการผลิตอินทรีย์ของสหภาพยุโรปได้ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องเป็นไปตามกฎ
เกณฑ์การผลิตอินทรีย์ภายใต้ระเบียบนี้

2. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายมอบอำนาจตามมาตรา 54 เพื่อเสริมระเบียบนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเอกสารที่มุ่งหมายสำหรับหน่วยงานตุลาการในประเทศที่สาม โดย
เฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการออกใบรับรองการส่งออกสินค้าเกษตรอินทรีย์ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่จำเป็นและเป็นไปได้ และการให้การรับรองว่าสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่ส่งออกเป็น
ไปตามระเบียบนี้

(1) ระเบียบ (EC) เลขที่ 765/2008 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2551 ว่าด้วยข้อกำหนดสำหรับการรับรองและการกำกับดูแลผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการตลาด
ผลิตภัณฑ์ และยกเลิกระเบียบ (EEC) เลขที่ 339/93 (OJ L 218,
(13.8.2551, หน้า 30)

(2) ระเบียบ (EU) เลขที่ 1306/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2013 ว่าด้วยการจัดหาเงินทุน การจัดการ และการติดตามนโยบายเกษตรกรรมร่วม และยกเลิก
ระเบียบสภา (EEC) เลขที่ 352/78, (EC) เลขที่ 165/94, (EC)
เลขที่ 2799/98, (EC) เลขที่ 814/2000, (EC) เลขที่ 1290/2005 และ (EC) เลขที่ 485/2008 (OJ L 347, 20.12.2013, หน้า 549)

มาตรา 45

การนำเข้าผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์แปรรูป

1. สามารถนำเข้าสินค้าจากประเทศที่สามเพื่อจำหน่ายในตลาดภายในสหภาพยุโรปในฐานะสินค้าเกษตรอินทรีย์หรือสินค้าแปรรูปได้ โดยต้องเป็นไปตามเงื่อนไขสามประการต่อไปนี้:

(ก) ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นผลิตภัณฑ์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 2(1)

(ข) ข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้ใช้ได้:

(i) ผลิตภัณฑ์เป็นไปตามบทที่ II, III และ IV ของระเบียบนี้ และผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมดที่กล่าวถึงในมาตรา 36 รวมถึงผู้ส่งออกในประเทศที่สามที่เกี่ยวข้อง ได้รับการตรวจสอบโดยหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่ได้รับการยอมรับตามมาตรา 46 และหน่วยงานหรือองค์กรเหล่านั้นได้ออกใบรับรองให้แก่ผู้ประกอบการ กลุ่มผู้ประกอบการ และผู้ส่งออกดังกล่าวทั้งหมด เพื่อยืนยันว่าพวกเขาปฏิบัติตามระเบียบนี้

(ii) ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์มาจากประเทศที่สามซึ่งได้รับการยอมรับตามมาตรา 47 ว่าผลิตภัณฑ์เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อตกลงทางการค้าที่เกี่ยวข้อง หรือ

(iii) ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์มาจากประเทศที่สามซึ่งได้รับการยอมรับตามมาตรา 48 ผลิตภัณฑ์นั้นต้องเป็นไปตามกฎการผลิตและการควบคุมที่เทียบเท่าของประเทศที่สามนั้น และต้องนำเข้าพร้อมใบรับรองการตรวจสอบที่ยืนยันการปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าว ซึ่งออกโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจ หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุมของประเทศที่สามนั้น และ

(ค) ผู้ประกอบการในประเทศที่สามสามารถให้ข้อมูลแก่ผู้นำเข้าและหน่วยงานระดับชาติในสหภาพยุโรปและในประเทศที่สามเหล่านั้นได้ตลอดเวลา เพื่อให้สามารถระบุตัวผู้ประกอบการที่เป็นซัพพลายเออร์ของตน และหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมของซัพพลายเออร์เหล่านั้น เพื่อให้มั่นใจได้ถึง การตรวจสอบย้อนกลับของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปรรูปที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลดังกล่าวจะต้องเปิดเผยให้แก่หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมของผู้นำเข้าด้วย

2. คณะกรรมการอาจให้การอนุญาตเฉพาะสำหรับการใช้ผลิตภัณฑ์และสารในประเทศที่สามและในภูมิภาคที่อยู่ห่างไกลที่สุดของสหภาพ โดยคำนึงถึงความแตกต่างในความสมดุลทางนิเวศวิทยาในการผลิตพืชหรือสัตว์ สภาพภูมิอากาศเฉพาะ ประเพณี และสภาพท้องถิ่นในพื้นที่เหล่านั้น ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในมาตรา 24(9) การอนุญาตเฉพาะดังกล่าวอาจให้การอนุญาตได้เป็นระยะเวลาสองปีและสามารถต่ออายุได้ โดยต้องเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในบทที่ II และเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 24(3) และ (6)

3. ในการกำหนดเกณฑ์เพื่อพิจารณาว่าสถานการณ์ใดเข้าข่ายเป็นสถานการณ์ภัยพิบัติ และในการวางหลักเกณฑ์เฉพาะเกี่ยวกับการรับมือกับสถานการณ์ดังกล่าวตามมาตรา 22 คณะกรรมการจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างในด้านความสมดุลทางนิเวศวิทยา สภาพภูมิอากาศ และสภาพท้องถิ่นในประเทศที่สามและในภูมิภาคที่อยู่ห่างไกลที่สุดของสหภาพยุโรปด้วย

4. คณะกรรมการจะออกกฎหมายเพื่อกำหนดกฎเกณฑ์เฉพาะเกี่ยวกับเนื้อหาของใบรับรองที่กล่าวถึงในข้อ (ข) ของวรรค 1 ขั้นตอนการออกใบรับรอง การตรวจสอบ และวิธีการทางเทคนิคในการออกใบรับรอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของหน่วยงานผู้มีอำนาจ หน่วยงานควบคุม และองค์กรควบคุม เพื่อให้มั่นใจถึงการตรวจสอบย้อนกลับและการปฏิบัติตามข้อกำหนดของผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ตั้งใจจะวางจำหน่ายในตลาดสหภาพยุโรปในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปรรูปตามที่กล่าวถึงในวรรค 1

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

5. การปฏิบัติตามเงื่อนไขและมาตรการสำหรับการนำเข้าผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์แปรรูปที่กล่าวถึงในวรรค 1 เข้าสู่สหภาพยุโรป จะต้องได้รับการตรวจสอบ ณ ด้านควบคุมชายแดน ตามมาตรา 47(1) ของระเบียบ (EU) 2017/625 ความถี่ของการตรวจสอบทางกายภาพที่กล่าวถึงในมาตรา 49(2) ของระเบียบดังกล่าว จะขึ้นอยู่กับความเป็นไปได้ของการไม่ปฏิบัติตามตามที่กำหนดไว้ในข้อ (57) ของมาตรา 3 ของระเบียบนี้

มาตรา 46

การรับรองหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุม

1. คณะกรรมการอาจออกกฎหมายเพื่อรับรองหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่มีอำนาจในการดำเนินการควบคุมและออกใบรับรองเกษตรอินทรีย์ในประเทศที่สาม เพื่อก่อนการรับรองหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมดังกล่าว และจัดทำรายชื่อหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่ได้รับการรับรอง

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

8. คณะกรรมาธิการอาจออกกฎหมายเพื่อดำเนินการบังคับใช้มาตรการที่กำหนดไว้สำหรับกรณีที่สงสัยหรือพบว่าไม่ปฏิบัติตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่ส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงสภาพซึ่งนำเข้าภายใต้การรับรองตามที่ระบุไว้ในมาตรา 45(1) มาตรการดังกล่าวอาจประกอบด้วย การตรวจสอบความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงสภาพก่อนนำผลิตภัณฑ์เหล่านั้นออกสู่ตลาดภายในสหภาพยุโรป และในกรณีที่เหมาะสม อาจรวมถึงการระงับการอนุญาตให้นำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวออกสู่ตลาดภายในสหภาพยุโรปในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงสภาพ

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

9. ด้วยเหตุผลเร่งด่วนที่สมควรซึ่งเกี่ยวข้องกับปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมหรือการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับหลักการและกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ การคุ้มครองความเชื่อมั่นของผู้บริโภค หรือการคุ้มครองการแข่งขันที่เป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบการ คณะกรรมาธิการจะออกกฎหมายบังคับใช้ที่ตามขั้นตอนที่อ้างถึงในมาตรา 55(3) เพื่อดำเนินมาตรการที่อ้างถึงในวรรค 8 ของมาตรานี้ หรือเพื่อตัดสินใจเพิกถอนการรับรองหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่อ้างถึงในวรรค 1 ของมาตรานี้

มาตรา 47

ความเท่าเทียมกันภายใต้ข้อตกลงทางการค้า

ประเทศที่สามที่ได้รับการยอมรับตามที่ระบุไว้ในข้อ (b)(ii) ของมาตรา 45(1) คือประเทศที่สามที่สหภาพยุโรปยอมรับภายใต้ข้อตกลงทางการค้าว่ามีระบบการผลิตที่ตรงตามวัตถุประสงค์และหลักการเดียวกันโดยการใช้กฎที่รับรองระดับความสอดคล้องในระดับเดียวกับของสหภาพยุโรป

มาตรา 48

ความเท่าเทียมกันภายใต้ระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007

1. ประเทศที่สามที่ได้รับการยอมรับตามที่ระบุไว้ในข้อ (b)(iii) ของมาตรา 45(1) คือประเทศที่สามที่ได้รับการยอมรับเพื่อวัตถุประสงค์ของการเทียบเท่าภายใต้มาตรา 33(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 รวมทั้งประเทศที่ได้รับการยอมรับภายใต้มาตรการเปลี่ยนผ่านที่กำหนดไว้ในมาตรา 58 ของระเบียบนี้

การรับรองดังกล่าวจะหมดอายุในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2568

2. คณะกรรมาธิการจะกำกับดูแลประเทศที่สามที่ได้รับการยอมรับอย่างเหมาะสมโดยการทบทวนการรับรองประเทศเหล่านั้นอย่างสม่ำเสมอ โดยพิจารณาจากรายงานประจำปีของประเทศที่สามที่กล่าวถึงในวรรค 1 ต้องส่งให้คณะกรรมาธิการภายในวันที่ 31 มีนาคมของทุกปี เกี่ยวกับการนำไปใช้และการบังคับใช้มาตรการควบคุมที่ประเทศเหล่านั้นกำหนดขึ้น และข้อมูลอื่นใดที่ได้รับ เพื่อการนี้ คณะกรรมาธิการอาจขอความช่วยเหลือจากรัฐสมาชิก ลักษณะของการกำกับดูแลจะถูกกำหนดโดยพิจารณาจากความเป็นไปได้ของการไม่ปฏิบัติตาม โดยคำนึงถึงปริมาณการส่งออกไปยังสหภาพยุโรปจากประเทศที่สามที่เกี่ยวข้อง ผลการตรวจสอบและกำกับดูแลที่ดำเนินการโดยหน่วยงานที่มีอำนาจ และผลการตรวจสอบก่อนหน้านี้ คณะกรรมาธิการจะรายงานผลการทบทวนต่อรัฐสภายุโรปและสภาอย่างสม่ำเสมอ

ทบทวน.

3. คณะกรรมาธิการจะจัดทำรายชื่อประเทศที่สามที่กล่าวถึงในวรรค 1 โดยอาศัยกฎหมายปฏิบัติการ และอาจแก้ไขรายชื่อดังกล่าวโดยอาศัยกฎหมายปฏิบัติการได้เช่นกัน

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

4. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา 54 ที่เพิ่มเติมระเบียบนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่ประเทศที่สามที่ระบุไว้ในวรรค 3 ของมาตรานี้จะต้องส่งมา ซึ่งจำเป็นสำหรับการกำกับดูแลการรับรองประเทศเหล่านั้นโดยคณะกรรมาธิการ ตลอดจนการให้อำนาจกำกับดูแลดังกล่าวโดยคณะกรรมาธิการ ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบ ณ สถานที่จริงด้วย

5. คณะกรรมาธิการอาจออกกฎหมายเพื่อบังคับใช้มาตรการต่างๆ ในกรณีที่สงสัยหรือพบว่ามีการไม่ปฏิบัติตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงสภาพที่นำเข้ามาจากประเทศที่สามตามที่ระบุไว้ในมาตรา 45(1) มาตรการดังกล่าวอาจประกอบด้วย การตรวจสอบความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงสภาพก่อนนำผลิตภัณฑ์เหล่านั้นออกสู่ตลาดภายในสหภาพยุโรป และในกรณีที่เหมาะสม อาจรวมถึงการระงับการอนุญาตให้นำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวออกสู่ตลาดภายในสหภาพยุโรปในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงสภาพ

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 49

รายงานจากคณะกรรมการเกี่ยวกับการบังคับใช้มาตรา 47 และ 48

ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2021 คณะกรรมการจะต้องนำเสนอรายงานต่อรัฐสภายุโรปและสภาเกี่ยวกับสถานะการบังคับใช้มาตรา 47 และ 48 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรับรองประเทศที่สามเพื่อวัตถุประสงค์ในการเทียบเท่า

บทที่ 8

บทบัญญัติทั่วไป

ส่วนที่ 1

การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์แปรรูป

มาตรา 50

ไม่มีการห้ามหรือจำกัดการตลาดของผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปรรูป

หน่วยงานผู้มีอำนาจ หน่วยงานควบคุม และองค์กรควบคุม จะไม่ห้ามหรือจำกัดการตลาดของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยงานผู้มีอำนาจ หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุมอื่นที่ตั้งอยู่ในรัฐสมาชิกอื่น โดยอ้างเหตุผลที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การติดฉลาก หรือการนำเสนอผลิตภัณฑ์ หากผลิตภัณฑ์เหล่านั้นเป็นไปตามข้อกำหนดของระเบียบนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะไม่มีการดำเนินการตรวจสอบอย่างเป็นทางการและกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่นใด นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบ (EU) 2017/625 และจะไม่มีการเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับการตรวจสอบอย่างเป็นทางการและกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่นใด นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในบทที่ VI ของระเบียบดังกล่าว

ส่วนที่ 2

ข้อมูล การรายงาน และข้อบกพร่องที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 51

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรอินทรีย์และการค้า

1. ในแต่ละปี ประเทศสมาชิกจะต้องส่งข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการและการติดตามการบังคับใช้ระเบียบนี้ให้แก่คณะกรรมการ เท่าที่จะเป็นไปได้ ข้อมูลดังกล่าวควรมาจากแหล่งข้อมูลที่ได้รับการยอมรับ คณะกรรมการจะพิจารณาถึงความต้องการข้อมูลและความสอดคล้องกันระหว่างแหล่งข้อมูลที่เป็นไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางสถิติเมื่อเหมาะสม

2. คณะกรรมการจะต้องออกกฎหมายเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับระบบที่จะใช้ในการส่งข้อมูลที่กล่าวถึงในวรรค 1 รายละเอียดของข้อมูลที่จะส่ง และวันที่จะต้องส่งข้อมูลนั้น

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 52

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานผู้มีอำนาจ หน่วยงานควบคุม และองค์กรควบคุม

1. ประเทศสมาชิกต้องจัดทำรายการที่มีการปรับปรุงข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ ดังนี้:

(ก) ชื่อและที่อยู่ของหน่วยงานผู้มีอำนาจ; และ

(ข) ชื่อ ที่อยู่ และรหัสหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุม

รัฐสมาชิกจะต้องส่งรายชื่อเหล่านั้นและการเปลี่ยนแปลงใดๆ ของรายชื่อเหล่านั้นไปยังคณะกรรมการและเผยแพร่ต่อสาธารณะ เว้นแต่การส่งและการเผยแพร่ดังกล่าวได้เกิดขึ้นแล้วตามมาตรา 4(4) ของระเบียบ (EU) 2017/625

2. โดยอาศัยข้อมูลที่ระบุไว้ในวรรค 1 คณะกรรมการจะต้องเผยแพร่รายชื่อหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่กล่าวถึงในข้อ (ข) ของวรรค 1 ที่ได้รับการปรับปรุงล่าสุดทางอินเทอร์เน็ตเป็นประจำ

มาตรา 53

การยกเว้น การอนุญาต และรายงาน

1. ข้อยกเว้นจากการใช้พันธุ์พืชอินทรีย์และการใช้สัตว์อินทรีย์ที่ระบุไว้ในข้อ 1.8.5 ของส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 2 และข้อ 1.3.4.3 และ 1.3.4.4 ของส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2 ยกเว้นข้อ 1.3.4.4.2 ของส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2 จะหมดอายุในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2578

2. ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2561 เป็นต้นไป โดยอิงตามข้อสรุปเกี่ยวกับความพร้อมของวัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์และสัตว์ที่นำเสนอในรายงานตามที่ระบุไว้ในวรรค 7 ของมาตรานี้ คณะกรรมาธิการจะมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่แก้ไขเพิ่มเติมระเบียบนี้ โดย:

(ก) ยุติข้อยกเว้นที่กล่าวถึงในข้อ 1.8.5 ของส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 2 และในข้อ 1.3.4.3 และ 1.3.4.4 ของส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2 ยกเว้นข้อ 1.3.4.4.2 ของส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2 ในวันที่เร็วกว่าวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2578 หรือขยายระยะเวลาออกไปเกินกว่าวันที่ดังกล่าว หรือ

(b) ยุติการยกเว้นตามที่ระบุไว้ในข้อ 1.3.4.4.2 ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II

3. ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2026 คณะกรรมาธิการจะมีอำนาจในการออกกฎหมายที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา 54 แก้ไขจุด (b) ของมาตรา 26(2) เพื่อขยายขอบเขตของระบบข้อมูลอ้างอิงในมาตรา 26(2) ไปยังไก่สาว และจุด 1.3.4.3 ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II เพื่อใช้ข้อมูลที่รวบรวมตามระบบนี้เป็นพื้นฐานในการยกเว้นที่เกี่ยวข้องกับไก่สาว

4. ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2568 คณะกรรมาธิการจะมีอำนาจในการออกกฎหมายที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา 54 โดยอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมของอาหารโปรตีนอินทรีย์สำหรับสัตว์ปีกและสุกรที่รัฐสมาชิกจัดหาให้ตามวรรค 6 ของมาตรานี้ หรือที่นำเสนอในรายงานที่อ้างถึงในวรรค 7 ของมาตรานี้ ซึ่งจะยุติการอนุญาตให้ใช้อาหารโปรตีนที่ไม่ใช่อินทรีย์ในการเลี้ยงสัตว์ปีกและสุกรที่อ้างถึงในข้อ 1.9.3.1(c) และ 1.9.4.2(c) ของส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2 ก่อนวันที่ 31 ธันวาคม 2568 หรือขยายระยะเวลาการอนุญาตให้ใช้อาหารดังกล่าวเกินกว่าวันที่ 31 ธันวาคม 2568

5. เมื่อขยายระยะเวลาการยกเว้นหรือการอนุญาตที่กล่าวถึงในวรรค 2, 3 และ 4 คณะกรรมาธิการจะดำเนินการดังกล่าวเฉพาะตรงเท่าที่คณะกรรมาธิการมีข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลที่ได้รับจากรัฐสมาชิกตามวรรค 6 ซึ่งยืนยันว่าไม่มีจำหน่ายในตลาดสหภาพยุโรปสำหรับวัสดุขยายพันธุ์พืช สัตว์ หรืออาหารสัตว์ที่เกี่ยวข้อง

6. ภายในวันที่ 30 มิถุนายนของทุกปี ประเทศสมาชิกจะต้องจัดส่งข้อมูลต่อไปนี้ให้แก่คณะกรรมาธิการและประเทศสมาชิกอื่นๆ:

(ก) ข้อมูลที่ให้ไว้ในฐานข้อมูลอ้างอิงในมาตรา 26(1) และในระบบอ้างอิงในมาตรา 26(2) และหากเกี่ยวข้อง ในระบบอ้างอิงในมาตรา 26(3)

(ข) ข้อมูลเกี่ยวกับการยกเว้นที่ได้รับอนุญาตตามข้อ 1.8.5 ของส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 2 และข้อ 1.3.4.3 และ 1.3.4.4 ของส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2; และ

(ค) ข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมจำหน่ายของอาหารโปรตีนอินทรีย์สำหรับสัตว์ปีกและสุกรในตลาดสหภาพยุโรป และเกี่ยวกับการอนุญาตที่ได้รับอนุมัติตามข้อ 1.9.3.1(c) และ 1.9.4.2(c) ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II

7. ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2025 คณะกรรมาธิการจะต้องนำเสนอรายงานต่อรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรปเกี่ยวกับความพร้อมในการจำหน่ายสินค้าในตลาดสหภาพยุโรป และหากเกี่ยวข้อง ให้ระบุถึงสาเหตุของการเข้าถึงสินค้าอย่างจำกัดด้วย:

(ก) วัสดุสืบพันธุ์พืชอินทรีย์;

(b) สัตว์อินทรีย์ที่อยู่ภายใต้ข้อยกเว้นที่อ้างถึงในข้อ 1.3.4.3 และ 1.3.4.4 ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II

(c) อาหารโปรตีนอินทรีย์สำหรับสัตว์ปีกและสุกรที่ได้รับอนุญาตตามที่ระบุไว้ในข้อ 1.9.3.1(c) และ 1.9.4.2(c) ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II

ในการจัดทำรายงานดังกล่าว คณะกรรมาธิการจะต้องคำนึงถึงข้อมูลที่รวบรวมได้ตามมาตรา 26 และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการยกเว้นและการอนุญาตที่กล่าวถึงในวรรค 6 ของมาตรานี้เป็นพิเศษ

บทที่ 9

บทบัญญัติเกี่ยวกับกระบวนการ บทเปลี่ยนผ่าน และบทบัญญัติสุดท้าย

ส่วนที่ 1

บทบัญญัติทางขั้นตอน

มาตรา 54

การใช้อำนาจที่ได้รับมอบหมาย

1. คณะกรรมาธิการได้รับมอบอำนาจให้ออกกฎหมายโดยอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรานี้

2. อำนาจในการออกกฎหมายที่มอบอำนาจตามทีระบุไว้ในมาตรา 2(6), มาตรา 9(11), มาตรา 10(5), มาตรา 12(2), มาตรา 13(3), มาตรา 14(2), มาตรา 15(2), มาตรา 16(2), มาตรา 17(2), มาตรา 18(2), มาตรา 19(2), มาตรา 21(1), มาตรา 22(1), มาตรา 23(2), มาตรา 24(6), มาตรา 30(7), มาตรา 32(4), มาตรา 33(6), มาตรา 34(8), มาตรา 35(9), มาตรา 36(3), มาตรา 38(8), มาตรา 40(11), มาตรา 44(2), มาตรา 46(7), มาตรา 48(4), มาตรา 53(2), (3) และ (4), มาตรา 57(3) และมาตรา 58(2) จะมอบให้แก่คณะกรรมการเป็นเวลาห้าปีนับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ปี 2021 คณะกรรมการจะต้องจัดทำรายงานเกี่ยวกับการมอบอำนาจไม่เกินเก้าเดือนก่อนสิ้นสุดระยะเวลาห้าปี การมอบอำนาจจะได้รับขยายออกไปโดยปริยายเป็นระยะเวลาเท่ากัน เว้นแต่รัฐสภายุโรปหรือสภาจะคัดค้านการขยายเวลาดังกล่าวไม่เกินสามเดือนก่อนสิ้นสุดแต่ละช่วงเวลา

3. การมอบอำนาจที่อ้างถึงในมาตรา 2(6), มาตรา 9(11), มาตรา 10(5), มาตรา 12(2), มาตรา 13(3), มาตรา 14(2), มาตรา 15(2), มาตรา 16(2), มาตรา 17(2), มาตรา 18(2), มาตรา 19(2), มาตรา 21(1), มาตรา 22(1), มาตรา 23(2), มาตรา 24(6), มาตรา 30(7), มาตรา 32(4), มาตรา 33(6), มาตรา 34(8), มาตรา 35(9), มาตรา 36(3), มาตรา 38(8), มาตรา 40(11), มาตรา 44(2), มาตรา 46(7), มาตรา 48(4), มาตรา 53(2), (3) และ (4), มาตรา 57(3) และมาตรา 58(2) อาจถูกเพิกถอนได้ตลอดเวลาโดยรัฐสภายุโรปหรือโดยสภา การตัดสินใจเพิกถอนจะยุติการมอบอำนาจที่ระบุไว้ในการตัดสินใจนั้น จะมีผลบังคับใช้ในวันถัดจากวันที่ประกาศการตัดสินใจในวารสารทางการของสหภาพยุโรป หรือในวันทีระบุไว้ในนั้น การตัดสินใจนี้จะไม่กระทบต่อความถูกต้องของกฎหมายที่ได้รับมอบอำนาจซึ่งมีผลบังคับใช้อยู่แล้ว

4. ก่อนที่จะออกกฎหมายที่มอบอำนาจให้คณะกรรมการ คณะกรรมการจะต้องปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่แต่ละรัฐสมาชิกแต่งตั้งตามหลักการที่กำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่างสถาบันเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2559 ว่าด้วยการออกกฎหมายที่ดีขึ้น

5. ก็นทีที่คณะกรรมการลงมติรับรองกฎหมายที่มอบอำนาจ คณะกรรมการจะต้องแจ้งให้รัฐสภายุโรปและสภาทราบพร้อมกัน

6. กฎหมายที่มอบอำนาจซึ่งนำมาใช้ตามมาตรา 2(6), มาตรา 9(11), มาตรา 10(5), มาตรา 12(2), มาตรา 13(3), มาตรา 14(2), มาตรา 15(2), มาตรา 16(2), มาตรา 17(2), มาตรา 18(2), มาตรา 19(2), มาตรา 21(1), มาตรา 22(1), มาตรา 23(2), มาตรา 24(6), มาตรา 30(7), มาตรา 32(4), มาตรา 33(6), มาตรา 34(8), มาตรา 35(9), มาตรา 36(3), มาตรา 38(8), มาตรา 40(11), มาตรา 44(2), มาตรา 46(7), มาตรา 48(4), มาตรา 53(2), (3) และ (4), มาตรา 57(3) และมาตรา 58(2) จะมีผลบังคับใช้ก็ต่อเมื่อไม่มีการแสดงการคัดค้านจากรัฐสภายุโรปหรือจากสภา ภายในระยะเวลาสองเดือนนับจากการแจ้งเรื่องดังกล่าวต่อรัฐสภายุโรปและสภา หรือหากก่อนหมดระยะเวลาดังกล่าว รัฐสภายุโรปและสภาได้แจ้งคณะกรรมการว่าจะไม่คัดค้าน ระยะเวลานี้จะขยายออกไปอีกสองเดือนตามความคิดริเริ่มของรัฐสภายุโรปหรือสภา

มาตรา 55

ขั้นตอนของคณะกรรมการ

1. คณะกรรมการจะได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการที่เรียกว่า 'คณะกรรมการการผลิตอินทรีย์' ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวเป็นคณะกรรมการตามความหมายของระเบียบ (EU) เลขที่ 182/2011
2. ในกรณีที่มีการอ้างอิงถึงวรรคนี้ ให้ใช้มาตรา 5 ของระเบียบ (EU) เลขที่ 182/2011
3. ในกรณีที่มีการอ้างอิงถึงวรรคนี้ ให้ใช้มาตรา 8 ของระเบียบ (EU) เลขที่ 182/2011 ร่วมกับมาตรา 5 ของระเบียบดังกล่าว
4. ในกรณีที่คณะกรรมการไม่แสดงความเห็นใดๆ คณะกรรมการจะไม่นำร่างกฎหมายบังคับใช้มาใช้ และให้ใช้วรรคที่สามของมาตรา 5(4) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 182/2011 แทน

ส่วนที่ 2

การยกเลิก บทบัญญัติชั่วคราว และบทบัญญัติสุดท้าย

มาตรา 56

ยกเลิก

ระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 ถูกยกเลิกแล้ว

อย่างไรก็ตาม ระเบียบดังกล่าวจะยังคงใช้บังคับต่อไปเพื่อดำเนินการตรวจสอบคำขอที่ค้างอยู่จากประเทศที่สามให้แล้วเสร็จ ตามทีระบุไว้ในมาตรา 58 ของระเบียบนี้

การอ้างอิงถึงระเบียบที่ถูกลบไปแล้ว ให้ถือเป็นอ้างอิงถึงระเบียบฉบับนี้ด้วย

มาตรา 57

มาตรการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่ได้รับการรับรองภายใต้มาตรา 33(3) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007

1. การรับรองหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่ได้รับการรับรองภายใต้มาตรา 33(3) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 จะหมดอายุภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2023 อย่างช้าที่สุด
2. คณะกรรมการจะจัดทำรายชื่อหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่ได้รับการรับรองภายใต้มาตรา 33(3) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 โดยผ่านกฎหมายปฏิบัติการ และอาจแก้ไขรายชื่อดังกล่าวโดยผ่านกฎหมายปฏิบัติการ

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

3. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่เพิ่มเติมระเบียบนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่หน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่กล่าวถึงในวรรค 2 ของมาตรานี้จะต้องส่งมา ซึ่งจำเป็นต่อวัตถุประสงค์ในการกำกับดูแลการรับรองของหน่วยงานเหล่านั้นโดยคณะกรรมการ ตลอดจนการใช้อำนาจกำกับดูแลดังกล่าวโดยคณะกรรมการ ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบ ณ สถานที่จริงด้วย

มาตรา 58

มาตรการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับคำขอจากประเทศที่สามที่ยื่นภายใต้มาตรา 33(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007

1. คณะกรรมการจะต้องดำเนินการตรวจสอบคำขอจากประเทศที่สามที่ยื่นภายใต้มาตรา 33(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 และค้างอยู่จนถึงวันที่ 17 มิถุนายน 2018 ให้เสร็จสิ้น ระเบียบดังกล่าวจะใช้บังคับกับการตรวจสอบคำขอดังกล่าว
2. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายมอบอำนาจตามมาตรา 54 เพื่อเสริมระเบียบนี้ โดยกำหนดกฎเกณฑ์ขั้นตอนที่จำเป็นสำหรับการพิจารณาคำขอที่กล่าวถึงในวรรค 1 ของมาตรานี้ รวมถึงข้อมูลที่ต้องส่งโดยประเทศที่สาม

มาตรา 59

มาตรการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับการรับรองครั้งแรกของหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุม

โดยเป็นการยกเว้นจากวันที่เริ่มใช้บังคับตามระเบียบในวรรคสองของมาตรา 61 มาตรา 46 จะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 17 มิถุนายน 2561 เท่าที่จำเป็นเพื่อให้สามารถรับรองหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมได้ทันที

มาตรา 60

มาตรการเปลี่ยนผ่านสำหรับสินค้าคงคลังของผลิตภัณฑ์อินทรีย์ที่ผลิตตามระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007

ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตตามระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 ก่อนวันที่ 1 มกราคม 2021 สามารถวางจำหน่ายในตลาดได้หลังวันดังกล่าวจนกว่าสินค้าจะหมดสต็อก

มาตรา 61

การมีผลบังคับใช้และการนำไปใช้

ระเบียบนี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่สามนับจากวันที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางการของสหภาพยุโรป

จะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2564

ระเบียบนี้มีผลผูกพันโดยสมบูรณ์และบังคับใช้โดยตรงในทุกรัฐสมาชิก

บันทึกที่เมืองสตราสบูร์ก วันที่ 30 พฤษภาคม 2561

สำหรับรัฐสภายุโรป
ประธานาธิบดี
เอ. กาจันี

สำหรับสภา
ประธานาธิบดี
แอล. ปาฟโลวา

ภาคผนวกที่ 1

ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่อ้างถึงในมาตรา 2(1)

- ยีสต์ที่ใช้เป็นอาหารหรืออาหารสัตว์
 - ชามาเต้ ข้าวโพดหวาน ใบอ่อน แก่นปาล์ม ยอดฮอป และส่วนอื่นๆ ที่กินได้ของพืชและผลิตภัณฑ์จากพืชจากนั้น
 - เกลลี่ทะเลและเกล็ดชนิดอื่นๆ สำหรับใช้เป็นอาหารและอาหารสัตว์
 - รังไหมที่เหมาะสมสำหรับการกรีดเส้นไหม
 - ยางและเรซินจากธรรมชาติ
 - ขี้ผึ้ง
 - น้ำมันหอมระเหย
 - จุกไม้ก๊อกที่ทำจากไม้ก๊อกธรรมชาติ ไม้ไซไม้ก๊อกอัด และไม่มีสารยึดเกาะใดๆ
 - ฝ้ายที่ยังไม่ได้หวีหรือปั่น
 - ขนแกะที่ยังไม่ได้หวีหรือปั่น
 - หนังสืบและหนังที่ไม่ผ่านการแปรรูป
 - ผลิตภัณฑ์สมุนไพรแบบดั้งเดิมที่ทำจากพืช
-

ภาคผนวกที่ 2

กฎการผลิตโดยละเอียดที่อ้างถึงในบทที่ 3

ส่วนที่ 1: กฎระเบียบการผลิตพืช

นอกเหนือจากกฎระเบียบการผลิตที่กำหนดไว้ในมาตรา 9 ถึง 12 แล้ว กฎระเบียบที่กำหนดไว้ในส่วนนี้จะใช้บังคับกับการผลิตพืชอินทรีย์ด้วย

1. ข้อกำหนดทั่วไป
 - 1.1. พืชอินทรีย์ ยกเว้นพืชที่เจริญเติบโตตามธรรมชาติในน้ำ จะต้องปลูกในดินที่มีชีวิต หรือในดินที่มีชีวิตซึ่งผสมหรือใส่ปุ๋ยด้วยวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่อนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ โดยเชื่อมโยงกับดินชั้นล่างและชั้นหินฐาน
 - 1.2. การปลูกพืชแบบไฮโดรโปนิกส์ ซึ่งเป็นวิธีการปลูกพืชที่ไม่สามารถเจริญเติบโตในน้ำได้ตามธรรมชาติ โดยให้รากอยู่ในสารละลายธาตุอาหารเพียงอย่างเดียว หรืออยู่ในวัสดุเฉื่อยที่เติมสารละลายธาตุอาหารเข้าไบนั้น เป็นสิ่งต้องห้าม
 - 1.3. โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ 1.1 การผลิตต้นอ่อนโดยการทำให้เมล็ดชุ่มชื้นและการเก็บเกี่ยวหัวชิกอรี รวมถึงการแช่ในน้ำสะอาด ถือว่าได้รับอนุญาต
 - 1.4. โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ 1.1 การปฏิบัติต่อไปนี้ได้รับอนุญาต:
 - (ก) การปลูกพืชเพื่อผลิตไม้ประดับและสมุนไพรในกระถางเพื่อจำหน่ายพร้อมกับกระถางให้แก่ผู้บริโภคขั้นสุดท้าย;
 - (ข) การเพาะปลูกต้นกล้าหรือต้นกล้าที่ย้ายปลูกในภาชนะเพื่อเตรียมย้ายปลูกต่อไป
 - 1.5. โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ 1.1 การปลูกพืชในแปลงที่กำหนดไว้จะได้รับอนุญาตเฉพาะในพื้นที่ที่ได้รับการรับรองว่าเป็นเกษตรอินทรีย์สำหรับการปฏิบัติดังกล่าว ก่อนวันที่ 28 มิถุนายน 2560 ในประเทศฟินแลนด์ สวีเดน และเดนมาร์กเท่านั้น ไม้อนุญาตให้ขยายพื้นที่เหล่านั้น

การยกเว้นดังกล่าวจะหมดอายุในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2573

ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2025 คณะกรรมการจะต้องนำเสนอรายงานต่อรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรปเกี่ยวกับการใช้แปลงเพาะปลูกที่มีการกำหนดขอบเขตในเกษตรอินทรีย์ รายงานดังกล่าวอาจแนบมาพร้อมกับข้อเสนอทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้แปลงเพาะปลูกที่มีการกำหนดขอบเขตในเกษตรอินทรีย์ หากเหมาะสม
- 1.6. เทคนิคการผลิตพืชทุกชนิดที่ใช้จะต้องป้องกันหรือลดผลกระทบต่อการปนเปื้อนของสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด
- 1.7. การแปลง
 - 1.7.1. เพื่อให้พืชและผลิตภัณฑ์จากพืชได้รับการพิจารณาว่าเป็นผลิตภัณฑ์อินทรีย์ กฎการผลิตที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้จะต้องถูกนำมาใช้กับแปลงเพาะปลูกในช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านอย่างน้อยสองปีก่อนการเพาะปลูก หรือในกรณีของทุ่งหญ้าหรือพืชอาหารสัตว์ยืนต้น ในช่วงระยะเวลาอย่างน้อยสองปีก่อนการนำไปใช้เป็นอาหารสัตว์อินทรีย์ หรือในกรณีของพืชยืนต้นอื่นที่ไม่ใช่อาหารสัตว์ ในช่วงระยะเวลาอย่างน้อยสามปีก่อนการเก็บเกี่ยวผลิตภัณฑ์อินทรีย์ครั้งแรก
 - 1.7.2. ในกรณีที่ดินหรือที่ดินส่วนหนึ่งส่วนใดตั้งแต่เนินขึ้นไปปนเปื้อนด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตเกษตรอินทรีย์ หน่วยงานผู้มีอำนาจอาจตัดสินใจขยายระยะเวลาการเปลี่ยนแปลงสำหรับที่ดินหรือที่ดินส่วนที่เกี่ยวข้องเกินกว่าระยะเวลาที่กล่าวถึงในข้อ 1.7.1
 - 1.7.3. ในกรณีที่ใช้ผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ หน่วยงานผู้มีอำนาจจะกำหนดระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านใหม่ตามข้อ 1.7.1

ระยะเวลาดังกล่าวอาจสั้นลงได้ในสองกรณีต่อไปนี้:

 - (ก) การบำบัดด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการควบคุมศัตรูพืชหรือวัชพืชที่บังคับใช้ รวมถึงสิ่งมีชีวิตที่ต้องกักกันหรือชนิดพันธุ์ต่างถิ่นรุกราน ที่กำหนดโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้อง
 - (ข) การบำบัดด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ การทดสอบที่ได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้อง

- 1.7.4. ในกรณีที่กล่าวถึงในข้อ 1.7.2 และ 1.7.3 ระยะเวลาการแปลงจะต้องกำหนดโดยคำนึงถึงข้อกำหนดต่อไปนี้:
- (ก) กระบวนการย่อยสลายของผลิตภัณฑ์หรือสารที่เกี่ยวข้องจะต้องรับประกันว่าเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการแปลง จะมีสารตกค้างในดินในระดับที่น้อยมาก และในกรณีของพืชยืนต้น จะต้องมีการตกค้างในพืชในระดับที่น้อยมากเช่นกัน
 - (ข) ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวหลังการบำบัดแล้ว ห้ามนำออกจำหน่ายในตลาดในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์แปรรูป
- 1.7.4.1. รัฐสมาชิกต้องแจ้งให้คณะกรรมการและรัฐสมาชิกอื่น ๆ ทราบถึงการตัดสินใจใด ๆ ที่ตนได้ลงมติ ซึ่งกำหนดมาตรการบังคับที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์
- 1.7.4.2. ในกรณีที่ใช้ผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ ข้อ 1.7.5(b) จะไม่มีผลบังคับใช้
- 1.7.5. ในกรณีของที่ดินที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงปศุสัตว์อินทรีย์:
- (ก) กฎการแปลงจะใช้บังคับกับพื้นที่ทั้งหมดของหน่วยการผลิตที่ใช้ในการผลิตอาหารสัตว์ผลิตแล้ว;
 - (ข) แม้จะมีข้อกำหนดในข้อ (ก) ระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านอาจลดลงเหลือหนึ่งปีสำหรับทุ่งหญ้าและพื้นที่โล่งพื้นที่ที่สัตว์ที่ไม่กินพืชเป็นอาหารใช้ประโยชน์
- 1.8. แหล่งกำเนิดของพืช รวมทั้งวัสดุสืบพันธุ์ของพืช
- 1.8.1. สำหรับการผลิตพืชและผลิตภัณฑ์จากพืชอื่น ๆ นอกเหนือจากวัสดุขยายพันธุ์พืช จะต้องใช้วัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์เท่านั้น
- 1.8.2. เพื่อให้ได้วัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์สำหรับการใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์อื่นนอกเหนือจากวัสดุขยายพันธุ์พืช ต้นแม่และพืชอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อผลิตวัสดุขยายพันธุ์พืช จะต้องได้รับการผลิตตามระเบียบนี้มาแล้วอย่างน้อยหนึ่งรุ่น หรือในกรณีของพืชยืนต้น จะต้องได้รับการผลิตมาแล้วอย่างน้อยหนึ่งรุ่นในช่วงสองฤดูกาลเพาะปลูก
- 1.8.3. ในการเลือกพันธุ์พืชอินทรีย์ ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญกับพันธุ์พืชอินทรีย์ที่เหมาะสมกับการเกษตรอินทรีย์เป็นอันดับแรก
- 1.8.4. เพื่อการผลิตพันธุ์พืชอินทรีย์ที่เหมาะสมสำหรับการผลิตแบบอินทรีย์ กิจกรรมการปรับปรุงพันธุ์อินทรีย์จะต้องดำเนินการภายใต้สภาพแวดล้อมแบบอินทรีย์ และจะต้องมุ่งเน้นไปที่การเพิ่มความหลากหลายทางพันธุกรรม การพึ่งพาความสามารถในการสืบพันธุ์ตามธรรมชาติ ตลอดจนประสิทธิภาพทางการเกษตร ความต้านทานต่อโรค และการปรับตัวให้เข้ากับสภาพดินและสภาพภูมิอากาศในท้องถิ่นที่หลากหลาย
- การขยายพันธุ์พืชทุกวิธี ยกเว้นการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อปลายยอด จะต้องดำเนินการภายใต้การจัดการเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการรับรอง
- 1.8.5. การใช้วัสดุสืบพันธุ์พืชที่เปลี่ยนสภาพและไม่ใช่อินทรีย์
- 1.8.5.1. โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ 1.8.1 ในกรณีที่ข้อมูลโดยรวมไว้ในฐานข้อมูลอ้างอิงในมาตรา 26(1) หรือระบบที่อ้างอิงในข้อ (ก) ของมาตรา 26(2) แสดงให้เห็นว่าความต้องการเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณของผู้ประกอบการเกี่ยวกับวัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์ที่เกี่ยวข้อง ยกเว้นต้นกล้า ไม่ได้รับการตอบสนอง หน่วยงานผู้มีอำนาจอาจอนุญาตให้ใช้วัสดุขยายพันธุ์พืชที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านหรือวัสดุขยายพันธุ์พืชที่ไม่ใช่อินทรีย์ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 1.8.5.3, 1.8.5.4 และ 1.8.5.5
- ก่อนที่จะร้องขอการยกเว้นดังกล่าว ผู้ประกอบการจะต้องปรึกษาฐานข้อมูลอ้างอิงในมาตรา 26(1) หรือระบบที่อ้างอิงในข้อ (ก) ของมาตรา 26(2) เพื่อตรวจสอบว่าค่าของตนมีเหตุผลหรือไม่
- 1.8.5.2. หน่วยงานควบคุมหรือหน่วยงานควบคุมที่ได้รับการรับรองตามตรา 46(1) อาจอนุญาตให้ผู้ประกอบการในประเทศที่สามใช้วัสดุสืบพันธุ์พืชที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนหรือวัสดุสืบพันธุ์พืชที่ไม่ใช่อินทรีย์ในหน่วยการผลิตอินทรีย์เมื่อไม่มีวัสดุสืบพันธุ์พืชอินทรีย์ที่มีคุณภาพหรือปริมาณเพียงพอในดินแดนของประเทศที่สามที่ผู้ประกอบการตั้งอยู่ ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 1.8.5.3, 1.8.5.4 และ 1.8.5.5
- 1.8.5.3. วัสดุสืบพันธุ์พืชที่ไม่ใช่อินทรีย์จะต้องไม่ได้รับการบำบัดด้วยผลิตภัณฑ์ป้องกันพืชอื่นใดนอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาตสำหรับการบำบัดเมล็ดพันธุ์ตามตรา 24(1) ของระเบียบนี้ เว้นแต่การบำบัดทางเคมีจะได้รับการกำหนดไว้ตามระเบียบ (EU) 2016/2031 เพื่อวัตถุประสงค์ด้านสุขอนามัยพืช โดยหน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้องสำหรับพันธุ์ทั้งหมดของพืชชนิดใดชนิดหนึ่งในพื้นที่ที่จะใช้วัสดุสืบพันธุ์พืช
- 1.8.5.4. ต้องขออนุญาตใช้พันธุ์พืชที่อยู่ระหว่างการปรับปรุงพันธุ์หรือพันธุ์ที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ก่อนการเพาะปลูกพืช

- 1.8.5.5. การอนุญาตให้ใช้พันธุ์พืชที่อยู่ระหว่างการปรับปรุงพันธุ์หรือพันธุ์พืชที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ จะมอบให้แก่ผู้ใช้รายบุคคลครั้งละหนึ่งฤดูกาลเท่านั้น และหน่วยงานผู้มีอำนาจที่รับผิดชอบในการอนุญาตจะต้องระบุปริมาณของพันธุ์พืชที่ได้รับอนุญาต
- 1.9. การจัดการดินและการใส่ปุ๋ย
- 1.9.1. ในการผลิตพืชอินทรีย์ ควรใช้วิธีการไถพรวนและการเพาะปลูกที่ช่วยรักษาหรือเพิ่มปริมาณอินทรีย์วัตถุในดิน เสริมสร้างความมั่นคงและความหลากหลายทางชีวภาพของดิน และป้องกันการอัดแน่นของดินและการกัดเซาะดิน
- 1.9.2. จะต้องรักษาและเพิ่มความอุดมสมบูรณ์และกิจกรรมทางชีวภาพของดิน:
- (ก) ยกเว้นในกรณีของทุ่งหญ้าหรือพืชอาหารสัตว์ยืนต้น โดยใช้ระบบหมุนเวียนพืชหลายปี ซึ่งรวมถึงพืชตระกูลถั่วที่เป็นพืชหลักหรือพืชคลุมดินสำหรับพืชหมุนเวียน และพืชปุ๋ยสดอื่นๆ
- (ข) ในกรณีของเรือนกระจกหรือพืชยืนต้นชนิดอื่นที่ไม่ใช่พืชอาหารสัตว์ โดยการใช้ปุ๋ยพืชสดระยะสั้น พืชผลและพืชตระกูลถั่ว ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพของพืช และ
- (ค) ในทุกกรณี โดยการใช้ปุ๋ยคอกหรืออินทรีย์วัตถุ ซึ่งควรเป็นปุ๋ยหมัก จากการผลิตแบบอินทรีย์
- 1.9.3. ในกรณีที่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการทางโภชนาการของพืชได้ด้วยมาตรการที่ระบุไว้ในข้อ 1.9.1 และ 1.9.2 จะต้องใช้เฉพาะปุ๋ยและสารปรับปรุงดินที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์เท่านั้น และต้องใช้ในปริมาณที่จำเป็นเท่านั้น ผู้ประกอบการต้องบันทึกการใช้ผลิตภัณฑ์เหล่านี้
- 1.9.4. ปริมาณปุ๋ยคอกทั้งหมดตามที่กำหนดไว้ในคำสั่ง 91/676/EEC ที่ใช้เพื่อการผลิตเพื่อการค้าเพื่อเปลี่ยนผ่านและการผลิตแบบอินทรีย์จะต้องไม่เกิน 170 กิโลกรัมของไนโตรเจนต่อปีต่อพื้นที่เกษตรกรรม 1 เฮกตาร์ ซึ่งจำกัดมีใช้เฉพาะกับการใช้ปุ๋ยคอก ปุ๋ยคอกแห้ง และปุ๋ยสัตว์ปีกแห้ง ปุ๋ยหมักจากมูลสัตว์ ซึ่งรวมถึงมูลสัตว์ปีก ปุ๋ยคอกหมัก และมูลสัตว์เหลวเท่านั้น
- 1.9.5. ผู้ประกอบการฟาร์มเกษตรอาจจัดทำข้อตกลงความร่วมมือเป็นลายลักษณ์อักษรเฉพาะกับผู้ประกอบการฟาร์มเกษตรและกิจการอื่น ๆ ที่ปฏิบัติตามกฎการผลิตแบบอินทรีย์ เพื่อวัตถุประสงค์ในการกระจายปุ๋ยคอกส่วนเกินจากหน่วยการผลิตแบบอินทรีย์ โดยขีดจำกัดสูงสุดที่กล่าวถึงในข้อ 1.9.4 จะคำนวณจากหน่วยการผลิตแบบอินทรีย์ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องในความร่วมมือนี้อย่างกล่าว
- 1.9.6. การเตรียมจุลินทรีย์อาจใช้เพื่อปรับปรุงสภาพโดยรวมของดิน หรือเพื่อเพิ่มความพร้อมของสารอาหารในดินหรือในพืชผล
- 1.9.7. สำหรับการเร่งปฏิกิริยาการทำปุ๋ยหมัก สามารถใช้สารสกัดจากพืชที่เหมาะสม และสารสกัดจากจุลินทรีย์ได้
- 1.9.8. ห้ามใช้ปุ๋ยไนโตรเจนชนิดแรร่าต
- 1.9.9. อาจใช้ยาเตรียมแบบไบโอไดนามิกได้
- 1.10. การจัดการศัตรูพืชและวัชพืช
- 1.10.1. การป้องกันความเสียหายที่เกิดจากศัตรูพืชและวัชพืชจะต้องอาศัยการป้องกันโดยวิธีต่อไปนี้เป็นหลัก:
- ศัตรูตามธรรมชาติ
 - การเลือกชนิด พันธุ์ และวัสดุที่หลากหลาย
 - การหมุนเวียนพืชผล
 - เทคนิคการเพาะปลูก เช่น การหมุนเวียนทางชีวภาพ วิธีการทางกลและทางกายภาพ และ
 - กระบวนการทางความร้อน เช่น การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ และในกรณีของพืชที่ปลูกในโรงเรือน การใช้ไอน้ำแบบต้นในการให้ความร้อนดิน (ลึกไม่เกิน 10 เซนติเมตร)
- 1.10.2. ในกรณีที่พืชไม่สามารถได้รับการปกป้องจากศัตรูพืชอย่างเพียงพอด้วยมาตรการที่ระบุไว้ในข้อ 1.10.1 หรือในกรณีที่มีภัยคุกคามต่อพืชผลอย่างชัดเจน จะต้องใช้เฉพาะผลิตภัณฑ์และสารที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 9 และ 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์เท่านั้น และต้องใช้ในขอบเขตที่จำเป็นเท่านั้น ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาบันทึกที่พิสูจน์ถึงความจำเป็นในการใช้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าว
- 1.10.3. สำหรับผลิตภัณฑ์และสารที่ใช้กับดักหรือเครื่องจ่ายผลิตภัณฑ์และสารอื่นที่ไม่ใช่ฟิโรโมน กับดักหรือเครื่องจ่ายดังกล่าวจะต้องป้องกันไม่ให้ผลิตภัณฑ์และสารเหล่านี้ถูกปล่อยสู่สิ่งแวดล้อม และจะต้องป้องกันไม่ให้ผลิตภัณฑ์และสารเหล่านี้สัมผัสกับพืชที่ปลูก กับดักทั้งหมด รวมทั้งกับดักฟิโรโมน จะต้องถูกเก็บรวบรวมหลังการใช้งานและกำจัดอย่างปลอดภัย

- 1.11. ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรค
- เฉพาะผลิตภัณฑ์สำหรับทำความสะอาดและฆ่าเชื้อในการผลิตพืชที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์เท่านั้นที่จะนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้
- 1.12. การผูกพันในการเก็บรักษาน้ำ
- ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาน้ำเกี่ยวกับแปลงที่เกี่ยวข้องและปริมาณผลผลิต
- 1.13. การเตรียมผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่ผ่านกระบวนการแปรรูป
- หากมีการดำเนินการเตรียมการอื่นนอกเหนือจากการแปรรูปในพืช ข้อกำหนดทั่วไปที่กำหนดไว้ในข้อ 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 และ 2.2.3 ของส่วนที่ 4 จะใช้บังคับโดยอัตโนมัติกับการดำเนินการดังกล่าว
2. กฎระเบียบโดยละเอียดสำหรับพืชและผลิตภัณฑ์จากพืชชนิดต่างๆ
- 2.1. กฎระเบียบเกี่ยวกับการผลิตเห็ด
- สำหรับการเพาะเห็ด สามารถใช้สารตั้งต้นได้หากสารตั้งต้นนั้นประกอบด้วยส่วนประกอบดังต่อไปนี้เท่านั้น:
- (ก) ปุ๋ยคอกและมูลสัตว์:
- (i) จากหน่วยการผลิตอินทรีย์หรือจากหน่วยที่อยู่ระหว่างการปรับเปลี่ยนในปีที่สองของการปรับเปลี่ยน หรือ
- (ii) ตามที่กล่าวถึงในข้อ 1.9.3 เฉพาะในกรณีที่ไม่มีผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในข้อ (i) โดยมีเงื่อนไขว่าปุ๋ยคอกและมูลสัตว์ต้องไม่เกิน 25% ของน้ำหนักรวมของส่วนประกอบทั้งหมดของวัสดุตั้งต้น ไม่รวมวัสดุปิดคลุมและน้ำที่เติมเข้าไป ก่อนการทำปุ๋ยหมัก
- (ข) ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวถึงในข้อ (ก) จากหน่วยการผลิตแบบอินทรีย์
- (ค) พืชที่ไม่ผ่านการบำบัดด้วยสารเคมี
- (ด) ไม้ที่ไม่ได้รับการบำบัดด้วยสารเคมีหลังการตัดโค่น
- (e) ผลิตภัณฑ์แร่ธาตุที่กล่าวถึงในข้อ 1.9.3 น้ำ และดิน
- 2.2. กฎระเบียบเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมพืชป่า
- การเก็บรวบรวมพืชป่าและส่วนต่างๆ ของพืชที่ขึ้นเองตามธรรมชาติในพื้นที่ธรรมชาติ ป่าไม้ และพื้นที่เกษตรกรรม ถือเป็นการผลิตแบบอินทรีย์ โดยมีเงื่อนไขดังนี้:
- (ก) เป็นระยะเวลาอย่างน้อยสามปีก่อนการเก็บตัวอย่าง พื้นที่เหล่านั้นไม่ได้รับการบำบัดด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารอื่นใดนอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 9 และ 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์
- (ข) การเก็บรวบรวมตัวอย่างไม่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติหรือการดำรงอยู่ของสายพันธุ์ในพื้นที่นั้น พื้นที่รวบรวม

ส่วนที่ 2: กฎระเบียบการผลิตปศุสัตว์

นอกเหนือจากกฎระเบียบการผลิตที่กำหนดไว้ในมาตรา 9, 10, 11 และ 14 แล้ว กฎระเบียบที่กำหนดไว้ในส่วนนี้จะใช้บังคับกับการผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ด้วย

1. ข้อกำหนดทั่วไป
- 1.1. ยกเว้นในกรณีของการเลี้ยงผึ้ง การเลี้ยงปศุสัตว์แบบไรที่ดิน ซึ่งเกษตรกรผู้ตั้งใจจะเลี้ยงปศุสัตว์อินทรีย์ไม่ได้บริหารจัดการที่ดินเพื่อการเกษตร และไม่ได้ทำข้อตกลงความร่วมมือเป็นลายลักษณ์อักษรกับเกษตรกรรายอื่นเกี่ยวกับการใช้หน่วยการผลิตอินทรีย์หรือหน่วยการผลิตเพื่อการเปลี่ยนผ่านสำหรับปศุสัตว์นั้น ถือเป็นสิ่งต้องห้าม
- 1.2. การแปลง
- 1.2.1. ในกรณีที่เริ่มการเปลี่ยนหน่วยการผลิตพร้อมกัน ซึ่งรวมถึงทุ่งหญ้าหรือที่ดินใดๆ ที่ใช้สำหรับเลี้ยงสัตว์ และสัตว์ที่มีอยู่ในหน่วยการผลิตนี้ ณ ต้นช่วงเวลาการเปลี่ยนของหน่วยการผลิตนี้ ตามที่อ้างถึงในข้อ 1.7.1 และ 1.7.5(b) ของส่วนที่ 1 สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์อาจถือว่าเป็นอินทรีย์เมื่อสิ้นสุดช่วงเวลาการเปลี่ยนของหน่วยการผลิต แม้ว่าช่วงเวลาการเปลี่ยนที่กำหนดไว้ในข้อ 1.2.2 ของส่วนนี้สำหรับสัตว์ประเภทที่เกี่ยวข้องจะยาวนานกว่าช่วงเวลาการเปลี่ยนของหน่วยการผลิตก็ตาม

โดยยกเว้นจากข้อ 1.4.3.1 ในกรณีของการเปลี่ยนแปลงพร้อมกันดังกล่าว และในระหว่างช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนแปลงของหน่วยการผลิต สัตว์ที่อยู่ในหน่วยการผลิตนี้ตั้งแต่เริ่มต้นช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนแปลง อาจได้รับอาหารที่ผลิตขึ้นในหน่วยการผลิตที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนแปลงในช่วงปีแรกของการเปลี่ยนแปลง และ/หรือ อาหารตามข้อ 1.4.3.1 และ/หรือ อาหารอินทรีย์

สามารถนำสัตว์ที่ไม่ใช่สัตว์อินทรีย์เข้ามาในหน่วยการผลิตที่อยู่ระหว่างการปรับเปลี่ยนได้หลังจากเริ่มระยะเวลาการปรับเปลี่ยนแล้ว ตามข้อ 1.3.4

1.2.2. ระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านที่เฉพาะเจาะจงสำหรับการผลิตสัตว์แต่ละประเภทมีรายละเอียดดังต่อไปนี้:

(ก) 12 เดือน ในกรณีของโคและม้าที่ใช้ในการผลิตเนื้อสัตว์ และในทุกกรณีต้องไม่น้อยกว่านั้นมากกว่าสามในสี่ของช่วงชีวิตของพวกเขา

(ข) หกเดือนในกรณีของสัตว์จำพวกแกะ แพะ สุกร และสัตว์สำหรับผลิตนมการผลิต;

(ค) 10 สัปดาห์สำหรับสัตว์ปีกเพื่อการผลิตเนื้อ ยกเว้นเปิดปีกกึ่งที่นำเข้ามาก่อนอายุ 3 วันเท่า;

(ด) เจ็ดสัปดาห์สำหรับเปิดปีกกึ่งที่นำเข้ามาก่อนอายุสามวัน

(e) หกสัปดาห์ในกรณีของสัตว์ปีกเพื่อการผลิตไข่ที่นำเข้ามาก่อนอายุสามวัน

(จ) 12 เดือนสำหรับผึ้ง

ในระหว่างช่วงการเปลี่ยนผ่าน ชีพผึ้งจะต้องถูกแทนที่ด้วยชีพผึ้งที่ได้จากการเลี้ยงผึ้งแบบอินทรีย์

อย่างไรก็ตาม สามารถใช้ชีพผึ้งที่ไม่ใช่แบบออร์แกนิกได้:

(i) ในกรณีที่ไม่มีชีพผึ้งจากผึ้งที่เลี้ยงแบบอินทรีย์จำหน่ายในตลาด

(ii) ในกรณีที่พิสูจน์ได้ว่าปราศจากการปนเปื้อนด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในเกษตรอินทรีย์การผลิต และ

(iii) โดยมีเงื่อนไขว่ามาจากฝาปิด

(g) สามเดือนสำหรับกระต่าย

(h) 12 เดือนสำหรับสัตว์จำพวกกวาง

1.3. ที่มาของสัตว์

1.3.1. โดยไม่กระทบต่อกฎระเบียบเกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่าน สัตว์เลี้ยงอินทรีย์จะต้องเกิดหรือฟักและเลี้ยงดูในหน่วยการผลิตอินทรีย์

1.3.2. ในส่วนของการเลี้ยงสัตว์อินทรีย์:

(ก) การสืบพันธุ์จะต้องใช้วิธีธรรมชาติ อย่างไรก็ตาม การผสมเทียมสามารถทำได้

(ข) ห้ามกระตุ่นหรือขัดขวางการสืบพันธุ์ด้วยการใช้ฮอร์โมนหรือสารอื่นที่มีผลคล้ายคลึงกัน เว้นแต่เป็นการรักษาทางสัตวแพทย์ในกรณีของสัตว์แต่ละตัว

(ค) ห้ามใช้การสืบพันธุ์เทียมรูปแบบอื่น เช่น การโคลนนิ่งและการย้ายตัวอ่อน

(d) การเลือกสายพันธุ์ต้องเหมาะสมกับหลักการผลิตแบบอินทรีย์ ต้องรับประกันมาตรฐานสวัสดิภาพสัตว์ที่สูง และต้องมีส่วนช่วยในการป้องกันความทุกข์ทรมานและหลีกเลี่ยงความจำเป็นในการตัดอวัยวะสัตว์

1.3.3. ในการเลือกสายพันธุ์หรือสายเลือดสัตว์ ผู้ประกอบการควรพิจารณาให้ความสำคัญกับสายพันธุ์หรือสายเลือดที่มีความหลากหลายทางพันธุกรรมสูง ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น คุณค่าในการผสมพันธุ์ อายุยืนยาว ความแข็งแรง และความต้านทานต่อโรคหรือปัญหาสุขภาพ โดยไม่กระทบต่อสวัสดิภาพของสัตว์ นอกจากนี้ ควรเลือกสายพันธุ์หรือสายเลือดสัตว์ที่หลีกเลี่ยงโรคหรือปัญหาสุขภาพเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับบางสายพันธุ์หรือสายเลือดที่ใช้ในการผลิตแบบเข้มข้น เช่น กลุ่มอาการเครียดในสุกร ซึ่งอาจนำไปสู่เนื้อสุกรชนิดนุ่มและมีน้ำไหลออกมา (PSE) การตายฉับพลัน การแท้งบุตร และการคลอดที่ยากลำบากที่ต้องผ่าตัดคลอด ควรให้ความสำคัญกับสายพันธุ์และสายเลือดพื้นเมืองเป็นพิเศษ

ในการเลือกสายพันธุ์และสายย่อยตามวรรคแรก ผู้ประกอบการจะต้องใช้ข้อมูลที่มีอยู่ในระบบที่อ้างถึงในมาตรา 26(3)

1.3.4. การใช้สัตว์ที่ไม่ใช่สัตว์อินทรีย์

1.3.4.1. โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ 1.3.1 เพื่อวัตถุประสงค์ในการผสมพันธุ์ สัตว์ที่ไม่ได้เลี้ยงแบบอินทรีย์อาจถูกนำไปยังหน่วยการผลิตอินทรีย์เมื่อสายพันธุ์นั้นเสี่ยงต่อการสูญหายจากการทำฟาร์มตามที่ระบุไว้ในข้อ (b) ของมาตรา 28(10) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1305/2013 และกฎหมายที่ออกตามระเบียบดังกล่าว ในกรณีเช่นนี้ สัตว์ในสายพันธุ์เหล่านั้นไม่จำเป็นต้องเป็นสัตว์ที่ยังไม่เคยให้กำเนิดลูก

1.3.4.2. โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ 1.3.1 สำหรับการปรับปรุงฟาร์มเลี้ยงผึ้ง อาจเปลี่ยนราชินีผึ้งและฝูงผึ้งได้ร้อยละ 20 ต่อปี โดยใช้ราชินีผึ้งและฝูงผึ้งที่ไม่ใช่ผึ้งอินทรีย์ในหน่วยการผลิตแบบอินทรีย์ โดยมีเงื่อนไขว่าราชินีผึ้งและฝูงผึ้งเหล่านั้นจะต้องถูกนำไปไว้ในรังผึ้งที่มีรังหรือแผ่นรังผึ้งที่มาจากหน่วยการผลิตแบบอินทรีย์ ในทุกกรณี อาจเปลี่ยนฝูงผึ้งหรือราชินีผึ้งได้เพียงปีละ 1 ตัว โดยใช้ฝูงผึ้งหรือราชินีผึ้งที่ไม่ใช่ผึ้งอินทรีย์

1.3.4.3. โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ 1.3.1 ในกรณีที่ฝูงสัตว์ปีกถูกจัดตั้งขึ้นเป็นครั้งแรก หรือมีการต่ออายุหรือจัดตั้งฝูงใหม่ และในกรณีที่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการด้านคุณภาพและปริมาณของเกษตรกรได้ หน่วยงานผู้มีอำนาจอาจตัดสินใจอนุญาตให้นำสัตว์ปีกที่เลี้ยงแบบไม่อินทรีย์เข้ามาในหน่วยการผลิตสัตว์ปีกอินทรีย์ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าลูกไก่สำหรับผลิตไข่และสัตว์ปีกสำหรับผลิตเนื้อต้องมีอายุไม่เกินสามวัน ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากสัตว์ปีกเหล่านั้นจะถือว่าเป็นอินทรีย์ได้ก็ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านที่ระบุไว้ในข้อ 1.2 แล้วเท่านั้น

1.3.4.4. โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ 1.3.1 ในกรณีที่ข้อมูลที่รวบรวมในระบบที่อ้างถึงในข้อ (b) ของมาตรา 26(2) แสดงให้เห็นว่าความต้องการเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณของเกษตรกรเกี่ยวกับสัตว์อินทรีย์ไม่ได้รับการตอบสนอง หน่วยงานที่มีอำนาจอาจอนุญาตให้นำสัตว์ที่ไม่ใช่อินทรีย์เข้ามาในหน่วยการผลิตอินทรีย์ได้ โดยอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 1.3.4.4.1 ถึง 1.3.4.4.4

ก่อนที่จะร้องขอการยกเว้นดังกล่าว เกษตรกรจะต้องปรึกษาข้อมูลที่รวบรวมไว้ในระบบที่อ้างถึงในข้อ (b) ของมาตรา 26(2) เพื่อตรวจสอบว่าค่าของตนมีเหตุผลหรือไม่

สำหรับผู้ประกอบการในประเทศที่สาม หน่วยงานควบคุมและหน่วยงานควบคุมที่ได้รับการยอมรับตามมาตรา 46(1) อาจอนุญาตให้นำสัตว์ที่ไม่ใช่อินทรีย์เข้ามาในหน่วยการผลิตอินทรีย์ในกรณีที่ไม่มีสัตว์อินทรีย์ที่มีคุณภาพหรือปริมาณเพียงพอในดินแดนของประเทศที่ผู้ประกอบการตั้งอยู่

1.3.4.4.1. เพื่อวัตถุประสงค์ในการผสมพันธุ์ อาจนำสัตว์เล็กที่ไม่ใช่สัตว์อินทรีย์เข้ามาเลี้ยงในฝูงหรือกลุ่มสัตว์เป็นครั้งแรกได้ โดยจะต้องเลี้ยงดูตามหลักเกณฑ์การผลิตแบบอินทรีย์ทันทีหลังจากหย่านม นอกจากนี้ ยังมีข้อจำกัดดังต่อไปนี้ในวันที่สัตว์เหล่านั้นเข้าสู่ฝูงหรือกลุ่มสัตว์:

(ก) สัตว์จำพวกวัว น้า และควาย ต้องมีอายุต่ำกว่าหกเดือน

(ข) สัตว์จำพวกแกะและแพะต้องมีอายุไม่เกิน 60 วัน

(ค) สุกรต้องมีน้ำหนักน้อยกว่า 35 กิโลกรัม

(ด) กระทายต้องมีอายุไม่เกินสามเดือน

1.3.4.4.2. เพื่อวัตถุประสงค์ในการผสมพันธุ์ อาจนำสัตว์เพศผู้โตเต็มวัยที่ไม่ใช่สัตว์อินทรีย์ และสัตว์เพศเมียที่ยังไม่เคยให้ลูกที่ไม่ใช่สัตว์อินทรีย์ เข้ามาเพื่อฟักไข่หรือกลุ่มสัตว์ได้ โดยจะต้องเลี้ยงดูต่อไปตามกฎการผลิตแบบอินทรีย์ นอกจากนี้ จำนวนสัตว์เพศเมียจะต้องอยู่ภายใต้ข้อจำกัดดังต่อไปนี้:

(ก) สามารถนำสัตว์จำพวกม้าหรือโคที่โตเต็มวัยเข้ามาได้ไม่เกินร้อยละ 10 และสัตว์จำพวกสุกร แกะ แพะ กระทาย หรือควายที่โตเต็มวัยได้ไม่เกินร้อยละ 20

(ข) สำหรับหน่วยที่มีสัตว์จำพวกม้า ควาย โค หรือกระทายน้อยกว่า 10 ตัว หรือมีสัตว์จำพวกสุกร แกะ หรือแพะน้อยกว่า 5 ตัว การต่ออายุใดๆ จะจำกัดไว้ที่สูงสุด 1 ตัวต่อปี

1.3.4.4.3. เพอร์เซ็นต์ที่กำหนดไว้ในข้อ 1.3.4.4.2 อาจเพิ่มขึ้นได้สูงสุดถึง 40% โดยมีเงื่อนไขว่าหน่วยงานผู้มีอำนาจได้อนุมัติแล้ว ยืนยันว่าตรงตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้:

(ก) มีการขยายฟาร์มครั้งใหญ่เกิดขึ้น

(ข) พันธุ์หนึ่งถูกแทนที่ด้วยพันธุ์อื่น

(ค) ได้มีการริเริ่มความเชี่ยวชาญด้านปศุสัตว์รูปแบบใหม่ขึ้น

1.3.4.4.4. ในกรณีที่กล่าวถึงในข้อ 1.3.4.4.1, 1.3.4.4.2 และ 1.3.4.4.3 สัตว์ที่ไม่ใช่สัตว์อินทรีย์จะถือว่าเป็นสัตว์อินทรีย์ได้ก็ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านที่ระบุไว้ในข้อ 1.2 แล้วเท่านั้น ระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านที่กำหนดไว้ในข้อ 1.2 จะเริ่มนับตั้งแต่วันที่นำสัตว์เข้าสู่หน่วยการผลิตเพื่อการเปลี่ยนผ่านเป็นสัตว์อินทรีย์เป็นอย่างรวดเร็วที่สุด

1.3.4.4.5. ในกรณีที่กล่าวถึงในข้อ 1.3.4.4.1 ถึง 1.3.4.4.4 สัตว์ที่ไม่ใช่สัตว์อินทรีย์จะต้องถูกแยกเลี้ยงไว้ต่างหากจากปศุสัตว์อื่น หรือจะต้องสามารถระบุตัวตนได้จนกว่าจะสิ้นสุดระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านที่กล่าวถึงในข้อ 1.3.4.4.4

1.4. โภชนาการ

1.4.1. ความต้องการสารอาหารทั่วไป

ในส่วนที่เกี่ยวกับโภชนาการ ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้:

- (ก) อาหารสัตว์จะต้องได้มาจากที่ดินทำการเกษตรที่เลี้ยงสัตว์เหล่านั้นเป็นหลัก หรือได้จากหน่วยการผลิตแบบอินทรีย์หรือแบบเปลี่ยนผ่านที่เป็นของที่ดินทำการเกษตรอื่นในภูมิภาคเดียวกัน
- (ข) สัตว์เลี้ยงต้องได้รับอาหารอินทรีย์หรืออาหารที่ผ่านกระบวนการแปรรูปซึ่งตรงตามความต้องการทางโภชนาการของสัตว์ในแต่ละช่วงการเจริญเติบโต การจำกัดปริมาณอาหารจะไม่ได้รับอนุญาตในการผลิตปุศสัตว์ เว้นแต่จะมีเหตุผลอันสมควรทางการสัตวแพทย
- (ค) ห้ามเลี้ยงปุศสัตว์ในสภาพหรือให้อาหารที่อาจส่งเสริมให้เกิดภาวะโลหิตจาก
- (ด) การปฏิบัติในการเลี้ยงให้โตเต็มที่จะต้องเคารพรูปแบบโภชนาการตามธรรมชาติของแต่ละสายพันธุ์และสัตว์เสมอ การดูแลสวัสดิภาพสัตว์ในทุกขั้นตอนของการเลี้ยงดู ห้ามบังคับป้อนอาหาร
- (e) ยกเว้นสุกร สัตว์ปีก และผึ้ง สัตว์เลี้ยงอื่นๆ จะต้องสามารถเข้าถึงทุ่งหญ้าได้อย่างถาวร เมื่อใดก็ตามที่สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวย หรือจะต้องมีอาหารหยามให้กินอย่างถาวร
- (f) ห้ามใช้สารเร่งการเจริญเติบโตและกรดอะมิโนสังเคราะห์
- (g) สัตว์ที่กำลังถูกนมควรได้รับนมแม่เป็นระยะเวลาขั้นต่ำตามที่กำหนดไว้ คณะกรรมการตามข้อ (ก) ของมาตรา 14(3); ห้ามใช้ผลิตภัณฑ์ทดแทนนมที่มีส่วนประกอบที่สังเคราะห์ทางเคมีหรือส่วนประกอบที่มาจากพืชในช่วงเวลาดังกล่าว
- (h) วัตถุดิบอาหารสัตว์ที่มาจากพืช สาหร่าย สัตว์ หรือยีสต์ ต้องเป็นอินทรีย์
- (i) วัตถุดิบอาหารสัตว์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ที่มาจากพืช สาหร่าย สัตว์ หรือยีสต์ วัตถุดิบอาหารสัตว์ที่มาจากจุลินทรีย์หรือแร่ธาตุ สารเติมแต่งอาหารสัตว์ และสารช่วยในการแปรรูป อาจใช้ได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์เท่านั้น

1.4.2. เล็มหญ้า

1.4.2.1. การเลี้ยงสัตว์ในทุ่งหญ้าเกษตรอินทรีย์

โดยไม่กระทบต่อข้อ 1.4.2.2 สัตว์อินทรีย์จะต้องกินหญ้าในพื้นที่อินทรีย์ อย่างไรก็ตาม สัตว์ที่ไม่ใช่อินทรีย์อาจใช้ทุ่งหญ้าอินทรีย์ได้ในระยะเวลาจำกัดในแต่ละปี โดยมีเงื่อนไขว่าสัตว์เหล่านั้นได้รับการเลี้ยงดูในลักษณะที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนที่ดินที่ได้รับการสนับสนุนภายใต้มาตรา 23, 25, 28, 30, 31 และ 34 ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1305/2013 และระบุว่าพวกมันไม่ควรอยู่บนพื้นที่เกษตรอินทรีย์พร้อมกับสัตว์เกษตรอินทรีย์ในเวลาเดียวกัน

1.4.2.2. การเลี้ยงสัตว์ในที่ดินสาธารณะและการย้ายถิ่นฐานตามฤดูกาล

1.4.2.2.1. สัตว์เลี้ยงแบบอินทรีย์สามารถเล็มหญ้าในพื้นที่สาธารณะได้ โดยมีเงื่อนไขดังนี้:

- (ก) ที่ดินสาธารณะนั้นไม่ได้ถูกบำบัดด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในเกษตรอินทรีย์ ผลิตมาแล้วอย่างน้อยสามปี
- (ข) สัตว์ที่ไม่ใช่สัตว์อินทรีย์ใดๆ ที่ใช้ที่ดินสาธารณะจะต้องได้รับการเลี้ยงดูในลักษณะที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนที่ดินที่ได้รับการสนับสนุนภายใต้มาตรา 23, 25, 28, 30, 31 และ 34 ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1305/2013
- (ค) ผลิตภัณฑ์ปุศสัตว์ใด ๆ จากสัตว์อินทรีย์ที่ผลิตขึ้นในช่วงที่สัตว์เหล่านั้นกินหญ้าในที่ดินสาธารณะจะไม่ถือว่าเป็นผลิตภัณฑ์อินทรีย์ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามีการแยกออกจากสัตว์ที่ไม่ใช่อินทรีย์อย่างเหมาะสม

1.4.2.2.2. ในช่วงฤดูย้ายถิ่นฐาน สัตว์อินทรีย์อาจเล็มหญ้าในพื้นที่ที่ไม่ใช่อินทรีย์ได้เมื่อถูกเคลื่อนย้ายด้วยเท้าจากพื้นที่เลี้ยงสัตว์หนึ่งไปยังอีกพื้นที่หนึ่ง ในช่วงเวลานั้น สัตว์อินทรีย์จะต้องถูกแยกไว้ต่างหากจากสัตว์อื่นๆ การกินอาหารที่ไม่ใช่อินทรีย์ในรูปแบบของหญ้าและพืชอื่นๆ ที่สัตว์กินเข้าไปนั้น อนุญาตให้ทำได้:

- (ก) เป็นระยะเวลาสูงสุด 35 วัน ครอบคลุมทั้งการเดินทางไปและกลับ หรือ
- (ข) ไม่เกินร้อยละ 10 ของปริมาณอาหารสัตว์ทั้งหมดต่อปี โดยคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์ของวัตถุดิบแห้งของอาหารสัตว์ที่มาจากภาคเกษตรกรรม

1.4.3. พืชการแปลง

1.4.3.1. สำหรับฟาร์มเกษตรที่ผลิตปลุสัตว์อินทรีย์:

(ก) โดยเฉลี่ยแล้ว ร้อยละไม่เกิน 25 ของสูตรอาหารสัตว์ อาจประกอบด้วยอาหารระหว่างการผลิตสภาวะจากปีที่สองของการเปลี่ยนสภาพ ร้อยละนี้อาจเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 100 ได้ หากอาหารระหว่างการผลิตสภาวะนี้มาจากฟาร์มที่เลี้ยงปลุสัตว์นั้นอยู่ และ

(ข) อาหารสัตว์ที่เลี้ยงปลุสัตว์โดยเฉลี่ยทั้งหมดไม่เกินร้อยละ 20 อาจมาจากทุ่งหญ้าถาวร แปลงพืชอาหารสัตว์ยืนต้น หรือพืชโปรตีนที่ปลูกภายใต้การจัดการแบบอินทรีย์ในที่ดินที่อยู่ในปีแรกของของการเปลี่ยนมาทำการเกษตร โดยมีเงื่อนไขว่าที่ดินเหล่านั้นเป็นส่วนหนึ่งของที่ดินที่ถือครองอยู่เอง

เมื่อใช้พืชการแปลงสองประเภทที่กล่าวถึงในข้อ (ก) และ (ข) ในการให้อาหาร เปอร์เซ็นต์รวมทั้งหมดของพืชดังกล่าวต้องไม่เกินเปอร์เซ็นต์ที่กำหนดไว้ในข้อ (ก)

1.4.3.2. ตัวเลขในข้อ 1.4.3.1 จะต้องคำนวณเป็นรายปี โดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของปริมาณวัตถุดิบแห้งของพืชต้นทาง.

1.5. การดูแลสุขภาพ

1.5.1. การป้องกันโรค

1.5.1.1. การป้องกันโรคจะต้องดำเนินการโดยอาศัยการคัดเลือกสายพันธุ์และชนิด การจัดการด้านการเลี้ยงดู การให้อาหารที่มีคุณภาพสูง การออกกำลังกาย ความหนาแน่นของสัตว์ที่เหมาะสม และที่อยู่อาศัยที่เพียงพอและเหมาะสมซึ่งรักษาไว้ในสภาพที่สุขอนามัย

1.5.1.2. สามารถใช้ผลิตภัณฑ์ยาสัตว์เพื่อการรักษาภูมิคุ้มกันได้

1.5.1.3. ผลิตภัณฑ์ยาแผนปัจจุบันสำหรับสัตว์ที่สังเคราะห์ทางเคมี รวมถึงยาปฏิชีวนะและยาเม็ดที่ประกอบด้วยโมเลกุลทางเคมีที่สังเคราะห์ขึ้นตามหลักการแพทย์แผนปัจจุบัน จะไม่ถูกนำมาใช้ในการรักษาเชิงป้องกัน

1.5.1.4. ห้ามใช้สารที่ส่งเสริมการเจริญเติบโตหรือการผลิต (รวมถึงยาปฏิชีวนะ ยาต้านปรสิธ และสารช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโตอื่นๆ) และฮอร์โมนและสารที่คล้ายคลึงกันเพื่อวัตถุประสงค์ในการควบคุมการสืบพันธุ์หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ (เช่น การเหนี่ยวนำหรือการประสานรอบการเป็นสัด)

1.5.1.5. ในกรณีที่ปลุสัตว์ได้มาจากหน่วยการผลิตที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ จะต้องใช้มาตรการพิเศษ เช่น การตรวจคัดกรองหรือระยะเวลาพักกัน ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในท้องถิ่น

1.5.1.6. เฉพาะผลิตภัณฑ์สำหรับทำความสะอาดและฆ่าเชื้อในอาคารและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับปลุสัตว์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์เท่านั้นที่จะนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้

1.5.1.7. ที่อยู่อาศัย คอก อุปกรณ์ และเครื่องใช้ต่างๆ ต้องได้รับการทำความสะอาดและฆ่าเชื้ออย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันการติดเชื้อมาสายพันธุ์และการสะสมของจุลินทรีย์ที่เป็นพาหะนำโรค อุจจาระ ปัสสาวะ และอาหารที่เหลือหรือหกละเอียดต้องถูกกำจัดออกบ่อยเท่าที่จำเป็นเพื่อลดกลิ่นและหลีกเลี่ยงการดึงดูดแมลงหรือหนู สารกำจัดหนูซึ่งใช้ได้เฉพาะในกับดักเท่านั้น และผลิตภัณฑ์และสารที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 9 และ 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ อาจใช้เพื่อกำจัดแมลงและศัตรูพืชอื่นๆ ในอาคารและสถานที่อื่นๆ ที่เลี้ยงปลุสัตว์

1.5.2. การรักษาทางสัตวแพทย์

1.5.2.1. หากสัตว์เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บแม้ว่าจะมีการใช้มาตรการป้องกันเพื่อรักษาสุขภาพสัตว์แล้ว สัตว์เหล่านั้นจะต้องได้รับการรักษาทันที

1.5.2.2. สัตว์จะต้องได้รับการรักษาโรคทันทีเพื่อป้องกันความทุกข์ทรมานของสัตว์ อาจใช้ยาแผนปัจจุบันสำหรับสัตว์ที่สังเคราะห์ทางเคมี รวมถึงยาปฏิชีวนะได้ในกรณีที่จำเป็น ภายใต้เงื่อนไขที่เข้มงวดและอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของสัตวแพทย์ เมื่อการใช้ยาสมุนไพร ยาชีวบำบัด และผลิตภัณฑ์อื่นๆ ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะต้องกำหนดข้อจำกัดเกี่ยวกับระยะเวลาการรักษาและระยะเวลาหยุดยาให้ชัดเจน

1.5.2.3. วัตถุดิบอาหารสัตว์ที่มีแร่ธาตุเป็นองค์ประกอบซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ สารเสริมอาหารที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ และผลิตภัณฑ์สมุนไพรและโฮมีโอพาธี จะต้องนำมาใช้แทนการรักษาด้วยยาแผนปัจจุบันสำหรับสัตว์ที่สังเคราะห์ทางเคมี รวมถึงยาปฏิชีวนะ โดยมีเงื่อนไขว่ายาเหล่านั้นต้องมีประสิทธิภาพในการรักษาสำหรับชนิดนั้นและสำหรับอาการที่ต้องการรักษา

- 1.5.2.4. ยกเว้นการฉีดวัคซีน การรักษาปรสิต และโครงการกำจัดโรคติดต่อ หากสัตว์หรือกลุ่มสัตว์ได้รับการรักษาด้วยยาแผนปัจจุบันสำหรับสัตว์ที่สังเคราะห์ทางเคมี รวมถึงยาปฏิชีวนะ มากกว่า 3 ครั้ง ภายในระยะเวลา 12 เดือน หรือได้รับการรักษาเกินกว่า 1 ครั้ง หากวงจรชีวิตการผลิตของสัตว์นั้นน้อยกว่า 1 ปี ทั้งปศุสัตว์ที่เกี่ยวข้องและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากปศุสัตว์ดังกล่าว จะไม่สามารถจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์อื่นที่อื่นได้ และปศุสัตว์นั้นจะต้องผ่านช่วงเวลาการเปลี่ยนผ่านตามที่ระบุไว้ในข้อ 1.2
- 1.5.2.5. ระยะเวลาการงดใช้ยาครั้งสุดท้ายระหว่างการให้ยาทางสัตวแพทย์ที่สังเคราะห์ทางเคมี ซึ่งรวมถึงยาปฏิชีวนะ ภายใต้สภาวะการใช้งานปกติ แก่สัตว์ และการผลิตอาหารสัตว์อื่นที่อื่นจากสัตว์นั้น จะต้องเป็นสองเท่าของระยะเวลาการงดใช้ยาที่ระบุไว้ในมาตรา 11 ของคำสั่ง 2001/82/EC และจะต้องไม่น้อยกว่า 48 ชั่วโมง
- 1.5.2.6. การรักษาที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพของมนุษย์และสัตว์ตามกฎหมายของสหภาพยุโรป จะได้รับอนุญาต
- 1.6. แนวปฏิบัติด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงดูสัตว์
- 1.6.1. การติดตั้งจนทอนความร้อน ระบบทำความร้อน และระบบระบายอากาศของอาคาร จะต้องทำให้มั่นใจว่าการไหลเวียนของอากาศ ระดับฝุ่น อุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศ และความเข้มข้นของก๊าซ อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้สัตว์มีสุขภาพที่ดี อาคารจะต้องมีกระเบื้องระบายอากาศตามธรรมชาติและแสงสว่างส่องเข้ามาอย่างเพียงพอ
- 1.6.2. ในพื้นที่ที่มีสภาพภูมิอากาศเหมาะสมและเอื้อให้สัตว์สามารถอาศัยอยู่กลางแจ้งได้ การไม่บังคับให้มีที่พักอาศัยสำหรับปศุสัตว์นั้นไม่จำเป็น ในกรณีเช่นนั้น สัตว์จะต้องมีที่พักพิงหรือพื้นที่ร่มเงาเพื่อป้องกันตนเองจากสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย
- 1.6.3. ความหนาแน่นของการเลี้ยงสัตว์ในโรงเรือนจะต้องคำนึงถึงความสะดวกสบาย สุขภาพที่ดี และความต้องการเฉพาะสายพันธุ์ของสัตว์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสายพันธุ์พันธุ์ และอายุของสัตว์ นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงความต้องการด้านพฤติกรรมของสัตว์ ซึ่งขึ้นอยู่กับขนาดของกลุ่มและเพศของสัตว์ด้วย ความหนาแน่นดังกล่าวจะต้องรับประกันสวัสดิภาพของสัตว์โดยจัดให้มีพื้นที่เพียงพอให้สัตว์สามารถยืน เคลื่อนไหว นอนลงได้อย่างสะดวก หมุนตัว ทำความสะอาดตัวเอง อยู่ในท่าทางที่เป็นธรรมชาติ และเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระ เช่น การยืดตัวและการกระพือปีก
- 1.6.4. จะต้องปฏิบัติตามพื้นที่ผิวขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ภายในและภายนอกอาคาร และรายละเอียดทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัยตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่อ้างถึงในมาตรา 14(3)
- 1.6.5. พื้นที่กลางแจ้งอาจมีหลังคาคลุมบางส่วน ระเบียงไม่ถือเป็นพื้นที่กลางแจ้ง
- 1.6.6. ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงโดยรวมต้องไม่เกิน 170 กิโลกรัมของไนโตรเจนอินทรีย์ต่อปีต่อเฮกตาร์ของพื้นที่เกษตรกรรม
- 1.6.7. เพื่อกำหนดความหนาแน่นที่เหมาะสมของปศุสัตว์ตามที่ระบุไว้ในข้อ 1.6.6 หน่วยงานผู้มีอำนาจจะต้องกำหนดจำนวนหน่วยปศุสัตว์ที่เทียบเท่ากับขีดจำกัดที่ระบุไว้ในข้อ 1.6.6 โดยปฏิบัติตามตัวเลขที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดเฉพาะแต่ละประเภทของการผลิตสัตว์
- 1.6.8. ห้ามใช้กรง กล่อง หรือพื้นราบสำหรับเลี้ยงปศุสัตว์ทุกชนิด
- 1.6.9. เมื่อต้องรักษาปศุสัตว์เป็นรายตัวด้วยเหตุผลทางสัตวแพทย์ จะต้องเลี้ยงไว้ในพื้นที่ที่มีพื้นแข็งและมีฟางหรือวัสดุรองนอนที่เหมาะสมปูลงไว้ สัตว์ต้องสามารถหมุนตัวได้ ข่ายและนอนราบได้อย่างสบาย
- 1.6.10. ห้ามเลี้ยงปศุสัตว์อินทรีย์ในคอกบนดินที่เปียกชื้นมากหรือเป็นดินโคลน
- 1.7. สวัสดิภาพสัตว์
- 1.7.1. บุคคลทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์และการจัดการสัตว์ระหว่างการขนส่งและการฆ่าจะต้องมีความรู้และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นเกี่ยวกับสุขภาพและสวัสดิภาพของสัตว์ และจะต้องได้รับการฝึกอบรมที่เหมาะสมตามที่กำหนดไว้ในระเบียบสภา (EC) เลขที่ 1/2005 (1) และระเบียบสภาเลขที่ (EC) 1099/2009 (2) เพื่อให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามกฎที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้อย่างถูกต้อง
- 1.7.2. วิธีการเลี้ยงดูสัตว์ รวมถึงความหนาแน่นของสัตว์และสภาพที่อยู่อาศัย จะต้องทำให้มั่นใจได้ว่าความต้องการด้านการพัฒนา สรีรวิทยา และพฤติกรรมของสัตว์ได้รับการตอบสนอง

(1) ระเบียบสภา (EC) เลขที่ 1/2005 ลงวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2547 ว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์ระหว่างการขนส่งและการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง และแก้ไขคำสั่ง 64/432/EEC และ 93/119/EC และระเบียบ (EC) เลขที่ 1255/97 (OJ L 3, 5.1.2005, หน้า 1)

(2) ระเบียบสภา (EC) เลขที่ 1099/2009 ลงวันที่ 24 กันยายน 2009 ว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์ในขณะที่ทำการฆ่า (OJ L 303, 18 พฤศจิกายน 2552 หน้า 1)

- 1.7.3. สัตว์เลี้ยงจะต้องสามารถเข้าถึงพื้นที่โล่งแจ้งที่เชื่อมต่อการออกกำลังกายได้อย่างถาวร โดยควรเป็นทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ เมื่อใดก็ตามที่สภาพอากาศ สภาพฤดูกาล และสภาพพื้นดินเอื้ออำนวย เว้นแต่ในกรณีที่มีข้อจำกัดและข้อผูกพันที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพของมนุษย์และสัตว์ซึ่งกำหนดไว้ตามกฎหมายของสหภาพยุโรป
- 1.7.4. จำนวนปศุสัตว์จะต้องมีจำกัด เพื่อลดปัญหาการกินหญ้ามากเกินไป การกัดเซาะดิน การพังทลายของดิน และมลภาวะที่เกิดจากสัตว์หรือการกระจายมูลสัตว์
- 1.7.5. การผูกหรือแยกปศุสัตว์ออกจากกันเป็นสิ่งต้องห้าม เว้นแต่ในกรณีของสัตว์แต่ละตัวในช่วงเวลาจำกัด และในกรณีที่มีเหตุผลทางการแพทย์ที่สมควร การแยกปศุสัตว์อาจได้รับอนุญาต และเฉพาะในช่วงเวลาจำกัดเท่านั้น ในกรณีที่ความปลอดภัยของคนงานตกอยู่ในอันตราย หรือเพื่อสวัสดิภาพสัตว์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจอนุญาตให้ผู้ควักในฟาร์มที่มีสัตว์ไม่เกิน 50 ตัว (ไม่รวมลูกวัว) ในกรณีที่ไม่สามารถเลี้ยงวัวเป็นกลุ่มตามพฤติกรรมที่เหมาะสมได้ โดยมีเงื่อนไขว่าวัวต้องสามารถเข้าถึงทุ่งหญ้าได้ในฤดูกินหญ้า และสามารถเข้าถึงพื้นที่โล่งอย่างน้อยสัปดาห์ละสองครั้งเมื่อไม่สามารถกินหญ้าได้
- 1.7.6. ระยะเวลาในการขนส่งปศุสัตว์ควรลดลงให้เหลือน้อยที่สุด
- 1.7.7. จะต้องหลีกเลี่ยงและลดความทุกข์ทรมาน ความเจ็บปวด และความเดือดร้อนใดๆ ให้เหลือน้อยที่สุดตลอดช่วงชีวิตของสัตว์ รวมถึงในขณะที่ทำการฆ่าด้วย
- 1.7.8. โดยไม่กระทบต่อการพัฒนาในกฎหมายของสหภาพยุโรปเกี่ยวกับสวัสดิภาพสัตว์ การตัดหางแคะ การตัดจอยปากที่ดำเนินการในช่วงสามวันแรกของชีวิต และการตัดเขา อาจได้รับอนุญาตเป็นกรณีพิเศษ แต่ต้องเป็นกรณีไป และเฉพาะเมื่อการปฏิบัติดังกล่าวช่วยปรับปรุงสุขภาพ สวัสดิภาพ หรือสุขอนามัยของปศุสัตว์ หรือในกรณีที่ความปลอดภัยของคนงานจะลดลงหากไม่ดำเนินการ การตัดหน่อเขาอาจได้รับอนุญาตเฉพาะในกรณีไป เมื่อช่วยปรับปรุงสุขภาพ สวัสดิภาพ หรือสุขอนามัยของปศุสัตว์ หรือในกรณีที่ความปลอดภัยของคนงานจะลดลงหากไม่ดำเนินการ หน่วยงานผู้มีอำนาจจะอนุญาตการดำเนินการดังกล่าวได้ก็ต่อเมื่อผู้ประกอบการได้แจ้งและให้เหตุผลประกอบการดำเนินการแก่หน่วยงานผู้มีอำนาจอย่างถูกต้อง และการดำเนินการนั้นต้องดำเนินการโดยบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสม
- 1.7.9. ความทุกข์ทรมานใดๆ ที่เกิดขึ้นกับสัตว์จะต้องลดลงให้เหลือน้อยที่สุด โดยการใชยาชาและ/หรือยาแก้ปวดอย่างเหมาะสม และโดยการดำเนินการแต่ละขั้นตอนในวัยที่เหมาะสมที่สุดเท่านั้น โดยบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสม
- 1.7.10. อนุญาตให้ทำการตอนด้วยวิธีการกายภาพได้ เพื่อรักษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์และวิธีการผลิตแบบดั้งเดิม แต่ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในข้อ 1.7.9 เท่านั้น
- 1.7.11. การขนถ่ายสัตว์จะต้องดำเนินการโดยไม่ใช้การกระตุ้นด้วยไฟฟ้าหรือการกระตุ้นที่ทำให้เจ็บปวดอื่นใดเพื่อบังคับสัตว์ การใชยาสงบประสาทแผนปัจจุบันก่อนหรือระหว่างการขนส่งเป็นสิ่งต้องห้าม
- 1.8. การเตรียมผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่ผ่านกระบวนการแปรรูป
- หากมีการดำเนินการเตรียมการอื่นนอกเหนือจากการแปรรูปปศุสัตว์ ข้อกำหนดทั่วไปที่กำหนดไว้ในข้อ 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 และ 2.2.3 ของส่วนที่ 4 จะใช้บังคับโดยอนุโลมกับการดำเนินการดังกล่าว
- 1.9. กฎทั่วไปเพิ่มเติม
- 1.9.1. สำหรับสัตว์จำพวกวัว แกะ แพะ และม้า
- 1.9.1.1. โขนาการ
- ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโขนาการ ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้:
- (ก) อย่างน้อยร้อยละ 60 ของอาหารสัตว์จะต้องมาจากฟาร์มเอง หรือหากไม่สามารถทำได้หรืออาหารสัตว์ดังกล่าวไม่มีจำหน่าย จะต้องผลิตร่วมกับหน่วยการผลิตเกษตรอินทรีย์หรือหน่วยการผลิตที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน และผู้ประกอบการอาหารสัตว์รายอื่น ๆ โดยใช้อาหารสัตว์และวัตถุดิบอาหารสัตว์จากภูมิภาคเดียวกัน ร้อยละนี้จะต้องเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 70 ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2566 เป็นต้นไป
- (ข) สัตว์จะต้องสามารถเข้าถึงทุ่งหญ้าสำหรับเล็มหญ้าได้เมื่อใดก็ตามที่สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวย
- (ค) โดยไม่คำนึงถึงข้อ (ข) สัตว์โคเพศผู้ที่มีอายุมากกว่าหนึ่งปีจะต้องสามารถเข้าถึงทุ่งหญ้าหรือพื้นที่เปิดโล่งได้
- พื้นที่ทางอากาศ;
- (ด) ในกรณีที่สัตว์สามารถเข้าถึงทุ่งหญ้าในช่วงฤดูการเลี้ยง และระบบที่พอกอาศัยในฤดูหนาวอนุญาตให้สัตว์เคลื่อนไหวได้อย่างอิสระ อาจยกเว้นข้อผูกพันในการจัดหาพื้นที่โล่งในช่วงฤดูหนาวได้
- (e) ระบบการเลี้ยงสัตว์จะต้องใช้ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยพิจารณาจากปริมาณทุ่งหญ้าที่มีอยู่ในช่วงเวลาต่างๆ ของปี

- (ง) อย่างน้อยร้อยละ 60 ของวัตถุดิบแห้งในอาหารประจำวันจะต้องประกอบด้วยอาหารหยาบ อาหารสดหรือแห้ง หรืออาหารหมัก สำหรับสัตว์ที่เลี้ยงเพื่อผลิตนม อัตราส่วนนี้อาจลดลงเหลือ 50% ได้เป็นระยะเวลาสูงสุดสามเดือนในช่วงต้นของการให้นม

1.9.1.2. การจัดที่อยู่อาศัยและการปฏิบัติด้านการเลี้ยงสัตว์

ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงสัตว์ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) ที่อยู่อาศัยจะต้องมีพื้นเรียบ แต่ไม่ลื่น
- (ข) ที่อยู่อาศัยจะต้องจัดให้มีพื้นที่นอนหรือพักผ่อนที่สะดวกสบาย สะอาด และแห้ง ขนาดเพียงพอ ซึ่งจะต้องประกอบด้วยโครงสร้างที่แข็งแรงและไม่เป็นซี่ๆ จะต้องจัดเตรียมที่นอนแห้งที่ปูด้วยวัสดุรองพื้นอย่างเพียงพอในพื้นที่พักผ่อน วัสดุรองพื้นจะต้องประกอบด้วยฟางหรือวัสดุธรรมชาติอื่นๆ ที่เหมาะสม วัสดุรองพื้นอาจได้รับการปรับปรุงและเสริมคุณค่าด้วยผลิตภัณฑ์แร่ธาตุใดๆ ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 ให้เป็นปุ๋ยหรือสารปรับปรุงดินสำหรับการผลิตแบบอินทรีย์
- (ค) โดยไม่คำนึงถึงข้อ (a) ของวรรคแรกของมาตรา 3(1) และวรรคที่สองของมาตรา 3(1) ของคำสั่งสภา 2008/119/EC (1) ห้ามเลี้ยงลูกวัวในคอกเดี่ยวหลังจากอายุครบหนึ่งสัปดาห์ เว้นแต่สำหรับสัตว์แต่ละตัวในช่วงเวลาจำกัด และในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควรทางสัตวแพทย์
- (ด) เมื่อลูกวัวได้รับการรักษาแบบแยกตัวด้วยเหตุผลทางสัตวแพทย์ จะต้องเลี้ยงไว้ในพื้นที่ที่มีพื้นแข็งและมีฟางรองนอน ลูกวัวต้องสามารถหมุนตัวได้ง่ายและนอนราบได้อย่างสบาย

1.9.2. สำหรับสัตว์จำพวกกวาง

1.9.2.1. โภชนาการ

ในส่วนที่เกี่ยวกับโภชนาการ ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้:

- (ก) อย่างน้อยร้อยละ 60 ของอาหารสัตว์จะต้องมาจากฟาร์มเอง หรือหากไม่สามารถทำได้หรืออาหารสัตว์ดังกล่าวไม่มีจำหน่าย จะต้องผลิตร่วมกับหน่วยการผลิตเกษตรอินทรีย์หรือหน่วยการผลิตที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน และผู้ประกอบการอาหารสัตว์รายอื่น ๆ โดยใช้อาหารสัตว์และวัตถุดิบอาหารสัตว์จากภูมิภาคเดียวกัน ร้อยละนี้จะต้องเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 70 ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2566 เป็นต้นไป
- (ข) สัตว์จะต้องสามารถเข้าถึงทุ่งหญ้าสำหรับเล็มหญ้าได้เมื่อใดก็ตามที่สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวย
- (ค) ในกรณีที่สัตว์สามารถเข้าถึงทุ่งหญ้าได้ในช่วงฤดูการเลี้ยง และระบบที่พืคอาศัยในฤดูหนาวอนุญาตให้สัตว์เคลื่อนไหวได้อย่างอิสระ อาจยกเว้นข้อผูกพันในการจัดหาพื้นที่เลี้ยงในช่วงฤดูหนาวได้
- (ด) ระบบการเลี้ยงสัตว์จะต้องใช้ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยพิจารณาจากปริมาณทุ่งหญ้าที่มีอยู่ในแต่ละช่วงเวลาของปี
- (e) อย่างน้อยร้อยละ 60 ของวัตถุดิบแห้งในอาหารประจำวันจะต้องประกอบด้วยอาหารหยาบ อาหารสดหรือแห้ง หรืออาหารหมัก เปรอร์เซียนนี้อาจลดลงเหลือ 50% สำหรับกวางเพศเมียที่ให้นมได้เป็นระยะเวลาสูงสุดสามเดือนในช่วงเริ่มต้นของการให้นม
- (f) จะต้องมีการปล่อยให้สัตว์กินหญ้าตามธรรมชาติในคอกในช่วงฤดูที่มีพืชขึ้น คอกที่ไม่สามารถจัดหาอาหารได้โดยห้ามปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้ามากินหญ้าในช่วงฤดูพืชเจริญเติบโต
- (g) อนุญาตให้ให้อาหารได้เฉพาะในกรณีที่ขาดแคลนทุ่งหญ้าเนื่องจากสภาพอากาศไม่ดีเท่านั้น
- (h) สัตว์เลี้ยงในคอกจะต้องได้รับน้ำสะอาดและสดใหม่ หากไม่มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สัตว์สามารถเข้าถึงได้ง่าย จะต้องจัดเตรียมที่ให้น้ำไว้

1.9.2.2. การจัดที่อยู่อาศัยและการปฏิบัติด้านการเลี้ยงสัตว์

ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงสัตว์ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) สัตว์จำพวกกวางจะต้องได้รับการจัดหาสถานที่ซ่อนตัว ที่พักพิง และรั้วที่ไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์
- (ข) ในคอกกวางแดง สัตว์จะต้องสามารถกลิ้งไปมาในโคลนได้ เพื่อช่วยทำความสะอาดผิวหนังและรักษาอุณหภูมิร่างกาย
ระเหยของขี้มูล;

(1) คำสั่งสภา 2008/119/EC ลงวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการคุ้มครองลูกวัว (OJ L 10, (15.1.2552, หน้า 7)

- (ค) ที่พักอาศัยทุกหลังจะต้องมีพื้นที่เรียบ แต่ไม่ลื่น
- (d) โรงเรือนใดๆ จะต้องจัดให้มีพื้นที่นอนหรือพักผ่อนที่สะดวกสบาย สะอาด และแห้ง ขนาดเพียงพอ ประกอบด้วยโครงสร้างที่แข็งแรง ไม่ใช่แบบระแนง จะต้องจัดเตรียมที่นอนแห้งที่ปูด้วยวัสดุรองพื้นอย่างเพียงพอในพื้นที่พักผ่อน วัสดุรองพื้นจะต้องประกอบด้วยฟางหรือวัสดุธรรมชาติอื่นๆ ที่เหมาะสม วัสดุรองพื้นอาจได้รับการปรับปรุงและเสริมคุณค่าด้วยผลิตภัณฑ์แร่ธาตุใดๆ ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 ในฐานะปุ๋ยหรือสารปรับปรุงดินสำหรับการผลิตแบบอินทรีย์
- (e) สถานที่ให้อาหารจะต้องติดตั้งในบริเวณที่ได้รับการปกป้องจากสภาพอากาศและสามารถเข้าถึงได้ทั้งสัตว์และผู้ดูแลสัตว์ ดินบริเวณที่ตั้งสถานที่ให้อาหารจะต้องได้รับการอัดแน่น และอุปกรณ์ให้อาหารจะต้องมีหลังคาคลุม
- (จ) หากไม่สามารถจัดหาอาหารให้สัตว์ได้อย่างถาวร สถานที่ให้อาหารจะต้องได้รับการออกแบบเพื่อให้สัตว์ทุกตัวสามารถกินอาหารได้พร้อมกัน

1.9.3. สำหรับสุกร

1.9.3.1. โคขุนการ

ในส่วนที่เกี่ยวกับโคขุนการ ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้:

- (ก) อย่างน้อยร้อยละ 30 ของอาหารสัตว์ต้องมาจากฟาร์มเอง หรือหากไม่สามารถทำได้หรืออาหารสัตว์ดังกล่าวไม่มีจำหน่าย จะต้องผลิตร่วมกับหน่วยการผลิตเกษตรอินทรีย์หรือหน่วยการผลิตที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน และผู้ประกอบการอาหารสัตว์รายอื่น ๆ โดยใช้อาหารสัตว์และวัตถุดิบอาหารสัตว์จากภูมิภาคเดียวกัน
- (ข) จะต้องเติมอาหารหยาบ อาหารสดหรือแห้ง หรืออาหารหมักลงในอาหารประจำวัน
- (ค) ในกรณีเกษตรกรไม่สามารถจัดหาอาหารสัตว์โปรตีนจากผลผลิตอินทรีย์ได้เพียงพออย่างเดียว และหน่วยงานผู้มีอำนาจได้ยืนยันแล้วว่าอาหารสัตว์โปรตีนอินทรีย์มีไม่เพียงพอ อาจใช้อาหารสัตว์โปรตีนที่ไม่ใช่อินทรีย์ได้จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2568 โดยมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้:
- (i) ไม่สามารถหาได้ในรูปแบบอินทรีย์
 - (ii) ผลิตหรือเตรียมโดยปราศจากตัวทำลายทางเคมี
 - (iii) การใช้งานจำกัดเฉพาะการเลี้ยงลูกสุกรที่มีน้ำหนักไม่เกิน 35 กิโลกรัมด้วยสารประกอบโปรตีนเฉพาะ และ
 - (iv) เเปอร์เซ็นต์สูงสุดที่อนุญาตต่อช่วงเวลา 12 เดือนสำหรับสัตว์เหล่านั้นต้องไม่เกิน 5% จะต้องคำนวณเปอร์เซ็นต์ของวัตถุดิบแห้งในอาหารสัตว์ที่มาจากแหล่งกำเนิดทางการเกษตร

1.9.3.2. แนวปฏิบัติด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงสัตว์

ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงสัตว์ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) ที่พักอาศัยจะต้องมีพื้นที่เรียบ แต่ไม่ลื่น
- (ข) โรงเรือนจะต้องมีพื้นที่นอนหรือพักผ่อนที่สะดวกสบาย สะอาด และแห้ง ขนาดเพียงพอ ประกอบด้วยโครงสร้างที่แข็งแรง ไม่ใช่แบบระแนง จะต้องมีวัสดุรองนอนแห้งๆ ปูด้วยฟางหรือวัสดุธรรมชาติอื่นๆ ที่เหมาะสมในพื้นที่พักผ่อน วัสดุรองนอนอาจปรับปรุงและเสริมคุณค่าด้วยผลิตภัณฑ์แร่ธาตุใดๆ ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 เป็นปุ๋ยหรือสารปรับปรุงดินสำหรับการผลิตแบบอินทรีย์
- (ค) จะต้องมีที่นอนที่ทำจากฟางหรือวัสดุอื่นที่เหมาะสมขนาดใหญ่พอที่จะรองรับหมูทุกตัวได้เสมอ ปากกาสามารถวางนอนได้ในเวลาเดียวกัน โดยจะวางในลักษณะที่ประชิดพื้นที่มากที่สุด
- (d) แม่สุกรจะต้องถูกเลี้ยงรวมกันเป็นกลุ่ม ยกเว้นในช่วงท้ายของการตั้งครรภ์และในช่วงให้นมลูก ซึ่งในช่วงเวลานั้นแม่สุกรจะต้องสามารถเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระในคอก และการเคลื่อนไหวของแม่สุกรจะถูกจำกัดได้เฉพาะในช่วงเวลาสั้นๆ เท่านั้น
- (e) โดยไม่กระทบต่อข้อกำหนดเพิ่มเติมใดๆ เกี่ยวกับฟาง ในช่วงไม่กี่วันก่อนกำหนดคลอด จะต้องจัดหาฟางหรือวัสดุธรรมชาติอื่นๆ ที่เหมาะสมในปริมาณที่เพียงพอให้แม่สุกรสามารถสร้างรังได้
- (จ) พื้นที่ออกกำลังกายจะต้องอนุญาตให้สุกรจับถ้ำและคุ้ยดินได้ สำหรับการคุ้ยดินนั้น สามารถใช้วัสดุรองพื้นได้หลากหลายชนิด

1.9.4. สำหรับสัตว์ปีก

1.9.4.1. ที่มาของสัตว์

เพื่อป้องกันการใช้วิธีการเลี้ยงแบบเข้มข้น สัตว์ปีกจะต้องถูกเลี้ยงจนกว่าจะถึงอายุขั้นต่ำที่กำหนด หรือจะต้องมาจากสายพันธุ์สัตว์ปีกที่เติบโตช้าและปรับตัวให้เข้ากับการเลี้ยงกลางแจ้งได้

หน่วยงานผู้มีอำนาจจะต้องกำหนดเกณฑ์สำหรับสายพันธุ์ที่เติบโตช้า หรือจัดทำรายชื่อสายพันธุ์เหล่านั้น และแจ้งข้อมูลนี้แก่ผู้ประกอบการ ประเทศสมาชิกอื่น ๆ และคณะกรรมการ

ในกรณีที่เกษตรกรไม่ได้ใช้สายพันธุ์สัตว์ปีกที่เติบโตช้า อายุขั้นต่ำในการฆ่าและจะต้องเป็นดังนี้:

- (ก) 81 วันสำหรับไก่
- (ข) 150 วันสำหรับไก่ตอน
- (ค) 49 วันสำหรับเปิดปีกตั้ง;
- (ด) 70 วันสำหรับเปิดมีสโควิตัวเมีย
- (e) 84 วันสำหรับเปิดมีสโควิเพศผู้
- (a) 92 วันสำหรับเปิดมีลาร์ด
- (g) 94 วันสำหรับไก่ฟ้า
- (h) 140 วันสำหรับไก่วงตัวผู้และห่านยาง; และ
- (i) 100 วันสำหรับไก่วงตัวเมีย

1.9.4.2. โภชนาการ

ในส่วนที่เกี่ยวกับโภชนาการ ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้:

(ก) อย่างน้อยร้อยละ 30 ของอาหารสัตว์ต้องมาจากฟาร์มเอง หรือหากไม่สามารถทำได้หรืออาหารสัตว์ดังกล่าวไม่มีจำหน่าย ให้ผลิตร่วมกับหน่วยการผลิตเกษตรอินทรีย์หรือหน่วยการผลิตที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน และผู้ประกอบการอาหารสัตว์รายอื่น ๆ ที่ใช้อาหารสัตว์และวัตถุดิบอาหารสัตว์จากภูมิภาคเดียวกัน

(ข) จะต้องเติมอาหารหยาบ อาหารสดหรือแห้ง หรืออาหารหมักลงในอาหารประจำวัน

(ค) ในกรณีที่เกษตรกรไม่สามารถจัดหาอาหารโปรตีนจากผลผลิตอินทรีย์สำหรับสัตว์ปีกได้เพียงพอเพียงอย่างเดียว และหน่วยงานผู้มีอำนาจได้ยืนยันแล้วว่าอาหารโปรตีนอินทรีย์มีไม่เพียงพอ ใช้อาหารโปรตีนที่ไม่ใช่อินทรีย์ได้จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2568 โดยมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้:

- (i) ไม่สามารถหาได้ในรูปแบบอินทรีย์
- (ii) ผลิตหรือเตรียมโดยปราศจากตัวทำละลายทางเคมี
- (iii) การใช้งานจำกัดเฉพาะการให้อาหารสัตว์ปีกอายุไม่น้อยด้วยสารประกอบโปรตีนเฉพาะ และ
- (iv) เฟอร์เร็นต์สูงสุดที่อนุญาตต่อช่วงเวลา 12 เดือนสำหรับสัตว์เหล่านั้นต้องไม่เกิน 5% จะต้องคำนวณเฟอร์เร็นต์ของวัตถุดิบแห้งในอาหารสัตว์ที่มีต้นกำเนิดทางการเกษตร

1.9.4.3. สวัสดิภาพสัตว์

ห้ามถอนขนสัตว์ปีกที่ยังมีชีวิตอยู่

1.9.4.4. แนวปฏิบัติด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงสัตว์

ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงสัตว์ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

(ก) พื้นที่พื้นอย่างน้อยหนึ่งในสามจะต้องเป็นพื้นทึบ กล่าวคือ ไม่ใช่พื้นระแนงหรือพื้นตะแกรง และจะต้องเป็นกลุ่มด้วยวัสดุรองพื้น เช่น ฟาง ขี้เลื่อย ทราย หรือหญ้า

(ข) ในโรงเรือนเลี้ยงไก่ไข่ จะต้องจัดสรรพื้นที่ส่วนใหญ่ของพื้นโรงเรือนสำหรับไก่ไข่ไว้สำหรับเก็บมูลไก่

(ค) อาคารจะต้องไม่มีสัตว์เลี้ยงเหลืออยู่ระหว่างการเลี้ยงสัตว์ปีกแต่ละชุด อาคารและอุปกรณ์ต่างๆ จะต้องได้รับการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อในช่วงเวลานั้น นอกจากนี้ เมื่อการเลี้ยงสัตว์ปีกแต่ละชุดเสร็จสิ้นลงแล้ว จะต้องปล่อยคอกว่างไว้เป็นระยะเวลาที่รัฐสมาชิกกำหนด เพื่อให้พืชพรรณเจริญเติบโต ข้อกำหนดเหล่านี้จะไม่ใช้บังคับในกรณีที่สัตว์ปีกไม่ได้ถูกเลี้ยงเป็นชุด ไม่ได้ถูกเลี้ยงไว้ในคอก และปล่อยให้เดินไปมาได้อย่างอิสระตลอดทั้งวัน

- (d) สัตว์ปีกจะต้องสามารถเข้าถึงพื้นที่โล่งแจ้งได้อย่างน้อยหนึ่งในสามของช่วงอายุขัย อย่างไรก็ตาม ไก่ไข่และไก่ขุนจะต้องสามารถเข้าถึงพื้นที่โล่งแจ้งได้อย่างน้อยหนึ่งในสามของช่วงอายุขัย เว้นแต่ในกรณีที่มีข้อจำกัดชั่วคราวที่กำหนดขึ้นตามกฎหมายของสหภาพยุโรป
- (e) จะต้องจัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่กลางแจ้งในเวลากลางวันอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อายุยังน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในทางปฏิบัติและเมื่อใดก็ตามที่สภาพทางสรีรวิทยาและร่างกายเอื้ออำนวย เว้นแต่ในกรณีที่มีข้อจำกัดชั่วคราวที่กำหนดขึ้นตามกฎหมายของสหภาพยุโรป
- (f) โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ 1.6.5 ในกรณีของไก่พ่อแม่พันธุ์และไก่สาวอายุต่ำกว่า 18 สัปดาห์ เมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในข้อ 1.7.3 เกี่ยวกับข้อจำกัดและการผูกพันที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพของมนุษย์และสัตว์ที่กำหนดตามกฎหมายของสหภาพยุโรป และป้องกันไม่ให้ไก่พ่อแม่พันธุ์และไก่สาวอายุต่ำกว่า 18 สัปดาห์เข้าถึงพื้นที่โล่ง ระเบียบจะถือเป็นพื้นที่โล่ง และในกรณีดังกล่าวจะต้องมีรั้วตาข่ายลวดเพื่อป้องกันไม่ให้ไก่ตัวอื่นเข้ามา
- (g) พื้นที่กลางแจ้งสำหรับเลี้ยงสัตว์ปีกจะต้องจัดให้มีรางน้ำดื่มที่เพียงพอสำหรับสัตว์ปีกเพื่อให้เข้าถึงได้ง่าย
- (h) พื้นที่กลางแจ้งสำหรับเลี้ยงสัตว์ปีกจะต้องปกคลุมด้วยพืชพรรณเป็นหลัก
- (i) ในกรณีที่ปริมาณอาหารจากพื้นที่เลี้ยงสัตว์มีจำกัด เช่น เนื่องจากการปกคลุมด้วยหิมะเป็นเวลานานหรือสภาพอากาศแห้งแล้ง จะต้องให้อาหารเสริมประเภทหญ้าแห้งเป็นส่วนหนึ่งของอาหารสัตว์ปีก
- (j) ในกรณีที่สัตว์ปีกถูกเลี้ยงไว้ในอาคารเนื่องจากข้อจำกัดหรือข้อผูกพันที่กำหนดตามกฎหมายของสหภาพ สัตว์ปีกเหล่านั้นจะต้องสามารถเข้าถึงอาหารหยาบและวัสดุที่เหมาะสมในปริมาณที่เพียงพออย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการทางพฤติกรรมของพวกมัน
- (k) นกน้ำจะต้องสามารถเข้าถึงธาร บ่อ สระ หรือสระน้ำได้เมื่อใดก็ตามที่สภาพอากาศและสุขอนามัยเอื้ออำนวย เพื่อเคารพความต้องการเฉพาะสายพันธุ์และข้อกำหนดด้านสวัสดิภาพสัตว์ เมื่อสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวยให้เข้าถึงสถานที่ดังกล่าวได้ นกน้ำจะต้องสามารถเข้าถึงน้ำที่ทำให้พวกมันสามารถจุ่มหัวลงไปเพื่อทำความสะอาดได้
- (a) แสงธรรมชาติอาจเสริมด้วยแสงประดิษฐ์เพื่อให้มีแสงสว่างสูงสุด 16 ชั่วโมงต่อวัน โดยมีช่วงพักนอนในเวลากลางคืนอย่างต่อเนื่องโดยปราศจากแสงประดิษฐ์อย่างน้อยแปดชั่วโมง
- (b) พื้นที่ผิวทั้งหมดที่สามารถใช้ประโยชน์ได้สำหรับการเลี้ยงสัตว์ปีกขุนในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกของหน่วยการผลิตใดๆ จะต้องไม่เกิน 1,600 ตารางเมตร;
- (b) ไม้อนุญาตให้มีไก่ไม่เกิน 3,000 ตัวในช่องเดียวของโรงเรือนเลี้ยงไก่

1.9.5. สำหรับกระต่าย

1.9.5.1. โขนาการ

ในส่วนที่เกี่ยวกับโขนาการ ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้:

- (ก) อย่างน้อยร้อยละ 70 ของอาหารสัตว์จะต้องมาจากฟาร์มเอง หรือหากไม่สามารถทำได้หรืออาหารสัตว์ดังกล่าวไม่มีจำหน่าย จะต้องผลิตร่วมกับหน่วยการผลิตเกษตรอินทรีย์หรือหน่วยการผลิตที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน และผู้ประกอบอาหารสัตว์รายอื่น ๆ โดยใช้อาหารสัตว์และวัตถุดิบอาหารสัตว์จากภูมิภาคเดียวกัน
- (ข) กระต่ายจะต้องสามารถเข้าถึงทุ่งหญ้าสำหรับกินหญ้าได้ทุกครั้งที่สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวย
- (ค) ระบบการเลี้ยงสัตว์จะต้องใช้ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยพิจารณาจากปริมาณทุ่งหญ้าที่มีอยู่ในแต่ละช่วงเวลาของปี
- (d) จะต้องจัดหาอาหารที่มีเส้นใย เช่น ฟางหรือหญ้าแห้ง เมื่อหญ้ามีไม่เพียงพอ อาหารหยาบจะต้องเป็นส่วนประกอบอย่างน้อยร้อยละ 60 ของอาหารทั้งหมด

1.9.5.2. การจัดที่อยู่อาศัยและการปฏิบัติด้านการเลี้ยงสัตว์

ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงสัตว์ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) ที่อยู่อาศัยจะต้องจัดให้มีพื้นที่นอนหรือพักผ่อนที่สะดวกสบาย สะอาด และแห้ง ขนาดเพียงพอ ประกอบด้วยโครงสร้างที่แข็งแรง ไม้ใช้แบบระแนง จะต้องจัดเตรียมที่นอนแห้งที่ปูด้วยวัสดุรองพื้นอย่างเพียงพอในพื้นที่พักผ่อน วัสดุรองพื้นจะต้องประกอบด้วยฟางหรือวัสดุธรรมชาติอื่น ๆ ที่เหมาะสม วัสดุรองพื้นอาจได้รับการปรับปรุงและเสริมคุณค่าด้วยผลิตภัณฑ์ที่แร่ธาตุใด ๆ ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 ในฐานะปุ๋ยหรือสารปรับปรุงดินสำหรับการใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์
- (ข) กระต่ายจะต้องเลี้ยงรวมกันเป็นกลุ่ม

(ค) ฟาร์มเลี้ยงกระต่ายจะต้องใช้สายพันธุ์ที่แข็งแรงและปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมกลางแจ้งได้

(ด) กระต่ายจะต้องสามารถเข้าถึงสิ่งต่อไปนี้ได้:

- (i) ที่พักพิงที่มีหลังคาคลุม รวมถึงที่ซ่อนตัวในที่มืด
- (ii) พื้นทึบกลางแจ้งที่มีพืชพรรณ โดยเฉพาะทุ่งหญ้า
- (iii) แถ่มยกสูงที่พวกเขาสามารถบังได้ ทั้งภายในและภายนอกอาคาร
- (iv) วัสดุทำรังสำหรับแม่แพะที่กำลังให้นมลูกทุกตัว

1.9.6. สำหรับผึ้ง

1.9.6.1. ที่มาของสัตว์

สำหรับการเลี้ยงผึ้ง ควรให้ความสำคัญกับการใช้ผึ้ง *Apis mellifera* และสายพันธุ์ท้องถิ่นของพวกมันเป็นหลัก

1.9.6.2. โภชนาการ

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโภชนาการ ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้:

- (ก) เมื่อสิ้นสุดฤดูกาลผลิต รังผึ้งจะต้องมีน้ำผึ้งและเกสรดอกไม้สำรองเพียงพอสำหรับเพื่อให้ผึ้งสามารถเอาชนะฤดูหนาวได้
- (ข) สามารถให้อาหารแก่รังผึ้งได้เฉพาะในกรณีที่รังผึ้งเสี่ยงต่อการอยู่รอดเนื่องจากสภาพภูมิอากาศ ในกรณีดังกล่าว รังผึ้งจะต้องได้รับอาหารเป็นน้ำผึ้งอินทรีย์ น้ำเชื่อมอินทรีย์ หรือน้ำตาลอินทรีย์

1.9.6.3. การดูแลสุขภาพ

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) เพื่อวัตถุประสงค์ในการปกป้องโครงรังผึ้งและหวีผึ้งโดยเฉพาะจากศัตรูพืช อนุญาตให้ใช้เฉพาะสารกำจัดหนูที่ใช้ในกับดัก และผลิตภัณฑ์และสารที่แนะนำซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา 9 และ 24 สำหรับการผลิตแบบอินทรีย์เท่านั้น
- (ข) อนุญาตให้ใช้วิธีการทางกายภาพในการฆ่าเชื้อในรังผึ้ง เช่น การใช้ไอน้ำหรือเปลวไฟโดยตรง
- (ค) การทำลายตัวอ่อนเพศผู้จะได้รับอนุญาตเฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ในการแยกการระบาดของ *Varroa destructor* เท่านั้น
- (ด) หากแม่จะเข้ามาจัดการป้องกันทุกอย่างแล้ว ผึ้งสัตว์ยังคงป่วยหรือติดเชื้อ จะต้องได้รับการรักษาทันที และหากจำเป็น อาจนำไปเลี้ยงในรังผึ้งแยกต่างหากได้
- (e) กรดฟอสฟอริก กรดแลคติก กรดอะซิติก และกรดออกซาลิก รวมถึงเมนทอล โทมอล ยูคาลิปตอล หรือการบูร อาจใช้ในกรณีที่มีการระบาดของ *Varroa destructor*
- (จ) หากมีการใช้ผลิตภัณฑ์ยาแผนปัจจุบันที่สังเคราะห์ทางเคมี รวมถึงยาปฏิชีวนะ นอกเหนือจากผลิตภัณฑ์และสารที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 9 และ 24 สำหรับการผลิตแบบอินทรีย์ ตลอดระยะเวลาการรักษา รังผึ้งที่ได้รับการรักษาจะต้องถูกแยกไปไว้ในรังผึ้งที่แยกต่างหาก และผึ้งทั้งหมดจะต้องถูกแทนที่ด้วยผึ้งที่ได้จากการเลี้ยงผึ้งแบบอินทรีย์ จากนั้น ระยะเวลาการเปลี่ยนผ่าน 12 เดือนตามที่กำหนดไว้ในข้อ 1.2.2 จะนำมาใช้กับรังผึ้งเหล่านั้น

1.9.6.4. สวัสดิภาพสัตว์

สำหรับการเลี้ยงผึ้ง จะมีการใช้กฎทั่วไปเพิ่มเติมดังต่อไปนี้:

- (ก) การทำลายผึ้งในรังซึ่งเป็นวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการเก็บเกี่ยวผลิตภัณฑ์จากการเลี้ยงผึ้ง จะต้องถูกห้าม;
- (ข) ห้ามมิให้มีการกระทำใดๆ ที่เป็นการทำร้ายร่างกาย เช่น การตัดปีกของผึ้งนางพญา

1.9.6.5. แนวปฏิบัติที่ดีที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงสัตว์

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงสัตว์ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) จะต้องจัดวางรังผึ้งในพื้นที่ที่รับประกันว่าจะมีแหล่งน้ำหวานและละอองเกสรดอกไม้ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบด้วยพืชผลที่ผลิตแบบอินทรีย์ หรือในกรณีที่เหมาะสม อาจประกอบด้วยพืชพรรณธรรมชาติ หรือป่าไม้หรือพืชผลที่ไม่ได้จัดการแบบอินทรีย์ซึ่งได้รับการจัดการด้วยวิธีการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำเท่านั้น
- (ข) สถานที่เลี้ยงผึ้งจะต้องตั้งอยู่ห่างจากแหล่งที่อาจนำไปสู่การปนเปื้อนของผลิตภัณฑ์จากการเลี้ยงผึ้งหรือส่งผลเสียต่อสุขภาพของผึ้งอย่างเพียงพอ

(ค) การจัดวางที่ตั้งของฟาร์มเลี้ยงผึ้งจะต้องเป็นไปในลักษณะที่ว่า ภายในรัศมี 3 กิโลเมตรจากที่ตั้งฟาร์มเลี้ยงผึ้ง แหล่งน้ำหวานและละอองเกสร จะต้องประกอบด้วยพืชผลที่ผลิตแบบอินทรีย์หรือพืชที่ขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือพืชผลที่ได้รับการจัดการด้วยวิธีการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำเทียบเท่ากับที่กำหนดไว้ในมาตรา 28 และ 30 ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1305/2013 ซึ่งจะไม่ส่งผลกระทบต่อคุณสมบัติของการผลิตผึ้งว่าเป็นอินทรีย์ ข้อกำหนดดังกล่าวไม่ใช่บังคับในกรณีที่ไม่มีการออกดอก หรือรังผึ้งอยู่ในภาวะพักตัว

(ด) รังผึ้งและวัสดุที่ใช้ในการเลี้ยงผึ้งจะต้องทำจากวัสดุธรรมชาติเป็นหลัก ซึ่งไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงใดๆ ของการปนเปื้อนต่อสิ่งแวดล้อมหรือผลิตภัณฑ์จากการเลี้ยงผึ้ง;

(e) ขี้ผึ้งสำหรับขุานรังผึ้งใหม่จะต้องมาจากหน่วยการผลิตแบบอินทรีย์

(f) อนุญาตให้ใช้เฉพาะผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ เช่น โพรโพลิส ขี้ผึ้ง และน้ำมັນจากพืช ในรังผึ้งเท่านั้น

(g) ห้ามใช้สารเคมีไล่แมลงสังเคราะห์ในระหว่างการสกัดน้ำผึ้ง

(h) ห้ามนำรังผึ้งที่มีตัวอ่อนมาใช้ในการสกัดน้ำผึ้ง

(i) การเลี้ยงผึ้งไม่ถือว่าเป็นเกษตรอินทรีย์เมื่อดำเนินการในภูมิภาคหรือพื้นที่ที่กำหนดโดยสมาชิก รัฐต่างๆ ในฐานภูมิภาคหรือพื้นที่ที่ไม่สามารถทำการเลี้ยงผึ้งอินทรีย์ได้

ส่วนที่ 3: หลักเกณฑ์การผลิตสำหรับสาหร่ายและสัตว์น้ำในระบบเพาะเลี้ยง

1. ข้อกำหนดทั่วไป

1.1. สถานที่ประกอบกิจการจะต้องอยู่ในพื้นที่ที่ไม่ปนเปื้อนด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ หรือด้วยสารมลพิษที่จะทำลายคุณสมบัติความเป็นอินทรีย์ของผลิตภัณฑ์

1.2. หน่วยการผลิตอินทรีย์และไม่ใช่อินทรีย์จะต้องแยกออกจากกันอย่างเหมาะสมตามระยะห่างขั้นต่ำที่กำหนดโดยรัฐสมาชิก ในกรณีที่เกี่ยวข้อง มาตรการการแยกดังกล่าวจะต้องพิจารณาจากสภาพธรรมชาติ ระบบการกระจายน้ำที่แยกจากกัน ระยะทาง การไหลของน้ำขึ้นน้ำลง และตำแหน่งต้นน้ำและปลายน้ำของหน่วยการผลิตอินทรีย์ การผลิตสาหร่าย และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจะไม่ถือว่าเป็นอินทรีย์หากดำเนินการในสถานที่หรือพื้นที่ที่หน่วยงานของรัฐสมาชิกกำหนดว่าเป็นสถานที่หรือพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมสำหรับกิจกรรมดังกล่าว

1.3. ผู้ประกอบการรายใหม่ที่ยื่นขออนุญาตทำการเกษตรอินทรีย์และผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำมากกว่า 20 ตันต่อปี จะต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับหน่วยการผลิต เพื่อตรวจสอบสภาพของหน่วยการผลิตและสภาพแวดล้อมโดยรอบ รวมถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินงาน ผู้ประกอบการจะต้องส่งรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าวให้แก่หน่วยงานกำกับดูแลหรือองค์กรควบคุม

เนื้อหาของการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะต้องอิงตามภาคผนวก IV ของคำสั่ง 2011/92/EU ของรัฐสภายุโรปและสภา (1) หากหน่วยการผลิตได้รับการประเมินที่เทียบเท่าแล้ว การประเมินนั้นอาจใช้เพื่อวัตถุประสงค์นี้ได้

1.4. ห้ามทำลายป่าชายเลนโดยเด็ดขาด

1.5. ผู้ประกอบการต้องจัดทำแผนการจัดการที่ยั่งยืนซึ่งสอดคล้องกับหน่วยการผลิตสำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการเก็บเกี่ยวสาหร่าย

1.6. แผนดังกล่าวจะต้องได้รับการปรับปรุงเป็นประจำทุกปี และจะต้องระบุรายละเอียดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินงานและการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อมที่จะต้องดำเนินการ ตลอดจนระบุมาตรการที่จะใช้เพื่อลดผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมทางน้ำและทางบกโดยรอบ รวมถึงการปล่อยสารอาหารลงสู่สิ่งแวดล้อมต่อรอบการผลิตหรือต่อปี (หากมี) แผนดังกล่าวจะต้องบันทึกการเฝ้าระวังและการซ่อมแซมอุปกรณ์ทางเทคนิคด้วย

1.7. มาตรการป้องกันและปราบปรามสัตว์ผู้ล่าตามคำสั่ง Directive 92/43/EEC และกฎระเบียบของประเทศ จะต้องบันทึกไว้ในแผนการจัดการอย่างยั่งยืน

1.8. ในกรณีที่เหมาะสม จะต้องมีการประสานงานกับผู้ประกอบการในพื้นที่ใกล้เคียงในการจัดทำแผนการจัดการ

1.9. ผู้ประกอบการธุรกิจเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและสาหร่ายจะต้องจัดทำตารางลดปริมาณของเสียซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนการจัดการอย่างยั่งยืน และต้องนำไปปฏิบัติใช้ตั้งแต่เริ่มดำเนินการ หากเป็นไปได้ ควรจำกัดการใช้ความร้อนเหลือทิ้งให้อยู่เฉพาะพลังงานจากแหล่งพลังงานหมุนเวียนเท่านั้น

(1) คำสั่ง 2011/92/EU ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2011 ว่าด้วยการประเมินผลกระทบของโครงการสาธารณะและเอกชนบางโครงการต่อสิ่งแวดล้อม (OJ L 26, 28.1.2012, หน้า 1)

- 1.10. การเตรียมผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่ผ่านกระบวนการแปรรูป
- หากมีการดำเนินการเตรียมการอื่นนอกเหนือจากการแปรรูปกับสาหร่ายหรือสัตว์น้ำ ชื่อกำหนดทั่วไปที่กำหนดไว้ในข้อ 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 และ 2.2.3 ของส่วนที่ 4 จะใช้บังคับโดยอนุโลมกับการดำเนินการดังกล่าว
2. ข้อกำหนดสำหรับสาหร่าย
- นอกเหนือจากกฎการผลิตทั่วไปที่กำหนดไว้ในมาตรา 9, 10, 11 และ 15 และในส่วนที่เกี่ยวข้องในหมวด 1 ของภาคนี้แล้ว กฎที่กำหนดไว้ในหมวดนี้จะใช้บังคับกับการเก็บรวบรวมและการผลิตสาหร่ายอินทรีย์ด้วย กฎเหล่านั้นจะใช้บังคับโดยอนุโลมกับการผลิตเพลงก่ตอพิษ
- 2.1. การแปลง
- 2.1.1. ระยะเวลาในการปรับเปลี่ยนหน่วยการผลิตสำหรับการเก็บรวบรวมสาหร่ายจะต้องเป็นหกเดือน
- 2.1.2. ระยะเวลาการปรับเปลี่ยนหน่วยการผลิตสำหรับการเพาะเลี้ยงสาหร่ายจะต้องเป็นระยะเวลาหกเดือนหรือหนึ่งรอบการผลิตเต็มรอบ แล้วแต่ว่าระยะเวลาใดจะนานกว่า
- 2.2. กฎการผลิตสำหรับสาหร่าย
- 2.2.1. การเก็บรวบรวมสาหร่ายป่าและส่วนประกอบของสาหร่ายถือเป็นการผลิตแบบอินทรีย์ หากเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้:
- (ก) พื้นที่เพาะปลูกมีความเหมาะสมจากมุมมองด้านสุขภาพและมีสถานะทางนิเวศวิทยาที่ดีตามที่กำหนดโดยตามข้อกำหนด 2000/60/EC หรือมีคุณภาพเทียบเท่ากับ:
- เขตการผลิตที่จัดอยู่ในประเทศ A และ B ตามระเบียบ (EC) เลขที่ 854/2004 ของรัฐสภายุโรป และของสภา (1) จนถึงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2562 หรือ
 - พื้นที่การจำแนกประเภทที่สอดคล้องกันซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายการดำเนินการที่คณะกรรมการนำมาใช้ตามมาตรา 18(8) ของระเบียบ (EU) 2017/625 ตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2019
- (ข) การเก็บรวบรวมตัวอย่างไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของระบบนิเวศตามธรรมชาติหรือการดำรงอยู่ของสายพันธุ์ในพื้นที่เก็บรวบรวมตัวอย่าง
- 2.2.2. การเพาะเลี้ยงสาหร่ายจะต้องดำเนินการในพื้นที่ที่มีลักษณะด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอย่างน้อยเทียบเท่ากับที่ระบุไว้ในข้อ 2.2.1(a) จึงจะถือว่าเป็นเกษตรอินทรีย์ นอกจากนี้ จะต้องปฏิบัติตามกฎการผลิตต่อไปนี้ด้วย:
- (ก) ต้องใช้แนวปฏิบัติที่ยั่งยืนในทุกขั้นตอนการผลิต ตั้งแต่การเก็บรวบรวมสาหร่ายวัยอ่อนจนถึงการเก็บเกี่ยว;
- (ข) เพื่อให้มั่นใจว่ามีการรักษาแหล่งพันธุกรรมที่หลากหลาย การเก็บรวบรวมสาหร่ายวัยอ่อนในธรรมชาติจะต้องดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรักษาและเพิ่มความหลากหลายของสต็อกที่เพาะเลี้ยงในร่ม
- (ค) ห้ามใช้ปุ๋ยเคมี ยกเว้นในสถานที่ในร่ม และเฉพาะในกรณีที่ได้รับอนุญาตตามข้อกำหนดมาตรา 24 สำหรับการนำไปใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์เพื่อวัตถุประสงค์นี้
- 2.3. การเพาะเลี้ยงสาหร่าย
- 2.3.1. การเพาะเลี้ยงสาหร่ายในทะเลจะต้องใช้สารอาหารที่เพิ่มขึ้นตามธรรมชาติในสิ่งแวดล้อม หรือจากผลผลิตสัตว์น้ำอินทรีย์ ซึ่งควรตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงและเป็นส่วนหนึ่งของระบบการเพาะเลี้ยงแบบผสมผสาน
- 2.3.2. ในโรงงานที่ตั้งอยู่บนบกซึ่งใช้แหล่งสารอาหารจากภายนอก ระดับสารอาหารในน้ำเสียที่ปล่อยออกมาจะต้องตรวจสอบได้เท่ากับหรือต่ำกว่าน้ำที่ไหลเข้ามา อนุญาตให้ใช้เฉพาะสารอาหารจากพืชหรือแร่ธาตุที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับการใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์เท่านั้น
- 2.3.3. จะต้องบันทึกความหนาแน่นของการเพาะเลี้ยงหรือความเข้มข้นของการดำเนินงาน และต้องรักษาความสมบูรณ์ของสภาพแวดล้อมทางน้ำโดยการตรวจสอบให้แน่ใจว่าปริมาณสาหร่ายสูงสุดที่สามารถรองรับได้โดยไม่ส่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อมนั้นไม่เกินกว่าที่กำหนด
- 2.3.4. เชือกและอุปกรณ์อื่นๆ ที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงสาหร่ายควรนำกลับมาใช้ใหม่หรือรีไซเคิลหากเป็นไปได้
- 2.4. การเก็บรวบรวมสาหร่ายป่าอย่างยั่งยืน
- 2.4.1. จะต้องมีการประเมินปริมาณชีวมวลเพียงครั้งเดียวในตอนเริ่มต้นของการเก็บรวบรวมสาหร่าย

(1) ระเบียบ (EC) เลขที่ 854/2004 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2547 ว่าด้วยกฎเกณฑ์เฉพาะสำหรับการจัดระเบียบการควบคุมอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการบริโภคของมนุษย์ (OJ L 139, 30.4.2004, หน้า 206)

- 2.4.2. จะต้องมีการจัดเก็บเอกสารบัญชีไว้ในหน่วยงานหรือสถานที่ และเอกสารเหล่านั้นจะต้องช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถระบุได้ และหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมสามารถตรวจสอบได้ว่าผู้เก็บรวบรวมได้จัดหาเฉพาะสาหร่ายป่าที่ผลิตตามข้อบังคับนี้เท่านั้น
- 2.4.3. การเก็บรวบรวมจะต้องดำเนินการในลักษณะที่ปริมาณที่เก็บได้จะไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางน้ำ มาตรการต่างๆ เช่น เทคนิคการเก็บรวบรวม ขนาดขั้นต่ำ อายุ วงจรการสืบพันธุ์ หรือขนาดของสาหร่ายที่เหลืออยู่ จะต้องนำมาใช้เพื่อให้แน่ใจว่าสาหร่ายสามารถงอกใหม่ได้และเพื่อป้องกันการจับสัตว์น้ำอื่นๆ ที่ไม่ใช่เป้าหมาย
- 2.4.4. หากมีการเก็บสาหร่ายจากพื้นที่ที่เก็บรวบรวมร่วมหรือพื้นที่ส่วนรวม จะต้องมีหลักฐานเอกสารที่จัดทำโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐสมาชิกนั้นๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่าการเก็บสาหร่ายทั้งหมดเป็นไปตามข้อบังคับนี้
3. ข้อกำหนดสำหรับสัตว์น้ำในระบบเพาะเลี้ยง
- นอกเหนือจากกฎการผลิตทั่วไปที่กำหนดไว้ในมาตรา 9, 10, 11 และ 15 และในส่วนที่เกี่ยวข้องในหมวด 1 ของภาคนี้ กฎที่กำหนดไว้ในหมวดนี้จะใช้บังคับกับการผลิตสัตว์น้ำอินทรีย์ประเภทปลา กุ้ง ปู เม่นทะเล และหอย กฎเหล่านั้นจะใช้บังคับโดยอนุโลมกับการผลิตแพลงก์ตอนสัตว์ กุ้งขนาดเล็ก โรติเฟอร์ หนอน และสัตว์น้ำอื่นๆ ที่ใช้เป็นอาหารสัตว์ด้วย
- 3.1. ข้อกำหนดทั่วไป
- 3.1.1. การแปลง
- ระยะเวลาการปรับเปลี่ยนสำหรับหน่วยการผลิตสัตว์น้ำต่อไปนี้จะใช้กับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำประเภทต่อไป นี้ รวมถึงสัตว์น้ำที่มีอยู่แล้ว:
- (ก) สำหรับสถานที่ที่ไม่สามารถระบายน้ำ ทำความสะอาด และฆ่าเชื้อได้ ระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านคือ 24 เดือน
- (ข) สำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกที่ถูกระบายน้ำออกหรือปล่อยทิ้งร้าง ระยะเวลาการปรับเปลี่ยนคือ 12 เดือน
- (ค) สำหรับสถานที่ที่ระบายน้ำ ทำความสะอาด และฆ่าเชื้อแล้ว ระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านคือหกเดือน
- (ด) สำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งน้ำเปิด รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในการผลิตหอยสองฝา ระยะเวลาการปรับเปลี่ยนคือสามเดือน
- 3.1.2. ที่มาของสัตว์น้ำ
- 3.1.2.1. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดแหล่งที่มาของสัตว์น้ำที่เลี้ยง ให้ใช้กฎต่อไปนี้:
- (ก) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอินทรีย์จะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเลี้ยงลูกปลาที่มาจากพ่อแม่พันธุ์อินทรีย์และจากหน่วยการผลิตอินทรีย์
- (ข) จะต้องใช้พันธุ์ที่ปลูกในท้องถิ่น และการผสมพันธุ์จะต้องมีเป้าหมายเพื่อผลิตสายพันธุ์ที่ปรับตัวได้ดีขึ้นกับสภาพการผลิต เพื่อให้มั่นใจถึงสุขภาพและสวัสดิภาพของสัตว์ที่ดี และการใช้ทรัพยากรอาหารสัตว์อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องจัดส่งหลักฐานเอกสารเกี่ยวกับแหล่งที่มาและการดำเนินการตามขั้นตอนให้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุม
- (ค) ควรเลือกพันธุ์พืชที่มีความแข็งแรงและสามารถผลิตได้โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมีนัยสำคัญต่อสัตว์ป่า
- หุ่น;
- (ด) เพื่อวัตถุประสงค์ในการผสมพันธุ์ อาจนำสัตว์น้ำที่จับจากธรรมชาติหรือสัตว์น้ำที่เลี้ยงแบบไม่อินทรีย์เข้ามาในฟาร์มได้เฉพาะในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร เช่น ไม่มีสายพันธุ์อินทรีย์ให้เลือก หรือในกรณีที่นำสายพันธุ์ใหม่ที่มีพันธุกรรมดีเข้ามาในหน่วยการผลิตเพื่อการผสมพันธุ์ หลังจากได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงความเหมาะสมของสายพันธุ์ดังกล่าว สัตว์เหล่านั้นจะต้องได้รับการจัดการแบบอินทรีย์อย่างน้อยสามเดือนก่อนจึงจะสามารถนำมาใช้ในการผสมพันธุ์ได้ สำหรับสัตว์ที่อยู่ในบัญชีแดงของ IUCN ที่เป็นสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ การอนุญาตให้ใช้สัตว์ที่จับจากธรรมชาติอาจได้รับอนุญาตเฉพาะในบริบทของโครงการอนุรักษ์ที่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องซึ่งรับผิดชอบในการอนุรักษ์เท่านั้น
- (e) เพื่อวัตถุประสงค์ในการเพาะเลี้ยงต่อไป การเก็บรวบรวมลูกสัตว์น้ำที่เพาะเลี้ยงในธรรมชาติจะต้องถูกจำกัดไว้เฉพาะที่กรณีต่อไปนี้:
- (i) การไหลเข้าตามธรรมชาติของลูกปลาหรือตัวอ่อนของกุ้งและปูเมื่อเติมน้ำในบ่อ ระบบกักเก็บ และ
- รั้วรอบขอบเขต;

(ii) การปล่อยลูกปลาหรือตัวอ่อนกึ่งน้ำจืดสายพันธุ์ที่ไม่ปรากฏอยู่ในบัญชีแดงของ IUCN ลงในฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่ชุ่มน้ำ เช่น บ่อเลี้ยงปลาที่ร่อย พื้นที่น้ำขึ้นน้ำลง และทะเลสาบชายฝั่ง โดยมีเงื่อนไขว่า:

- การเพิ่มสินค้าเป็นไปตามมาตรการบริหารจัดการที่ได้รับอนุมัติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการใช้ประโยชน์จากพันธุ์พืชที่เกี่ยวข้องอย่างยั่งยืน และ
- สัตว์เหล่านั้นได้รับอาหารเฉพาะที่หาได้ตามธรรมชาติในสภาพแวดล้อมเท่านั้น

โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ (ก) รัฐสมาชิกอาจอนุญาตให้นำต้นกล้าที่ไม่ใช่พืชอินทรีย์ของสายพันธุ์ที่ไม่ได้พัฒนาเป็นพืชอินทรีย์ในสหภาพยุโรปก่อนวันที่ 1 มกราคม 2021 มาปลูกต่อในหน่วยการผลิตอินทรีย์ได้ไม่เกินร้อยละ 50 โดยมีเงื่อนไขอย่างน้อยสองในสามส่วนหลังของวงจรการผลิตจะต้องได้รับการจัดการภายใต้ระบบอินทรีย์ การยกเว้นดังกล่าวอาจให้ได้เป็นระยะเวลาสูงสุดสองปีและไม่สามารถต่ออายุได้

สำหรับฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ตั้งอยู่นอกสหภาพยุโรป การยกเว้นดังกล่าวอาจได้รับอนุญาตจากหน่วยงานควบคุมหรือหน่วยงานควบคุมที่ได้รับการยอมรับตามมาตรา 46(1) สำหรับสายพันธุ์ที่ไม่ได้พัฒนาเป็นอินทรีย์ในดินแดนของประเทศที่ฟาร์มตั้งอยู่ในสหภาพยุโรปเท่านั้น การยกเว้นดังกล่าวอาจได้รับอนุญาตเป็นระยะเวลาสูงสุดสองปีและไม่สามารถต่ออายุได้

3.1.2.2. ในส่วนของการผสมพันธุ์ ให้ปฏิบัติตามกฎต่อไปนี้:

- (ก) ห้ามใช้ฮอร์โมนและอนุพันธ์ของฮอร์โมน
- (ข) ห้ามใช้การผลิตสายพันธุ์เพศเดียวกัน ยกเว้นการคัดแยกด้วยมือ การชักนำให้เกิดโพลพลอยด์ การผสมข้ามสายพันธุ์เทียม และการโคลนนิ่ง
- (ค) ควรเลือกสายพันธุ์ที่เหมาะสม

3.1.3. โภชนาการ

3.1.3.1. สำหรับอาหารปลา กุ้ง และเม่นทะเล ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) สัตว์จะต้องได้รับอาหารที่ตรงตามความต้องการทางโภชนาการของสัตว์ในแต่ละช่วงวัยการพัฒนา;
- (ข) การจัดระบบการให้อาหารจะต้องออกแบบโดยคำนึงถึงลำดับความสำคัญดังต่อไปนี้:
 - (i) สุขภาพและสวัสดิภาพของสัตว์
 - (ii) คุณภาพผลิตภัณฑ์สูง รวมถึงองค์ประกอบทางโภชนาการของผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะต้องรับประกันคุณภาพสูง คุณภาพของผลิตภัณฑ์อาหารที่รับประทานได้ขั้นสุดท้าย
 - (iii) ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ
- (ค) ส่วนประกอบของพืชในอาหารสัตว์ต้องเป็นอินทรีย์ และส่วนประกอบของอาหารสัตว์ที่ได้จากสัตว์น้ำต้องมาจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอินทรีย์หรือจากการประมงที่ได้รับการรับรองว่ายั่งยืนภายใต้โครงการที่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานที่มีอำนาจตามหลักการที่กำหนดไว้ในระเบียบ (EU) เลขที่ 1380/2013;
- (ด) วัตถุดิบอาหารสัตว์ที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ที่มาจากพืช สัตว์ สหรัย หรือยีสต์ วัตถุดิบอาหารสัตว์ที่มาจากแร่ธาตุหรือจุลินทรีย์ สารเติมแต่งอาหารสัตว์ และสารช่วยในการแปรรูป จะสามารถใช้ได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตภายใต้ข้อกำหนดนี้เท่านั้น ข้อกำหนดสำหรับการใช้ในกระบวนการผลิตแบบอินทรีย์;
- (e) ห้ามใช้สารเร่งการเจริญเติบโตและกรดอะมิโนสังเคราะห์

3.1.3.2. สำหรับหอยสองฝาและสัตว์ชนิดอื่นๆ ที่ไม่ได้ถูกบุษยเลี้ยง แต่กินแพลงก์ตอนตามธรรมชาติ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) สัตว์ที่กินอาหารโดยการกรองดังกล่าวจะต้องได้รับสารอาหารที่จำเป็นทั้งหมดจากธรรมชาติ ยกเว้นในกรณีต่อไปนี้
 - ลูกปลาวัยอ่อนที่เลี้ยงในโรงเพาะฟักและสถานอนุบาล;
- (ข) พื้นที่เพาะปลูกต้องเหมาะสมในด้านสุขภาพ และต้องมีสถานะทางนิเวศวิทยาที่สูงตามที่กำหนดไว้ในคำสั่ง 2000/60/EC หรือมีสถานะทางสิ่งแวดล้อมที่ดีตามที่กำหนดไว้ในคำสั่ง 2008/56/EC หรือมีคุณภาพเทียบเท่ากับ:
 - เขตการผลิตที่จัดอยู่ในประเภท A ตามระเบียบ (EC) เลขที่ 854/2004 จนถึงวันที่ 13 ธันวาคม 2019 หรือ

— พื้นที่การจำแนกประเภทที่สอดคล้องกันซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายการดำเนินการที่คณะกรรมการนำมาใช้ตามมาตรา 18(8) ของระเบียบ (EU) 2017/625 ตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2019

3.1.3.3. กฎเฉพาะเกี่ยวกับการให้อาหารสัตว์น้ำกินเนื้อในระบบเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

การจัดหาอาหารสำหรับสัตว์น้ำกินเนื้อในระบบเพาะเลี้ยงจะต้องคำนึงถึงลำดับความสำคัญดังต่อไปนี้:

- (ก) อาหารสัตว์น้ำอินทรีย์ที่ได้จากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
- (ข) ปลาป่นและน้ำมันปลาจากเศษเหลือจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอินทรีย์ที่ได้จากปลา กุ้ง หรือหอย
- (ค) ปลาป่นและน้ำมันปลา และวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่มีต้นกำเนิดจากปลา ซึ่งได้มาจากการคัดแยกปลา กุ้ง หรือสัตว์จำพวกกุ้ง หอยที่จับมาเพื่อการบริโภคของมนุษย์แล้วจากการทำประมงอย่างยั่งยืน;
- (ด) อาหารปลาและน้ำมันปลา และวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่มีต้นกำเนิดจากปลา ซึ่งได้มาจากปลาทั้งตัว กุ้ง หรือหอยที่จับได้จากการประมงที่ยั่งยืน และไม่ได้นำไปใช้บริโภคโดยมนุษย์
- (e) วัตถุดิบอาหารสัตว์อินทรีย์จากพืชหรือสัตว์ โดยวัตถุดิบจากพืชต้องไม่เกินร้อยละ 60 ของส่วนผสมทั้งหมด

3.1.3.4. กฎเกณฑ์เฉพาะเกี่ยวกับการให้อาหารสัตว์น้ำบางชนิด

ในระบบการเลี้ยงให้โตเต็มที่ ปลาใบแหล่งน้ำจืด กุ้งพเนียด กุ้งน้ำจืด และปลาใบแหล่งน้ำจืด จะต้องได้รับอาหารดังต่อไปนี้:

- (ก) พวกมันจะต้องได้รับอาหารที่หาได้ตามธรรมชาติในบ่อและทะเลสาบ
- (ข) ในกรณีที่อาหารสัตว์ตามธรรมชาติที่กล่าวถึงในข้อ (ก) ไม่เพียงพอ อาจให้อาหารสัตว์อินทรีย์จากพืช ซึ่งควรปลูกในฟาร์มเอง หรือสาหร่ายแทนได้ ผู้ประกอบการต้องเก็บหลักฐานเอกสารเกี่ยวกับความจำเป็นในการให้อาหารสัตว์เพิ่มเติม
- (ค) ในกรณีที่เสริมอาหารตามธรรมชาติตามข้อ (ข):
 - (i) อัตราส่วนอาหารของกุ้งพเนียดและกุ้งน้ำจืด (*Macrobrachium* spp.) อาจประกอบด้วย ปลาป่นไม่เกิน 25% และน้ำมันปลาไม่เกิน 10% ซึ่งได้มาจากแหล่งประมงที่ยั่งยืน
 - (ii) อัตราส่วนอาหารของปลาตุ๊กตา (*Pangasius* spp.) อาจประกอบด้วยปลาป่นหรือปลาใบปริมาณสูงสุดไม่เกิน 10% น้ำมันที่ได้จากการประมงอย่างยั่งยืน

3.1.4. การดูแลสุขภาพ

3.1.4.1. การป้องกันโรค

ในส่วนของการป้องกันโรค ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) การป้องกันโรคจะต้องดำเนินการโดยการเลี้ยงสัตว์ในสภาพที่เหมาะสมที่สุด โดยเลือกสถานที่เลี้ยงที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความต้องการของสัตว์แต่ละชนิด เช่น คุณภาพน้ำที่ดี อัตราการไหลเวียนและการหมุนเวียนของน้ำ การออกแบบโรงเรือนที่เหมาะสม การประยุกต์ใช้หลักปฏิบัติที่ดีในการเลี้ยงดูและการจัดการ รวมถึง การทำความสะอาดและฆ่าเชื้อสถานที่อย่างสม่ำเสมอ อาหารคุณภาพสูง ความหนาแน่นของสัตว์ที่เหมาะสม และการคัดเลือกสายพันธุ์และชนิดของสัตว์
- (ข) อาจใช้ยาสัตวแพทย์เชิงภูมิคุ้มกันได้
- (ค) แผนการจัดการสุขภาพสัตว์จะต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับมาตรการความปลอดภัยทางชีวภาพและการป้องกันโรค รวมถึงข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการให้คำปรึกษาด้านสุขภาพ โดยให้สัตวแพทย์ตามหน่วยการผลิต กับผู้ให้บริการด้านสุขภาพสัตว์น้ำที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ซึ่งจะเข้าเยี่ยมชมฟาร์มอย่างน้อยปีละครั้ง หรือในกรณีของหอยสองฝา อย่างน้อยทุกสองปี
- (ด) ระบบจัดเก็บ อุปกรณ์ และเครื่องใช้จะต้องได้รับการทำความสะอาดและฆ่าเชื้ออย่างเหมาะสม
- (e) สิ่งมีชีวิตที่ก่อให้เกิดโรคจะต้องถูกกำจัดออกโดยวิธีการทางกายภาพหรือด้วยมือเท่านั้น และหากเหมาะสม ให้นำกลับไปปล่อยลงทะเลในระยะห่างจากฟาร์ม
- (จ) อนุญาตให้ใช้เฉพาะสารสำหรับทำความสะอาดและฆ่าเชื้ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับการใช้ในการผลิตอินทรีย์เท่านั้น

(g) ในส่วนที่เกี่ยวกับการติดตามผล ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (i) หน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุม จะต้องพิจารณาว่าจำเป็นต้องมีการหยุดการผลิตหรือไม่ และจะต้องกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสมซึ่งจะต้องนำไปใช้และบันทึกไว้หลังจากแต่ละรอบการผลิตในระบบกักเก็บน้ำเปิดในทะเล
 - (ii) ไม่ถือเป็นข้อบังคับสำหรับการเพาะเลี้ยงหอยสองฝา
 - (iii) ในระหว่างช่วงพักฟื้น ทรงหรือโครงสร้างอื่นที่ใช้ในการผลิตสัตว์น้ำจะถูกเทให้ว่างเปล่า ข่าเชื้อและทิ้งไว้ให้ว่างเปล่าก่อนนำกลับมาใช้ใหม่
- (h) ในกรณีที่เหมาะสม ควรเก็บอาหารปลาที่เหลือ มูลปลา และซากสัตว์ออกโดยทันที เพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญในด้านคุณภาพน้ำ เพื่อลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรค และเพื่อหลีกเลี่ยงการดึงดูดแมลงหรือหนู
- (i) แสงอัลตราไวโอเล็ตและโอโซนสามารถใช้ได้เฉพาะในโรงเพาะฟักและโรงอนุบาลเท่านั้น
- (j) สำหรับการควบคุมปรสิตภายนอกด้วยวิธีทางชีวภาพ ควรให้ความสำคัญกับการใช้ปลาทำความสะอาดและการใช้น้ำจืด น้ำทะเล และสารละลายโซเดียมคลอไรด์

3.1.4.2. การรักษาทางสัตวแพทย์

ในส่วนของการรักษาทางสัตวแพทย์ ให้ปฏิบัติตามกฎต่อไปนี้:

- (ก) โรคจะต้องได้รับการรักษาทันทีเพื่อป้องกันไม่ให้อัตว์ได้รับความทุกข์ทรมาน อาจใช้ยาแผนปัจจุบันสำหรับสัตว์ที่สังเคราะห์ทางเคมี รวมถึงยาปฏิชีวนะ ในกรณีที่จำเป็น ภายใต้เงื่อนไขที่เข้มงวดและอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของสัตวแพทย์ ในกรณีที่การใช้ยาสมุนไพร ยาชีวบำบัด และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ไม่เหมาะสม ในกรณีที่เหมาะสม จะต้องกำหนดข้อจำกัดเกี่ยวกับระยะเวลาการรักษาและระยะเวลาหยุดยา
- (ข) การปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพของมนุษย์และสัตว์ซึ่งกำหนดขึ้นตามกฎหมายของสหภาพยุโรป จะได้รับอนุญาต;
- (ค) เมื่อแม้จะมีการใช้มาตรการป้องกันเพื่อรักษาสุขภาพสัตว์ตามที่ระบุไว้ในข้อ 3.1.4.1 แล้ว แต่ยังคงมีปัญหาสุขภาพขึ้น การรักษาทางสัตวแพทย์อาจใช้ตามลำดับความสำคัญดังต่อไปนี้:
- (i) สารจากพืช สัตว์ หรือแร่ธาตุในรูปแบบการเจือจางแบบโฮมีโอพาธี
 - (ii) พืชและสารสกัดจากพืชที่ไม่มีฤทธิ์ระงับความรู้สึก และ
 - (iii) สารต่างๆ เช่น ราตุอาหารรอง โลหะ สารกระตุ้นภูมิคุ้มกันตามธรรมชาติ หรือโปรไบโอติกที่ได้รับอนุญาต
- (d) การใช้การรักษาแบบแผนปัจจุบันจะต้องจำกัดไว้ที่สองคอร์สการรักษาต่อปี ยกเว้นการฉีดวัคซีนและโครงการกำจัดโรคตามข้อบังคับ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่วงจรการผลิตน้อยกว่าหนึ่งปี จะจำกัดการรักษาแบบแผนปัจจุบันไว้ที่หนึ่งครั้ง หากเกินขีดจำกัดที่กำหนดสำหรับการรักษาแบบแผนปัจจุบัน สัตว์น้ำที่เกี่ยวข้องจะไม่สามารถจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์อื่นกรีย์ได้
- (e) การใช้สารกำจัดปรสิต นอกเหนือจากโครงการควบคุมภาคบังคับที่ดำเนินการโดยรัฐสมาชิก จะต้องจำกัดไว้ที่ปีละสองครั้ง หรือปีละหนึ่งครั้ง ในกรณีที่วงจรการผลิตน้อยกว่า 18 เดือน
- (f) ระยะเวลาการหยุดใช้ยาสำหรับการรักษาโรคสัตว์ด้วยยาแผนปัจจุบันและการรักษาปรสิตตามข้อ (d) รวมถึงการรักษาภายใต้โครงการควบคุมและกำจัดโรคที่บังคับใช้ จะต้องเป็นสองเท่าของระยะเวลาการหยุดใช้ยาที่อ้างถึงในมาตรา 11 ของคำสั่ง 2001/82/EC หรือ 48 ชั่วโมง หากไม่ได้ระบุระยะเวลาไว้
- (g) การใช้ผลิตภัณฑ์ยาสัตวใด ๆ จะต้องแจ้งให้หน่วยงานที่มีอำนาจทราบ หรือในกรณีที่เหมาะสม ให้แจ้งหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม ก่อนที่จะนำสัตว์เหล่านั้นไปจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์อื่นกรีย์ สินค้าที่ผ่านการบำบัดแล้วจะต้องสามารถระบุได้อย่างชัดเจน

3.1.5. แนวปฏิบัติด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงดูสัตว์

3.1.5.1. ห้ามดำเนินการผลิตสัตว์น้ำในระบบหมุนเวียนแบบปิด ยกเว้นโรงฟักไข่และอนุบาล หรือสถานที่สำหรับการผลิตสัตว์น้ำที่ใช้เป็นอาหารสัตว์อื่นกรีย์

3.1.5.2. การให้ความร้อนหรือความเย็นแก่น้ำโดยวิธีประดิษฐ์ จะอนุญาตเฉพาะในโรงเพาะฟักและโรงอนุบาลเท่านั้น ห้ามใช้น้ำจากบ่อน้ำบาดาลธรรมชาติ อาจใช้ในการให้ความร้อนหรือทำความเย็นแก่น้ำในทุกขั้นตอนการผลิต

3.1.5.3. สภาพแวดล้อมในการเลี้ยงสัตว์น้ำจะต้องได้รับการออกแบบให้สอดคล้องกับ สัตว์น้ำที่เลี้ยงในระบบเพาะเลี้ยงมีความต้องการเฉพาะตามสายพันธุ์ ดังนี้:

(ก) มีพื้นที่เพียงพอสำหรับสวัสดิภาพของสัตว์ และมีการกำหนดความหนาแน่นของสัตว์ที่เหมาะสมไว้ในแผนการดำเนินงาน การกระทำที่อ้างถึงในมาตรา 15(3)

(b) เลี้ยงในน้ำที่มีคุณภาพดี โดยมีอัตราการไหลและการแลกเปลี่ยนน้ำที่เหมาะสม ระดับออกซิเจนที่เพียงพอ และรักษาระดับเมตาบอลิซึมให้อยู่ในระดับต่ำ

(c) เก็บรักษาไว้ในอุณหภูมิและแสงที่เหมาะสมตามความต้องการของแต่ละสายพันธุ์ โดยคำนึงถึงสถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ด้วย

ในการพิจารณาผลกระทบของความหนาแน่นในการเลี้ยงต่อสวัสดิภาพของปลาที่ผลิตได้ จะต้องตรวจสอบและคำนึงถึงสภาพของปลา (เช่น ความเสียหายของครีบ การบาดเจ็บอื่นๆ อัตราการเจริญเติบโต พฤติกรรมที่แสดงออก และสุขภาพโดยรวม) และคุณภาพน้ำด้วย

ในกรณีของปลาที่จับได้ ลักษณะของพื้นที่เพาะเลี้ยงใกล้เคียงกับสภาพธรรมชาติมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ในกรณีของปลาที่เพาะและปลาสายพันธุ์ใกล้เคียง:

— พื้นด้านล่างจะเป็นดินธรรมชาติ

— การใส่ปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยแร่ธาตุในสระน้ำและทะเลสาบจะต้องดำเนินการโดยใช้ปุ๋ยและสารปรับปรุงดินที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์เท่านั้น โดยมีปริมาณการใช้ในโตรเจนสูงสุด 20 กิโลกรัมต่อเฮกตาร์

— การบำบัดโดยใช้สารเคมีสังเคราะห์เพื่อควบคุมพืชน้ำและการปกคลุมของพืชในพื้นที่ ห้ามให้มีการผลิตน้ำในพื้นที่ดังกล่าว

3.1.5.4. การออกแบบและการก่อสร้างระบบกักเก็บสัตว์น้ำจะต้องจัดให้มีอัตราการไหลและพารามิเตอร์ทางกายภาพและเคมีที่ปกป้องสุขภาพและสวัสดิภาพของสัตว์ และตอบสนองความต้องการด้านพฤติกรรมของสัตว์เหล่านั้น

จะต้องปฏิบัติตามลักษณะเฉพาะของระบบการผลิตและระบบกักเก็บสำหรับสายพันธุ์หรือกลุ่มสายพันธุ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายปฏิบัติการที่อ้างถึงในมาตรา 15(3)

3.1.5.5. หน่วยเลี้ยงสัตว์น้ำต้องเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้:

(ก) ระบบแบบไหลผ่านจะต้องอนุญาตให้มีการตรวจสอบและควบคุมอัตราการไหลและคุณภาพน้ำของทั้งน้ำที่ไหลเข้าและไหลออก

(ข) อย่างน้อยร้อยละ 10 ของพื้นที่ขอบเขต ('พื้นที่รอยต่อระหว่างพื้นดินและพื้นน้ำ') จะต้องมีพืชพรรณธรรมชาติ

3.1.5.6. ระบบกักเก็บในทะเลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้:

(ก) จะต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่มีการไหลของน้ำ ความลึก และอัตราการแลกเปลี่ยนน้ำในแหล่งน้ำที่เพียงพอ เพื่อลดผลกระทบให้น้อยที่สุด ผลกระทบต่อพื้นที่ทะเลและแหล่งน้ำโดยรอบ;

(ข) ทรกเหล่านั้นจะต้องมีการออกแบบ โครงสร้าง และการบำรุงรักษาที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมในการใช้งาน

3.1.5.7. ระบบกักเก็บจะต้องได้รับการออกแบบ จัดวาง และใช้งานเพื่อลดความเสี่ยงของการหลุดรอดให้น้อยที่สุด

3.1.5.8. หากปลาหรือสัตว์น้ำจำพวกกุ้งปูหลุดออกไป จะต้องดำเนินการที่เหมาะสมเพื่อลดผลกระทบต่อระบบนิเวศในพื้นที่ รวมถึงการจับตัวกลับคืนในกรณีที่เหมาะสม จะต้องมีการรักษาบันทึกข้อมูลไว้

3.1.5.9. สำหรับการผลิตสัตว์น้ำในบ่อเลี้ยงปลา แก๊งค์ หรือรางน้ำ ฟาร์มจะต้องติดตั้งระบบกรองแบบธรรมชาติ บ่อพักตะกอน ระบบกรองชีวภาพ หรือระบบกรองเชิงกล เพื่อ ดักจับสารอาหารในของเสีย หรือใช้สาหร่ายหรือสัตว์ (หอยสองฝา) ที่ช่วยปรับปรุงคุณภาพของน้ำทิ้ง การตรวจสอบน้ำทิ้งจะต้องดำเนินการเป็นระยะๆ ตามความเหมาะสม

3.1.6. สวัสดิภาพสัตว์

3.1.6.1. บุคคลทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์น้ำต้องมีความรู้และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นดังนี้
คำนึงถึงสุขภาพและสวัสดิภาพของสัตว์เหล่านั้น

3.1.6.2. การจัดการสัตว์น้ำในระบบเพาะเลี้ยงจะต้องลดให้น้อยที่สุด และต้องดำเนินการด้วยความระมัดระวังสูงสุด จะต้องใช้อุปกรณ์และขั้นตอนที่เหมาะสมเพื่อหลีกเลี่ยงความเครียดและความเสียหายทางกายภาพที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการจัดการ พ่อแม่พันธุ์จะต้องได้รับการจัดการในลักษณะที่ลดความเสียหายทางกายภาพและความเครียดให้น้อยที่สุด และควรได้รับการจัดการภายใต้การวางยาผสมที่เหมาะสม การคัดแยกขนาดปลาจะต้องทำให้น้อยที่สุด และจะใช้เฉพาะในกรณีที่จำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่าปลาได้รับการดูแลอย่างดี

3.1.6.3. ข้อจำกัดต่อไปนี้จะใช้บังคับกับการใช้แสงประดิษฐ์:

(ก) สำหรับการยึดระยะเวลาของช่วงเวลากลางวันตามธรรมชาติ จะต้องไม่เกินระยะเวลาสูงสุดที่คำนึงถึงความต้องการทางด้านพฤติกรรม สภาพทางภูมิศาสตร์ และสุขภาพโดยทั่วไปของสัตว์ ระยะเวลาสูงสุดนี้จะต้องไม่เกิน 14 ชั่วโมงต่อวัน เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นเพื่อวัตถุประสงค์ในการสืบพันธุ์

(b) ควรหลีกเลี่ยงการเปลี่ยนแปลงความเข้มของแสงอย่างฉับพลันในช่วงเวลาเปลี่ยนผ่าน โดยใช้ไฟหรี่หรือไฟพื้นหลัง

3.1.6.4. อนุญาตให้มีการเติมอากาศเพื่อรักษาสวัสดิภาพและสุขภาพของสัตว์ โดยควรใช้เครื่องเติมอากาศแบบกลไกที่ขับเคลื่อนด้วยแหล่งพลังงานหมุนเวียนเป็นหลัก

3.1.6.5. ออกซิเจนสามารถใช้ได้เฉพาะในกรณีที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและสวัสดิภาพของสัตว์ และในช่วงเวลาวิกฤตเท่านั้น
การผลิตหรือการขนส่ง และเฉพาะในกรณีต่อไปนี้เท่านั้น:

(ก) กรณีพิเศษของการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ การลดลงของความดันบรรยากาศ หรือมลพิษทางน้ำโดยอุบัติเหตุ

(ข) ขั้นตอนการจัดการสินค้าคงคลังเป็นครั้งคราว เช่น การสุ่มตัวอย่างและการคัดแยก

(ค) เพื่อให้แน่ใจว่าปลาสัตว์ในฟาร์มจะอยู่รอดต่อไป

3.1.6.6. จะต้องมีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อจำกัดระยะเวลาการขนส่งสัตว์น้ำให้ไม่เกิน...
ขั้นต่ำ

3.1.6.7. จะต้องลดความทุกข์ทรมานของสัตว์ให้น้อยที่สุดตลอดช่วงชีวิตของสัตว์ รวมถึงในช่วงเวลาดังกล่าวด้วย
ฆ่า.

3.1.6.8. การตัดส่วนก้านตา รวมถึงวิธีการที่คล้ายคลึงกันทั้งหมด เช่น การผูก การกรีด และการบีบ เป็นสิ่งต้องห้าม

3.1.6.9. เทคนิคการฆ่าต้องทำให้ปลาหมดสติและไม่รู้สึกเจ็บปวดทันที การจัดการก่อนการฆ่าต้องดำเนินการในลักษณะที่หลีกเลี่ยงการบาดเจ็บและลดความทุกข์ทรมานและความเครียดให้น้อยที่สุด
เมื่อพิจารณาถึงวิธีการฆ่าสัตว์ที่เหมาะสมที่สุด จะต้องคำนึงถึงความแตกต่างในขนาดของการเก็บเกี่ยว ชนิดของสัตว์ และแหล่งผลิตด้วย

3.2. กฎเกณฑ์โดยละเอียดสำหรับหอย

3.2.1. แหล่งที่มาของเมล็ดพันธุ์

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการระบุแหล่งที่มาของเมล็ดพันธุ์ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

(ก) ในกรณีของหอยสองฝา อาจใช้พันธุ์ไม้ป่าจากนอกเขตพื้นที่การผลิตได้ โดยต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมีนัยสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายท้องถิ่น และต้องมาจาก:

(i) พื้นที่ตั้งถิ่นฐานที่ไม่น่าจะปนต่อสภาพอากาศในฤดูหนาวได้ หรือเป็นส่วนเกินที่ไม่จำเป็น หรือ

(ii) การเกาะติดตามธรรมชาติของลูกหอยบนตัวเก็บรวบรวม

(ข) สำหรับหอยนางรมชนิดมีหอย (Crassostrea gigas) ควรให้ความสำคัญกับสายพันธุ์ที่ได้รับการคัดเลือกผสมพันธุ์เพื่อลดการวางไข่ในธรรมชาติ

(ค) จะต้องมีการบันทึกวิธีการ สถานที่ และเวลาที่เก็บรวบรวมเมล็ดพันธุ์ป่า เพื่อให้สามารถตรวจสอบย้อนกลับไปยังแหล่งที่มาได้
พื้นที่รวบรวม;

(d) การเก็บเมล็ดพันธุ์ป่าจะต้องดำเนินการหลังจากที่หน่วยงานผู้มีอำนาจได้อนุญาตแล้วเท่านั้น

3.2.2. แนวปฏิบัติด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงดูสัตว์

ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงดูสัตว์ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

(ก) การผลิตอาจดำเนินการในพื้นที่น้ำเดียวกันกับการผลิตปลาและสาหร่ายอินทรีย์ ในระบบการเพาะเลี้ยงแบบผสมผสานซึ่งจะต้องบันทึกไว้ในแผนการจัดการที่ยั่งยืน หอยสองฝาอาจเพาะเลี้ยงร่วมกับหอยกาบ เช่น หอยกาบน้ำจืด ในระบบการเพาะเลี้ยงแบบผสมผสานได้เช่นกัน

(ข) การผลิตหอยสองฝาแบบอินทรีย์จะต้องดำเนินการในพื้นที่ที่กำหนดขอบเขตโดยเสา ทุ่น หรือเครื่องหมายที่ชัดเจนอื่นๆ และจะต้องมีการกั้นด้วยถุงตาข่าย กรง หรือวิธีการอื่นๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้นตามความเหมาะสม

(ค) ฟาร์มเพาะเลี้ยงหอยอินทรีย์ต้องลดความเสี่ยงต่อสัตว์สายพันธุ์ที่อยู่ในความสนใจด้านการอนุรักษ์ให้เหลือน้อยที่สุด หากมีการใช้ฉนวนดักจับสัตว์น้ำล่า การออกแบบจะต้องไม่ทำให้สัตว์ปีกที่กำลังดำน้ำได้รับอันตราย

3.2.3. การเพาะปลูก

ในส่วนของการเพาะปลูก ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

(ก) การเพาะเลี้ยงบนเชือกหอยแมลงภูและวิธีการอื่น ๆ ที่ระบุไว้ในกฎหมายปฏิบัติที่อ้างถึงในมาตรา 15(3) อาจใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ได้

(ข) การเพาะเลี้ยงหอยบนพื้นทะเลได้รับอนุญาตเฉพาะในกรณีที่ไม่ได้มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญ ณ สถานที่เก็บรวบรวมและสถานที่เพาะเลี้ยง การสำรวจและรายงานที่สนับสนุนหลักฐานเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดจะต้องถูกเพิ่มเป็นบทแยกต่างหากในแผนการจัดการที่ยั่งยืน และผู้ประกอบการจะต้องส่งให้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม ก่อนเริ่มดำเนินการ

3.2.4. การจัดการ

ในส่วนของการบริหารจัดการ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

(ก) การผลิตจะต้องใช้ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงไม่เกินกว่าที่ใช้สำหรับหอยอินทรีย์ในพื้นที่นั้น การคัดแยก การลดจำนวน และการปรับความหนาแน่นของการเลี้ยงสัตว์ จะต้องดำเนินการตามปริมาณชีวมวล เพื่อให้มั่นใจถึงสวัสดิภาพของสัตว์และคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ดี

(ข) สิ่งมีชีวิตที่เกาะติดบนพื้นผิวจะต้องถูกกำจัดออกด้วยวิธีการทางกายภาพหรือด้วยมือ และหากเหมาะสม ให้ปล่อยกลับลงทะเลให้ห่างจากฟาร์มเลี้ยงหอย หอยอาจได้รับการบำบัดด้วยสารละลายปูนขาวหนึ่งครั้งในระหว่างรอบการผลิตเพื่อควบคุมสิ่งมีชีวิตที่เกาะติดบนพื้นผิวที่แข่งขันกัน

3.2.5. กฎเกณฑ์เฉพาะสำหรับการเพาะเลี้ยงหอยนางรม

อนุญาตให้เพาะเลี้ยงในถุงบนโครงเหล็กได้ โครงเหล็กหรือโครงสร้างอื่น ๆ ที่บรรจุหอยนางรมจะต้องจัดวางเพื่อหลีกเลี่ยงการสร้างแนวกันโดยสมบูรณ์ตามแนวชายฝั่ง การจัดวางหอยนางรมบนแปลงเพาะจะต้องทำอย่างระมัดระวังโดยสัมพันธ์กับกระแสน้ำขึ้นน้ำลงเพื่อเพิ่มผลผลิตให้เหมาะสม ผลผลิตต้องเป็นไปตามข้อกำหนดที่กำหนดไว้ในกฎหมายปฏิบัติที่อ้างถึงในมาตรา 15(3)

ส่วนที่ 4: กฎระเบียบการผลิตอาหารแปรรูป

นอกเหนือจากกฎการผลิตทั่วไปที่กำหนดไว้ในมาตรา 9, 11 และ 16 แล้ว กฎที่กำหนดไว้ในส่วนนี้จะใช้บังคับกับการผลิตอาหารแปรรูปอินทรีย์ด้วย

1. ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับการผลิตอาหารแปรรูป

1.1. สารเติมแต่งอาหาร สารช่วยในการแปรรูป และสารและส่วนผสมอื่นๆ ที่ใช้ในการแปรรูปอาหาร และการปฏิบัติในการแปรรูปใดๆ เช่น การหมัก จะต้องเป็นไปตามหลักการปฏิบัติที่ดีในการผลิต (1)

1.2. ผู้ประกอบการผลิตอาหารแปรรูปต้องจัดทำและปรับปรุงขั้นตอนที่เหมาะสมโดยอาศัยการระบุขั้นตอนการแปรรูปที่สำคัญอย่างเป็นระบบ

(1) แนวปฏิบัติที่ดีในการผลิต (GMPs) ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 3(ก) ของระเบียบคณะกรรมการ (EC) เลขที่ 2023/2006 ลงวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2549 ว่าด้วยแนวปฏิบัติที่ดีในการผลิตสำหรับวัสดุและสิ่งของที่ตั้งใจจะสัมผัสกับอาหาร (OJ L 384, 29.12.2006, หน้า 75)

- 1.3. การปฏิบัติตามขั้นตอนที่กล่าวถึงในข้อ 1.2 จะช่วยให้มั่นใจได้ว่าผลิตภัณฑ์แปรรูปที่ผลิตขึ้นนั้นเป็นไปตามข้อบังคับนี้ตลอดเวลา
- 1.4. ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามและดำเนินการตามขั้นตอนที่กล่าวถึงในข้อ 1.2 และโดยไม่กระทบต่อมาตรา 28 โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องดำเนินการดังต่อไปนี้:
- (ก) ดำเนินมาตรการป้องกันไว้ก่อน
 - (ข) ดำเนินการตามมาตรการทำความสะอาดที่เหมาะสม ตรวจสอบประสิทธิภาพของมาตรการเหล่านั้น และบันทึกการดำเนินการเหล่านั้น
 - (ค) รับประกันว่าผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์จะไม่ถูกวางจำหน่ายในตลาดโดยมีข้อบ่งชี้ว่าเป็นอินทรีย์การผลิต.
- 1.5. การเตรียมผลิตภัณฑ์อินทรีย์แปรรูป ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ จะต้องแยกออกจากกันทั้งในด้านเวลาและสถานที่ ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ ในรูปแบบใดก็ตาม ถูกเตรียมหรือจัดเก็บในหน่วยเตรียมการที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการจะต้อง:
- (ก) แจ้งหน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุม ตามความเหมาะสม
 - (ข) ดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนกว่าการผลิตจะเสร็จสมบูรณ์ โดยแยกดำเนินการในสถานที่หรือเวลาจากขั้นตอนการทำงานที่คล้ายคลึงกันซึ่งดำเนินการกับผลิตภัณฑ์ประเภทอื่น (อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป หรือผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์)
 - (ค) จัดเก็บผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ ทั้งก่อนและหลังการดำเนินการ โดยแยกตามสถานที่หรือเวลา
 - (ด) จัดทำทะเบียนบันทึกการดำเนินงานและปริมาณที่ดำเนินการทั้งหมดให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ
 - (e) ดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่าสามารถระบุผลิตภัณฑ์ได้อย่างชัดเจน และเพื่อหลีกเลี่ยงการผสมหรือการแลกเปลี่ยนระหว่างผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์
 - (f) ดำเนินการแปรรูปผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์แปรรูปได้ก็ต่อเมื่อมีการทำความสะอาดผลิตภัณฑ์อย่างเหมาะสมแล้วเท่านั้น อุปกรณ์.
- 1.6. ห้ามใช้ผลิตภัณฑ์ สาร และเทคนิคที่เพิ่มพูนคุณสมบัติที่สูญเสียไปในกระบวนการผลิตและการเก็บรักษาอาหารอินทรีย์ ที่แก้ไขผลที่เกิดจากความประมาทเลินเล่อในกระบวนการผลิตอาหารอินทรีย์ หรือที่อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับลักษณะที่แท้จริงของผลิตภัณฑ์ที่ตั้งใจจะวางจำหน่ายในฐานะอาหารอินทรีย์
2. ข้อกำหนดโดยละเอียดสำหรับการผลิตอาหารแปรรูป
- 2.1. เชื้อราต่อไปนี้จะใช้กับส่วนประกอบของอาหารอินทรีย์แปรรูป:
- (ก) ผลิตภัณฑ์นั้นจะต้องผลิตขึ้นจากส่วนผสมทางการเกษตรหรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้เป็นอาหารตามที่ระบุไว้ในภาคผนวกที่ 1 เป็นหลัก ในการพิจารณาว่าผลิตภัณฑ์นั้นผลิตขึ้นจากผลิตภัณฑ์เหล่านั้นเป็นหลักหรือไม่ จะไม่นำปริมาณน้ำและเกลือที่เติมเข้าไปมาพิจารณา
 - (ข) ส่วนผสมอินทรีย์จะต้องไม่ปรากฏร่วมกับส่วนผสมชนิดเดียวกันในรูปแบบที่ไม่ใช่อินทรีย์
 - (ค) ส่วนผสมที่อยู่ระหว่างการแปลงจะต้องไม่ปรากฏร่วมกับส่วนผสมเดียวกันในผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือไม่ใช่อินทรีย์รูปแบบอินทรีย์
- 2.2. การใช้ผลิตภัณฑ์และสารบางชนิดในกระบวนการผลิตอาหาร
- 2.2.1. เฉพาะสารปรุงแต่งอาหาร สารช่วยในการแปรรูป และส่วนผสมทางการเกษตรที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 หรือมาตรา 25 สำหรับใช้ในการผลิตเกษตรอินทรีย์ และผลิตภัณฑ์และสารที่กล่าวถึงในข้อ 2.2.2 เท่านั้นที่สามารถใช้ในการแปรรูปอาหารได้ ยกเว้นผลิตภัณฑ์และสารจากภาคการผลิตไวน์ ซึ่งให้ข้อ 2 ของส่วนที่ 6 และยกเว้นฮีสต์ ซึ่งให้ข้อ 1.3 ของส่วนที่ 7
- 2.2.2. ในกระบวนการผลิตอาหาร อาจมีการใช้ผลิตภัณฑ์และสารต่างๆ ดังต่อไปนี้:
- (ก) ผลิตภัณฑ์จุลินทรีย์และเอนไซม์อาหารที่ใช้กันทั่วไปในการแปรรูปอาหาร โดยที่เอนไซม์อาหารที่ใช้เป็นสารเติมแต่งอาหารต้องได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์
 - (b) สารและผลิตภัณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ (c) และ (d)(i) ของมาตรา 3(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1334/2008 ซึ่งได้รับการตีความว่าเป็นสารปรุงแต่งรสชาติหรือสารปรุงแต่งรสชาติตามมาตรา 16(2), (3) และ (4) ของระเบียบดังกล่าว

- (c) สำหรับประเทศราเนือสัตว์และเปลือกไข่ตามมาตรา 17 ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1333/2008
- (d) สัธรมชาติและสารเคลือบธรรมชาติสำหรับตกแต่งเปลือกไข่ต้ตามแบบฉบับดั้งเดิมที่ผลิตขึ้นเพื่อจำหน่ายในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งของปี
- (e) น้ำดื่มและเกลืออินทรีย์หรืออนินทรีย์ (โดยมีโซเดียมคลอไรด์หรือโพแทสเซียมคลอไรด์เป็นส่วนประกอบหลัก) ที่ใช้โดยทั่วไปในการแปรรูปอาหาร
- (จ) แร่ธาตุ (รวมถึงธาตุอาหารรอง) วิตามิน กรดอะมิโน และธาตุอาหารรอง โดยมีเงื่อนไขว่า:
- (i) การใช้สารเหล่านี้ในอาหารสำหรับการบริโภคปกติเป็น 'ข้อกำหนดทางกฎหมายโดยตรง' ในความหมายที่ว่า เป็นข้อกำหนดโดยตรงตามบทบัญญัติของกฎหมายสหภาพยุโรปหรือบทบัญญัติของกฎหมายภายในประเทศที่สอดคล้องกับกฎหมายสหภาพยุโรป ซึ่งส่งผลให้ไม่สามารถนำอาหารนั้นออกสู่ตลาดเป็นอาหารสำหรับการบริโภคปกติได้เลย หากไม่ได้รับแร่ธาตุ วิตามิน กรดอะมิโน หรือสารอาหารรองเหล่านี้ลงไป หรือ
- (ii) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอาหารที่วางจำหน่ายในตลาดซึ่งมีลักษณะหรือผลกระทบเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพหรือด้านโภชนาการ หรือที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้บริโภคกลุ่มเฉพาะ:
- ในผลิตภัณฑ์ที่อ้างถึงในข้อ (a) และ (b) ของมาตรา 1(1) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 609/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภา (1) การใช้งานได้รับอนุญาตตามระเบียบดังกล่าวและกฎหมายที่ออกตามมาตรา 11(1) ของระเบียบดังกล่าวสำหรับผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง หรือ
 - ในผลิตภัณฑ์ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคำสั่งคณะกรรมการ 2006/125/EC (2) การใช้งานได้รับอนุญาตตามนั้นคำสั่ง.

2.2.3. เฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ความสะอาดและฆ่าเชื้อที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในกระบวนการผลิตเท่านั้นที่จะนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้

2.2.4. เพื่อวัตถุประสงค์ของการคำนวณที่อ้างถึงในมาตรา 30(5) ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) สารปรุงแต่งอาหารบางชนิดที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในกระบวนการผลิตแบบอินทรีย์ จะต้องนำมาคำนวณเป็นส่วนผสมทางการเกษตร
- (ข) การเตรียมและสารที่กล่าวถึงในข้อ (a), (c), (d), (e) และ (f) ของข้อ 2.2.2 จะไม่คำนวณจากส่วนผสมทางการเกษตร
- (ค) ยีสต์และผลิตภัณฑ์จากยีสต์จะถูกคำนวณเป็นส่วนประกอบทางการเกษตร

ส่วนที่ 5: หลักเกณฑ์การผลิตอาหารสัตว์แปรรูป

นอกเหนือจากการผลิตทั่วไปที่กำหนดไว้ในมาตรา 9, 11 และ 17 แล้ว กฎที่กำหนดไว้ในส่วนนี้จะใช้กับการผลิตอาหารสัตว์แปรรูปอินทรีย์ด้วย

1. ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับการผลิตอาหารสัตว์แปรรูป
 - 1.1. สารเติมแต่งอาหารสัตว์ สารช่วยในการแปรรูป และสารและส่วนผสมอื่น ๆ ที่ใช้ในการแปรรูปอาหารสัตว์ ตลอดจนวิธีการแปรรูปใด ๆ ที่ใช้ เช่น การหมัก จะต้องเป็นไปตามหลักปฏิบัติที่ดีในการผลิต
 - 1.2. ผู้ประกอบการที่ผลิตอาหารสัตว์แปรรูปจะต้องจัดทำและปรับปรุงขั้นตอนที่เหมาะสมโดยอาศัยการระบุขั้นตอนการแปรรูปที่สำคัญอย่างเป็นระบบ
 - 1.3. การปฏิบัติตามขั้นตอนที่กล่าวถึงในข้อ 1.2 จะช่วยให้มั่นใจได้ว่าผลิตภัณฑ์แปรรูปที่ผลิตขึ้นนั้นเป็นไปตามข้อบังคับนี้ตลอดเวลา
 - 1.4. ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามและดำเนินการตามขั้นตอนที่กล่าวถึงในข้อ 1.2 และโดยไม่กระทบต่อมาตรา 28 โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องดำเนินการดังต่อไปนี้:
 - (ก) ดำเนินมาตรการป้องกันไว้ก่อน
 - (ข) ดำเนินการตามมาตรการทำความสะอาดที่เหมาะสม ตรวจสอบประสิทธิภาพของมาตรการเหล่านั้น และบันทึกการดำเนินการเหล่านั้น

(1) ระเบียบ (EU) เลขที่ 609/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 12 มิถุนายน 2013 ว่าด้วยอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก อาหารเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์พิเศษ และอาหารทดแทนทั้งหมดสำหรับการควบคุมน้ำหนัก และยกเลิกคำสั่งสภา 92/52/EEC คำสั่งคณะกรรมการ 96/8/EC, 1999/21/EC, 2006/125/EC และ 2006/141/EC คำสั่ง 2009/39/EC ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป และระเบียบคณะกรรมการ (EC) เลขที่ 41/2009 และ (EC) เลขที่ 953/2009 (OJ L 181, 29.6.2013, หน้า 35)

(2) คำสั่งคณะกรรมการ 2006/125/EC ลงวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2549 ว่าด้วยอาหารแปรรูปจากธัญพืชและอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก (OJ L 339, 6 ธันวาคม พ.ศ. 2549, หน้า 16)

- (ก) รับประกันว่าผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์จะไม่ถูกวางจำหน่ายในตลาดโดยมีข้อบ่งชี้ว่าเป็นอินทรีย์การผลิต.
- 1.5. การเตรียมผลิตภัณฑ์อินทรีย์แปรรูป ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ จะต้องแยกออกจากกันทั้งในด้านเวลาและสถานที่ ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ ในรูปแบบใดก็ตาม ถูกเตรียมหรือจัดเก็บในหน่วยเตรียมการที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการจะต้อง:
- (ก) แจ้งหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่เกี่ยวข้องให้ทราบ
- (b) ดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนกว่าการผลิตจะเสร็จสมบูรณ์ โดยแยกดำเนินการในสถานที่หรือเวลาจากขั้นตอนการทำงานที่คล้ายคลึงกันซึ่งดำเนินการกับผลิตภัณฑ์ประเภทอื่น (อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป หรือผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์)
- (ค) จัดเก็บผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ ทั้งก่อนและหลังการดำเนินการ โดยแยกสถานที่หรือเวลาออกจากกัน
- (d) จัดทำทะเบียนบันทึกการดำเนินงานและปริมาณที่ดำเนินการทั้งหมดให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ
- (e) ดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่าสามารถระบุสินค้าได้อย่างชัดเจน และเพื่อหลีกเลี่ยงการผสมหรือแลกเปลี่ยนระหว่างผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์
- (f) ดำเนินการแปรรูปผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์แปรรูปได้ก็ต่อเมื่อมีการทำความสะอาดผลิตภัณฑ์อย่างเหมาะสมแล้วเท่านั้น อุปกรณ์.
2. ข้อกำหนดโดยละเอียดสำหรับการผลิตอาหารสัตว์แปรรูป
- 2.1. วัตถุดิบอาหารสัตว์อินทรีย์ หรือวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนรูป จะต้องไม่ผสมรวมกับวัตถุดิบอาหารสัตว์ชนิดเดียวกันที่ผลิตโดยวิธีการที่ไม่ใช่อินทรีย์ ในส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์อินทรีย์
- 2.2. วัตถุดิบใดๆ ที่ใช้หรือแปรรูปในการผลิตแบบอินทรีย์ จะต้องไม่ผ่านการแปรรูปโดยใช้ตัวทำลายที่สังเคราะห์ขึ้นทางเคมี
- 2.3. เฉพาะวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ที่มาจากพืช สาหร่าย สัตว์ หรือสัตว์ วัตถุดิบอาหารสัตว์ที่มาจากแร่ธาตุ และสารเติมแต่งอาหารสัตว์และสารช่วยในการแปรรูปที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตเกษตรอินทรีย์เท่านั้นที่สามารถนำมาใช้ในการแปรรูปอาหารสัตว์ได้
- 2.4. เฉพาะผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในกระบวนการผลิตเท่านั้นที่จะนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้

ตอนที่ 6: โฉนด

1. ขอบเขต
- 1.1. นอกเหนือจากกฎการผลิตทั่วไปที่กำหนดไว้ในมาตรา 9, 10, 11, 16 และ 18 แล้ว กฎที่กำหนดไว้ในส่วนนี้จะใช้กับการผลิตอินทรีย์ของผลิตภัณฑ์ในภาคส่วนโฉนดตามที่อ้างถึงในข้อ (l) ของมาตรา 1(2) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1308/2013
- 1.2. ข้อบังคับคณะกรรมาธิการ (EC) เลขที่ 606/2009 (1) และ (EC) เลขที่ 607/2009 (2) จะมีผลบังคับใช้ เว้นแต่จะมีการระบุไว้เป็นอย่างอื่นโดยชัดเจนในส่วนนี้
2. การใช้ผลิตภัณฑ์และสารบางชนิด
- 2.1. ผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมโฉนดจะต้องผลิตจากวัตถุดิบอินทรีย์
- 2.2. เฉพาะผลิตภัณฑ์และสารที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์เท่านั้นที่สามารถนำมาใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ของภาคอุตสาหกรรมโฉนดได้ รวมถึงในระหว่างขั้นตอน กระบวนการ และการบำบัดทางด้านการผลิตโฉนด โดยอยู่ภายใต้เงื่อนไขและข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในระเบียบ (EU) เลขที่ 1308/2013 และระเบียบ (EC) เลขที่ 606/2009 และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคผนวก IA ของระเบียบฉบับหลัง

(1) ระเบียบคณะกรรมาธิการ (EC) เลขที่ 606/2009 ลงวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 ว่าด้วยการกำหนดกฎเกณฑ์โดยละเอียดบางประการสำหรับการดำเนินการตามระเบียบสภา (EC) เลขที่ 479/2008 เกี่ยวกับประเภทของผลิตภัณฑ์จากกองทุน การปฏิบัติทางการผลิตโฉนด และข้อจำกัดที่เกี่ยวข้อง (OJ L 193, 24.7.2009, หน้า 1)

(2) ระเบียบคณะกรรมาธิการ (EC) เลขที่ 607/2009 ลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2552 ว่าด้วยกฎเกณฑ์โดยละเอียดบางประการสำหรับการดำเนินการตามระเบียบสภา (EC) เลขที่ 479/2008 ในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดแหล่งกำเนิดสินค้าและสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับการคุ้มครอง คำศัพท์ดั้งเดิม การติดฉลาก และการนำเสนอผลิตภัณฑ์ในภาคส่วนโฉนดบางประเภท (OJ L 193, 24.7.2009, หน้า 60)

3. แนวปฏิบัติและข้อจำกัดทางการผลิตไวน์
- 3.1. โดยไม่กระทบต่อมาตรา 1 และ 2 ของส่วนนี้ และข้อห้ามและข้อจำกัดเฉพาะที่ระบุไว้ในข้อ 3.2, 3.3 และ 3.4 เฉพาะการปฏิบัติ กระบวนการ และการบำบัดทางดัดแปรพันธุกรรมเท่านั้น รวมถึงข้อจำกัดที่ระบุไว้ในมาตรา 80 และมาตรา 83(2) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1308/2013 ในมาตรา 3 มาตรา 5 ถึง 9 และมาตรา 11 ถึง 14 ของระเบียบ (EC) เลขที่ 606/2009 และในภาคผนวกของระเบียบเหล่านั้นที่ใช้ก่อนวันที่ 1 สิงหาคม 2010 จะได้รับอนุญาต
- 3.2. ห้ามใช้กรรมวิธี กระบวนการ และวิธีการบำบัดทางด้านการผลิตไวน์ดังต่อไปนี้:
- (ก) การเพิ่มความเข้มข้นบางส่วนผ่านการทำความเย็นตามข้อ (ค) ของมาตรา B.1 ของส่วนที่ 1 ของภาคผนวก VIII ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1308/2013
- (ข) การกำจัดซิลเฟอร์ไดออกไซด์ด้วยกระบวนการทางกายภาพตามข้อ 8 ของภาคผนวก IA ของระเบียบ (EC) เลขที่ 606/2009;
- (ค) การบำบัดด้วยกระบวนการอิเล็กโทรลิซิสเพื่อให้มั่นใจได้ว่ากรดการิทริกในไวน์มีความเสถียรตามข้อ 36 ของภาคผนวก IA ของระเบียบ (EC) เลขที่ 606/2009;
- (ด) การลดปริมาณแอลกอฮอล์ในไวน์บางส่วนตามข้อ 40 ของภาคผนวก IA ของระเบียบ (EC) เลขที่ 606/2009;
- (e) การบำบัดด้วยตัวแลกเปลี่ยนประจุบวกเพื่อให้แน่ใจว่าไวน์มีความเสถียรของกรดการิทริกตามข้อ 43 ของภาคผนวก IA ของระเบียบ (EC) เลขที่ 606/2009
- 3.3. การใช้วิธีปฏิบัติ กระบวนการ และการบำบัดทางด้านการผลิตไวน์ดังต่อไปนี้ ได้รับอนุญาตภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้:
- (ก) การอบชุบด้วยความร้อนตามข้อ 2 ของภาคผนวก IA ของระเบียบ (EC) เลขที่ 606/2009 โดยมีเงื่อนไขว่า อุณหภูมิไม่เกิน 75 องศาเซลเซียส
- (ข) การปั่นเหวี่ยงและการกรองโดยใช้หรือไม่ใช่สารกรองเฉื่อยตามข้อ 3 ของภาคผนวก IA ของระเบียบ (EC) เลขที่ 606/2009 โดยที่ขนาดของรูพรุนต้องไม่เล็กกว่า 0.2 ไมโครเมตร
- 3.4. การแก้ไขใดๆ ที่นำมาใช้หลังวันที่ 1 สิงหาคม 2553 เกี่ยวกับแนวปฏิบัติ กระบวนการ และการบำบัดทางด้านการผลิตไวน์ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบ (EC) เลขที่ 1234/2007 หรือระเบียบ (EC) เลขที่ 606/2009 อาจนำมาใช้กับการผลิตไวน์อินทรีย์ได้ก็ต่อเมื่อได้มีการรวมมาตรการเหล่านั้นไว้แล้วตามที่อนุญาตในส่วนนี้ และหากจำเป็น จะต้องมีระเบียบตามมาตรา 24 ของระเบียบนี้ด้วย

ส่วนที่ 7: ยีสต์ที่ใช้เป็นอาหารหรืออาหารสัตว์

นอกเหนือจากกฎการผลิตทั่วไปที่กำหนดไว้ในมาตรา 9, 11, 16, 17 และ 19 แล้ว กฎที่กำหนดไว้ในส่วนนี้จะใช้บังคับกับการผลิตยีสต์อินทรีย์ที่ใช้เป็นอาหารหรืออาหารสัตว์ด้วย

1. ข้อกำหนดทั่วไป
- 1.1. สำหรับการผลิตยีสต์อินทรีย์ จะต้องใช้เฉพาะสารตั้งต้นที่ผลิตแบบอินทรีย์เท่านั้น อย่างไรก็ตาม จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2566 อนุญาตให้เติมสารสกัดยีสต์หรือสารออกโตไลเซตที่ไม่ใช่อินทรีย์ได้ไม่เกิน 5% ลงในสารตั้งต้น (คำนวณตามน้ำหนักของสารแห้ง) สำหรับการผลิตยีสต์อินทรีย์ในกรณีที่ไม่สามารถหาสารสกัดยีสต์หรือสารออกโตไลเซตจากการผลิตแบบอินทรีย์ได้
- 1.2. ห้ามนำยีสต์อินทรีย์มาผสมกับยีสต์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ในอาหารหรืออาหารสัตว์อินทรีย์
- 1.3. ผลิตภัณฑ์และสารต่อไปนี้อาจใช้ในการผลิต การปรุง และการเตรียมยีสต์อินทรีย์:
- (ก) สารช่วยในการแปรรูปที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์
- (ข) ผลิตภัณฑ์และสารที่อ้างถึงในข้อ (a), (b) และ (e) ของข้อ 2.2.2 ในส่วนที่ IV
- 1.4. เฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในกระบวนการผลิตเท่านั้นที่จะนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้

ภาคผนวกที่ 3

การรวบรวม การบรรจุ การขนส่ง และการจัดเก็บผลิตภัณฑ์

1. การรวบรวมผลิตภัณฑ์และขนส่งไปยังหน่วยเตรียมการ

ผู้ประกอบการอาจดำเนินการเก็บรวบรวมผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างกระบวนการ และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์พร้อมกันได้ก็ต่อเมื่อได้ดำเนินการอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันการปนหรือการแลกเปลี่ยนระหว่างผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างกระบวนการ และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ และเพื่อให้แน่ใจว่าสามารถระบุผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์ระหว่างกระบวนการได้อย่างถูกต้อง ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับวัน เวลา เส้นทาง และวันที่และเวลาของการรับผลิตภัณฑ์ไว้ให้หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมตรวจสอบได้

2. การบรรจุหีบห่อและการขนส่งผลิตภัณฑ์ไปยังผู้ประกอบการหรือหน่วยงานอื่น ๆ

2.1. ผู้ประกอบการต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์แปรรูปถูกขนส่งไปยังผู้ประกอบการหรือหน่วยงานอื่น ๆ รวมถึงผู้ค้าส่งและผู้ค้าปลีก โดยใช้บรรจุภัณฑ์ ภาชนะ หรือยานพาหนะที่เหมาะสมเท่านั้น ซึ่งปิดผนึกในลักษณะที่การเปลี่ยนเนื้อหาภายในไม่สามารถทำได้โดยปราศจากการดัดแปลงหรือทำให้เสียหาย และต้องมีฉลากระบุข้อความต่อไปนี้ โดยไม่กระทบต่อข้อความอื่นใดที่กฎหมายของสหภาพยุโรปกำหนดไว้:

(ก) ชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบการ และหากแตกต่างกัน ให้ระบุชื่อและที่อยู่ของเจ้าของหรือผู้ขายผลิตภัณฑ์ด้วย

(ข) ชื่อผลิตภัณฑ์หรือคำอธิบายของอาหารสัตว์ผสม พร้อมด้วยคำอธิบายถึงผลิตภัณฑ์อินทรีย์การผลิต;

(ค) ชื่อหรือรหัสของหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่ผู้ประกอบการอยู่ภายใต้การกำกับดูแล และ

(ด) ในกรณีที่เกี่ยวข้อง เครื่องหมายระบุผลิตภัณฑ์ระบบการทำความร้อนที่ได้รับอนุญาตในระดับประเทศหรือตกลงกับหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม และซึ่งอนุญาตให้เชื่อมโยงผลิตภัณฑ์กับที่อ้างถึงในมาตรา 34(5)

ข้อมูลที่กล่าวถึงในข้อ (ก) ถึง (ง) อาจแสดงไว้ในเอกสารประกอบได้เช่นกัน หากเอกสารดังกล่าวสามารถเชื่อมโยงกับบรรจุภัณฑ์ ภาชนะ หรือการขนส่งทางยานพาหนะของผลิตภัณฑ์ได้อย่างชัดเจน เอกสารประกอบนี้จะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับผู้จำหน่ายหรือผู้ขนส่งด้วย

2.2. ไม่จำเป็นต้องปิดผนึกบรรจุภัณฑ์ ภาชนะ หรือยานพาหนะในกรณีต่อไปนี้:

(ก) การขนส่งเกิดขึ้นโดยตรงระหว่างผู้ประกอบการสองราย ซึ่งทั้งสองรายอยู่ภายใต้การควบคุมอินทรีย์ระบบ;

(ข) การขนส่งประกอบด้วยเฉพาะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในระหว่างการแปลงเท่านั้น

(ค) ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมีเอกสารแนบมาด้วยซึ่งให้ข้อมูลที่จำเป็นตามข้อ 2.1; และ

(ด) ทั้งผู้รับดำเนินการและผู้รับดำเนินการต้องเก็บรักษาเอกสารบันทึกการดำเนินการขนส่งดังกล่าวไว้ให้พร้อมใช้งานสำหรับหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม

3. ข้อกำหนดพิเศษสำหรับการขนส่งอาหารสัตว์ไปยังหน่วยการผลิตหรือการเตรียมการอื่น ๆ หรือสถานที่จัดเก็บ

เมื่อขนส่งอาหารสัตว์ไปยังหน่วยการผลิตหรือการเตรียมการอื่น ๆ หรือสถานที่จัดเก็บ ผู้ประกอบการต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขต่อไปนี้:

(ก) ในระหว่างการขนส่ง อาหารสัตว์ที่ผลิตแบบอินทรีย์ อาหารสัตว์ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนรูป และอาหารสัตว์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ จะถูกกระทำทางกายภาพอย่างมีประสิทธิภาพแยกจากกัน;

(ข) ยานพาหนะหรือตู้คอนเทนเนอร์ที่เคยใช้ขนส่งผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ จะถูกนำมาใช้ขนส่งผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในระหว่างการแปลงสภาพได้ก็ต่อเมื่อ:

(i) ได้มีการดำเนินการมาตรการทำความสะอาดที่เหมาะสม ซึ่งได้มีการตรวจสอบประสิทธิภาพแล้ว ก่อนเริ่มการขนส่งผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์แปรรูป และผู้ประกอบการต้องบันทึกการดำเนินการเหล่านั้น

(ii) มีการดำเนินการตามมาตรการที่เหมาะสมทั้งหมด โดยขึ้นอยู่กับความเสี่ยงที่ประเมินตามข้อตกลงการควบคุม และในกรณีที่จำเป็น ผู้ประกอบการต้องรับประกันว่าผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์จะไม่สามารถวางจำหน่ายในตลาดโดยมีข้อบ่งชี้ที่อ้างถึงการผลิตแบบอินทรีย์ได้

(iii) ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาเอกสารบันทึกการดำเนินการขนส่งดังกล่าวไว้ให้หน่วยงานควบคุมตรวจสอบได้
หน่วยงานควบคุม;

(ค) การขนส่งอาหารสัตว์อินทรีย์สำเร็จรูปหรืออาหารสัตว์ที่อยู่ระหว่างการแปรรูปนั้นแยกออกจากกันทั้งทางกายภาพหรือตามเวลา จากการขนส่งผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปอื่นๆ

(ด) ในระหว่างการขนส่ง ปริมาณสินค้า ณ จุดเริ่มต้น และปริมาณสินค้าแต่ละรายการที่ส่งมอบในระหว่างรอบการจัดส่งจะถูกบันทึกไว้

4. การขนส่งปลาที่มีชีวิต

4.1. การขนส่งปลาที่มีชีวิตจะต้องใช้ถังที่เหมาะสมและน้ำสะอาดซึ่งตรงตามความต้องการทางสรีรวิทยาของปลาในแง่ของอุณหภูมิและปริมาณออกซิเจนละลายในน้ำ

4.2. ก่อนการขนส่งปลาอินทรีย์และผลิตภัณฑ์จากปลา ทั้งจะต้องได้รับการทำความสะอาด ข่าเชื้อ และล้างให้สะอาดอย่างทั่วถึง

4.3. ต้องมีมาตรการป้องกันเพื่อลดความเครียด ในระหว่างการขนส่ง ความหนาแน่นต้องไม่สูงเกินระดับที่เป็นอันตรายต่อสายพันธุ์

4.4. จะต้องมีการเก็บรักษาบันทึกสำหรับการดำเนินการที่กล่าวถึงในข้อ 4.1, 4.2 และ 4.3

5. การรับผลิตภัณฑ์จากผู้ประกอบการรายอื่นของหน่วยงานต่างๆ

เมื่อได้รับผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในระหว่างการแปรรูป ผู้ประกอบการต้องตรวจสอบการปิดผนึกของบรรจุภัณฑ์ ภาชนะ หรือยานพาหนะตามที่กำหนด และตรวจสอบว่ามีข้อบ่งชี้ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 2 หรือไม่

ผู้ประกอบการจะต้องตรวจสอบข้อมูลบนฉลากที่อ้างถึงในส่วนที่ 2 กับข้อมูลในเอกสารประกอบ ผลการตรวจสอบเหล่านั้นจะต้องระบุไว้อย่างชัดเจนในบันทึกที่อ้างถึงในมาตรา 34(5)

6. ข้อกำหนดพิเศษสำหรับการรับสินค้าจากประเทศที่สาม

ในกรณีที่นำเข้าผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์แปรรูปจากประเทศที่สาม ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นจะต้องขนส่งในบรรจุภัณฑ์หรือภาชนะที่เหมาะสม ปิดผนึกในลักษณะที่ป้องกันการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องระบุเอกลักษณ์ของผู้ส่งออก รวมถึงเครื่องหมายและหมายเลขอื่นๆ ที่ใช้ระบุผลิตภัณฑ์ และต้องแนบใบรับรองการควบคุมการนำเข้าจากประเทศที่สามมาด้วยหากมี

เมื่อได้รับผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์แปรรูปที่นำเข้าจากประเทศที่สาม บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ได้รับสินค้าที่นำเข้าและรับสินค้าเพื่อเตรียมหรือจำหน่ายต่อไป จะต้องตรวจสอบการปิดผนึกของบรรจุภัณฑ์หรือภาชนะ และใบกรณีของผลิตภัณฑ์ที่นำเข้าตามข้อ (b)(iii) ของมาตรา 45(1) จะต้องตรวจสอบว่าใบรับรองการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรานั้นครอบคลุมประเภทของผลิตภัณฑ์ที่บรรจุอยู่ในสินค้าที่นำเข้า ผลการตรวจสอบนี้จะต้องระบุไว้อย่างชัดเจนในบันทึกที่อ้างถึงในมาตรา 34(5)

7. การเก็บรักษาผลิตภัณฑ์

- 7.1. พื้นที่สำหรับจัดเก็บผลิตภัณฑ์จะต้องได้รับการจัดการในลักษณะที่สามารถระบุได้อย่างชัดเจน และป้องกันการปะปนหรือการปนเปื้อนกับผลิตภัณฑ์หรือสารใดๆ ที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดการผลิตแบบอินทรีย์ ผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่านจะต้องสามารถระบุได้อย่างชัดเจนตลอดเวลา
- 7.2. ห้ามเก็บผลิตภัณฑ์หรือสารอื่นใดนอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 9 และ 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ไว้ในหน่วยการผลิตพืชและปศุสัตว์แบบอินทรีย์หรือที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน
- 7.3. ผลิตภัณฑ์ยาสัตวแพทย์แผนปัจจุบัน รวมทั้งยาปฏิชีวนะ อาจเก็บไว้ในฟาร์มเกษตรและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้ก็ต่อเมื่อสัตวแพทย์สั่งจ่ายยาเหล่านั้นโดยเกี่ยวข้องกับการรักษาตามระบุไว้ในข้อ 1.5.2.2 ของส่วนที่ II และ 3.1.4.2(a) ของส่วนที่ III ของภาคผนวก II ว่าต้องเก็บไว้ในสถานที่ที่มีการควบคุมดูแล และต้องบันทึกไว้ในบันทึกที่ระบุไว้ในมาตรา 34(5)
- 7.4. ในกรณีที่ผู้ประกอบการจัดการกับผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป หรือผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ในรูปแบบใดก็ตาม และผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูปนั้นถูกเก็บไว้ในสถานที่จัดเก็บเดียวกับที่เก็บผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรหรืออาหารอื่นๆ:
 - (ก) ผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปรรูปจะต้องเก็บแยกจากผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรหรืออาหารอื่นๆ
 - (ข) จะต้องดำเนินการกักตุนเพื่อให้เห็นแจ้งว่ามีกระบวนการจัดส่งอย่างถูกต้องและเพื่อป้องกันการปะปนหรือการสลับเปลี่ยนสินค้าระหว่างผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์
 - (ค) จะต้องมีมาตรการทำความสะอาดที่เหมาะสม ซึ่งได้มีการตรวจสอบประสิทธิภาพแล้ว ก่อนการจัดเก็บผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์แปรรูป และผู้ประกอบการจะต้องบันทึกการดำเนินการเหล่านั้นไว้
- 7.5. เฉพาะผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์เท่านั้นที่สามารถนำมาใช้ได้ สามารถนำไปใช้ในสถานที่จัดเก็บเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้

ภาคผนวกที่ 4

เงื่อนไขที่อ้างถึงในมาตรา 30

BG: биологичен.

อ็เอส: ecológico, biológico, ออร์กาบิโอ.

ซีเอส: ekologické, biologické.

DA: økologisk.

DE: ökologisch, biologisch.

ET: mahe, ökoloogiline.

EL: βιολογικό.

EN: อนุทรีย์

FR: ไบโอดีจิก.

GA: orgánach.

HR: ekološki.

อึน: ไบโอดีจิก.

แอสวี: biológisks, ekológisks.

LT: ekologiškas.

LU: biologesch, ökologesch.

HU: ökológiai.

MT: organiku.

NL: ชีววิทยา

PL: ekologiczne.

พีที: ไบโอดีจิก.

RO: อนุศวิทยา

SK: ekologické, biologické.

a.a.: ekološki.

FI: luonnonmukainen.

สวี: ekologisk.

ภาคผนวก 5

โลโก้การผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรปและรหัสตัวเลข

1. โลโก้

1.1. ตราสัญลักษณ์ผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรปต้องเป็นไปตามแบบจำลองด้านล่างนี้:

1.2. สีอ้างอิงใน Pantone คือ สีเขียว Pantone หมายเลข 376 และสีเขียว (50% ไซอัน + 100% เหลือง) เมื่อเป็นสีสี่สี-ใช้กระบวนการย้อมสี

1.3. โลโก้ผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรปสามารถใช้ในรูปแบบขาวดำได้ตามที่แสดงไว้ เฉพาะในกรณีที่เหมาะสมเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ในรูปแบบสีได้:

1.4. หากสีพื้นหลังของบรรจุภัณฑ์หรือฉลากเป็นสีเข้ม สามารถใช้สัญลักษณ์ในรูปแบบกลับสีได้ โดยใช้สีพื้นหลังของบรรจุภัณฑ์หรือฉลาก

1.5. หากใช้โลโก้สีบนพื้นหลังสีที่กำกวมมองเห็นได้ยาก สามารถใช้เส้นขอบรอบโลโก้เพื่อเพิ่มความคมชัดกับสีพื้นหลังได้

- 1.6. ในกรณีที่บรรจุภัณฑ์มีการระบุด้วยสีเดียว สามารถใช้โลโก้ผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรปที่มีสีเดียวกันได้
- 1.7. โลโก้ผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรปจะต้องมีความสูงอย่างน้อย 9 มิลลิเมตร และความกว้างอย่างน้อย 13.5 มิลลิเมตร โดยอัตราส่วนความสูงต่อความกว้างจะต้องเป็น 1:1.5 เสมอ ในกรณีพิเศษ อาจลดขนาดขั้นต่ำลงเหลือความสูง 6 มิลลิเมตร สำหรับบรรจุภัณฑ์ขนาดเล็กมาก
- 1.8. โลโก้ผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรปอาจใช้ร่วมกับองค์ประกอบกราฟิกหรือข้อความที่อ้างถึงผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องไม่แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงลักษณะของโลโก้ผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรป หรือข้อบ่งชี้ใดๆ ที่กำหนดไว้ตามมาตรา 32 เมื่อใช้ร่วมกับโลโก้ของประเทศหรือเอกชนที่ใช้สีเขียวที่แตกต่างจากสีอ้างอิงที่ระบุไว้ในข้อ 1.2 โลโก้ผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรปอาจใช้ในสีที่ไม่ใช่สีอ้างอิงนั้นได้

2. รหัสตัวเลข

รูปแบบทั่วไปของรหัสตัวเลขจะเป็นดังนี้:

เอบี-ซีดีอี-999

ที่ไหน:

(ก) 'AB' คือรหัส ISO สำหรับประเทศที่มีการควบคุม

(ข) 'CDE' เป็นคำที่ระบุด้วยตัวอักษรสามตัวซึ่งคณะกรรมการหรือรัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะเป็นผู้กำหนด เช่น 'bio' หรือ 'öko' หรือ 'org' หรือ 'eko' ซึ่งสร้างความเชื่อมโยงกับการผลิตแบบอินทรีย์ และ

(ค) '999' คือหมายเลขอ้างอิง ซึ่งระบุเป็นตัวเลขไม่เกินสามหลัก โดยจะต้องกำหนดโดย:

(i) หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐสมาชิกแต่ละรัฐต่อหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่รัฐสมาชิกได้มอบหมายภารกิจควบคุมให้

(ii) คณะกรรมการ ถึง:

— หน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการตามมาตรา 46

— แก่หน่วยงานที่มีอำนาจของประเทศที่สามซึ่งได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการตามมาตรา 48

ภาคผนวกที่ 6

แบบฟอร์มใบรับรอง

ใบรับรองตามมาตรา 35(1) ของระเบียบ (EU) 2018/848 ว่าด้วยการผลิตอินทรีย์และการติดฉลากผลิตภัณฑ์อินทรีย์

1. Document number:	
2. (tick one box as appropriate) ☐ Operator ☐ Group of operators – see annex	3. Name and address of operator or group of operators:
4. Activit(y)(ies) of the operator or group of operators (choose as appropriate): ☐ Agricultural production ☐ Preparation ☐ Distribution ☐ Storing ☐ Import ☐ Export ☐ Placing on the market	5. Name, address and code number of control authority or control body of the operator or group of operators:
6. Categor(y)(ies) of products as referred to in Article 35(7) of Regulation (EU) 2018/848 and production methods (choose as appropriate):	
— unprocessed plants and plant products, including seeds and other plant reproductive material Production method: ☐ organic production excluding during the conversion period ☐ production during the conversion period ☐ organic production with non-organic production (pursuant to Article 9(7) of Regulation (EU) 2018/848 or in the case of preparation, distribution, storing, import, export, placing on the market)	Certificate validity period from to
— livestock and unprocessed livestock products Production method: ☐ organic production excluding during the conversion period ☐ production during the conversion period ☐ organic production with non-organic production (pursuant to Article 9(7) of Regulation (EU) 2018/848 or in the case of preparation, distribution, storing, import, export, placing on the market)	Certificate validity period from to
— algae and unprocessed aquaculture products Production method: ☐ organic production excluding during the conversion period ☐ production during the conversion period ☐ organic production with non-organic production (pursuant to Article 9(7) of Regulation (EU) 2018/848 or in the case of preparation, distribution, storing, import, export, placing on the market)	Certificate validity period from to

<p>— processed agricultural products, including aquaculture products, for use as food</p> <p>Production method:</p> <p>☐ production of organic products</p> <p>☐ production of in-conversion products</p> <p>☐ organic production with non-organic production (pursuant to Article 9(7) of Regulation (EU) 2018/848 or in the case of preparation, distribution, storing, import, export, placing on the market)</p>	Certificate validity period from to
<p>— feed</p> <p>Production method:</p> <p>☐ production of organic products</p> <p>☐ production of in-conversion products</p> <p>☐ organic production with non-organic production (pursuant to Article 9(7) of Regulation (EU) 2018/848 or in the case of preparation, distribution, storing, import, export, placing on the market)</p>	Certificate validity period from to
<p>— wine</p> <p>Production method:</p> <p>☐ production of organic products</p> <p>☐ production of in-conversion products</p> <p>☐ organic production with non-organic production (pursuant to Article 9(7) of Regulation (EU) 2018/848 or in the case of preparation, distribution, storing, import, export, placing on the market)</p>	Certificate validity period from to
<p>— other products listed in Annex I to Regulation (EU) 2018/848 or not covered by previous categories (please specify):</p> <p>Production method:</p> <p>☐ production of organic products</p> <p>☐ production of in-conversion products</p> <p>☐ organic production with non-organic production (pursuant to Article 9(7) of Regulation (EU) 2018/848 or in the case of preparation, distribution, storing, import, export, placing on the market)</p>	Certificate validity period from to
<p>This document has been issued in accordance with Regulation (EU) 2018/848 to certify that the operator or group of operators (choose as appropriate) meets the requirements of that Regulation.</p>	
<p>Date, place:</p>	
<p>Signature on behalf of the issuing control authority or control body:</p>	

ภาคผนวก - รายชื่อสมาชิกกลุ่มผู้ประกอบการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 36 ของระเบียบ (EU) 2018/848

ชื่อสมาชิก	ที่อยู่